



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

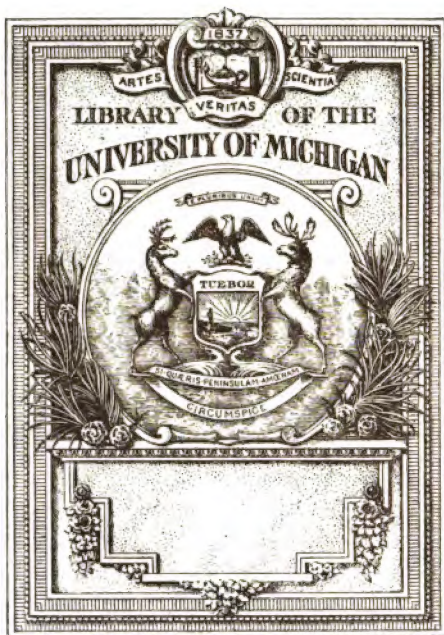
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>



Y 93

A 22

B 15

888
ARE
B6E

100

**AESCHYLI
EUMENIDES.**

**ANNOTATIONE CRITICA
ET COMMENTARIO EXEGETICO**

INSTRUXIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES, M.A. OXON.

**LL.D. DUBLIN, PH.D. BUDAPEST, SODALIS SOC. LIT. ATHEN. ETC.
ARDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.**

**HALIS SAXONUM,
IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.**

MDCCCC.

AD LECTOREM.

En tertiam trilogiae Aeschyleae fabulam, et ipsam gravibus corruptelis, pluribus fortasse quam duo priores fabulae, depravatam. De editionis hujus meae ratione quum jam alibi dixerim, plura hic addere supersedeo. In emendationem textus operam et curam quam maximam impendi, nec tempori nec labori parcens. Textum tamen hujus fabulae eo quem nunc habemus unquam multo puriorem exstiturum esse vix sperare licet.

Aeschyli Oresteae ediderunt etiam J. Franz (1846), Th. Heyse (1884), N. Wecklein (1888), et popularis meus A. Sidgwick (1887), quas editiones, duas praesertim postremas, cum fructu non exiguo consului. Praeterea singulares hujus fabulae editiones scripserunt G. Wakefield (1794), Schwenck (1821), G. Burges (1822), K. O. Müller (1833), W. Linwood (1844), G. F. Schoemann (1845), R. Merkel (1857), B. Drake (1870).

In textus conformatione plurimas aut aliorum, nonnullas injuria neglectas, aut meas ipsius emendationes intuli, non paucas immerito ab aliis editoribus illatas ejeci. In nonnullis locis manifesto corruptis dramatis oeconomiae et sententiae sustinendae causa conjecturas liberius adscivi, ita tamen ut semper in annotatione critica lectiones codicum subjicerem. Si forte mihi alteram editionem parare contingeret, nonnulla fortasse ut justo audacius in textum recepta revocanda, nonnulla resecanda, non pauca corrigenda mihi viderentur. Quod si aliquando erravero, ut humanum est errare, aut nimis audax fuisse videar, lectoris ut in opere perquam difficili et lubrico indulgentiam benignam rogo.

Herwerdeni mei observationes nonnullas criticas in meas trium fabularum Aeschylearum editiones benigne mecum per literas communicatas subijcio.

In Agamemnonem.

349. εὖ] αὖ malit Herw., coll. 317.
427. ὑπερφωτότερα Herw., coll. Pind. Ol. IX. 65. et Fr. 107, 11. Sed hoc epithetum nusquam, opinor, apud Tragicos occurrit.
455. ἔχοντας] ἐλόνας Herw.
459. μου] μοι Herw.
478. δὴ Stanl. πη Weil. που Herw.
481. νέοις πυρωθεὶς ἔπειτ' ἀλλαγῆ λόγου καμῆν (deleto καρδίαν ut glosseate) Herw.
555. μάχθους γὰρ ἂν (mecum pro εἶ) λέγοιμι Herw.
563. εἶ] ἂν cum Aurato Herw.
571. τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν] τὸν ζῶντα κάλγεῖν — Herw.
588. ἀγγελος] ἀγγαρος (ut in 282.) fortasse reponendum putat Herw.
589. Ἰλλου τ' ἀνάστασιν] Ἰλλου κἀνάστασιν mecum Herw.
613. τοῖσδ' ὁ κόμπος· τῆσδε (δ') — Headlam et Herw. Egregia emendatio.
626. πρότερος (Heyse) ἀναχθεὶς ἐμφανῆς (sc. ἐστὶ) ἐξ Ἰλλου Herw.
640. ἐν τι δῆμιον Herw.
720. ἡμερον] ἡμερον Herw.
805. νῦν δ' οὐκ ἂπ' ἄκρας φρενὸς εἶμι φίλοις | εὐφρων πόνον εὖ τελέσασιν Herw. Correctio valde probabilis.
- 875 sq. πολλὰς — δέρης | ἀνήψαν * * * * | ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν ἡρημένης Herw.
930. εἴπ' οὖν τάδ' ὡς πράσσοιμ' ἂν εὐθαρσῆς ἐγὼ Blass. prob. Herw. Possis non male οὐκ οὖν τάδ' οὐ (aut ἂν) πράσσοιμ' ἂν. εὐθαρσῆς ἐγὼ. Sed omnino in palmaria Weyrauchii emendatione acquiescendum esse puto.
966. ἐς δόμους] Mecum suspectum habet Herw. Qu. αὐθις αὖ aut αὖ πάλιν.
- 1025 sq. εἰ δὲ μὴ τεταγμένα | μοῖρᾶ μοί τις ἐκ θεῶν | μ' εἶργε — Herw.
1049. πίθοι' ἂν, εἰ πίθοι' Herw.
- ἀπειθήσεις aut ἀπιστήσεις mecum idem.
1057. ἡμῖν Kennedy. ἤδη tuetur Herw.
1058. ὡς] τοῖς Herw., qui versum spurium habet.
1116. ἀρκυστατεῖ (i. e. δ ἀρκ.) ξύνευνος Herw.
1159. Correctionem meam ἠδξανόμεαν probat Herw., qui tamen αὐξανόμεαν malit.
1200. ἀλλόθρου φάτιν (pro τὸ πᾶν, i. e. rumore) Herw.
1219. ὡς πόρεις potius quam ὥσπερ οἷς malit Herw., de accusativo οἷς dubitans.
1252. In vulgata lectione παρεκόπης jure offendit Herw.
1302. φρενὸς] γένους Herw., in tautologia offendens.

1322. ἔησιν οὐ θρήνον] ἤσά τις θρήνον Herw. Malim ἤσ' ἐγὼ θρήνον.
 1338. Correctiones meas ἀποτίση et ἐπικράνη probat Herw.
 1371. ἱστορεῖν ὅπως κυρεῖ Herw., qui tamen correctionem meam praefert.
 1431. Correctionem meam Ἀράν τ' Ἐρινόν θ' probat Herw., malit tamen Ἀράν τ' Ἐρινόν (om. θ').
 1461. τριδματος. (ut τριπαλιος etc.) Blass. prob. Herw.
 1468. Hermannii correctionem διφυρίοισι certam habet Herw., formam eam in Eleorum titulis occurrere admonens, unde in Siciliam, ubi plura vocabula adscivisse Aeschylum traditum est. (Athen. IX. 402 C.), transire potuerit. Conjectura ea mihi parum probabilis videtur.
 1523. Correctionem meam οὐ γὰρ χούτος probat Herw.
 1527. ἀγρια (Dowdall) δράσας, ἄξια πάσχων Herw.
 1561. Weckleinii correctionem probat Herw.
 1574. "In πᾶν non haereo, displicet emphaticum ἐμοί γε. Quare Erfurdtii transpositionem probaverim." (Herw.)
 1601. λάχτισμα δέϊπνον ξενοδόκου (mecum) ἔτιθεῖς (i. e. ἐντιθεῖς) ἀρᾷ Herwerden.
 1607. αὐθίς μ' dedi. Pronomen abesse malit Herw.

In Choephoros.

36. δάμασιν mss. στήθεισιν aut aliquid simile requirit Herw., coll. Sept. 563. 865.
 61. ἐπισκοπεῖ] ἐπισκοτεῖ (caligine obtegit dum in luce versantur) Herw.
 78 sq. ἐμὸς θ' — δίκαια καὶ μὴ πρέποντα | βίε φρενῶν αἰνέσαι πικρὸν στύγος κρατούσα λείβομαι (mecum) — Herw. I. e. "Me vero oportet etiam quae dedecent contra animi sententiam probare, acerbum odium prominentem."
 116. Correctionem meam τοῦτ' ἡ φρένωσας probat Herw.
 195. ἐμφορὸν] Si quid mutandum sit, καὶ φρέν' proponit Herw.
 236. δακρυδός] Suspectum. ἀρρηκτος aut ἄκρυτος tentat Herw.
 247. ἀετοῦ] Bona aetate in titulis semper per diphthongum αἰετός scribi monet Herw.
 266. γλώσσης χάριν] Gratiae captandae causa reddit Herw.
 328. βλάπτων] I. e. φρονέων, ut monuit Herw., coll. Ag. 1535. βλάβας.
 359. ἐκεῖ] πέλει potius quam ἔσει reposuerit Herw., quum jam apud in-feros sit Agamemnon.
 361. μόριμον λάγος γε [quidni τι?] πιμπλᾶς (aut τ' ἐπιμπλης) Herw.
 576. ποδάκει] προκώπη (i. e. stricto gladio) confidenter reponit Herw., coll. Ag. 1652. Nescio an recte.
 601. Correctionem meam πολὺ νικᾷ probat Herw.
 689. οὐκ οἶδ' ἐγὼ σὲ τοῦτο θ' [praestat τοῦτό γ'] εἰκὸς εἰδέναι Herw. Ipse conjicio οὐκ οἶδα, τὸν φύσαντα (pro τεκόντά) θ' εἰκὸς εἰδέναι. Obiter moneo in editione mea pro τοὺς τεκόντας θ' (quod typographi erratum est) corrigendum esse τοὺς τεκόντας.
 771. γαθοῦση] γηθοῦση malit Herw.
 841. Conjecturam meam τόθ' ἂν ἕτερον prob. Herw.

871. ἀποσταθῶμεν] ἀποσταθῶμεν malit Herw.
 927. αἶσα] Correctionem meam αἶμα omnino probat Herw.
 943. κτεάνων τριβάς] κτεάνων φθορᾶς malit Herw.
 982. ξυνωρίθου] ξυνωρίδος Herw. Nusquam enim alibi vinculum significare ξυνωρίς.
 1020. αὐτίχ'] Sine causa in hoc offendunt Stadtmüller et Herw.

In Eumenides.

3. ἡ δὲ ἀπὸ μητρὸς tentat Herw.
 39. Versum abesse malit Herw. e
 52. Ad βδελύκτινοι inolinat Herw., coll. 49. 282. Sept. 488. "Sed fortasse, inquit, spectantur sequentia."
 76. πεδοσιβῆ (non πεξ., quod operarum incuriae debetur) Herw.
 79. Conjecturam meam Παλλάδος θεᾶς probat Herw.
 97. ἐκνίζεται aut ἐκνίζομαι Herw.
 105. Qu. πᾶς ἀπρόσκοπος βροτῶν (aut πέλει). Versum spurium habet Herwerden.
 116. Κλυταιμνήστρα] Confer nomen Ὑπερμνήστρα. Scripturam Κλυταιμνήστρα probat Herwerden.
 122. φρονεὺς δ'] Particulam abesse malit Herw.
 157. Conjecturam μεσοβαλεῖ repudiat Herw.
 207. πρόσφοροι probat Herw. Alioqui pronomine ὑμᾶς addito opus foret.
 212. οὐκ ἂν γένοιτ' ἂν κείνος Herw. Quidni potius οὐκ ἂν γένοιτ' ἐκεῖνος — ?
 217. μόρσιμος] θέσιμος (cujus glossema νόμιμος in μόρσιμος corruptum fuerit) Herw.
 239. ἄλλοισιν] Qu. πολλοῖσιν Herw. At cf. 451.
 Qu. καὶ νομεύμασιν βοτῶν (coll. 452.). "Despero", ait Herwerden.
 258. δδ' αὐτ' ἐπ' ἄλλαν φρυγῶν (aut βλέπων) Herw.
 284. 285. Versus forsitan interpolati secundum Herw.
 302. Haec nimis festinanter sollicitavi. Utique ἀναίματον βόσκημα relinquendum erat. Qu. ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων, σκυῶν.
 330. φρενοβλαβῆς] Apud nostrum βῆ semper, ni fallatur, positionem facere monet Herw.
 379. αὐθάται] Parum hoc cum ἀγλὴν convenire monet Herw., ipse αἰωρεῖ proponens. Qu. καὶ θνοφερά τις ἀγλὴς κατὰ δώματος ἐκχεῖται —.
 404. Conjecturam πτέρωμ' ἄπερ probat Herw. At praecedit nomen pleurumque ἄπερ.
 429. Conjecturam δν δοῖναι θέλω unice veram esse putat Herw.
 484. θεσμὸν, τὸν mss. τὸν θεσμὸν tentat Herw.
 504. προφρωνῶν mss. ἐπεφρωνῶν (aut aliquid simile) tentat Herw. Fort. προκλάων.
 513. νεοπαθῆς] δυσπαθῆς dubitanter Herw. Cf. v. ant. 522.
 516. Correctionem meam νοῦ καὶ φρενῶν probat Herw.
 565. ζῆτος etiam Herw.

613. *δοκῶ* hodieque malit Herw. Nescio an recte.
620. *φάσκω* semper apud antiquos scriptores conjunctivum esse affirmat Herw. Quod si verum est, facile substitui potest *φημί*.
770. *ὁδοῦς*] "Fort. *τύχας*." (Herw.).
- ἀθύμους*] *δυσόμους* Herw., coll. Ch. 935.
789. *πολίταις* suspectum habet etiam Herw.
834. De correctione mea *πόλεως*, nescio an recte, dubitat Herw.
- 845 sq. De correctione mea "apte sed violenter" annotat Herw.
906. *εὐηλίως*] *εὐήλιον* Herw.
- ἐπιστείχεν*] *ἐπιπύχεν* Herw., coll. Apoll. Rhod. II. 525. *γαῖαν ἐπιπύχουσαν ἐτήσιοι* (*ἐτησίαι*?). "Aprica, inquit, est regio Attica, sed ventis refrigeratur." Correctio admodum probabilis.
912. Vocabulum quod cum *ἀνδρὸς* *φεινυποίμενος* prorsus conveniat requirit Herw. Placet mihi correctio *τῶνδ' ἀπόρθητον*.
915. Correctionem meam *κλύειν* probat Herw.
932. *βαρεῶν*] *πικρῶν* tentat Herw.
1023. Weillii conjecturam probat Herw.
1032. Conjecturam meam *βαρύτιμοι* probat Herw.
1044. *σπονδαί* — *αἶδε μενοδσιν* tentat Herw.

Scribebam Brightoniae, octogesimum aetatis annum hoc ipso die terminans, Septembris die 29. 1899.

Hart.	1852.	J. A. Hartung	Lipsiae.
Merk.	1857.	R. Merkel	Gothae.
Weil.	1860.	H. Weil	Giessen.
	1884.		
Drake	1870.	B. Drake	London.
Kirch.	1880.	A. Kirchoff.	Berolini.
Heyse	1884.	Th. Heyse	Halis.
Weckl.	1885.	N. Wecklein	Berolini.
	1888.		
Sidg.	1887.	A. Sidgwick	Oxford.

COMPENDIA ALIQUOT NOMINUM PROPRIORUM.

Abr.	Abresch.	Hart.	Hartung.
Ahr.	Ahrens, H. I.	Mein.	Meineke.
Arn.	Arnald.	Minck.	Minckwitz.
Bentl.	Bentley.	Mull.	Müller, K. O.
Big.	Bigot.	Pal.	Paley.
Boiss.	Boissonade.	Pears.	Pearson.
Burg.	Burges, G.	Scal.	Scaliger.
Cas.	Casaubon, Is.	Schw.	Schwenck.
Cob.	Cobet.	Sidg.	Sidgwick.
Dobr.	Dobree.	Tyrwh.	Tyrwhitt.
Dr.	Drake.	Wak.	Wakefield.
Elmsl.	Elmsley.	Well.	Wellauer.
Emp.	Emper.	Wies.	Wieseler.
Erf.	Erfurdt.	Lent.	Lenting.
Fr.	Franz.	Lob.	Lobeck.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΥΘΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΕΙΩΛΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΕΥΜΕΝΙΩΝ.

ΑΘΗΝΑ.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁρέστης ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ἑρινύων βουλῇ Ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἥς βουλῇ νικήσας κατήλθεν εἰς Ἄργος. τὰς δὲ Ἑρινύας πρᾶννασα προσηγόρευσεν Εὐμενίδας. παρ' οὐδετέρῳ κείται ἡ μυθοποιία.

ΠΥΘΙΑΣ.

Πρῶτον μὲν εὐχῇ τῆδε πρᾶσβεύω θεῶν
τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἔζετο
μαντιῶν, ὡς λόγος τις· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
λάχει, θελοῦσης οὐδὲ πρὸς βίαν τινός,
Τιτανίς ἄλλη, παῖς Χθονός, καθέζετο

5

Arg. πρᾶννας] πρᾶννασα Herm. ex Harpocr. s. v. Εὐμενίδες.

1. προφήτις praescriptum in M. sec. m. πρῶτον] Fort. πρώτην. εὐχῇ
τῆδε mss. Qu. εὐχαῖς ταῖσδε. Cf. 20. τῆδε] τήνδε Wakef. Cf. Ch. 488.
πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρᾶσβεύσω τάφον.

2. ἐκ δὲ Γῆς Burges.

3. ἣ δὴ τὸ —] ἣ δ' ἐς τὸ Arnald. (Cf. 29. ἐς θρόνους καθιζάνω.) Fort.
ἣτις τὸ —. τόδ' ἔζετο] Fort. καθέζετο.

4. ὡς λόγος τις] Fort. ὡς λέγουσιν.

6. Τιτανίς ἄλλη, παῖς χθονός distinguendum censet Wakef.

Φοίβη· δίδωσι δ' ἢ γενέθλιον δόσιν
 Φοίβῳ· τὸ Φοίβης δ' ὄνομα ἔχει παρώνυμον.
 λιπὼν δὲ λίμνην Δηλίαν τε χοιράδα,
 κέλασας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος, 10
 ἐς τήνδε γαῖαν ἤλθε Παρνησοῦ θ' ἔδρας.
 πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
 κελυθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα
 ἀνήμερον τυθέντες ἡμερωμένην.
 μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεῶς 15
 Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἀναξ.
 τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἐνθέου κτίσας ἴδριν
 ἴζει τέταρτον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις·
 Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.
 τούτους μὲν εὐχαῖς φροιμάζομαι θεοῦς. 20
 Παλλὰς προναία δ' ἐλλόγως πρεσβεύεται.
 σέβω δὲ νύμφας ἔνθα Κωρονκίς πέτρα

7. δίδωσι δ' ἢ mss. δίδωσιν ἢ Pors. Herm. (Cf. 2. ἐκ δὲ τῆς. 174. καὶ τὴν —. 660. ἐν δὲ τῷ. 754. ἐκ δὲ τοῦ. Sept. 17. ἢ γὰρ —. Herod. 8, 87. καὶ ἢ —. Eur. Alc. 264. ἐκ δὲ τῶν. Xen. An. 7, 6. 4. καὶ οὐ εἶπον.) δίδωσι δ' ἢ Abr. Well. etc. δίδωσι δ' ἢ Møkler.

8. τὸ Φοίβης] τὸ τῆθης Weil. Weckl. ἀπὸ Φοίβης Herw. Exerc. Aesch. p. 152. τὸ δ' ὄνομα τῆσδ' ἔχει H. Schwarz.

9. Δηλίαν τε χοιράδα] Qu. Δηλίαν καὶ χοιράδα. Cf. Ag. 589. Soph. El. 929.

10. ναυπόρους] Qu. ναυλόχους. Quod probat Herw.

11. Παρνησοῦ (sic) M. Scribendum ni fallor, Παρνασσῶ. Cf. ad Ch. 563. Παρνησίδα (sic). 952.

15. οὐ πλαστοῖσι mss. ἀπλάτοισι conj. Weckl.

17. τέχνης δὲ νιν Ζεὺς ἐνθεον κτίσας φρένα mss. Qu. τέχνης δὲ νιν Ζεὺς ἐνθέου κτίσας ἴδριν (αὐτὴν πλέαν). Cf. Ag. 1209. τέχνησιν ἐνθέοις ἡρημένη. Vix enim τέχνης ἐνθεός (ut ἔμπειρος) dici potest. Attamen cf. Soph. Ant. 964. ἐνθέους ἡγναϊκας (schol. θεολήπτους). Eur. Tro. 255. ἐνθέου κόρης. 366. El. 1032. Hipp. 141. Aesch. Fr. 281. μαντικῇ βροῦον τέχνη. Αὐτὴ τέχνη —.

18. τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις mss. vulg. τοῖσδε — Voss. μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις Weidner. Jam enim praecessit νιν. Cf. 616. μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις. χρόνοις mss. θρόνοις Turn. Cf. 29. 616.

19. πατρός — Διὸς Macrobr. Sat. 5, 22.

20. Leg. τούτους μὲν (pro ἐν) εὐχαῖς. Cf. 1.

21. ἐν λόγοις mss. Leg. ἐλλόγως. Et sic Herm.

23. δαιμόνων mss. Leg. ποιμένων.

κοίλη φίλορις, ποιμένων ἐπιστροφή·
 (Βρόμος δ' ἔχει τὸν χῶρον, † οὐδ' ἀμνημονῶ,
 ἐξ οὔτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός 25
 λαγὼ δίκην Πενθεΐ καταρράφας μόρον·)
 Πλειστοῦ δὲ πηγὰς καὶ Ποσειδῶνος κράτος
 καλοῦσα καὶ τέλειον ὕμιστον Δία
 ἔπειτα μάντις ἐς θρόνους καθίζάνω.
 καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν † εἰσόδων μακροῦ 30
 ἄριστα † δοῖεν· κεί παρ' Ἑλλήνων τινές,
 ἴτων πάλλω λαχόντες, ὡς νομίζεται.
 ματεύομαι γὰρ ὡς ἂν ἡγήται θεός.
 ἦ δεινὰ λέξει, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν,
 πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου, 35
 ὡς μήτε σωκεῖν μήτ' ἔτ' ἀκταίνειν βάσιν.
 ἔρω δὲ χερσίν, οὐ ποδωκεία σκελῶν·
 δείσασα γὰρ γραῦς οὐδὲν, ἀντίπαις μὲν οὔν.

23. ἀναστροφά M. G. ἀναστροφαι Fl. F. V. Herm. ἀναστροφή schol. Pal. Sidg. ἐπιστροφαι recte Burges. et Headlam, coll. Fr. 249. 271. Sept. 648. Eur. Hel. 441. Adesp. 162. (Anglice haunts, resorts. Cf. 548.) ἐπιστροφή Nauck. Post h. v. lacunam indicat Herm.

24. δ' ἔχει G. Fl. F. V. ἔχει M. οὐδ' ἀμνημονῶ] οὐκ ἀμνήμονα (fama celebratum) Herw. Latet, ni fallor, vitium.

25 sq. Βάκχαις αἷς στρατηγήσας — κατέρραιμεν Burg.

25. οὐ τε mss. οὐ γε Porson.

27. πλείστους (πλήστους M. pr.) mss. Πλειστοῦ Turn. Stanl. Dobr. etc. Correctum ex Etym. M. p. 671, 5. etc. τε mss. Leg. δέ.

28. καλοῦσα] Qu. κλέουσα (κλειουσα, κλήζουσα).

30 sq. Vitium latere videtur.

30. εἰσόδων] Corruptum. Qu. ἱερειῶν, vel εἰποῦσαν.

31. δοῖεν] Qu. δοῦσαν — κεί παρ' Ἑλλήνων τινές] Qu. κεί 'νθάδ' —.

32. παρ' M. Dind. παρ' Abr. Herm. κεί τις Ἑλλήνων πάρα Burges. ἴτων M. G. V. ἴτην Fl. F.

35. Paragraphus praefixa in M.

36. Qu. ὡς μὴθὲ σωκεῖν μὴκέτ' ἀκταίνειν βάσιν. μὴτε μ' ἀκταίνειν mss. Corrige μὴτ' ἔτ' ἀκταίνειν. Ita intransitivum fit ἀκταίνειν. Cf. ad Fr. 416. Ad βάσιν cf. Soph. Tr. 967. στάσιν (γρ. βάσιν sup. sec. m. M.) mss. Well.

37. τρέχω mss. στείχω aut χωρῶ Sch. Fort. ἔρω. Cf. 39. Sed obstat fortasse ποδωκεία (celeritate). ποδωκία M. ποδωκία apogr.

38. δείσασα γὰρ γραῦς οὐδὲν, ἀντίπαις μὲν οὔν mss. δείσασα γὰρ γραῦς ἀντίπαις, οὐδὲν μὲν οὔν Herwerden, coll. Ag. 1396. τάδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὔν. Recte, opinor.

ἐγὼ μὲν ἔρω πρὸς πολυστεφεῆ μυχόν, δρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῶ τιν' ἄνδρα χερομυσῆ	40
ἔδραν ἔχοντα προστρόπαιον, αἵματι στάζοντα χεῖρας καὶ νεοσταγές ξίφος ἔχοντ' ἐλάας θ' ὑψιγέννητον κλάδον † λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον, ἀργῆτι μαλλῶ· τῆδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ.	45
πρόσθεν δὲ τάνδρὸς τοῦδε θαυμασιὸς λόγος εὔδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἤμενος. οὔτοι γυναικίαις (σφ') ἀλλὰ Γοργόνας λέγω, οὐδ' αὖ σφε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις. εἰδὸν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας	50

39. ἐγὼ μὲν ἔρω] Latet forsan vitium. Parum hic convenit particula μὲν.

40. μὲν mss. Leg. τιν'. Θεομυσῆ M. Θεομισῆ G. V. F. Lego χερομυσῆ.
Cf. Ch. 72. Notandus tribrachys in quinta sede senarii.

41. ἔδραν M. ἔδρας Fl. F. ἔχοντα V. Fl. F. ἔχοντι M. G. P.

42. νεοσπαδές M. νεοσπαδές V. Fl. F. νεοσπαγές Wakef. νεοσταγές recto
Burges. Cf. αἵματοσταγής, νεόρρυτος (Ag. 1351. ξὺν νεορρύτῳ [νεορρᾶντῷ?]
ξίφει), νεόρρυτος, et νεοσπαγής.

44. 45. Interpolatos putant Sch. Wunder.

44. λήνει μεγίστῳ mss. λήνους ἀώτῳ (nisi potius verba λήνει — ἐρῶ de-
lenda sint) Sch. λήνει γεμιστόν, σωφρόνως ἐστεμμένον | ἀργῆτι μαλλῶ Dav.
λήνει κτενιστῶ Hart. Mein. λήνει μὲν οἶος Arnald. λήνει δ' ἐλικτῶ Herw. ἀρ-
γῆτι μαλλῶ σωφρόνως ἐστεμμένον (ejectis reliquis) F. W. Schmidt. λήνει σω-
φρόνως ἐστεμμένον Rutherford. μεγίστῳ vitiosum videtur. Fort. οἶος νεοπόκη.
Aut λήνει 'λαχίστῳ, aut potius στέφει — (cf. Ch. 1035. ξὺν τῶδε θαλλῶ καὶ
στέφει προσίξομαι), aut στέφει κυλιστῶ, aut χλωρὰς μέγιστον —. λήνει M.
λίνει V. Fl. F. Mendosum, ni fallor, λήνει.

45. ἀργῆτι] Leg. ἀργῆντι (ἀργῆεντι). Sic ταδρον ἀργᾶντα (pro ἀργᾶεντα)
dixit Pindarus Ol. 13, 99. Fort. ἀργητομάλλῳ, coll. v. στρεψίμαλλος. Versum
interpolatum habet Schoem. τῆδε] Qu. πάντα, aut τοῦτο.

46. ὀπισθε δ' ἄνδρὸς Burges.

47. ἐν θρόνοις ἀνεμένος Burges. ἤμενος] Qu. ἡμένων.

48. Leg. οὔτοι γυναικίαις (σφ').

49. Post h. v. lacunam indicant Herm. Sch. Fr. Minck. Linw. Dind. Donald.
Hujusmodi versum post hunc excidisse censet Wakefield, οὐδ' Ἀρπυτῆισι τὰς
γὰρ ἐπιτερωμένας —. Cf. Suppl. 282. ἐν γυναικείοις τύποις. Sept. 484. Sed
v. comm. αὐτε mss. Qu. αὐ σφε. Ita etiam Burges. εἰκάσω] Qu. εἰκάζω.
Idem conj. Weckl.

50. Post h. v. aut post εἰδὸν ποτ' ἤδη excidisse aliquid opinatur Dind.
εἰδὸν ποτ' ἤδη] Magis placeret ἤδη ποτ' εἶδον, ut in Soph. Aj. 1142. ἤδη

δεῖπνον φερούσας· ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
 αὐται μέλαιναί τ', ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι.
 ῥέγκουσι δ' οὐ πλατοῖσι φυσιάμασιν,
 ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλή λίβα,
 καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα
 55 φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
 τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὀμμίας,
 οὐδ' ἦτις αἶα τοῦτό γ' εὔχεται γένος
 τρέφουσ' ἀνατὶ μὴ οὐ μεταστένειν πόνον.
 60 τάντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότη δόμων
 αὐτῷ μελέσθω Λοξία μεγασθενεῖ·
 λατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος
 καὶ τοῖς ἀνάγνοις αἱμάτων καθάρσιος.

ποτ' εἶδον ἀνδρ' ἐγὼ γλώσση θρασὺν etc. εἶδον γὰρ αὐτὰς Hartung, εἶδον πο-
 τηνᾶς Todt. Fort. εἶδον πετεινῆς. Φινέως πτηνὸς κύνας M. Schmidt.

52. μέλαινα δ' mss. Malim μέλαιναί τ'. Et sic Hart. Qu. μέλαινα κὰς
 τὸ πᾶν —. μέλαινα] Fort. κελαιναί, ut in Ag. 462. κελαιναί δ' Ἐρινύες etc.

ἐς τὸ πᾶν mss. Qu. εισορᾶν. βδελύκτροποι mss. βδελυκτέοι Nauck. Recte,
 opinor: dicendum enim fuisset βδελυκτότροποι aut βδελυρότροποι. Praeterea
 non de moribus sed de aspectu earum agitur. At cf. 192. — τρόπος μορφῆς.

53. οὐ πλαστοῖσι mss. οὐ πλατοῖσι Elmsl. Dind. ἀπλάτοις Weckl., coll. ad
 Pr. 201. Cf. ad Prom. 371. 715. Soph. Tr. 1093. Aj. 256. Fr. 350. ζτ in marg. M.

54. στάζουσι αἶμα δυσφιλές M. Schmidt. Qu. λείβουσι αἶμα δυσφιλές.
 Schol. vet. οἶον αἱματηράν (sic). Schol. rec. σταλαγμὸν αἱματηράν. Cf. Ch. 1058.
 ἐξ ὀμμάτων στάζουσι αἶμα δυσφιλές. δία M. G. βίαν V. Fl. F. λίβα Burges.
 Cf. Fr. 68. ἀφθονοστέραν λίβα. Fr. 52. Λυὸς σωτήρος εὐκαίαν λίβα. Ch. 290.
 φιλοσπόνδου λιβός. Eum. 164. φονολιβῆ θρόμβον.

57. τῆσδ'] τῆς M. pr.

58. Qu. οὐδ' οἰδία γ' ἦτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται | γένος τρέφουσ' ἀνατὶ μὴ
 οὐ μεταστένειν. Exciderat, opinor, οἰδ' post simile οὐδ'. ἦτις αἶα M. εἴ τις
 γαῖα G. ἦ τι γαῖα V. Fl. F. τοῦτ' ἐπεύχεται mss. Leg. τοῦτό γ' εὔχεται.
 Parum hic convenit compositum ἐπεύχεται.

59. ἀνατεῖ mss. ἀνατὶ Blom. Dind. Weckl. μὴ mss. Leg. μὴ οὐ. μετα-
 στένειν mss. Leg. μέγα στένειν (Musgr.). Cf. 137. χλίουσιν μέγα. 255. 311.
 Ag. 711. μέγα που στένει. Pr. 1004. τὸν μέγα στυγοῦμενον. Eum. 12. 113.
 936. 993. Eur. Med. 996. μεταστένομαι (μέγα στένομαι?) δὲ σὸν ἄλλος. et ad
 Ag. 1271. πόνον mss. πόνον Arnald. ex schol. πόνω Musgr. Herm. Suspectum.

60. τάντεῦθεν ἤδη] τάνθενδε δ' ἤδη Kirch.

63. καὶ τοῖσιν ἄλλοις mss. καὶ τοῖς ἀνάγνοις F. W. Schmidt. καὶ τοῖσι ναοῖς
 λυμάτων καθάρσιος malit idem. ἀγνοῖς ἐν ἀδύτοις αἱμάτων καθάρσιος Burges.
 δωμάτων mss. δεμάτων Wakef., coll. Soph. El. 635. ἀνακτι τῷδ' ὄπως λυτη-

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὐ μὴ προδῶ σε, διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
 ἐγγὺς παρεστὼς καὶ πρόσωθ' ἀποστατῶν 65
 ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
 καὶ νῦν ἀλούσας τάσδε τὰς μάργους ὄρῃς
 ὕπνῳ· πέλουσι δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι
 Νυκτὸς παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
 θεῶν τις οὐδ' ἄνθρωπος οὐδὲ θήρ ποτε. 70
 κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ', ἐπεὶ κάτω
 σκότον νέμονται Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονός,
 μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
 ὄμως δὲ φεῦγε μηδὲ μαλθακὸς γένη·
 ἔλῳσι γάρ σε καὶ δι' ἡπείρου μακρῶς 75
 περῶντ' ἄλαισι τὴν πλανοσιβῆ χθόνα,

ρίους | εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων ὧν νῦν ἔχω. Leg. αἰμάτων (Burges). Post h. v. versus aliquot Orestis excidisse putat Hart.

64. οἱτοὶ προδῶσω mss. Leg. οὐ μὴ προδῶ σε. Requiritur enim pronomen. Causa corruptela fuit προδῶ σε in προδῶσω mutatum. δέ σοι M.

65. καὶ πρόσω δ' mss. καὶ πρόσω γ' Blom. Herm. Leg. καὶ πρόσωθ' (Pors. Wakef.). Sic κάτωθε (Alex. Eubul.), ἔμπροσθε (Nicomach.) ἄνωθε (Ecol. 693.). Cf. 297. κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὧν θεός. et Ag. 1104. ἀλλὰ δ' ἐκὰς ἀποστατεῖ. ἀποστατῶν] ἐπισκοπῶν Stadtmüller. διχοστατῶν pro δ' ἀποστατῶν Weckl.

66. οὐ γενήσομαι πέπων] Malim οὐ πέπων γενήσομαι.

67. ἀλούσας — ὕπνῳ] ἀλούσας — κόπῳ Pal., coll. Thuc. VII. 40. κόπῳ ἀλίσκεσθαι. Soph. Aj. 216. ἀλοὺς μανία. μάργους] Qu. γραίας.

68. πεσοδαὶ (πεσοδα M. pr.) mss. παρεῖνται Weil. Herw. πεδῶνται Weckl. prob. Herw. (Soph. Aj. 676. ἐν δ' ὁ παγκρατῆς ὕπνος | λύει πεδήσας.) πέλουσι Valck. Sch. Recte, opinor.

69. γραῖαι παλαιαὶ mss. Νυκτὸς παλαιαὶ recte Valck. Weckl. (γραῖαι ex glossemate γεραιαὶ fortasse corruptum est.) γραῖαι δὲ Νυκτὸς conj. Weckl. αἱ γῆς παλαιαὶ Pal. γραῖαι πάλαι τ' ἄπαιδες Burges. γραῖαι πάλαι κἀπαιδες Kirch. παλαιαὶ] Qu. μέλαινης.

71. κἀγένοντ', ἐπεὶ κακὸν —] Qu. κἀγένοντο, καὶ κάτω —.

75 sq. ἔλῳσι γάρ σε, κἂν — βεβῶς ἀμείψης τὴν — A. Ludwich. Weckl. ἔλῳσι — μακρῶς βεβῶτ' ἄλαισι Emper. Herw. Qu. μακρῶς — ἄλαισιν ἀνὰ —.

76. Ut spurium damnant Both. Butl. Wund. Dind. Herw. Fortasse recte. βεβῶντ' ἂν αἰεὶ M. G. P. βεβόντ' ἂν αἰεὶ V. Fl. βεβόντ' αἰεὶ F. βιβῶντ' — Steph. βεβῶντ' ἂν — Herm. Fritsch. Ahr. et (ἀεὶ) Fr. Dind. Linw. Sidg. περῶνται — conj. Weckl. Qu. ἀεὶ περῶνται —. Cf. 240. ὁμοία χέρσον καὶ θύλασσαν ἐκπερῶν. τὴν πλανοσιβῆ χθόνα mss. ἀνὰ — Menge. πλανοσιβῆ mss.

ὑπὲρ τε πόντον καὶ περιρρύτους πόλεις.
καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
πόνον, μολῶν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν
ἴζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας. 80
κάκει δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκηγίους
μύθους ἔχοντες μηχανὰς εὐρήσομεν
ᾧσ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων·
καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῶον δέμας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄναξ Ἄπολλον, οἶσθα μὲν τὸ μὴ ἀδικεῖν· 85
ἐπεὶ δ' ἐπίστα, καὶ τὸ μὴ ἀμελεῖν μάθε.
σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.
AII. μέμνησο, μὴ φόβος σὲ νικάτω φρένας.
σύ δ', αὐτάδελφον αἷμα κακ κοινοῦ πατρὸς,
Ἐρμῆ, φύλασσε· κάρτα δ' ὦν ἐπώνυμος 90
πομπαιῶς ἴσθι τόνδε ποιμαίνων ἔμδν
ἱκέτην. σέβει τοι Ζεὺς τὸ κηρύκων γέρας
ὀρμωμένων βροτοῖσιν εὐπόμπω τέχνη.

Vitiosum. περσοτιβῆ aut ποδοστιβῆ tentat Herw. Dedi πεδοστιβῆ. Cf. Pers. 126. Suppl. 1000. Eur. Fr. 670, 3. ὕγρα δὲ μήτηρ, οὐ πεδοστιβῆς τροφὸς θάλασσα. Totum versum spurium habent Both. Butler.

77. πόντου mss. πόντον Turn. περιρρύτας πόλεις mss. περιρρύτους — conj. Dind. Recte, opinor. Cf. Pers. 597.

79. πόνον] πλάνον Sch. Παλλάδος ποτὶ πτόλιν] Nonnihil suspectum ποτὶ in senario. Cf. Sept. 295. [346.] Ag. 725. Qu. Παλλάδος θεᾶς πόλιν. Cf. Pers. 348. θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς. Eum. 224. δικας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά. Vel Παλλάδος σεμνήν πόλιν. Sed fortasse non magis offendere debet ποτὶ in senario quam πτόλις, μάσων, πολλός, etc.

82. ἔχοντες mss. Qu. λέγοντες, aut potius κλύοντες.

85—87. ante 64. collocandos esse putat Burges.

85. ἄναξ Ἄπολλον] Qu. ὦναξ —. Cf. 198. et ad Ag. 513.

86. τὸ μὴ μέλλειν Burges.

88. μέμνησο] Suspectum. Qu. θάρσει σύ. Sed cf. 78'.

89. καὶ κοινοῦ πατρὸς mss. Leg. κακ κοινοῦ πατρὸς. Et sic Burges. Cf. Soph. El. 325. τὴν σὴν ὀμμιμον ἐκ πατρὸς ταυτοῦ φύσιν.

90. κάρτα δ' mss. Qu. κάρτα τ'.

92. τόδ' ἐκνόμων σέβας mss. τόδ' ἐκνόμως σέβας Herm. τόδ' ἔνομον — conj. Drake. τόδ' ἔνομον γέρας conj. Pal., coll. 209. τὸ κηρύκων σέβας Weckl. Qu. τόδ' ἱκτήρων σέβας.

93. ὀρμώμενον mss. Correxī ὀρμωμένων. τέχη mss. Dedi τέχνη.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὐδοι' ἄν' ὤη, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;
 ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὥδ' ἀπητιμασμένη 95
 ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν ὧν γὰρ ἔκτανον
 ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται·
 αἰσχρῶς ἀλῶμαι· προυγγέπω δ' ὑμῖν ὅτι
 ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο.
 παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλάτων, 100
 οὐδεὶς ὑπὲρ μου δαιμόνων μηνίεται
 κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
 ὄρατε πληγὰς τάσδε καρδίας ἐμῆς·
 εὐδουσα γὰρ φρεῖν ὄμμασιν λαμπρόνεται,
 ἐν ἡμέρᾳ δὲ † μοῖρ' ἀπρόσκοπος φρενῶν. 105
 ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε,
 χόας τ' ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα,

94. Post ἄν plene interpungendum. καὶ καθευδουσῶν] Offendit καί. Qu. τῶν καθευθόντων (καθευθουσῶν). τί δεῖ] Suspectum Elmsleio ad Med. 552.

95. ὥδ' ἀπητιμασμένη mss. Qu. ὥδέ γ' ἡτιμασμένη. Sed ἀπητιμασε dixit Homerus II. 13, 113.

96. ἄλλοισιν] Vitiosum. Fort. φθιτοῖσιν. νεκροῖσιν mss. νόμοισιν Weckl. ὡς μὲν mss. ὧν μὲν Tyrwhitt. ex schol. Dind. Dedi ὧν γὰρ —.

97—99. Invertit (99. 98. 97.) Musgr. et sic (99. 100. 98. αἰσχρῶς ἀλωμαι) M. Schmidt.

97. ἐκλείπεται] ἐκνίπεται (ἐκνίπτουαι) conj. Herw.

98. αἰσχρῶς δ' mss. Dedi αἰσχρῶς.

99. ὕπο] ὑπερ Weil.

100. δ' M. γ' V. Fl. F.

103. ὄρα δὲ mss. ὄρατε Pal. Sidg. Sed cf. 121. 124. 125. 133—135. 180 sq. καρδίᾳ σέθεν M. G. P. Fl. καρδία σέθεν V. F. καρδίας ὄθεν Cant. Herm. Dind. Pal. Sidg. (Sed requireretur πόθεν aut ὀπόθεν potius quam ὄθεν.) καρδίας ἔσω E. Neidhardt. καιρίας σέθεν Baranek. καιρίας σέθεν conj. Wakef. Qu. καρδίας ἔσω (vel ἐμῆς), vel καιρίας ἐμάς. Vulgatum tuetur Horwerden.

104. 105. Hos vv. aliunde inventos putat Sch. 105. solum Prien.

104. εὐδουσα mss. εὐδουσι Droysen. Weckl.

105 sq. ἐν ἡμέρᾳ —] Haec abesse malit Horwerden. μοῖρα πρόσκοπος mss. μοῖρ' ἀπρόσκοπος Turn. ex schol. Qu. πᾶς ἀπρόσκοπος. βροτῶν mss. Pal. φθιτῶν Merkel. φρενῶν (ex schol.) Herm. Minck. Weil. Dind. Weckl. Donaldson. Schol. ἦ τῆς φρενὸς μοῖρα οὐ προορᾶ ἐν ἡμέρᾳ. At quid sit ἦ τῆς φρενὸς μοῖρα equidem nescio.

106. ἦ πολλὰ μὲν δὴ] Suspectum μὲν. Cf. 144. ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα —.

107. νηφάλια mss. νηφάλια Turn. νεργέτων Usener.

καὶ νυκτὸς ὑμῖν δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρα πυρὸς
 ἔθνον, ὦραν οὐδενὸς κοινήν θεῶν.
 καὶ πάντα ταῦτα λάξ ὀρῶ πατούμενα. 110
 ὁ δ' ἐξαλύξας οἶχεται νεβροῦ δίκην,
 καὶ κάρτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυστάτων
 ὄρουσεν ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.
 ἠκούσαθ' ὧν ἔλεξα τῆς ἐμῆς περι
 ψυχῆς, φρονησατ', ὧ κατὰ χθονὸς θεαί· 115
 ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

(μυγμός.)

ΚΑ. μύζοιτ' ἄν, ἀνήρ δ' οἶχεται φεύγων πρόσω·
 φίλοι γάρ εἰσι τοῖς θεοῖς προσείκτορες.
 ΧΟ. (μυγμός.) 120
 ΚΑ. ἄγαν ὑπνώσοεις κοῦ κατοικίξει πάθος·
 φονεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἶχεται.

108. καὶ νυκτὶ (i ex o factum) σεμνά Μ. καὶ νυκτὶ σεμνά G. V. Fl. καὶ νυκτίσεμνα Turn. κἂν νυκτὶ σεμνά Burges. Non male. Correxi καὶ νυκτὸς ὑμῖν.

109. ὦραν] Adverbialiter positum. Cf. Herod. II. 2. τὴν ὦρην ἐπαγινέειν σφρίσιν ἀγας. Eur. Bacch. 722. αἱ δὲ τὴν τεταγμένην | ὦραν ἐκίνουν θύρσον etc. Dem. p. 49, 6. Andoc. p. 18, 4. Similiter ἀωραῖαν Arist. Ach. 23.

110. καὶ πάντα] Qu. ἅπαντα.

112. καὶ ταῦτα κούφως mss. τοιαῦτα κούφως Weil. Leg. καὶ κάρτα κούφως. Et sic Herw., qui, "Si καὶ ταῦτα sanum esset, haud dubie sequi debuisset part. δρούσας." ἀρκυσμάτων mss. ἀρκυστάτων Turn.

113. ἐγκατιλλώψας mss. ἐγκ. Turn.

114. ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα mss. ἀκούσαθ' ὧν — Aur. Herm. Sch. ἠκούσαθ' ὧν conj. Wakef. Qu. ἀκούσαθ' ὧν ἔλεξα τῆς τ' ἐμῆς περι | ψυχῆς φρονησατ' —.

115. ψυχῆς] τύχης Valck.

116. Κλυταιμνήστρα (sic) mss. Κλυταιμνήστρα Weckl.

117—131. Personas paragraphis distinguit M.

119. φίλοι γάρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσείκτορες mss. φίλοι — προσείκτες Weil. Sidg. Qu. φίλοι γάρ εἰσι τοῖς θεοῖς (aut Λοξία) προσείκτορες. φίλοις] ἐχθροῖς Hartung. ἄλλοις Naber. εἰσιν οὐκ ἐμοῖς mss. εἰσιν, οὐκ ἐμοὶ Schutz. Dobr. Herm. Pal. Dind. Qu. εἰσι τοῖς θεοῖς. Cf. 151. προσείκτορες mss. προσείκότες Weil. Sidg. Cf. 441. ἦσαι — σεμνὸς προσείκτωρ.

121—123. in margine habet M.

121. ἄγαν M. ἄγαν γ' V. Fl. F. Stanl. κατοικίξεις mss. κατοικίξει recte Dind. Cf. Pr. 36. τί — κατοικίξει μάτην; Pers. 1063. κατοικίσεισι στρατόν.

122. μητρὸς] μιαρὸς F. W. Schmidt.

- ΧΟ. (ὠγμός.)
 ΚΛ. ὄξεις, ὑπνώσσεις· οὐκ ἀναστήσει τάχος;
 τί σοι πέπρωται προᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά; 125
- ΧΟ. (ὠγμός.)
 ΚΛ. ὕπνος πόνος τε, κύριοι συνωμόται,
 δειναῖς δρακαίναις ἐξεκήραναν μένος.
- ΧΟ. (μυγμός διπλοῦς δξύς.)
 λαβὲ λαβὲ λαβὲ λαβὲ, δράσσου. 130
- ΚΛ. ὄναρ διώκεις θῆρα κλαγγάνεις θ' ἔπερ
 κύων μέριμναν οὔποι' ἐκλείπων πόνου.
 τί δροῖς; ἀνίστω, μὴ σε νικάτω πόνος,
 μηδ' ἀγνοήσης πῆμα μαλθαχθεῖσ' ὕπνω.
 ἄλγησον ἦπαρ ἐνδίκους ὄνειδεσι· 135
 τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίνεται.
 εὔθ' αἵματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῶ,
 ἀτμῶ κατισχαίνουσα, νηδύος πυρὶ,
 ἔπον μάραυνέ τ' εὐπτέροις διώγμασιν.

123. μυγμός M. sec. m. ὠγμός Rob.

124. ὄξεις (sic) M. ἀναστήση M. τάχος] τάχα Hart.

125. πέπρωται mss. τέτακται Wakef., coll. schol. τί οὖν μέλλεις τὸ σὸν ἔργον ἀνέειν; et vv. 71. 208. 642. πέπρωται Bentl. Stanl. Butl. Hart. Sidg. Cf. Pr. 535. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν αἰεὶ κρατεῖν; Qu. προσήκει.

128. δεινῆς δρακαίνης mss. Log. δειναῖς δρακαίναις. Fort. δεινῶν θεῶν τῶνδ'.

130. φράζου] δράσσου conj. Wakef. Recte, ni fallor. λάβε (sic) M.

131. κλαγγάνεις mss. κλαγγάνεις Wakef. Recte. θ' mss. θ' Scal.

132. ἐκλείπων mss. ἐκλείπων Blomf. ad Sept. 55. Recte. πόνου] δράμου L. Schmidt.

133. πόνος mss. κόπος Halm. Weckl.

134. μαλθαχθεῖσ' ὕπνω] Fort. νικηθεῖσ' ὕπνω. Cf. 133.

135. ὄνειδεσιν aut ὄνειδεσσιν (M. G.) mss. 136. γίνεται M.

137. οὐδ' mss. οὐθ' Pearson. Pors. Herm. τὸ θ' Pauw. εὔθ' Kirch. τῶθ' (ordine inverso versusum 138. 139.) Herm. σπεῖθ' Musgr. σοῦθ' Musgr. Wakef. Weckl. (Hesyeh. σοῦθ' ἴθι, τρέχε, ὄρμα. Sept. 31. ὄρμασθε πάντες, σοῦσθε.) Qu. εἰθ'. ἐπουρίσασα τῶ] ἐπουρίσασ' ἔπου F. W. Schmidt. ἐπουρίσασ' ἄγρη idem. Cf. Eur. Andr. 611. ἀλλ' οὔτι ταύτη σὸν φρόνημ' ἐπούρισας. τῶ] τῶθ' Herm. Post τῶ interpongit Wecklein, de hac vi articuli coll. 7. 255. 355. 336. 174. Sept. 197. 385. 509. 912. Suppl. 439. 1047. 1055. Prom. 234. Ag. 7.

138. ἀτμῶ mss. αὐτῶ F. W. Schmidt. ἀτμοῦ — νηλεῶς πυρὶ Both. Qu. αὐτόν. Versum delet Wunder. κατισχαίνουσα mss. κατισχαίνουσα Rob.

139. μάραυνε δευτέρως διώγμασιν mss. μάραυνε θ' ἀγρίοις (vel εὐπτέροις) — F. W. Schmidt. Dedi μάραυνέ τ' εὐπτέροις —.

- XO. ἔγειρ' ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ. 140
 εὔδεις; ἀνίστω κάπολακτίσασ' ὕπνον
 εἰδῶμεν εἴ τι τοῦδε φροϊμίου ματᾶ.
- Str. 1. ἰὼ ἰὼ, † πόπαξ. ἐπάθομεν, φίλοι.
 ὦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάταν ἐγὼ.
 ἐπάθομεν πάθος δυσαχῆς, ὦ πόποι, ἄφερτον κακόν. 146
 ἐξ ἀρκύων λέρφευγεν οἴχεται θ' ὁ θήρ,
 ὕπνω κρατηθεῖσ' ἄγραν ὄλεσα.
- Ant. 1. ἰὼ παῖ Διός, ἐπίκλοπος πέλεις,
 νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιπτάσω. 150
 τὸν ἰκέταν σέβων, ἄθεον ἄνδρα καὶ τοκεῦσιν πικρὸν,
 τὸν μητραλοῖαν δ' ἐξέκλεψας ὦν θεός.
 τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;
- Str. 2. ἔμοι δ' ὄνειδος ἐξ ὄνειράτων μολὼν 155
 ἔτυπεν δίκαν διφρηλάτου
 μεσολαβεῖ κέντρῳ.
 ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν.
- 140—178. Quindecim choreutis distribuunt Herm. Bamb. O. Müller. De quinque ordinibus Chori cogitat Lachmann.
140. ἔγειρε καὶ σὺ —] Qu. ἔγειρέ νυν σὺ —. ἐγὼ δὲ σέ] ἐγὼ δὲ τήν
 A. Ludwig. Redde, ut ego te.
142. εἰδώμεθ' mss. ἰδώμεθ' Turn. Fort. εἰδῶμεν. εἴ τι —] εἴ τὸ — Wakef.
 143 sq. Haec inter hemichoria (A. 143. B. 144. A. 145—147. B. 148.
 A. 155—158. B. 159—161.) distribuunt Rossbach et Westphal. Weckl.
143. ἰὼ ἰὼ] Qu. ἐῖ ἐῖ. Cf. Ag. 114. πόπαξ M. πόπαξ Ald. πόποι Hart.
 Qu. παπαῖ. Cf. Pers. 1031. Ag. 114. 1256. Eum. 262.
144. ἦ mss. Qu. ὦ. παθοῦσα καὶ mss. μαθοῦσα καὶ Weil. Qu. πε-
 πόνθαμεν aut πέπονθα καί. μάτην mss. Correxī μάταν.
145. δυσαχῆς M. δυσαχθῆς V. Fl.
147. πέπιπκεν] Qu. λέρφευγεν, aut ὠρουσεν. δ' mss. Pal. θ' Abr. Herm.
 Dind. Weckl. etc.
149. πέλει G. pr. πέλι M. πέλεις Burges. Qu. πέλεις, aut μὲν εἴ. Cf. ad 199.
150. νέος δὲ] Qu. νέος τε. Cf. 731. ἐπεὶ καθιπτάζει με πρεσβύτιν νέος.
 779. Post καθιπτάσω virgula tantum interpunge.
153. δ' mss. γ' Wakef. Qu. τ'. δ' ἐξέκλεψας] δὴ ἔκλεψας Rossbach.
157. μεσολαβεῖ] μεσοβαλεῖ Wakef. (Fortasse recte.) Cf. ad Arist. Ecol. 260.
 μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθῆσομαι. Ach. 274. μέσην λαβόντα (αὐτήν). Nub. 1047.
 κέντρῳ]. Vitiolum hoc videtur. Requiritur enim iambus (cf. 164.).
159. ζι (i. e. ζήτη) in marg. M. Post λοβόν ponatur plenum punctum.

- πάρεσι μαστίχοτος [δαῖον] δαμίον 160
 βαρὺ τι περιέβαρον κρύος ἔχειν.
- Ant. 2. τοιαῦτα δρῶσον οἱ νεώτεροι θεοὶ
 κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πέρα
 φονολιβεῖ θρόνον
 περὶ πόδα, περὶ κᾶρα. 165
 πάρεσι γὰς ὀμφαλὸν προσδρακεῖν [αἰμάτων]
 βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγος † ἔχειν.
- Str. 3. ἐφρεστίω δὲ μαντικὸν μιάσματι
 μυχὸν ἔχρανας αὐτόσσυτος, αὐτόκλητος, 170
 παρὰ νόμον θεῶν βρότεια μὲν τίων,
 παλαιγενεῖς δὲ Μοίρας φθίσιας.
- Ant. 3. κᾶμοί γε λυπρὸς, † καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται,
 ὑπὸ δὲ γᾶν φυγῶν οὐδάμ' ἐλευθεροῦται, 175
160. δαῖον et αἰμάτων (167) debebat olim Dind. Nescio an recte.
 161. βαρὺ τὸ —] Qu. βαρὺ τι —. Et sic Wakef. Sch. ἔχειν mss.
 Qu. ἄγαν. Sed cf. v. ant. 168.
163. πατοῦντες — Δίκας πέδον (Δίκας πέδον Valck.) Burges. Qu. πατοῦντες
 τὸ πᾶν Δίκας πέδον (σέβας). τὸ πᾶν] Requiritur forsitan epithetum aliquid
 nominis θρόνον quale est σεμνόν. Qu. μέγαν. δίκας πλέον mss. Δίκας
 θρόνον Bergk. Bamb. Weckl. Qu. δίκας πέρα. Ita etiam Heimsoeth, coll.
 Hesychio, qui πέρα per πλέον explicat. Cf. Pr. 30. πέρα δίκης.
164. φονολιβεῖ mss. φονολιβῆ Pauw. Arnald. Wakef. φονολιβεῖ θρόμβω
 Kayser. et (θάκω) Weil. Cf. Ch. 523. 546. Soph. Tr. 712. θρόνον mss. schol.
 Sidg. θρόμβον Wakef. Herm. Dind. etc. θᾶκον Rauch. Cf. 54. δυσφιλή λίβα.
168. αἰρούμενον M. V. Fl. V. αἰρούμενον G. ἀρόμενον Abr. Cf. Pers. 481.
 αἰρονται (αἰροῦνται mss.) φυγῆν. Suppl. 341. 950. ἔχειν] ἔσω Newman. Certe
 vix placet hic ἔχειν. Cf. tamen v. str. 161.
169. Qu. ἐφρεστίω δὲ γ' ἄγνος ὦν μιάσματι —. μάντι σῶ (σῶ M. G.) mss.
 μάντις ὦν Sch. Dind. μαντικὸν Stanl. Heath. Weckl. μάντι, σὸν Scholeff.
 Φοῖβος ὦν potius exspectabat Pal.
170. μυχὸν M. μυκὸν G. σὸν οἶκον V. Fl. F. ἐχράνατ' M. (ἐχρανά τ') G.
 Fl. ἐχθράνατ' V. F. ἔχρανας Turn.
171. παρὰ νόμον P. παρὰ νόμων V. Fl. F. παρανόμων M. G. βρότεια
 M. G. βρέτεια P. V. Fl. F.
174. κᾶμοί τε mss. κᾶμοί γε P. Cas. Pearson. Sch. Pal. κᾶμοιγε Blomf.
 ad Sept. 469. ἐμοί τε Herm. κᾶμοί 'στι Wakef. Fort. κᾶμοισι —. λυπρὸς]
 πικρὸς P. καὶ τὸν mss. κεύτὸν Newman. κείνον Francken. Rossbach. Leg.
 καὶ νῦν aut τοῦτον. Sed cf. 137.
175. ὑπὸ τε γᾶν mss. Leg. ὑπὸ δὲ γᾶν. Et sic Heyse. φρυγῶν mss.
 φρυγῶν Fors. οὐποτ' mss. Correxī οὐδάμ'. ἐλευθεροῦται] Vitiosum hoc
 videtur postularetur enim futurum. Qu. ἐκείθεν ἦξει. Vel — — ἔσται.

ποιτηρόπαιος ὦν δ' ἕτερον ᾧ κάρα
μιάστορ' ἐξ ἑμοῦ πάσεται.

- ΑΠ. ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν, 180
μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν,
χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον,
ἀνῆς ὑπ' ἄλλους μέλαν' ἀπ' ἐντέρων ἀφρὸν,
ἔμοῦσα θρόμβους οὖς ἀφείλκυσας φόνου.
οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει 185
ἀλλ' οὗ καρανιστῆρες ὀφθαλμωρῶχοι
δίκαι σφαγαί τε σπέρματός τ' ἀποφθορᾶ
παίδων κακοῦται χλοῦνις, ἢ δ' ἄκρων τομαί
λευσμοί τε, καὶ μύζουσι οἰκτισμὸν πολὺν

176. δ' ὦν mss. ὦν δ' Pors. Malim ὦν. Et sic Wakef. ἐν κάρῃ mss. ᾧ κάρῃ olim Sch. Qu. ἀπὸ κάρῃ. Cf. Eur. Med. 1382. οἷδ' εἰσὶν, οἴμοι, σφᾶ κάρῃ μιᾶστορες. Soph. El. 607. ὄν πολλὰ δὴ μέ σοι τρέφειν μιᾶστορα | ἐπιητύσω.

177. μιᾶστορ'] ἀμίστορ' Stanl. ἐκείνου mss. ἐκ γένους Weil. ἐκγόνου conj. Weckl. ἐκγονον Zakas. αὐτ' ἐκεῖ Dirlam. ἐκ γ' ἑμοῦ Newman. ἐξ ἑμοῦ Scholef. Pal. ἐγγενῆ Hart. Sidg. ἐκ σίνους Weckl. ἔστιν οὗ Herm. Sch. Minck. Müller. εἰσὶν οὗ Kirch. ἐκ νέου Ahr. Fr. Qu. αὐθις αὐ.

179. τάχος] τίχα Hart. Sed cf. 124. Sept. 58. Ag. 945. 1110. Alibi ὡς τάχος, Ag. 27. Ch. 889. Sept. 678.

181. ἀργηστὴν] Cf. Sept. 60. ἀργηστὴς ἀφρός. ὄφιν] Melius conveniret ἰὸν (sagittam). Cf. Hom. Il. 16, 773. ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρήφι θορόντες. Sed prior in ἰὸς producitur.

183. μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων (ἀπ' ἀνῶν M.) mss. μέλαν' ἀπ' ἐντέρων conj. Weckl. Qu. μέλαν' ἀπάνθρωπόν τ'. (Cf. Pr. 20. τῶδ' ἀπάνθρωπῳ πάγῳ.) Vel μέλανα πνευμόνων (ita etiam L. Schmidt).

185. δόμοισι] δόμοις σε Wakef. Fortasse recte.

186. οὗ M. G. οὗ Turn. Stanl. καρανιστῆρες M. οὐκ ἄρ' ἀνηστῆρες V. Fl. F. καρανιστῆρες Stanl.

187 sq. δίκαι — ἀποφθοραὶ λευσμοί τε (del. v. 188.) Rutherford.

187. ἀποφθοραὶ mss. ἀποφθορᾶ Musgr. Erf. Dind. Pal.

188. κακοῦται χλοῦνις mss. κακοῦσαι χλοῦνιν Schoem. παίδων τε χλοῦνις καὶ κακῶν ἀκρωνία Both. κακῆ τε χλοῦνις Stanl. Fr. κακοῦται χλοῦνις conj. Musgr. ad Soph. Tr. 147. σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ | παίδων τε χλοῦνις ἢ δ' ἀκρωνία κακοῦ Fritzs. Herm. Vitiosum videtur κακοῦται. Versum proscritbit Kayser. ἀκρωνία mss. ἀκρωνίαν Heims. ἀκρων τομῆ Hart. Malim ἀκρων τομαί (mutilationes). Idem proponit Dav.

189. λευσμὸν mss. Heims. λευσμός aut λευσμοί Cas. λευσμοί Stanl. Pal. λυγμὸν Wieseler. Qu. λυγμός aut λυγμοί. Vix placet λευσμοί. καὶ] Qu.

- ὑπὸ δῶχιν παγέντες. ἄρ' ἀκούετε 190
οἴας ἑορτῆς ἔστ' ἀποπτύστου θεοῖς
στέργηθρ' ἔχουσαι; πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος
μορφῆς. λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου
οἰκεῖν τοιαύτας εἰκός, οὐ χρηστηρίοις
πρὸς τοῖσδε Πυθίοισι τρίβεισθαι μύσος. 195
χωρεῖτ' ἄνευ βοτήρος αἰπολούμεναι.
ποίησθαι τοιαύτης οὔτις εὐφιλῆς θεῶν.
XO. ἄναξ Ἄπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
αὐτὸς οὐ τούτων οὐ μεταίτιος πέλεις,
ἀλλ' ἐς τὸ πᾶν ἔπραξας ὧν παναίτιος. 200
ΑΠ. πῶς δῆ; τοσοῦτον μῆκος ἔκτεινον λόγου.
XO. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.
ΑΠ. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς προᾶξαι· τί μῆν;
XO. εἶναι θ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.

χοῦ (et ubi). Idem conj. Burges. Newman. οἰκτισμὸν πολλὴν] Qu. οἰκτι-
στὸν (aut οἰκτισμοῦ) γόν.

190. ἄρ' ἀκούετε; τοίας Weil. 191. ἀποπτύστοι mss. Leg. ἀποπτύστου.

195. ἐν τοῖσδε πλησίον M. G. ἐν τοῖσι Πυθίοισι Martin. ἐν τοῖσι παντί-
μοισι L. Kayser. ἐν τοῖς ἀπλάτοις τοῖσδε Hart. ἐν τοῖσι πλουσίοισι conj.
Pauw. Wakef. ἐν τοῖσδ' ἐναυσίοισι (vel ἐναυσίμοισι) Herw. πέλας παρούσας
τοῖσδε προστρέβειν μύσος Metzger. Qu. πρὸς τοῖσδε —. Aut πρὸς τοῖσδ' ἀπροσ-
πλάτοις. Aut πρὸς τοῖσδέ γ' ἀπλάτοις. Cf. 238. προστετριμμένον τε πρὸς |
ἄλλοισιν οἴκοις. Pr. 329.

197. τοιαύτης δ' mss. Particula melius aberit. Idem sentit Dav. εὐφι-
λῆς] Activo sensu suspectum. Qu. ποιήσθαι τοιαύτη δ' οὔτις εὐφιλῆς θεοῖς, aut
ποίησθαι τοιαύτη δ' οὔτις εὐμενῆς θεῶν. Θεῶν] θεοῖς Newman.

198. ἄναξ Ἄπολλον] Qu. ὄναξ Ἄπολλον. Cf. 85. 574. Ag. 513.

199. πέλει (πέλη M.) mss. Qu. πέλει Et sic Herw. ad Oed. R. 245.
Cf. ad 149.

200. εἰς τὸ πᾶν mss. εἰς — Cant. Cas. Pauw. Heath. Wakef. Sch. Herm.
Linw. Con. Dind. Sidg. Weckl. Sed cf. 52. 83. Praestat ἐς τὸ πᾶν. Cf.
401. etc. ὡς mss. ὧν Wakef. Martin. Dind. Weckl.

201. δῆτα τοῦτο V. Fl. F. τοσοῦτο M. etc. τοσοῦτον P. Cf. ad 427. et
Dind. Lex. Aesch. p. 361. Qu. τοσοῦτ' ἐς μῆκος ἔκτεινον λόγον. λόγου mss.
λόγον Stanl. Sch. "Fort. λόγον." (Pal.).

203—213. Paragraphi praefixae in M. praeter 212., ubi nulla nota.

203. πέμψαι mss. προᾶξαι Bigot. Aur. (cf. 624.), coll. Prom. 112. τεῶξαι
Weil. κλέψαι conj. Weckl. τι M. G. V. τι μῆν M. τί μή Fl. τί μῆν;
Abr. Dind. etc. Cf. Ag. 672. Ch. 752. Suppl. 247. Soph. Aj. 688.

204. κἄπειθ' mss. Qu. εἶναι θ', aut πέλειν θ', aut κείναι γ'. Requiritur

- ΑΠ. και προστραπέσθαι τούσδ' ἐπέσειλ' ἐς δόμους. 205
 ΧΟ. και τὰς προπομπούς δῆτα τάσδε λοιδοροεῖς;
 ΑΠ. οὐ γὰρ δόμους ἐς τούσδε † πρόσφορον μολεῖν.
 ΧΟ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.
 ΑΠ. τίς ἦδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν.
 ΧΟ. τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν. 210
 ΑΠ. τί γάρ; γυναικὸς ἦτις ἀνδρα νοσφίση;
 ΧΟ. οὐκ ἂν γένοιθ' † δμαιοσ ἀυθέντης φόνος.
 ΑΠ. ἦ κάρτ' ἄτιμα και παρ' οὐδέν ἐστὶ σοι
 Ἦρας τελείας και Διὸς πιστώματα.
 Κύπρις δ' ἄτιμοσ τῶδ' ἀπέρωτται λόγῳ, 215
 ὄθεν βροτοῖσι γίννεται τὰ φίλιατα.
 εὐνή γὰρ ἀνδρὶ και γυναικὶ † μόρσιμοσ
 δοκον 'στὶ μείζων, τῇ Δίκη φρουρομένη.
 εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσι συλλέκτρουσ χαλᾶσ

verbum substantivum. δ' ἔκτωρ (corr. in marg.) M. Qu. αἷμα δεξασθαι νέον, aut potius αἵματος δέκτωρ πέλειν.

205. ἐπέσειλλον δόμους mss. Leg. ἐπέσειλ' ἐς δόμους. ζτ' in marg. M.

207. δόμοισι τοῖσδε mss. Leg. δόμους ἐς τοῖσδε. Non bene Graecum est ἐστ' Ἀθήνας μολεῖν et similia, sed εἰς Ἀθήνας. Cf. 205. πρόσφορον mss. πρόσφοροι Stanl. Weil. Prien. πρόσφορον μολεῖν] Qu. προσπλάζειν πρέπει, Aut ἐς τούσδ' ἐχρῆν ἡμᾶσ μολεῖν. Requiritur videtur pronomen.

209. κόμπασον] κομπάσει Naber. Qu. 'κόμπασας. Aut γέρας ἐκόμπασας καλόν, aut potius καλόν ἐκόμπασας γέρας.

211. τί γάρ γυναικὸς M. Dind. τίς γάρ — V. Fl. F. τί γάρ; γυναικὸς Heims. Fort. ἦ γάρ γυναικὸς —; γυναικὸς mss. Dind. γυναικας Pal. Weckl. ἦτις] εἴ τις Pal. Weckl. νοσφίση M. νοσφίσει V. Fl. F.

212. Xo. addidit Rob. οὐκ ἂν γένοιθ' δμαιοσ mss. Qu. οὐκ ἂν γένοιθ' ἂν ἀνδρὸς (aut οὐτος), aut οὐκ ἂν γένοιθ' δμεινος. Nisi potius in ἀυθέντης (f. ἀνδρὸς ἂν) est corruptela. Post h. v. lacunam unius versus statuit Weil., cujus sensus fuerit, itaque nostrum non est eam persequi. Nihil opus.

213. ἄτιμα] ἄπιστα Heims. ἠρκέσω (ἀρκ. P.) mss. ἠδέσω Well. Fr. Linw. ἦκέ σοι Herm. Dind. ἀρκέσει Wakef. εἰργάσω (fecisti) Wordsworth. Pal. Drake. Sidg. ἠρκεσεν Weil. Qu. ἀρά σοι, aut ἐστὶ σοι, aut ἐκτισας, aut οὖν ἔθου (Ag. 221. παρ' οὐδέν ἔθεντο), aut ἀρκέσει (will be of no avail, coll. 849. Ag. 239.). Neque ἠρκέσω, neque εἰργάσω, neque ἠδέσω convenit.

216. γίννεται M. γίννεται Porson.

217. μόρσιμοι M. G. et (os supr.) V. Fl. μόρσιμοσ F. ζτ adscriptum in M. μορσμη Turn. Aliud epithetum γαμήλιος significans requiritur videtur.

219. ἦ (M.) aut ἦ mss. εἰ Cant. κτείνουσιν ἀλλήλοισ mss. κτείνουσι συλλέκτρουσ conj. Weckl. κτείνουσιν ἀρχίστουσ Stadtmüller. Qu. — ὁμολέκτρουσ.

- τὸ μὴ μέλεισθαι μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ, 220
 οὐ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.
 τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην,
 τὰ δ' ἐμφανῶς πρᾶσσοσαν ἡσυχαιτέρα.
 δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.
 ΧΟ. τὸν ἄνδρ' ἐκείνον οὐ τι μὴ λίπω ποτέ. 225
 ΑΠ. σὺ δ' οὖν δίωκε καὶ πόνον πλείω τίθου.
 ΧΟ. τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ.
 ΑΠ. οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.
 ΧΟ. μέγας γὰρ ἔμπας παρὰ Διὸς θρόνους πέλει·
 ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἷμα μητρῶον, δίκας 230
 μέτειμι τόνδε φῶθ' ἄπερ κνηγέτης.

220. τὸ μὴ γενέσθαι mss. τὸ μὴ μέλεισθαι Aur. Wakef. Heims. τὸ μὴ τίνεσθαι Mein. (Fr. Com. IV. 258.) Hart. Herm. Fr. Dind. Linwood. Petersen. Weckl. Sidg. μηδ' ἐπεσθαι Linw. τὸ μὴ ἠντρέπεσθαι Weil. Kirch. Qu. τὸ μὴ ἠρέπεσθαι etc. Aut τὸ μὴ τίνεσθαι. Cf. Eur. Or. 323. αἵματος τινύμενοι δίκαν. ἐποπτεύει] ἐποπτεύεις Doederl. κότῳ] κάτω Pearson.

221. ΑΠ. praef. in M. om. Fl. Ὀρέστην γ' M. G. γ' om. V. Fl. Ὀρέστην σ' Rob. Dind. ἐνδίκως mss. ἐνδίκως σ' Merkel.

222 sq. τῷ μὲν γὰρ (Orestis) —, τοῖς δ' ἐμφανῶς πρᾶσσοσαν (Clytaemnestrae) ἡσυχαιτέραν conj. Pal. Probabilis correctio.

222. τὰ μὲν] τῷ μὲν Pal. οἶδα M. G. οἶτοι V. Fl. F. εἶδον Herm. οἶδ' οὐ κάρτα Weil. ἐνθυμουμένην] ἐκπαγλουμένην conj. Wecklein.

223. τὰ δ' ἐμφανῶς πρᾶσσοσαν mss. τοῖς δ' ἐμφανῶς πρᾶσσοσαν Pal. τὰ δ' ἐν φόνους θάσσοσαν — F. W. Schmidt. ἡσυχαιτέραν mss. Schol. δολωτέραν. Corruptum habet Weil. ἡσυχαιτέρα aut πρᾶσσοσαν ἡσυχαιτέραν Mein. ἡσυχαιτέρα Linw. Qu. ἡσυχαιτερον. Idem conjicit Weckl.

224. δὲ Παλλὰς V. Fl. Sophian. δ' ἐπάλλας M. τῶνδ'] τοῦδ' (Orestis) malit Herw. Qu. τάσδ', aut δίκην — τήνδ'. ἐποπτεύσει M. ἐποπτεύει V. Fl. F.

225. λίπω mss. λίπω Pors.

226—229. Paragraphi praefixae in M.

226. πόνον πλέον mss. πόνον πλέω Aur. Pauw. Herm. Sch. Linw. πόνον πλέον Heath. conj. Dind. πόνων πλέον Wakef. Weckl. πόνω πόνον conj. Weckl. Leg. πόνον πλείω aut πόνον πλέον. Sic Eur. Hec. 1168. πῆματος πλέον.

227. λόγῳ] ψόγῳ Herm. F. W. Schmidt.

229. μέγας γὰρ] μέγας μὲν Aur. ἔμπας] Qu. εἶ σὺ παρδὸς M. λέγει (λέγη M.) mss. Qu. πέλει aut potius πέλεις. Cf. 233. δεινὴ — πέλει etc.

231. φῶτα κἀκκνηγέτης (et in marg. ζτ) M. φῶτα κἀκκνηγέτω Erf. Herm. vulg. φῶτα καὶ κνηγέτης Stanl. φῶτα καὶ κνηγέτης Elmsl. ad Her. 852. φῶτ' ἄκρα κνηγέτης Doederl. φοινία κνηγέτης (coll. Ch. 605.) Herw. φῶτ' ἀεὶ κνηγέτης Butl. Dedi φῶθ' ἄπερ (aut ὅπως) κνηγέτης. Post μέτειμι enim postularetur verbi futurum.

- ΑΠ. ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἐκέτην τε δύσομαι·
δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κὰν θεοῖς πέλει
τοῦ προστροπαίου μῆνις, ἣν προδῶ σφέ τις.
- ΟΡ. ἄνασσ' Ἀθάνα, Λοξίου κελύμασι 235
ἦκω· δέχου με πρενμενῶς † ἀλάστορα,
οὐ προστρόπαιον οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,
ἀλλ' ἀμβλὸν ἤδη προστετριμμένον τε πρὸς
ἄλλοισιν οἴκοις καὶ † πορεύμασι βροτῶν.
ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν, 240
σῶζων ἐφετιμὰς Λοξίου χρηστηρίους,
πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σὸν, θεὰ,
αὐτοῦ φυλάσσων ἀμμενῶ τέλος δίκης.

234. εἰ προδῶ mss. ἣν προδῶ Pors. Sch. ἣν προδῶς Cas. δς προδῶ Weil.
εἰ προδῶ frustra tuetur Sidgwick, coll. Suppl. 91. εἰ κρᾶνθῆ πρᾶγμα. 400.
Pers. 791. σφ' ἐκάν mss. Qu. σφέ τις.

235. κελύμασι M. κελύμασι F. κελύμασι Dind.

236. δέχου δὲ mss. δέχου 'μὲ Wakef. πρενμενῶς (μ') Burges. ἀλά-
στορα] ἀλάστορον Nauck., quem v. ad Fr. 87 N. Qu. προσίτορα (119. 441.).

237. ἀφοίβαντον mss. ἀφοίβιστον cum Salmasio scribi jubet Nauck. Cf.
Fr. 148. ἀφοίβαντον (i. e. ἀκάρτον, Hesych.). Occurrunt formae φοιβάζω, φοι-
βαστικός, φοιβίς, φοιβαστήρ, φοιβίστρια, φοιβάω (Theocr. 17, 134. χεῖρας
φοιβήσασα μύροις. Apoll. Rh. 2, 302. Callim. Lav. Pall. 11.), φοιβητός, φοι-
βητής, φοιβήτωρ, φοιβήτρια. At glossa Hesychiana est φοιβαίνω (i. q. φοι-
βίζω). Διαποφοιβάσθαι legitur Soph. Aj. 332.

238. ἀμβλὸν — προστετριμμένον mss. ἀμβλὸς — προστετριμμένος Pal.
Prien. Weckl. προστετριμμένον Donaldson. (Quod legisse videatur schol., qui
ἀντὶ τοῦ ἐπελθόντα.) προστετριμμένον τε πρὸς mss. προστετριμμένου μύσους
Linw. προστετριμμένον τ' ἄγος Martin. Qu. προστετριμμένον μύσος —. Schol.
ἄλλοις προστριμμένον τὸ μύσος.

239. ἄλλοισιν οἴκοις] ἄλλαις οἴκοις conj. Wakef. Sed cf. 451. βροτῶν]
βοτῶν Herw., coll. 451. πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερῶμεθα | οἴκοισι καὶ
βοτοῖσι (l. βροτοῖσι) καὶ ἑτοῖσι πόροις. Idem in πορεύμασι offendit. καὶ
πορεύμασι M. καὶ πορεύμασι Pors. Suspectum. Fort. κἀμπόροις πολλοῖς
βροτῶν, aut κἀγορεύμασι βροτῶν, aut καὶ νομεύμασι βοτῶν. Cf. 449. 452.

240. ὅμοια] ὁμῶς δὲ Weil. χέρσον δ' ὅμοια Rauch.

241. σῶζων (sic) M. σῶζων G. V. σῶζων τ' Fl. F. Rauch. σῶζων (δ')
Cas. Versum spurium esse judicat Gilbert.

242. δῶμα καὶ βρέτας τὸ σὸν] Qu. δῶμα σὸν, βρέτας τε σὸν —.

243. αὐτοῦ φυλάσσω mss. ἐνταῦθα θάσσων optime Stanl. Cf. 409. 440.
Qu. κἀνταῦθα θάσσω. Cf. 79. μολῶν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιον | ἕξου πα-
λαιὸν ἀγκυθεὺν λαβῶν βρέτας. Attamen cf. 439. εἶπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ

- XO. *δεινὸν τὸδ' ἐστὶ τάνδρὸς ἐμφανὲς τέκμαρ.*
ἔπου δὲ μνηστῆρος ἀφρόγγου φραδαῖς. 245
τειραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν
πήνθ' αἵματος σταλαγμὸν ἐμμετέομεν.
πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμηῖσι φραδαῖ
σπλάγγρον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποιμέναται τόπος,
ὑπὲρ τε πότιον ἀπιέροις ποτήμασιν 250
ἦλθον δαῖκονο', οὐδὲν ὑπέρα νεῶς.
καὶ γὺν ὄδ' ἐνθάδ' ἐστὶ που κατεπτακῶς.
δομῆ βροτειῶν αἰμέτων με προσεγελῆ.
δρα δρα μάλ' αὖ λεῦσάε τε πάντα, μὴ 255

βρέτας τότε | ἦσαι φυλάσσων etc. αὐτοῦ mss. καί τοῦ Sch. Dind. οὔτω Burges. *δ τοι* conj. Weckl. Qu. κατ' εὐ —. ἀναμένο mss. Pal. ἀναμενῶ Stanl. Herm. ἀμμενῶ Dind. Weil. Weckl. Recte.

244—275. Haec alii aliter distribuunt.

244. *ἐμφανὲς* mss. *ἐμφανὲς* Blomf. ad Pers. 404. Recte. Cf. Ch. 667. *ἐμφανὲς τέκμαρ.* et ad Pers. l. l.

245. *ἔπου δέ*] Qu. *ἔπειθε.* ἀφρόγγου mss. Correxī ἀφρόγγου. Cf. 448. Pers. 206.

246. *νεβρὸν* mss. *νεβρὸν* Vict.

247. *πρὸς αἷμα*] Aperte vitiosum. Leg. *τόδ' αἷμα*, vel τὸς (sic) αἷμα. *πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν* mss. *πρὸς αἵματος σταλαγμὸν.* Qu. *πάνθ' αἵματος σταλαγμὸν*, aut *πάν αἷμα καὶ σταλαγμὸν.* Cf. Eur. Ion. 351. *σταλαγμὸς αἵματος.* 1003. Hec. 241. *φόνου σταλαγμὸν.* Soph. Fr. 340. *σμύρνης σταλαγμούς.* Vix bene dici posset *ἐμμετέειν πρὸς τι.* Cf. Ag. 1094. *ματεύειν* — *φόνον.* *ἐμμεστεύομεν* mss. *ἐμμετεύομεν* Dind. Herw.

248. *ἀνδροκμηῖσι*] ἀφροκμηῖσι Schoem. Heims. Schol. *μεγαλοκμηῖσι* (μέλο. Heims.). Fort. ἀνδροκμηῖσι.

249. *σπλάγγρον*] Qu. *σπλάγγρα.*

250. *ποτήμασι* (-σιν sec. m.) M. *ποτήμασιν* al. *ποτήμασιν* Dind. Weckl.

251. *οὐδὲν*] *οὐδ' αὖ* Burges.

252. *καταπτακῶν* mss. Pal. Dind. Weckl. *καταπτακῶς* Turn. *κατεπτακῶς* Cas. *κατεπτακῶς* Abr. Pauw. Heath. Wakef. Sch. Qu. *κατεπτακῶς* aut *καταπτακῆς.* Phot. *πτακῆς*: *δειλὸς, ὁ ἐπιτηκῶς.* Perfectum *ἐπιτηκα* legitur Isocr. 94 A. *πεπτηῶτες* Hom. Od. 14, 474. *πεπτηῶς* Simonid. 179.

253. *δομῆ*] *δομῆ* Schwenk. *με προσεγελῆ*] *προσεγελᾶν τινα* Herod. V. 92. Qu. *προσέβαλεν.* Cf. ad Arist. Pac. 600. *πόθεν βροτοῦ με (μοι?) προσέβαλ'*; Plat. Resp. III. 201 C. *ὁπόθεν ἂν αὐτοῖς — τι προσβάλλῃ, ὥσπερ αἶθρα φέρουσαι ἀπὸ χρηστών τόπων ἄγειαν.* Theophr. H. Pl. IX. 7. 1. *εἰσβάλλοντι δ' εἰς τὸν τόπον εὐδὺς δομῆ προσβάλλει.* Lucian. Halc. 1. *τίς ἢ φωνῆ προσέβαλεν ἡμῖν;*

255. *μάλ' αὖ*] *μάλ' εὐ* Burges. *λεύσεται* πάντα (παντὰ) mss. *λεύσσε** τον

λάθη φύγδα βὰς ματροφόνος † ἀτίτας.

δδ' αὐτ' ἀρωγὰν ἔχων

περὶ βρέτει πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου

ὑπόδικος θέλει γενέσθαι † χερῶν.

260

τὸ δ' οὐ πάρεστιν· αἶμα μητροῦρον χαμαὶ

δυσσαγκόμιστον πεσόν·

τὸ διερόν πέδοι χύμενον οἴχεται.

ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν

ἐρυνθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δέ σου

265

φεροίμαν βοσκὰν πάματος δυσπότου·

καὶ ζῶντά σ' ἰσχάνας' ἀπάξομαι κάτω,

(erasis duabus literis post λέυσε) M. λέυσετε πάντα Wakef. λέυσε τε πάντα Herm. Dind. λέυσε θ' ἄπαντα olim Arnald. λέυσεθ' ἄπαντα Butler. πάντα M. Herm. πάντι M. sec. m.

257. ὁ ματροφόνος mss. ματροφόνος Herm. ἀτίτας M. ἀτίμας V. Fl. F. ἀτίτος aut ἀτίτα Musgr. Hesychius, Ἀτίτην: ἀτιμώρητον. Cf. Ag. 72. ἡμεῖς δ' ἀτίται. (ἀτίται?). Cho. 67. τίτας (?) φόνος. Malim ἀτίτος. ἀτίτας tuetur Sidgwick, activo sensu accipiens, unpunished (lit. unpaying). Passive usurpari videtur Ag. 72. Forma HomERICA est ἀντίτος (Il. 24, 213).

258. δδ' αὐτε γ' οὖν ἀλλὰν ἔχων mss. ὁ δ' αὐθις ἀγκάλαν ἔχων περὶ βρέτει Margol. Locus nondum emendatus. ὁ δ' mss. δδ' Wieseler. Hart. γ' οὖν] Qu. νὺν aut θεῶν (mon.). 259. πλεχθεὶς] πλακεὶς Heims.

260. χερῶν mss. Weckl. Sidg. χρεῶν (ex schol. ἀνθ' ὧν ἡμῖν χρεωστεῖ, etc.) Scal. Hart. Herm. Linw. Weil. Wak. Margol. Sed Hesych. ὑπόδικος: ὑπεύθυνος, χρεώστης, ἐνοχος δίκης. Vulgatam tuetur Pal., coll. Eur. Bacch. 738. ἐν χερῶν δίκη. Hesiod. Op. 189. χειροδίκαι. Schol. ἀνθ' ὧν ἡμῖν χρεωστεῖ πρόσφυξ (?) θέλει γενέσθαι τῆς θεοῦ. Quem χρεῶν legisse non sequitur ex ejus verbis, quum etiam Hesychius ὑπόδικος per χρεώστης explicet, ut monuit Dind. Qu. θεῶν.

261. χαμαὶ] Qu. χυθέν (et πέδοι aut πάλιν pro παπαῖ).

262. δυσσαγκόμιστρον M. pr. V. Fl. F. παπαῖ mss. πάλιν conj. Wakef. Qu. πεσόν (χαμαί).

263. τὸ διερόν M. τόθ' ἱερόν V. Fl. F. πέδω κχυμένον mss. πέδοι χύμενον Pors. πέδω mss. V. Dind. ad Prom. 749. et Lex. Aesch. h. v.

264. ἀπὸ ζῶντος] Qu. ἐτι ζῶντα. ῥοφεῖν G. ῥόφειν M.

265. μελέων mss. μελῶν Sidg. ἐκ δὲ σοῦ βοσκὰν φεροίμαν ποτοῦ δυσπότου (264—266 = 269—272 statuens) Heimsoeth. Qu. ἐκ τέ σου φέρεσθαι βοσκὰν —. πελανόν (sic) hic et alibi constanter M. δὲ σοῦ] Praestat δέ σου.

266. βοσκὰν φεροίμαν mss. φεροίμαν βοσκὰν Weill. Dind. Weckl. βοσκὰν φεροίμαν (ἐγὼ) — Weil.

267. καὶ] Leg. καί. ἰσχάνας' M. ἰσχάνας' Fl. Ma. ἰσχάνανσ' Turn. ἰχνεύσασ' frustra C. Häberlin.

ἀντίποιον' ὡς τίνης ματροφόνου μύσους.
 ὄφει δὲ καὶ τις ἄλλος ἤλιτεν βροτῶν 269
 ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν' οὐκ εὐσεβῶν ἢ τοκέας φίλους,
 ἔχονθ' ἕκαστον † τῆς δίκης ἐπάξια.
 † μέγας γὰρ Ἄιδης ἐστὶν εὐθύνος βροτῶν
 ἔνεργε χθονός, δελτογράφω τε πάντ' ἐπωπᾶ φρενί.

OP. ἐγὼ διδαχθεῖς μὲν κακοῖς ἐπίσταμαι 276
 πολλοῖσι καιροῦς, καὶ λέγειν ὄπου δίκη
 σιγᾶν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πράγματι

268. ἀντιποίνους τίνης mss. ἀντίποιον' ὡς Sch. Herm. Cf. Pers. 476. Eur. Herc. 755. ἀντίποινα δ' ἐκτίων | τόλμα. Hec. 1074. Soph. Phil. 316. El. 592. ἵνα supra τίνης scriptum in F. (ἴν') ἀντιποίνους Abr. τείνης (corr. τείνεις) M. G. τίνης Fl. V. F. ματροφόνας mss. ματροφόνου Cas. Qu. ματροφόνους δίκας. δύας] Qu. δίκας, aut σφαγᾶς, aut potius μύσους (cf. 281. μητροκτόνον μίσημα).

269. ὄφει δ' ἐκεῖ τις ἄλλον M. ὄφει δὲ καὶ τις Sch. Linw. Weckl. Logendum forsitan ὄφει δ' ἐκεῖ εἴ τις ἄλλος —. Requirit enim videtur ἐκεῖ (i. e. κάτω). De crasi cf. ad Arist. Thesm. 536. εἰ δὲ μὴ, ἡμῖς. Soph. Phil. 782. Ad rem cf. Hom. Il. 3, 354. Virg. Aen. VI. 608. Arist. Ran. 146 sq. ἄλλον mss. ἄλλος Heath. Sch. Herm. Wakef. Linw. Weckl.

270. ἢ θεὸν mss. Qu. ἢ 'ς θεὸν —, aut ἢ θεὸν — ἀδικῶν. Sed cf. Hesiod. Scut. 8. μάκαρας ἤλιτεν Ἀμφιγυῶν. Op. 328. ὅς τέ τευ ἀφραδῆς ἀλιταίνεται ὄφρα νὰ τέκνα. Od. 4, 378. ἀθανάτους ἀλιτέσθαι. 5, 108. Ἀθηναίην ἀλιττοντο. ξένον] ξένων conj. Weckl. ἀσεβῶν mss. οὐκ εὐσεβῶν Herm. ἀσεβόντες Weil. Weckl. τις ἀσεβῶν εἰς τοκῆς Aur. τιν' ἀσεβῶν delent Pal. Todt.

272. τῆς δίκης ἐπάξιον mss. Leg. τὴν (sut τῶν) ἐπαξίαν δίκην. (Quod probat Herw. Cf. Pr. 70. ὄρω κυροῦντα τόνθε τῶν ἐπαξίων. Ch. 95. δόσον τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν.) Aut τὴν δίκην τὴν ἀξίαν. Aut τῆς δίκης τὰπάξιον. At requiritur videtur genitivus aliquis significans of his guilt.

273. μέγας — εὐθύνος βροτῶν] δεινός — Heimsoeth. Idem ipse conjeceram. An βαρὺς —? Cf. Pers. 828. Ζεὺς τοι κολαστῆς — ἐπεστὶν εὐθύνος βαρὺς. Pr. 77. ὡς οὐπιτιμητῆς γε τῶν ἔργων βαρὺς. εὐθύνος] εὐθύντης Burges.

275. δὲ mss. Leg. τε. πάντα' ἐπωπᾶ] Qu. πάντα νομᾶ. Cf. Sept. 25. Soph. Oed. R. 300. τῇ φρενί V. Fl. F.

276. ἐν κακοῖς mss. δὴ κακοῖς F. W. Schmidt. Qu. μὲν κακοῖς —.

277. πολλοῖς καθαρμὸς καὶ — mss. πολλοῖς ἀφ' αὐτοῦ μὲν F. W. Schmidt. πολλοῖσι καιροῦς Herw. Weckl. πολλοῦ καθαρμοῦ δίχα λέγειν θ' Hart. ἐν κακοῖς ἐπίσταμαι | πολλοῖσι καιροῦς Herwerden ex altero scholio, ἐπίσταμαι καὶ σιγᾶν καὶ λαλεῖν ὄπου δεῖ ἐκατέρου καιρὸν γινώσχω. "Nulla in his, inquit, de lustrationibus mentio, etc." Qu. πολλοῦς τε καιροῦς. Sensui conveniret ἔτερά τε πολλά. δίκη] Hoc glossema nominis θέμις habet Todt.

- φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου.
 βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερὸς, 280
 μητροκτόνον μίασμα δ' ἐκπλυτον πέλει·
 ποταίνιον γὰρ ὄν πρὸς ἐστία θεοῦ
 Φοῖβου καθαρμοῦς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
 πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν † ἐξ ἀρχῆς λόγος
 ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσία. 285
 [χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.]
 καὶ νῦν ἀφ' ἀγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ
 χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν ἔμοι
 μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς
 αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεῶν 290
 πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
 ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικῆς,
 Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
 τίθησιν ὀρθὸν εὐ κατηρεφῆ πόδα,
 φίλοις ἀρήγουσ', εἴτε Φλεγραίαν πλάκα 295
 θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνῆρ ἐπισκοπεῖ,

280. χερὸς] Connectenda videntur αἷμα et χερὸς, ut in Cho. 1055. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χερσὶν ἔτι. Qu. χρόνω, vel μαραίνεται ἢ χερὸς.

281. μίασμα δ' ἐκπλυτον mss. Qu. μίασμά τ' —, aut μίασμα κᾶκλυτον.

284. ἐξ ἀρχῆς λόγος] Qu. εἰ χρεῖη λέγειν.

286. Spurious habent Musgr. Hart. Herm. Dind. Weil. Herw. Sidg. tuetur Pal. Post 275. transposuerit Th. Buckley sic, χρόνος — | κἀγὼ — | πολλοὺς —. Similis versus est Prom. 981. ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος. δὲ διδάσκων V. Fl. F. καθαιρεῖ mss. καθαιρεῖ Stanl. μαραίνει conj. Weckl. coll. Soph. Aj. 714. πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει. Trag. adesp. 574. ἅπαντα θάλλει καὶ πάλιν μαραίνεται. Idem ipse conieceram.

291. ἐς τὰ πάντα Burges. τε σύμμαχον] Qu. καὶ σύμμαχον.

292. Λιβυστικοῖς mss. Λιβυστικῆς Aur. Cas. Pauw. Wakef. Sch. Herm. Recte.

294. τίθησιν ὀρθὸν] Qu. τίθησι γυμνόν. ἢ κατηρεφῆ mss. εὐ κατηρεφῆ Mein. I. e. bene tectum. Sed vitiosum hoc videtur, nulla enim oppositio est inter ὀρθὸς et κατηρεφῆς. Qu. κατωφερῆ, praecipitem (ut opem amicis ferentem). Cf. 369. βαρυπεσῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμάν. Idem proponit Burges. Qu. τίθησι γυμνόν ἢ κατηρεφῆ —. Paleius affert Paus. I. 24. 7. τὸ δὲ ἀγαλμα τῆς Ἀθηναῖς ὀρθὸν ἔστιν ἐν χιτῶνι ποδήρει, etc. Strab. XIII. 1. πολλὰ δὲ τῶν ἀρχαίων τῆς Ἀθηναίας ξοάνων καθήμενα δεικνυται, etc. Sed hic non de deae simulacro sed de ipsa dea agitur.

296. ταγοῦχος] Correpta prima. Cf. Arist. Lys. 105. ἐκ τᾶς ταγᾶς. Sed eadem producitur in ταγός (dux).

ἔλθοι· κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὦν θεός·
 ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἔμοι λυτήριος.

- XO. οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίης σθένος
 δύσαιτ' ἂν ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον 300
 ἔρρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν,
 ἀναίματόν τι σχῆμα κείδωλον σκιᾶς.
 οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους
 ἔμοι τραφεῖς τε καὶ καθιερωμένος;
 καὶ ζῶν με δαίσεις οὐδὲ πρὸς βωμῶ σφαγεῖς· 305
 ὕμνον δ' ἀκούσει τόνδε δέσμιον σέθεν.
 ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἄρωμεν, ἐπει
 μοῦσαν στυγεράν
 ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν
 λέξαι τε λάχῃ τὰ κατ' ἀνθρώπους 310
 ὡς ἐπιωμᾶ στάσις ἀμά.
 εὐθύδικοι δ' εὐχόμεθ' εἶναι.

298. τῶνδ' μοι F.

299—306. Haec inter tres Furias distribuit Herm.

299. οὔτοι σ' M. οὔτις σ' V. Fl. (corr. in marg.) F.

300. Pro languido παρημελημένον παρεξηγημένον tentat Herw., coll. Arist. Ach. 681. Sed hoc nimis comoediam redolet.

301. τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν] In his latet, ni fallor, mendum.

302. ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων σκιὰ mss. ἐναίματον v. l. ap. schol. ἀναίματον βόσκημα τῶνδε δαιμόνων Herm. — θάϊον σκιάν (miseram umbram) conj. Herw. — καὶ μόνον σκιάν conj. Pal. — νερτέρων σκιάν Zakas. — καὶ κενὴν σκιάν Hart. — ἀσώματον σκιάν Rauch. ἀναίματόν σε σχῆμ' ἔν, εἶδωλον σκιᾶς F. W. Schmidt. Qu. ἀναίματόν τι σχῆμα κείδωλον σκιᾶς, vel ἀναίματον σχῆμ' ὄντα —. Cf. Ag. 839. εἶδωλον σκιᾶς. σκιὰ mss. ζτ in marg. M. σκιάν Heath. Sch. Herm.

303. οὐδ'] Qu. οὐκ.

304. Interrogationis notam posuit Herm.

305. Paragraphus praefixa in M. με] γε Wakef.

306. XO. praef. in M. ὕμνων — τῶνδε δεσμιῶν Blom. ἀκούσει] ἀκουσον fortasse corrigendum arbitratur Naber.

307—321. Haec alii aliter distribuunt.

307. XO. praef. in M. καὶ χορὸν ἄρωμεν] Log. ξὺν χορὸν ἄρωμεν, vel νῦν —.

311. ἀμα mss. ἀμά recte Cant. Wakef. Dind. ἀμά Weil.

312. εὐθύδικαι θ' οἶδ' οἶμεθ' (ζτ in marg.) M. εὐθύδικαι θ' οἶδομεθ' G. εὐθύδικαιοι τ' οἶδ' οἶμαι θεῖναι V. Fl. F. εὐθύδικαιοι δ' Herm. Dind. Weckl. Sidg. εὐθύδικοι θ' ὡς Blom. εὐθύδικοι δ' Cas. εὐθύδικαι δ' ὦδ' Weidner. εὐθύ-

τὸν μὲν καθαρὰς χεῖρας προνέμονι'
 οὔτις ἐφέρει μῆνις ἀφ' ἡμῶν,
 ἀσινῆ δ' ἀλῶνα διοιχνεῖ· 315
 δοτις δ' ἀλιτῶν ὥσπερ ὄδ' ἀνήρ
 χεῖρας φονίας ἐπικρούπτει,
 μάρτυρες δεῖσθαι τοῖσι θανοῦσιν
 παραγιγνόμεναι πράκτορες αἵματος
 αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν. 320

Str. 1. μᾶτερ ἃ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ
 Νύξ, ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν
 δεῖνάν, κλύθ'· ὁ Λατοῦς γὰρ ἴνις μ' ἔαιμον τίθησιν
 τόνδ' ἀφαιρούμενος πτώκα, μαρζῶν ἄγνωσμα
 κύριον φόνου. 325
 ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ τόδε μέλος,
 παρακοπὰ παράφορος φρενοβλαβῆς 330

δικαι θεοὶ δ' Weyrauch. Forma εὐθύδικος est Ag. 761. Qu. εὐθύδικος δ' ἐξευχόμεθ' εἶναι. Sed confer ὀρθοδικαίος infra 994. οἴμεθ' (sic) M. οἴθοίμεθ' G. οἴμαι θεῖναι V. Fl. F. εὐχόμεθ' Stanl. Weil. Donaldson Dind. Weyrauch. Herw. οἴομεθ' εἶναι Ahr. Pal. Sidg. Weidner.

313. τοὺς — προσνέμοντας M. G. τοὺς — προνέμοντας V. Fl. F. τὸν — προνέμονι' Herm. τὸν — προδχογι' Bothe. τοὺς μὲν χεῖρα νέμοντας καθαρῶν conj. Wakef.

314. οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρει mss. correxit Porson.

315. ἀσινῆς mss. Μαλίμ ἀσινῆ. Cf. Cho. 1018. ἀσινῆ βίωτον διὰ — ἀρετῆς (ἀσινῆς — ἀτηρὸν ἀμείρει Herw.). Ag. 1341. ἀσινεῖ δαίμονι φθνα.

316. ἀλιτῶν mss. ἀλιτῶν Aur. Ab ἀλιταίνω. Cf. 269. ἤλιτεν. Pr. 533. μηδ' ἀλιτοίμι λόγοις. ἀνήρ mss. ἀνήρ Pors.

319. παραγιγνόμεναι mss. Correxit Porson.

321—380. "Tres chori ordines, ephymnia totus chorus canere videtur." (Weckl.)

322. ἀλαοῖς aut ἀλαοῖσιν (M.) plerique mss. ἀλαοῖσι al. Pal. Sidg.

323. κλύθι· Λατοῦς Turn.

324. om. V. Fl. F. ποιῶν] κοινῶν Rauch. Dedi δεῖνάν. Cf. 390.

329. πτάκα M. πτάκα M. sec. m. πτώκα Sophian.

330. παρα*ορᾶ (fuerat παραφθορᾶ) M. παραφορᾶ Turn. παράφρονα V. Fl. F. Leg. παράφορος. φρενοδαλῆς] φρενοδαλῆς (sic) M. pr. ζt in marg. M. et οἴμαι φρενοδαλῆς ab S. φρενόδα**ης M. φρενόδαλῆς et postea φρενόδαλῆς M. sec. m. φρενομανῆς Herw. φρενοπλανῆς Weil. Cf. φρενοῖλῆς (Sept. 756.), φρενόμορος, φρενοβλαβῆς, φρενοπληγῆς, φρενομανῆς, etc. Qu. φρενοβλαβῆς. Quod vocabulum legitur Herod. II. 120. Eupol. II. 501. Requiritur enim brevis penultima, quae in φρενοδαλῆς longa est. Ita etiam Rauchenstein.

ὕμνος ἐξ Ἑρινύων

δέσμιος φρενῶν ἀφόρμικτος, † αὐονὰ βροτοῖς.

- Ant. 1. τοῦτο γὰρ λάχος † διανταία
 Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν,
 θνατῶν οἷς ἂν αὐτουργίαι ξυμπέσωσιν μάταιοι,
 τοῖς ὀμαρτεῖν (μ') ὄφρ' ἂν γὰν ὑπέλθῃ· θανῶν δ'
 οὐδάμ' ἔστ' ἐλεύθερος. 340
- ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ τόδε μέλος,
 παρακοπὰ παράφορος φρενοβλαβής,
 ὕμνος ἐξ Ἑρινύων
 δέσμιος φρενῶν ἀφόρμικτος, † αὐονὰ βροτοῖς. 346
- Str. 2. γυνομέναισι λάχη τάδ' ἐφ' ἄμιν ἐκράνθη,
 ἀθανάτων δίχ' ἔχειν γέρας· οὐδέ τις ἐστὶ 350

333. ζτ in marg. M. hic et 336. 351. 363. 387. 398. αὐονὰ] αἰανῆς
 Burges. Scribendum videtur αὐονά. Cf. Arist. Ran. 1089. ἀφηνείανθη. Ecol.
 146. ἀφραυανθήσομαι.

334. διανταία] Suspectum. Qu. διανταῖον, aut — ἄμιν (cf. 348.)

335. ἐμπέδως ἔχειν] Qu. ἄμιν ἐμπέδως. Cf. 348.

336. θανῶτων mss. θνατῶν Cant. τοῖσιν mss. οἷσιν Stanl. τοῖς ἂν E.
 Ahrens. Leg. οἷς ἂν. αὐτουργίαις ξυμπέσωσιν (aut ξύμπας ὄσιν) mss.
 Correxist Turn. αὐτουργίαις ξυμπεσοῦσιν ματαίους (ματαίαις?), τοῖσδ' conj. Pal.
 ξυμπέσωσ' αἰματηροὶ conj. Wakef. Fortasse recte. μάταιοι] Qu. μάταιαι.

338. τοῖς] τοῖσδ' Pauw. conj. Pal. τοῖσδ' aut τῶδ' Blom. τάσδ' Heath. Qu.
 τάσδ' aut τοῖσδ'. Sed cf. Pr. 234. ὀμαρτεῖν μ' Burges.

339. ὑπέλθοι V. Fl. F.

341. οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος] οὐ τὸ πᾶν — Burges. οὐκ ἄρᾶν — Martin.
 Leg. οὐκέτ' ἔστ' —, aut potius οὐδάμ' ἔστ'. Cf. ad 175.

342. Paragraphus in M. τῷ τότε θυμουμένῳ V. τῷ τε θυμουμένῳ F.

343. παράφρονα mss. Correctum ex 330.

345. αὐονὰ] αἰανῆς Burges.

347. γυνομέναισι mss. γεινομέναισι ('at our birth', solemnis epica forma)
 Herm. Pal. Sidg. ἄμιν mss. ἄμιν Pors. Qu. τάδε γ'. ἐκράνθη] Qu. ἐκλώ-
 σθη. Sed cf. 392. ἄμιν — θεσμόν τὸν μοιρόκραντον.

348. τάδ' ἐφ' ἄμιν] Qu. τάδε γ' ἄμιν. Sed cf. 335. ἐκράνθη] ἐκλώσθη
 Blom. Praestat, opinor, ἐκλώσθη. Cf. 335.

350. ἀθανάτων δ' ἀπέχειν γέρας mss. ἀθανάτων ἀπέχειν — olim Herm.
 Cf. Suppl. 756. οὐ μὴ — ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται (ἀπόσχωσιν?). ἀθανάτων
 δίχ' ἔχειν κνέρας Martin. ἀθανάτων ἀπέχειν ἐκᾶς Weil. ἀθανάτων δὲ πολεῖν
 ἐκᾶς F. W. Schmidt. Qu. ἀθανάτων δίχ' ἔχειν γέρας (aut κνέρας). Cf. 386.
 ἀτίμ' — διέπομεν λάχη θεῶν διχαστατοῦντ' ἀναλῶ λάμπει (κνέρας?). 396.
 ἔχουσα — δυσάλιον κνέρας. Ch. 257. ξέεις — εἰθονιον γέρας. Suppl. 986.

συνδαίτωρ μετάκοινος,
 παλλεύκων δὲ πέπλων πανάμοιρος ἄκκληρος ἐτύχθην.
 δωμάτων γὰρ εἰλόμαν 354
 ἀνατροπᾶς. ὅταν Ἄρης τιθασὸς ὦν φίλον ἔλη,
 ἐπὶ τὸν εὐ διόμεναι κρατερόν ὄντα περ ὄμως
 πράσσομεν νέον αἷμα. 359

Ant. 2. σπενδομένα δ' ἀφελεῖν τινὰ τάσδε μερίμνας,

ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας. γέρας mss. γέρας Herm. Weckl. Evers. Qu. γέρας, aut κρέας (387. 396.).

351. Paragraphus in M. συνδαίτωρ Fl. συνδάτωρ M. G. P. V. F. συνδαίτωρ Turn.

352. πέπλων ἄμοιρος ἄκκληρος ἐτύχθην mss. πέπλων ἄκκληρος — Both. πέπλων ἀνόρτος — Weil. (ex schol. οὐθαμοῦ ὄπου ἑορτὴ καὶ ἀμπεχόνη καθαρὰ πάρεισι), coll. Eur. El. 310. ἀνόρτος ἱερῶν καὶ χορῶν τητωμένη. (Quod probat Wecklein. Sed parum placet locutio πέπλων ἀνόρτος.) πέπλων ἄφαρος conj. Weckl. (coll. Hesych.: ἀφαροι: ἀνείματα ἀνένδυτοι. Eur. Phoen. 324. ἀπεπλος φαρέων λευκῶν.). πέπλων ἄμμοιρος Elmsl. ad Med. 1362. πέπλων (παν)άμοιρος (ἔσαιεν) ἐτύχθην tentat Herw. Cf. Sept. 715. τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους. Soph. Aj. 1327. ταφῆς ἄμοιρον. ἄμοιρος ἄκκληρος ἐτύχθην mss. ἄμοιρος μούνα ἐτύχθην Dind., ejecto glossemate ἄκκληρος, addito vero quod sensus postulat, μούνα. (Hesychius ἄμοιρος per ἄκκληρος explicat.) ἄμορος (?) καὶ ἄκκληρος — Dav. Dedi πανάμοιρος (Rauchenstein) —. Aut hic aut antistrophicus versus corruptus est, neque corruptelae sedem reperire facile est.

354. δομάτων M. δωμάτων Ald.

356. πῖθασός M. et (aut πῖθασος) G. V. Fl. F. τιθασός P. Turn. Pors. μαρῶς aut μυσαρῶς requirit Herw. φίλος mss. φίλον Turn. ἐπὶ τὸν ὦ, διόμεναι mss. et schol. (διὰ μέσου τὸ ὦ.) ἐπὶ τὸν ὦν — ἐπιτόνωσ διόμενοι Turn. prob. Stanl. Wakef. Heyse. Todt. ἐπὶ τὸν ὦδ' ἰέμεναι E. Ahrens. Weckl. Qu. μετὰ τὸν εὐ διόμεναι. Cf. Suppl. 819. μετὰ με δρόμοισι διόμενοι. τὸν] Demonstrativum ex epicorum usu.

358. κρατερόν ὄνθ' ὁμοίως μαυροῦμεν mss. — ὄμως ἀμαυροῦμεν Burges. Weil. Sidg. κρατερόν ὄντα περ ὄμως | μαυροῦμεν νέον αἷμα olim Herm. Dind. Pal.

359. μαυροῦμεν mss. Correxī πράσσομεν. Cf. v. ant. 372. ὄφ' αἵματος νέου (sup. gl. διὰ τὸ νέον αἷμα) M. G. Burges. Todt. ἐφ' αἵματος νέου P. V. Fl. F. Schoem. αἵματος Weil. Sidg. "νέον αἷμα eadem appositione dictum qua δύσφορον ἄταν v. 372." (Dind.) Schol. διὰ τὸ νέον αἷμα. τοῦ νεωστὶ εἰργασμένου ὑπ' αὐτοῦ. Quem αἵματος νέου legisse probabile est. Qu. μαυροῦμεν αἷμα διὰ νέον (aut χυθέν). Cf. ad v. ant. 371.

360. σπενδομένοι δ' M. σπενδομένα δ' Burges. Dind. σπενδομένοι τ' Butler. σπενδομέναι δ' Doederl. Weil. Weckl. σπενδομένα (om. δὲ post θεῶν) Drake. Qu. σπενδομένα — τάσδε μερίμνας, vel σπενδομαι ὄν ἀφελεῖν —.

361. τινὰ mss. Dind. Weckl. Λία Pauw. Heath. Wakef. Sch. Fortasse recte.

- θεῶν τ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι· λιταῖς ἐπικραίνειν,
μηδ' εἰς ἄγκυρσιν ἔλθειν·
Ζεὺς δ' αἰμοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος τόδε λέσχας 366
ὄς ἀπηξιώσατο·
μάλ' ἑλαφρῶς ἀλομένα ἀνέκαθεν βαρυπεσῆ 369
καταφέρω ποδὸς ἀκμῶν — σφαλερὰ (καὶ) τανυδρόμοις
κῶλα — δύσφορον † ἄταν.
- Str. 3. δόξαι δ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναὶ 373
τακόμεναι κατὰ γᾶς μινύθουσιν ἄτιμοι
ἀμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν ὀρηγμοῖς τ' ἐπι-
φθόνοις ποδός. 375. 376
- τᾶσδε μερίμνας M. τᾶσθε — Ald. τᾶθε μερίμνα Todt. Mira est scholiastae
annotatio, εἴχομαι τοῖς θεοῖς τελῆσαι τὸ βούλημα.
362. θεῶν δ' mss. Log. θεῶν τ'.
363. ἐμαῖσι λιταῖς mss. ἐμαῖσι δίκαις Prien. Weil. ἐμαῖς μελέτας H. Voss.
Sidg. ἐμαῖς τελεταῖς Fritzsch. prob. Pal.
364. ἐς M. εἰς Pauw.
365. γὰρ mss. δ' Linw. Weckl. αἰματοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος mss.
αἰμοσταγὲς — Müller. Fr. Weil. Linw. Weckl. Heims. αἰματόφρητον πᾶν ἔθνος
metri gratia Dind. in Lex. p. 422. Metrum incertum est. Cf. ad v. str. 352.
366. Cf. Ag. 732. αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη. Theocr. 26, 5. πεφυρμένα αἵ-
ματι πᾶσαι. Post h. v. ephymnium iterant Schneider. Weckl.
- 368—372. μάλα — ἄταν] Hi versus post 376. leguntur in mss. Transpo-
suit Heath. Et sic Dind.
369. μάλα γὰρ οὖν ἀλομένα mss. Dedi μάλ' ἑλαφρῶς ἀλομένα. ἀλομένα
Fl. V. ἀλλομένα G. ἀλλομένα (alt. λ partim eraso) M. ἄγκαθεν mss. ἐνέκα-
θεν Pearson. Weil. etc. Cf. ad Ag. 3. βαρυπεσῆ] Annon βαρυπετῆ? Cf. εὐπετῆς,
δυσπετῆς, προπετῆς, θακροπετῆς (Suppl. 112.), δρυπετῆς, χαμαιπετῆς (Ag. 920.
Ch. 972.), δουριπετῆς (Eur. Andr. 654.), περπετῆς. Cf. Ch. 36. βαρὸς πίττων.
371. σφαλερὰ τανυδρόμοις mss. τανυδρόμοις (δμως, αὐτ δμως) Weil. Sidg.
Headlam. σφαλερὰ (περ) τανυδρόμοις Linwood. σφαλερὰ (καὶ) τανυδρόμοις
Schoem. Drake. Pal. Weil. Rauch. (ex schol.) σφαλερὰ (γὰρ) τανυδρόμοις Dind.
Qu. σφαλερὰ (καὶ) τανυδρόμοις, αὐτ τανυδρόμοις (βροτῶν αὐτ βροτοῖς). τοῖς
τανυδρόμοις legisse videtur schol.
372. ἄταν mss. μάταν Weil. Sidg. δυσφόρος ἄταν Todt.
373. δόξαι γ' Abr. δόξαι δ' Bergk. σεμναὶ] Fort. σεμνω.
374. κατὰ γᾶν mss. Dind. κατὰ γᾶς Herm. Sidg. Idem vitium est 838. 871.
μινύθουσιν] Cf. Sept. 920. Qu. φθινύθουσιν. ἄτιμοι] An αἵτιοι? Cf.
Ag. 465. ἐν δ' αἵτιοις τελέθουτος —.
375. ἄμετέραις mss. ἀμετέραις Dind.
376. ἐπιφθόνοις M. Scholef, ἐπιφθόνοις Heath. ἐπιφόροις Pearson. Weckl.
ἐπιφθόγοις Burgs. ἐπιφόροις Wakef. ἐπιφόροις Stanl.

- Ant. 3. *πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόθ' ὑπ' ἄφρονι λύμα·
τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μέλαν πεπόταται,
καὶ θνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος † αὐδάται
πολύστονος φάτις.* 380
- Str. 4. *ἔσμεν γὰρ εὐμάχανοί τε καὶ τέλειοι κακῶν
τε μνάμονες † σεμναί.
καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς,
ἄτιμ' ἄτιτὰ τε διέπομεν
λάχη θεῶν διχοστατοῦντ'
ἀναλίω κνέφα, † δυσσοδοπαίπαλα* 385

377. οἶδεν M. οἶδε V. Fl. τόθ'] τόθ' Hart. τις Rauch. ὑπ' ἄφρονι
λύμα mss. Qu. ὑπ' ἄφρονος ἄτας.

378. τοῖον γὰρ mss. τοῖον Heath. μύσος M. μύσος Vict. μύσους non
male Pal. Qu. μέλαν aut φρεσῶν.

379. θνοφερά τις ἀχλὺς Aur. αὐδάται] Suspectum. αὐδάται (pro αὐδᾶ
positum) tuetur Pal., coll. Ch. 151. 272. Soph. Phil. 852. Qu. ἐκχεῖται. Schol.
κακὴ δὲ φήμη περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ λέγεται.

380. πολύστονος mss. πολύστομος Musgr. Malim παλίνστομος, aut πολύρ-
ροθος. Post h. v. ephymnium addunt Schneider. Weckl.

381. μένει mss. μόναι γὰρ Heath. μέλει conj. Dobr., coll. Sept. 276.
ἡμεῖς γὰρ εὐμάχανοι Hart. Qu. ἔσμεν γὰρ εὐμάχανοί τε —.

382. εὐμάχανοι mss. Leg. εὐμάχανοι (Dind.). Cf. 561. ἀμαχάνοις. Sept.
132. ἰχθυβόλω μαχαῶν.

383. δὲ mss. τε Wak. Weckl. etc. μνήμονες mss. Leg. μνάμονες (Dind.).
Sic ἀναλίω infra 627. Cf. Prom. 516. Μοῖραι τρέμορφοι μνάμονές τ' Ἐρινύες.
Ag. 150. σεμναί] Σεμναί Heimsoeth. Qu. πάντων, aut δειναί.

384. δυσπαρήγοροι] δυσπαράγοροι Dind. παρηγορίαῖς est Ag. 95., sed in
anapaestis.

385. ἄτιμ'] Ut glossema deleverit Headlam. ἀτίετα ἀτίεται M. ἀτίετα
Cant. Cf. 839. ἀτίετον μύσος. 872. Suppl. 853. ἀτίετ' — εὐσεβῶν. Eur. Ion.
712. ἀτίετος φίλων. Vox nihili, ni fallor, est ἀτίετα. Leg. ἄτιτὰ τε. διόμε*
ναι M. διέπομεν recte Heath. διόμεθα Musgr. διαμένει B. Schulze. Schol.
ἀφωρισμένα τῶν θεῶν τῷ προσόντι αὐτοῖς σκότει.

386. λέχη mss. λάχη Weil. Cf. 310.

387. ἀνηλίω mss. Leg. ἀναλίω (Dind.). Cf. 627. et ad 396. Sept. 852. ἀνάλιον
θεωρίδα. λάμπη mss. I. e. situ. λάπη (?) Wieseler. Dind. Fr. Linw. Weckl.
ἀνηλίω γ' αἴγλε conj. Wakef. Cf. ad v. ant. 395. Eur. Suppl. 993. λάμπη
δ' ὠκύθοοι νιν ἀμφιπεπύουσι δε' ὄφρνας (sec. Musgr. et Herm.). Apud Hip-
procratem λάπη valet pituita, crassum pus. Qu. κνέφα. (Cf. 396. δυσάλιον
κνέφας.) Aut χώρα (γαίη, αἶψ). δυσσοδοπαίπαλα mss. δυσβατοπαίπαλα Dav.
δύσβατα παίπαλα Oberdick. δυσσοδοπαίπαλα Weil. δυσπροπαίπαλα Heim-
soeth. δυσσοδοπαίπαλα (et χθονός 395.) Gilbert. Schol. δυσπαράβατα καὶ τρα-

- δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς.
 Ant. 4. τίς οὖν τάδ' οὐχ ἄζεται τε καὶ δέδοικεν βροτιῶν,
 ἄμὸν κλύων θεομὸν 391
 τὸν μοιρόκρατον ἐκ θεῶν
 τεθέντα τέλει; ἔτι δέ μοι
 (μένει) γέρας παλαιὸν, οὐδ'
 ἀτιμίας κυρῶ καίπερ ὑπὸ χθονὶ 395
 τάξιν ἔχουσα καὶ δυσάλιον κνέφας.

ΑΘΗΝΑ.

- πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοήν·
 ἐπὶ Σκαμάνδρου δ' ἦ καταφθατουμένη
 γῆν ἦν Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι,
 τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα, 400
 ἔνειμαν αὐτόπρεμνον ἐς τὸ πᾶν ἔμοι,
 ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις·
 ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρικτον πόδα,
 περῶν ἄτερ † ῥοιβδοῦσα κόλπῳ αἰγίδος,

χέα ζῶσι καὶ τοῖς θνήσκουσιν. Qu. δυσποροπαίπαλα, aut δύσπορα παίπαλα, aut δυσκολοπαίπαλα. Suspectum nonnihil est duplex nomen compositum cum *δus*, ut monuit Sidg. ὁμῶς mss. Leg. ὁμῶς.

389. δέδοικε mss. δέδοικεν Sch.

391. ἔμοι] ἄμὸν Dav. Cf. v. str. 383.

393. δοθέντα mss. τεθέντα bene Herw. τέλει] Qu. μέλει. ἐπι δέ μοι mss. ἐνὶ δέ μοι Aur. ἔτι δέ μοι (μένει) Herm. Ahr. Weckl.

394. γέρας παλαιὸν (ἔστιν) Herm. Sch. Pal. (μένει) γέρας παλαιὸν Herm. γέρας (πέλει) παλαιὸν Ahr. Fr. γέρας παλαιὸν, οὐδέ (πω) Donaldson.

395. κυρῶ] κύρω Herm. Cf. ad v. str. 387. καίπερ (νέρεθεν) Stadtmüller. ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα] Qu. ὑπὸ χθονὸς οἶκον —. Cf. 417. Ἄραι δ' ἐν οἴκοις γὰς ὑπαι κεκλήμεθα. Vel ὑπὸ χθονὸς | αἴσαν. Vel ὑπὸ χθονὶ —. (Cf. 373. ὑπ' αἰθέρι.) καίπερ Sidg. Qu. (λυγρῶν) καίπερ —.

396. δυσάλιον mss. Leg. δυσάλιον (Dind.). Cf. ad 386.

398. ἀπὸ Σκαμάνδρου mss. ἐπὶ Σκαμάνδρου Burges. τὴν καταφθατουμένην M. γῆν καταφθατουμένην Stanl. Herm. Dind. δ' ἦν καταφθατουμένη | γῆν, ἦν Burges. Schol. καταφθάνουσα.

399. ἦν δῆτ' mss. ἦ δῆτ' Wakef. γῆν, ἦν Burges. Qu. τῆνδ' ἦν —, aut ἦν δῆ γ', vel ἦν τῶν. Parum convenit hic particula δῆτα. Cf. ad 3.

402. τόκοις M. τέκνοις V. Fl. F. Θησέως τόκοι A. Ludwig.

404 sq. Alterutrum horum versuum spurium esse iudicat Pal.

404. πτέρωμ' ἄπερ J. B. Mayor. στροβοῦσα Burges. ῥοιβδοῦσα Blom.

- πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον. 405
 καὶ νῦν δρῶσα τήνδ' ὀμιλίαν χθονὸς
 ταρβῶ μὲν οὐδὲν, θαῦμα δ' ὀμμασιν πάρα.
 τίνες ποτ' ἔστέ; πᾶσι δ' ἔξ κοινὸν λέγω,
 βρέτας τε τοῦμὸν τῶδ' ἐφημένῳ ξένῳ —
 ὑμᾶς θ' ὀμοίως οὐδενὶ σπαρτῶν γένει, 410
 οὐτ' ἐν θεαῖσι πρόσθεν εἰσορωμένας
 οὐτ' οὐδ' βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασι —
 λέγειν δ' ἄμορφον ὄντα τὸν πέλας κακῶς
 † πρόσω δικαίων ἢδ' ἀποστατεῖ θέμις.
 XO. πεύσει τὰ πάντα συντόμως, Διδὸς κόρη. 415
 ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆ τέκνα,

405. Versus fortasse spurius. πώλοις mss. Dind. κόλοις Wakef. Herm. (Schol. ἐπὶ ὀχλήματος ἔρχεται.) πνοαῖς aut πνοοῖς (?) Weil. πώλοις τ' Butl. "Per auras advenit Minerva aegide tamquam alis utens eaque pedum gressum accelerans." (Herm.) τόνδ' ἐπιζεύξασ' mss. οὐκ ἐπιζεύξασ' Pauw. οὐδ' ἐπιζεύξασ' Weil. Fort. πώλους ἀκμαίους τῶδ' ἐπιζεύξας (ὕποζεύξας?) ὄχον. Cf. Ch. 1044. μῆτ' ἐπιζευχθῆς στόμα | φήμη πονηρῆ.

406. καὶ νῦν δ' mss. καὶ νῦν Pal. κωνήν δ' Cant. Sch. Herm. Dind. Weil. Weckl. Sidg. τήνδ'] τήν M. pr. τήνδ' corr. Particula δὲ fortasse ad v. 405. pertinet.

408. λέγω M. G. στένω V. Fl. F.

409. τῶδ' ἐφημένῳ ξένῳ] Qu. τόνδ' ἐφημένον ξένον. Post ξένῳ plene distinguendum.

410. ὑμᾶς θ' ὀμοίως (aut ὀμοίως) mss. ὑμᾶς δ' ὀμοίως Pal. ὑμῖν θ' ὀμοίως Pauw. Pearson. ὀμοίως M. ὀμοίως V. Fl. ὀμοιοῦσ' Weil.

411. οὐτ' ἐν mss. οὐτ' αὐ Fritzs. θεαῖσι] θεοῖσι conj. Weckl. πρὸς θεῶν ὀρωμέναις mss. πρὸς θεῶν ὀρωμένας Stanl. Dind. πρόσθεν εἰσορωμένας Hart.

412. ἐμφερεῖς mss. ἐμφερέσι Pauw. μορφώμασιν mss. μορφώμασιν, — (sic) Linw. Pal. Similis aposiopesis est in Ch. 186.

413. ἄμορφον ὄντα mss. Weckl. ἄμορφον ὄντα (sine reprehensione) Rob. Well. Herm. Elmsl. ad Med. 85., coll. 475. ὄμως δ' ἄμορφον ὄντα σ' αἰροῦμαι πόλει. 681. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμορφος (ἄμορφος V.) ὦ; "Singulari casu accidit ut vox ter in una fabula ab Aeschylō usurpata extra eam apud Atticos poetas non extet." (Elmsl.) ὀμωροφόντα Naber. τοὺς (τοῖς M. pr.) πέλας mss. τὸν πέλας Aur. Heath. etc.

414. πρόσω δικαίων mss. Qu. πρόσω δίκης ἔστ', aut οὐτοὶ δίκαιον. Cf. Arist. Vesp. 192. πόρρω τέγνης. ἢδ' M. ἢδ' G. V. F. ἢδ' Abresch. Herw. ad Oed. R. 181. οὐδ' ἐπίσταται Hart. Non male.

416. αἰανῆ M. G. schol. αἰανῆς V. Fl. F. Pal. Sidg. Antiquam formam suspicor fuisse αἰανῆς, recentiorem αἰανὸς, quam infercire conati sint grammatici. V. Lobeck. et Dind. ad Aj. 672. Cf. 479. αἰανῆς (sic M. αἰανῆ Flor.

- Ἄρραι δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα.
 ΑΘ. γένος μὲν οἶδα κληθόντας τ' ἐπωνύμους.
 ΧΟ. τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσει τάχα.
 ΑΘ. μάθουμι' ἂν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον. 420
 ΧΟ. αὐτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
 ΑΘ. καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς;
 ΧΟ. ὅπου τὸ χαιρῆν μηδαμοῦ νομίζεται.
 ΑΘ. ἦ καὶ τοιαύτας τῶδ' † ἐπιρροῖεῖς φυγῆς;
 ΧΟ. φρονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο. 425
 ΑΘ. ἄλλαις ἀνάγκαις ἢ τινος τρέων κότον;
 ΧΟ. ποῦ γὰρ τοσοῦτον κέντρον ὡς μητροκτονεῖν;
 ΑΘ. δυοῖν παρόντων ἤμισυς λόγος πάρα.
 ΧΟ. ἀλλ' ὄρκον οὐ δέξαιτ' ἂν, οὐ δοῦναι θέλοι.

Ven.) νόσος. 572. εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον. 902. αἰανῆς — νόσος (ubi αἰανῆ metrum respicit). Soph. Aj. 672. ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς (αἰανῆς al. qu. αἰανοῦς) κύκλος etc. El. 506. Λεγε Νυκτὸς αἰανῆ (aut αἰανοῦς) τέκνα. Cf. 1032. μεγάλοι φιλότιμοι Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες. Eur. Or. 408. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς Νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.

417. ἄρραι Fl. V. ἄρὰ M. ἐν οἴκοις] Suspectum. Qu. ἐνεργε.

418. ἐπωνύμους Burges.

420. 421. 424. 425. 428. 429. 432. 433. Paragraphi praefixae in M.

421. βροτοκτονοῦντας mss. αὐτοκτονοῦντας Dav. Recte. Cf. 336. αὐτουργίαι.

De articulo omisso cf. 50.

422. τοῦτο mss. ποῦ τὸ Aur. Wakef. Tyrwh. Arnald. Correctio necessaria. σφαγῆς mss. φυγῆς Scal. Stanl. etc. Cf. 427. et 607.

423. μηδαμοῦ] Qu. μηδαμῶς.

424. ἦ καὶ] Qu. ἦ γάρ. ἐπιρροῖεῖ mss. ἐπιρροῖεις Scal. Stanl. etc. ἐπιρροῖεῖς Herm. Sch. Well. etc. Qu. ἐπιρροῖεις. Cf. Arist. Ran. 684. ῥύζει ἐπὶ κλαυτον νόμον. Hermipp. II. 388. ῥύζων (sic).

425. ἠξιώσατο] Cf. Ag. 361. βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν. Qu. ἠξίωσεν ἦς. Cf. 366.

426. ἄλλης ἀνάγκης mss. ἄλλαις ἀνάγκαις Both. Dind. ἀλοῦς ἀνάγκαις ἢ τινος τρέων κότον; Naber. ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης καὶ τινος τρέων κότον F. W. Schmidt. ἀνευ δ' ἀνάγκης καὶ τινος τρέων κότον; idem. Qu. ἀρ' ἐξ ἀνάγκης, aut ἀλοῦς ἀνάγκη καὶ —; οὐτινος M. ἢ τινος Fl. V. F. ἢ τίνοσ G. μή τινος Hart.

427. τοσοῦτο mss. τοσοῦτον Elmsl. Cf. ad 201.

428. ἤμισυς λόγον mss. Well. Weckl. ἤμισυς λόγος Dind. Pal. Cf. ad Ag. 1300. Thuc. V. 31. τῆ ἡμισείᾳ τῆς γῆς. Plat. Phaed. 104 A. ὁ ἤμισυς τοῦ ἀριθμυῦ.

429. οὐ δοῦναι θέλει mss. εἰ — θέλοι (vel ἔν δοῦναι θέλω) Musgr. ἔν δοῦναι θέλω Ahrens. Herw. Naber. εἰ δοῦναι θέλοις olim Herm. οὐ δοῦναι θέλοι conj. Wakef. οὐδ' εἶναι θέλει conj. idem, coll. 432. ὄρκους — λέγω. Qu. εἰ δοίην ἐγώ. θέλει mss. Pal. θέλοι Sch. Herm. etc. Recte.

- ΑΘ. κλύειν δίκαιος μάλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις. 430
 ΧΟ. πῶς δὴ; δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὖν πέλεις.
 ΑΘ. δοκοῖς τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.
 ΧΟ. ἀλλ' ἐξέλεγγε, κρῖνε δ' εὐθελίαν δίκην.
 ΑΘ. ἢ καὶ ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;
 ΧΟ. πῶς δ' οὐ σέβουσαι γ' ἀξίαν καὶ ἀξίων; 435
 ΑΘ. τί πρὸς τὰδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;
 λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμποροῦς
 τὰς σὰς ἔπειτα τόνδ' ἀμυναθοῦ ψόγον,
 εἴπερ πεποιδῶς τῇ δόβῃ βρέτας τόδε
 ἦσαι φυλάσσων ἐστίας ἐμῆς πέλας 440
 σεμνὸς προσίτωρ ἐν τρόποις Ἰξίονος·
 τούτοις ἀμείβον πᾶσιν εὐμαθὲς τί μοι.
 ΟΡ. ἄνασσ' Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων
 τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.

430. δίκαιος (ω supr. sec. m. in litura) M. δικάως V. Fl. δίκαιος Dind. Weil. Weckl. Recte. Cf. Pr. 868. κλύειν ἀνακτικῶς μάλλον ἢ μιαιφόνος. ἢ (εὐ) πρᾶξαι Wieseler. Fort. ἢ πέλειν.

431. πῶς δὴ δίδαξον vulg. Scribendum sic, πῶς δὴ; δίδαξον. Cf. 601. 201. τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει mss. Qu. τῶν σοφῶν γὰρ οὖν πέλει aut εἰ πάνυ). Ita etiam Pal. Linwood. (aut — οὐ πέλει;) Cf. 849. καὶ τῷ μὲν εἰ σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφώτερα. πέλη V. Fl. et (sup. ει) F.

432. τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω] τὰ μὴ δίκαια δὴ — Wakef., qui “nihil certius est”, inquit. Qu. ἢ μὴ δίκαια (sc. ἐστὶ) — λέγω] I. e. jubeo. Fort. θέλει, quod legisse schol. ad 429. arbitratur Pal. Aut τὰ μὴ δίκαιά σ' οὐ νικᾶν ἐῶ.

435. σέβουσαι γ' M. G. σέβοιμέν γ' Fl. F. σέβομαι (σέβοιμέν corr.) γ' V. σέβουσαι σ' ἀξίαν γ' Pauw. σέβουσαι γ' ἀξίαν σ' melius Wakef. Todt. ἀξίαν τ' ἐπαξίων (ἐπ' ἀξίων V.) mss. ἀξίαν ἐπαξίων Pors. Dind. ἀξίαν καὶ ἀξίων Arnald. Pal. ἀξίαν ἀπ' ἀξίων Stanl. Todt. Schol. ἀξίων οὐσαν γονέων. Leg. ἀξίαν καὶ ἀξίων (Wieseler.) ἀξίαν τ' M. ἀξίαν σ' ἐπαξίων Wakef. Cf. Arist. Eq. 336. πονηρὸς — καὶ πονηρῶν. Eur. Ion. 747. ὦ θύγατερ, ἄξι' ἀξίων γεννητόρων | ἦθη φυλάσσεις.

438. ἀμυναθοῦ mss. ἀμυναθοῦ Dind.

440. ἐμῆς Fl. V. F. vulg. ἀμῆς M. Herm. prob. Mein. (Anal. Soph. p. 280.) ἀγνῆς Burges.

441. προσίτωρ] Supplex. Cf. ad 119. Ch. 1035. προσίζομαι | μεσόμεφαλόν θ' ἴδρυμα etc. ἐν τρόποις] ἐντροπαῖς Verrall.

444. μέλημ'] Qu. ἐγκλημ'.

οὐκ εἰμι προστρόπαιος, οὐδ' ἔχων μύσος 445
 πρὸς χειρὶ τῆμῃ τὸ σὸν ἐφεζόμεν βρέτας.
 τεκμήριον δὲ τῶνδ' εἶ σοι λέξω μέγα.
 ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος
 ἔστ' ἂν σταλαγμοῖς αἵματος καθαροῖον
 σφαγαὶ καθαιμάξωσιν εὐθήλου βοτοῦ. 450
 πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερῶμεθα
 οἴκοισι κάμπόροισι καὶ ἔντοϊς πόροις.
 ταύτην μὲν οὖν τὴν φροντίδ' ἐκποδῶν ἔα,
 γένος δὲ τοῦμὸν ὡς ἔχει πεύσει τάχα.
 Ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς, 455
 Ἀγαμέμνον', ἀνδρῶν ναυβατῶν ἀρμόστορα,

445. οὐκ εἰμι] οὐχ ὤδε (sc. ὡς Ἰζίων) Herw., Orestem Minervae supplicem se esse negare non potuisse admonens. ἔχει — ἐφεζομένη mss. ἔχων — ἐφεζόμεν Wieseler. Well. Pal. Dind. Weckl. ἔχων — ἐφεζομαι Fritsch.

446. ἐφεζομένη mss. ἐφημένου Sch. Burges. Butl. Herm. Minck. ἐφεζόμεν Wieseler.

447—450. Delet Gilbert. 447—453. H. Wolf.

448. ἄφθογγον] ἀφερκτον Musgr. παλαμναῖον] Cf. Soph. Tr. 1207. Soph. El. 582.

449. πρὸς ἀνδρὸς mss. παλαγμοῖς Weckl. (Cf. Fr. 340. πρὶν ἂν παλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου | αὐτὸς σε χράνῃ Ζεὺς καταστάξας χεροῖν.) πρὸς ἀνδρὸς αἱμάτων καθαροῦ Dav. Dedi σταλαγμοῖς. Vulgata inepta est.

450. καθαιμάξωσι F. et (-σιν) Vict. καθαιμάξωσι M. (ζτ. in marg.) G. Fl. V. Qu. σφαγαὶ νῦν αἱμάξωσι. νοθήλου βοτοῦ M. G. ὀθνεῖον βροτοῦ V. Fl. F. νεοθήλου βοτοῦ Turn. νεοθηλοῦς — Abr. Herm. Sch. καθαιμάξωσιν εὐθήλου — Wunder. Cf. Eur. Bacch. 736. εὐθηλον πόριν. Iph. A. 579. εὐθηλοι βόες. Aesch. Fr. 309. χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον (εὐθηλον λαβῶν?).

451. πρὸς ἄλλων conj. Weckl. Sed cf. 239. προστετριμμένον τε πρὸς | ἄλλοισιν οἴκοις. ταῦτ' | πάντ' Burges. τοῦτ' Gilbert.

452. οἴκοισι — | χοιροκτόνοις δρόσοισι (melius σφαγαῖσι?) conj. Weckl. Qu. ὄσοισι —. Sed cf. 239. καὶ βοτοῖσι M. G. etc. καὶ βροτοῖσι V. καὶ βατοῖσι Martin. Dav. (καὶ βατοῖσι καὶ ἔντοϊς πόροις, 'by trodden and liquid paths', Dav.) καθαροῖς βοτοῖσι Herw. Qu. κάμπόροισι. Cf. 238. προστετριμμένον τε πρὸς | ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορευέμασιν (κάμπόροις πολλοῖς?) βροτῶν. ἔντοϊς πόροις] ἔντοϊς ῥόοις (?) Hart. ἔντοϊς ποτοῖς conj. Wakef., coll. Soph. Oed. C. 1597. ἔντων ὑδάτων. Eur. Hipp. 658. ἔντοϊς νασμοῖσιν. Cf. Ch. 72. πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ | βαινόντες etc.

453. ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ'] Leg. ταύτην μὲν οὖν τὴν φροντίδ'. λέγω] ἔλω (aut ἔχω, coll. Eur. Fr. 816, 4. ὡς δειλὸς εἶη θάνατον ἐκποδῶν ἔχων) Wakef. Leg. εἰ. ἐκποδῶν M.

454. πεύσει mss.

- ξὺν ᾧ σὺ πρῶην ἄπολιν Ἰλίου πόλιν
 ἔθηκας. ἔφθιδ' οὔτος οὐ καλῶς μολῶν
 εἰς οἶκον· ἀλλὰ νιν κελαινόφρων ἐμῆ
 μήτηρ κατέκτα ποικίλοις ἀγρεύμασι 460
 † κρύψασ', ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
 κἀγὼ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
 ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,
 ἀντικτόνοις ποιναιῖσι φιλότατον πατρός.
 καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἔστ' αἴτιος, 465
 ἄλλη προφρωνῶν ἀντίκεντρα καρδία,
 εἰ μὴ τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς † ἐπαυτίους.
 σὺ δ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ κρῖνον δίκην·
 πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ καταινέσω.
- AΘ. τὸ πρᾶγμα μεῖζόν ἐστιν ἢ τιν' εἰδέναί 470

457. ξὺν ᾧ τάλαιναν Pal. Qu. ξὺν ᾧ σὺ πέρας (pro Τροίαν) —. Vel ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν ἐπέρας (pro Ἰλίου) —. Cf. Eur. Tro. 1292. ἃ δὲ μεγαλόπολις ἄπολις ὄλωεν οὐδ' ἔτ' ἐστὶ Τροία. Τροίαν mss. πρῶην Mein. πρῶην melius Davies, qui Homeri illud τὸν σὺ πρῶην κτεῖνας (Il. 24, 500.) respici putat. πρόσθεν conj. Dind. Vulgata manifesto vitiosa est. Vera proculdubio est emendatio πρῶην Cf. 738. ἔλθειν ἐς Ἰλίου πόλιν. Τροίαν glossema sapit. Qu. Τρῶαν (i. q. Τρωϊκὴν) aut Τρωάδ'.

458. ἔφθιδ' M. ἔφθιδ' V. Fl. F. ἔφθιδ' Turn. οὔτος M. G. οὔτος al. Turn.

459. ἐς mss. εἰς Dind.

460. ἀγρεύμασιν mss.

461. κρύψασα λουτρῶν mss. κρύψασ', ἃ λουτρῶν Musgr. κρύψασα, λουτρῶν τ' Wakef. Qu. λουτρῶν δ', vel δροίτη δ'. κρύψασ'] Fort. στέξασ', aut ἔλοσ', aut λαβοσ'.

465. καὶ τῶνδε κοινῇ] Qu. καὶ τῶνδ' γ' ἐστὶ, vel — καὶ δὴ. ἐπαυτίους mss. μεταίτιος Weil. Weckl. (Cf. Ag. 811. Ch. 100. 134.) Leg. ἔστ' αἴτιος. Post h. v. lacunam indicat Weil.

467. εἰ μὴ τι τῶνδ'] Qu. εἰ μὴ ἀντὶ τῶνδ'. Sed cf. Ag. 1059. εἰ τι δράσεις τῶνδε. ἐπαυτίους] ἐναντίους Ahrens. Qu. μεταίτιους vel potius πατροκτόνους. Cf. ad Ch. 273.

468. σὺ τ' mss. σὺ δ' Pearson. Wakef. Weckl.

469. πράξας γὰρ ἐν σοὶ —] Qu. πράξας γὰρ ἐν σοὶ καὶ δοκῇ (aut ἐν σοὶ γ' ἀνδάνῃ) πάντ' αἰνέσω. Vel ἄσ' ἂν δοκῇ γὰρ, πανταχῇ τὰδ' αἰνέσω. Vel ἃ δ' ἂν σὺ κρῖνης —. Cf. Eur. El. 227. πάντως δ' εἰμι σή. ἐν σοὶ vulg. Malim ἐν σοὶ. πανταχῇ M. τὰδ' αἰνέσω mss. καταινέσω Zakas. τὰ σ' αἰνέσω F. W. Schmidt.

470. τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴ τις οἶεται τόδε | βροτὸς (βροτοῖς M. pr.) δικάζειν mss. Pal. τὸ πρᾶγμα — τόδε, | βροτοὺς δικάζειν (judicium exercere

βροτῶν δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἔμοι θέμις
 φόνου διαιρεῖν δέξυμνήτους δίκας
 ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκῶς ἔμοις
 ἱκέτης προσήλθες καθαρὸς ἀβλαβῆς δόμοις,
 ἐγὼ δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἰροῦμαι πόλει. 475
 αὐταὶ δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ ἑυπέμφελον,
 καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου —

de mortalibus) Herwerden. εἴ τις οἴεται] ἢ τις — Pearson. Stanl. Musgr. Herm. Dind. ἢ τιν' οἴεσθαι — βροτῶν Valck. ἢ τις οἴοιτ' ἂν Musgr. ἢ τις οἴεται βροτὸς | ἐστὶν Wunder. Qu. ἢ κατ' ἀνθρωπον τόδε | ὀρθῶς δικάζειν. (Cf. Soph. Trach. 1018.) Vel ἢ τιν' εἰδέναι βροτῶν | ὀρθῶς δικάζειν. Vel ἢ τιν' οἶόν τ' ἂν πέλειν | βροτῶν δικάζειν. Vel τὸ πρᾶγμα τοῦτο μείζον ἐστὶν ἢ τιν' ἂν | βροτῶν δικάζειν. Vel τὸ πρᾶγμα μείζον ἐστὶν ἔμφανως τόδ' ἢ | βροτῶν δικάζειν. Cf. 482. ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε. 488. διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμα' ἐτητύμως.

471. βροτοῖς (βροτὸς sec. m., ut vid.) M. Wieseler. Weckl. βροτούς Herw. ὀρθῶς F. W. Schmidt. μόνος αὐτὸς Ludwig.

472. δέξυμνήτου mss. δέξυμνήτους Pearson. Herm. Hart. Sch. Quod legebat schol. φόνους ἐφ' οἷς (αἷς Linw.) ταχέως μνησούσιν Ἑρινύες. Cf. δέξυμνώτος (Soph. Ant. 1316.), δέξυμνος, et δέξυμνός. φόνους mss. et schol. φόνου Rob.

473. Qu. ἄλλως τε κεί (pro καί) σὺ —. σὺ μὲν] Qu. σὺ νῦν. Et sic Burges. ὄμως mss. ἔμοις Pauw. Pal. Hart. Weckl. (Cf. 577. ἱκέτης δδ' ἄνηρ καὶ δόμων ἐφέστιος | ἐμῶν. 669.) νόμφ Dind. coll. 576. φόνου Wakef. ἔλως M. Schmidt. δρόμοις Herm.

475. ὄμως δ' mss. ἔλως aut ὄμως τ' Pearson. ὄμως Weil. Weckl. ἐγὼ δ' Hart. Sidg. ὄπως δ' Tyrwh. ἐγὼ δ' (Hart.) ἄμομφος οὐσα conj. Weckl. ἔλως τ' Wakef. ὄσιως O. Müller. ὄσιως δ' Schoem. οἴτως δ' Petersen. ὄμως δ' Merkel. ὄπως — αἰρωμαι Dobr. ἐμοῖς· ἄμομφον δ' ὄντα Linw. Dind. ἐμοῖς· ἄμομφον ὄντα δ' Herm. Versum delent Dind. (olim) et Prien. αἰροῦμαι πόλει] Schol. δέχομαι ἐν τῇ πόλει. αἰροῦμαι mss. αἰδοῦμαι Herm. Weckl., coll. 483. Cf. Suppl. 631. αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διός, etc. Qu. εὐρίσκω (aut αἰδοῦμαι) φόνου.

476. ἔχουσι] ἔχουσαι anon. εὐπέμφελον M. εὐπεπλον V. Fl. F. εὐπέμφελον Both. et Herw., coll. Hesychio, δυσπέμφελος· — δυσάρετος. Recte: vide comm. Scholiasta explicat εὐπαράτητον, εὐχερῆ, εὐάρεστον. I. e. placabilem. Cf. Hesiod. Op. 722. εἰ δέ σε ναυτιλῆς δυσπέμφελον ἡμερος αἰρή. Hom. II. 16, 748. εἰ καὶ δυσπέμφελος εἶη. Mire formatum vocabulum εὐπέμφελον et proculdubio corruptum. Olim conjiciebam ἐκπόμπιμον. Cf. Ag. 301. πόμπιμον φλόγα. 1190. κῆμος ἐν δόμοις μένει | δύσπεμπτος ἔξω ξυγγόνων Ἑρινύων. Sept. 371. σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν. Eum. 481. μένειν | πέμπειν τε.

477. καὶ μὴ] κεί μὴ — Tyrwhitt. κᾶν μὴ τύχῃσι M. Schmidt. πράγματος] Qu. κρίματος. Idem proponit Keck. Post h. v. nonnulla excidisse putat Wunder.

χώρα μεταῦθις ἰὸς † ἐκ φρονημάτων
πέδοι πεσῶν ἄφερτος αἰανῆς νόσος.
τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν· ἀμφοτέρα μένειν 480
πέμπειν τ' ἀμηνίτως σφ' ἀμηχάνως ἔχω.
ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηφεν τόδε,
φόνων δικαστὰς ὀρκίους αἰρουμένη
θεσμόν τιν' εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον,
ὁμῆεις δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια 485

478. χώραι μετ' αὐθις (et in marg. ζτ) M. χώρα μεταῦθις Well. ἐκ φρονημάτων mss. ἐκ φρουαγμαίων Weckl. Qu. ἐχυθῆσεται (ἐκγενῆσεται, ἐκγενῆσεται, ἐκβλαστήσεται), vel ἐκγενῶν φιλεῖ, vel ἐξ αὐτῶν μενεῖ, vel ἐκ φρονῶν κτίσει | πέδοι πεσῶν ἄφερτον αἰανῆ νόσον. Desideratur enim futurum aliquod. Utique φρονημάτων non valere potest i. q. φρονῶν.

479. πέδω mss. πέδοι Dind. Weckl. V. Lex. Aesch. h. v. αἰανῆς δρόσος conj. Wakef. Sed cf. supra 943. αἰανῆς M. αἰανῆ V. Fl. Dav. Cf. 902. αἰανῆς — νόσος (ubi αἰανῆ metrum respuit). et ad 384. 416.

480 sq. Sic fere scribendum suspicatur Dind., τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν· ἀμφοτέρα, μένειν | πέμπειν τε τάσδε, πῆμ' ἀμηχάνως τ' ἔχει.

480. μένειν] μέλειν Herw. μένειν πέμπειν τε] Cf. Ag. 1190. κῶμος ἐν δόμοις μένει | δύσπεμπτος ἔξω συγγόνων Ἐρινύων.

481. πέμπειν δὲ δυσπήματ' (δυσσήματ' G.) ἀμηχάνως ἐμοὶ mss. δυσπόνητ' ἀμηνίτως ἔχει Weckl. δυσπήμαντ' Scal. δυσποίμαντ' Cas. Weil. δυσμήνιτ' marg. Ask. Wieseler. δυσσήμαντ' Tyrwh. δυσπάλαμν' Hart. ἀπημάντως (ἀμηχάνως) ἀμηχάνως ἔχει aut ἀμηχαν' ἐστὶ μοι Butler. πέμπειν δ' ἀμηνίτως ἀμηχάνως ἔχει conj. Pal. (coll. schol.). πέμπειν τ' ἀπημάντως ἀμηχάνως ἔχει Todt. πέμπειν τε τάσδε πῆμ' ἀμηχάνως ἔχω Herw. ἀμηχάνως mss. Wakef. Wieseler. Butler. Pal. Todt. ἀμηνίτως Tyrwh. Hart. Weil. Weckl. Qu. πέμπειν τ' ἀμηνίτως σφ' ἀμηχάνως ἔχω (vel ἀμηχαν' ἐστ' ἐμοί). Vel πέμπειν τε τάσδ' ἐμοὶ γ' ἀμηχάνως ἔχει. Vel πέμπειν ἀμηνίτως τε τάσδ' ἀμηχανῶ. (Schol. πέμπειν αὐτὰς ἀμηνίτως δυσχερές ἐστὶν ἐμοί). Cf. Ch. 407. ἴδεσθ' Ἀτρεΐδαν τὰ λοιπ' ἀμαχάνως ἔχοντα. Pers. 458. ὥστ' ἀμηχανεῖν | ὅποι τράποιντο. Ag. 1113. 1176. 1530. Cum δυσπήμαντος confer δυσκόμαντος (Ag. 653.). Requiritur omnino pronomen τάσδε aut σφε. δὲ mss. τε Abr.

482. Post h. v. lacunam statuunt Linw. Weil.

483. φόνων mss. φανῶ Weckl. ὀρκίων αἰρουμένους mss. ὀρκίους — Wakef. ὀρκίους αἰρουμένη Cas. Hart. Dind. Sidg. ὀρκίους αἰρουμένους Pal. ὀρκίων αἰδουμένους | θεσμόν, τὸν — Weil. Weckl. Prien. Qu. ὀρκίους ἡρημένους. ὀρκίων mss. ὀρκίους Pal., coll. Herod. III. 74. πῖσι λαβόντες καὶ ὀρκίοισι. IX. 106. τούτους καταλαβόντες ὀρκίοισι. Eur. Med. 735. ὀρκίοισι μὲν ζυγῆς etc. Hipp. 657. ὀρκίους ἡρέθην (schol. ἐλήφθην). Soph. O. R. 276. ἀρτίον ἔλαβον (με). 484. θεσμόν, τὸν mss. θεσμόν τιν' Musgr. Hart. θεσμόν μὲν Todt.

καλεῖσθ', ἀρωγὰ τῆς δίκης ὀρθώματα.
κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα
ἤξω διαιρεῖν τοῦτο πράγμα' ἐτητύμως,
ὄρκον πορόντας μῆδ' ἐκδικικον φράσειν.

Str. 1. XO. νῦν καταστροφαι νέων 490
θεσμίων, εἰ κρατήσει βία τε καὶ βλάβη
τοῦδε ματροκτόνου.
πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερεία συναρμόσει βρο-
τούς, 495
πολλὰ δ' ἄτιτα παιδότηρωτα
πάθρα προσμένει τοκεῦσιν μεταῦθις ἐν χρόνῳ.

486. ὄρκώματα (κώ in ras.) M. τ' ὀρθώματα Pauw. Müller. Cf. 768.
Qu. πιστώματα. Vulgata plane vitiosa est. Qu. ἀρωγὰ τῆς δίκης ὀρθώματα.

487. τὰ βέλτατα] Fort. τοὺς βελτάτους.

488. Post 482. transponit Davies. ἤξω mss. (Cf. Eur. Herc. 367. λεκτούς ἀθροίσας δεῦρ' Ἀθηναίων κόρους | ἤξω.) ἄξω Aur. Hart. Weckl. (coll. schol. ad 556. Ἀθηνᾶ ἀγει δικάσοντας). τάξω Schn. ψήφω M. Schmidt. Vulgatam ἤξω redde redibo. Cf. Pers. 524. ἤξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν.

489. Hic v. post 485. collocatus est in Fl. V. om. F. post 487. reponendum eum esse censet Wecklein. Spurious eum habent nonnulli. ὄρκον περῶντας μῆδ' ἐκδικικον φρεσίιν mss. Cf. Fr. 283 D. τῷ περῶντι τὴν θέμιν. Soph. El. 521. πέρα δίκης ἄρχω. περῶντας mss. Weil. Weckl. πορόντας Herm. Dind. Pal. ex schol., ubi ὄρκον διδόντας. Cf. ad 429. ἐκδικικον mss. ἐκδικίως Sch. Weckl. Donaldson. et (ὄρκων — μῆδ' ἐν) Weil. φρεσίιν M. G. φρενί Fl. V. φράσειν Wakef. Markl. Herm. Pal. Sidg.

490. καταστροφαι] μεταστροφαι Mein. Qu. καταστροφαί. νέων] νόμων Ahrens. Hart. L. Schmidt. κἀτων Herw. ἐμῶν καταστροφαι Weil. καταστροφῶν ὄρω Weckl. θεσμίων] θεσμίων τ' L. Schmidt. Cf. Suppl. 708. τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις Δίκας γέγραπται.

492. δίκαι καὶ βλάβη mss. δίκαι τε καὶ βλάβη (Heath.), vel potius δίκαις κἀτα βλάβη conj. Wakef. δίκαις κακὰ βλάβη Wieseler. δίκαις διαὶ βλάβη Wunder. δίκαισιν ἀ βλάβη Weil. δίκαι κακᾶ βλάβη Verrall. Qu. βία τε καὶ βλάβη (cf. 555.). Vel εἰ κρατήσει δίκαι κακὰ βλάβη —. Δίκη et βλάβη in eadem sententia memorantur Ag. 1535.

493. μητροκτόνου mss. ματροκτόνου Ellendt. Dind.

495. πάντας — βροτούς] Qu. πολλοὺς — βροτῶν. εὐχερεία mss. εὐχε-
ρεία Turn.

496. ἔτυμα] ἔτυμα mss. Suspectum. δὲ τομὰ Kock. (cf. Soph. Aj. 815. σφαγεὺς — τομώτατος. Plat. Tim. 61 E. Phocyl. 116. Callim. Fr. 78.). ἄτιτα Burges. Both. Butler. Hart. Fortasse recto. Qu. ἔτερα, aut δὲ κακὰ —.

497. προσμένει mss. προσνεμεῖ Weil. Weckl., coll. 716. τοκῆας (παθεῖν) Zakas.

- Ant. 1. οὔτι γὰρ βροτοσκοπῶν 499
 δαιμόνων τῶνδ' ἐφέρειν κότης τιν' ἐργμάτων·
 πάντ' ἐφήσω μόρον·
 πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν, † προφωνῶν τὰ τῶν
 πέλας κακ', οὐ
 λῆξιν, ἐπίδοσιν δὲ μόχθων· 505
 ἄκεια δ' οὐ βέβαια τέμνων μάταν παρηγορεῖ.
- Str. 2. μὴ μὲ τις κικλησκέτω
 ξυμφορᾷ τετυμμένος,
 τοῦτ' ἔπος θροοῦμενος, 510
 ᾧ Δίκα τε θρόνοι τ' Ἐρινύων.
 τόνδε τις τάχ' ἂν πατήρ
 ἦ τεκοῦσα νεοπαθῆς

499. οὔτε γὰρ mss. οὔτι γὰρ Cas. Weil. Weckl. οὐδὲ γὰρ Elmsl. Herm. Dind. Qu. οὔτι γὰρ —, aut οὐκέτι. Particulam γὰρ proleptice accipit Pal. Qu. τῶνδε γὰρ — οὐκ ἐφέρειν κότης τιν' —.

500. μαινάδων mss. μνημόνων Burges. Qu. μναμόνων, aut potius δαιμόνων. Cf. 150. 929. τῶνδ' τῶν M. pr. τῶνδ' ὑφ' ἐριψι conj. Wakef.

501. τις mss. Pal. Weckl. τιν' Weil. Dind.

503. πεύσεται] Suspectat Weckl., σπεύσεται conjiciens. εὐξεται Zakas.

504. προφωνῶν] Suspectum. κακὰ, λῆξιν mss. κάκ', οὐ λῆξιν, ὑπόδοσιν δὲ conj. Weckl. Verum videtur κάκ', οὐ. Respondet enim βροτούς in v. str. 496.

505. λῆξιν mss. Suspectum. λῆξιν Cas. λῆστιν A. Ludwig. ὑπόδοσιν M. ὑπόδυσιν (i. e. escape from) G. V. Herm. Fr. Hart. ὑπόδησιν Fl. ἀπόδοσιν Cas. ὑποδοχὴν Pal. ἐπίδοσιν legisse scholiastam putat Wieseler. Fort. οὐ λῆξιν ἀπόδυσιν τε μόχθων. Sed de sensu non liquet. Gl. M. διαδοχὴν. τε mss. Dedi δέ.

506. ἄκει' (et in marg. ζτ) M. ἀκεισ' Fl. V. ἀκεί τ' Sch. Well. Herm. Dind. ἄκεια δ' Schwenck. Hart. Weckl. Heims. πάθεια δ' fortasse schol. οὐ βέβαια] εὐ βέβαια Martin. βέβαι' ὁ τλάμων Dav. τλάμων δέ τις mss. τλάμων τις Pauw. τλάμων δὲ Fritzs. τλάμων Schwenck. Pal. Dind. Weckl. Sidg. Corrigendum, ni fallor, τέμνων. Cf. ad Ag. 16. Suppl. 807. Pind. P. 4, 393. Plat. Legg. 836 B. 919 B.

507. παρηγορεῖ mss. προσηγορεῖ conj. Wakef. παρηγορῶν Herm. παραγορεῖ requirit Dind., παρᾶγοροι admonens in iambico dimetro legi Soph. El. 229.

508. μηδέ mss. μὴ μὲ Wakef. Recte. Cf. Suppl. 217. 212. Ag. 1477.

509. ζτ in marg. M. τετυμμένος] Fort. πεπληγμένος.

511. ἰὼ — ἰὼ mss. ᾧ — ᾧ Pauw. ᾧ Δίκα, ᾧ θρόνοι τ' — mss. Hoc Graecum non est. ᾧ Δίκα τ' — Lachm. Heims. Weil. Qu. ᾧ Δίκα τε θρόνοι τ' —. Aut ποδ Δίκα τε (aut Δίκα 'στι) θρόνοι τ' Ἐρινύων;

512. ταῦτά τις] Qu. τόνδε τις (sc. οἴκτων).

514. τεκοῦσα] Qu. τεκοῦσσα. V. Soph. Tr. 308. Suspectum νεοπαθῆς.

- ὄλκτον οἰκτίσαιτ', ἐπειδὴ πίτνει θρόνος Δίκας. 516
- Ant. 2. ἔσθ' ὄπου τὸ δεῖμα νοῦ
καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον
δεῖ μένειν καθήμενον.
ξυμφέρεϊ σωφρονεῖν ὑπαὶ δέους. 520
τίς δὲ μηδὲν ἐν βάθει
καρδίας δέος τρέφων
ἢ πόλις βροτός θ' ὁμοίως ἔτ' ἀν σέβοι δίκαν;
- Str. 3. μήτ' ἀναρκτον οὖν βίον 526
μήτε δεσποτούμενον

515. ἐπὲ γῆ πίτνει Burg. πίτνει mss. πίτνει Elmsl. δόμος mss. Pal. Dind. Weil. Weckl. Sidg. νόμος Wakef. πυθμὴν Metzger. θρόνος Herw. Recte. Cf. 163. Δίκας θρόνον. Sept. 409. τὸν αἰσχύνης θρόνον τιμῶντα.

516. τὸ δειῶν εὖ καὶ φρενῶν mss. τὸ θεῶν αὖ — Wakef. τὸ δειῶν ἐντὸς φρενῶν olim M. Schmidt. τὸ δειῶν αὖ Herm. τὰ δειῶν, νοῦ καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον, δεῖμ' ἀγει καθήμενον Burges. τὸ δειῶν ἐγγὺς φρενῶν Wieseler. Nescio an recte. Qu. τὸ δειματοῦν, aut τὸ δειῶν εἶσω φρενῶν, aut potius τὸ δεῖμα νοῦ καὶ φρενῶν —. Cf. ad 698.

519. δειμαίνει mss. δεῖ μένειν anon. Dobr. Herm. Hart. Dind. Pal. Weckl. Sidg. δειματοῖ Sch. Franz. Schol. οὐ πανταχῆ τὸ δειῶν ἀπείναι φρενῶν δεῖ.

520. ὑπὸ στένει mss. ὑπὸ στέγει Wakef. Mendosum, nullum enim vocabulum est στένος. Correxerim ὑπαὶ δέους.

521. μηκέτ' Wakef. ἐν φάει mss. ἐν δέει Aur. Cas. Sch. Herm. Hart. Dind. Weckl. Sidg. Rauch. ἐν βάθει καρδίας Burges. Campbell. Headlam. ἐν φόβῳ olim Sch. "φαί ex φόβῳ et δέει coaluisse videtur." (Weckl.) Qu. τίς δὲ μὴ δέος βάθει καρδίας —, vel τίς δὲ μὴ δέει βάθος καρδίας —.

522. καρδίαν mss. καρδίας schol. Cant. Burges. Weil. Pal. Lachm. Campbell. καρδίαν (ἀν) Herm. Fort. καρδίᾳ.

523. ἀνατρέφων mss. (ἔτ') ἀνατρέφων Herm. Leg. δέος (aut φόβον) τρέφων. Idem suadet Campbell. Qu. ἔσω τρέφων. Schol. ἐν λαμπρότητι φρενῶν.

524. ἢ πόλις βροτός θ' mss. Wecklein confert Hom. Il. 2, 289. ὥστε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραι τε γυναῖκες | ἀλλήλοισιν ὀδύρονται. Qu. τίς πόλις —, aut ἢ πόλις βροτῶν.

526. ἀναρκτον M. G. ἀνάρκητον V. Fl. ἀνάρεκτον F. ἀνάρχετον Wieseler. Dind. Weckl. Pal. Sidg. (Similiter ἀπευκτός et ἀπεύχετος.). ἀναρκτον αὖ Scal. Leg. ἀναρκτον οὖν. Ita etiam Heath. Herm. Sch. Müll. Cf. 696. τὸ μήτ' ἀναρχον (l. ἀναρκτον) μήτε δεσποτούμενον | ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλεύω σέβειν.

527. δεσποτουμένων Heimsoeth.

- αϊνήσης. παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασ', ἄλλα
 δ' ἄλλ' ἐφορεύει. 530
- ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω·
 δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως,
 ἐκ δ' ὑγείας 535
- φρενῶν δὲ πᾶσιν φίλος
 καὶ πολύενκτος ὄλβος.
- Ant. 3. ἐς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω,
 βωμὸν αἰδεσσαι Δίκας, 539
 μηδέ νιν κέρδος ἰδὼν ἀθέῳ ποδι λακτίσης· ποιὰ
 γὰρ ἐπέσται.
 κύριον μένει τέλος.
 πρὸς τάδε τῶν τοκέων σέβας εὖ προτίων 545
 καὶ ξενοτίμους
 ἐπιστροφὰς δωμάτων

528. ἄπαντι mss. παντὶ Pauw.

529. ὤπασεν] Leg. ὤπασ'. Cf. ad v. ant. 542.

531. ἄλλα ἄλλα (i sup.) δι' M. ἄλλ' ἄλλα δ' Well. ἄλλα δ' ἄλλ' Porson. Herm. Sch. Lachm. τἄλλ' ἄτα δ' ἐφορεύει Burges. Leg. ἄλλα δ' ἄλλ'. δ' Fl. V. F. δι' M. γ' Wakef. "re clamante." ἐφορεύει] ἐφορέει M. pr. ἐφοδεύει Musgr. Qu. ἐφοδεύει aut ἐπινωμῆ. Sed cf. Suppl. 677. Pers. 7.

532. ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω] ξύντομον — Stanl. Qu. ξυμφέρον aut εὐμετρον (Ag. 1010.). Cf. Ch. 816. ἀσκοπον δ' ἔπος λέγω.

533. δυσσεβείας M. G. V. Fl. δυσσεβίας F. Porson. 534. τοκὰς Hart.

536. πᾶσι φίλος mss. πᾶσιν φίλος Heath. πάμφιλος Herm. Hart. Weil.

538. δέ σοι] δ' ἔπος Burges. Qu. δ' ἐγώ. Cf. 143. τοῖς δ' ἐναντίοις | λέγω φανήναι σου, πάτερ, τιμᾶρον. 583. τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω. 274. 554. 432. Ag. 925. λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ. et ad Ch. 140.

540. λὰξ ἀτίσης mss. Verbum ἀτίσειν legitur Sept. 441. Suppl. 733. Fr. 103 D. ἀτίσεις. Cf. 110. πάντα ταῦτα λὰξ ὀρῶ πατούμενα. Cho. 642. τὸ μὴ θέμις — λὰξ πέθοι πατούμενον. Soph. Ant. 1275. θεὸς ἐπαισεν λακπάτητον (λαξπ. al.) ἀντρέπων χαράν. Penultima in ἀτίσης brevis est. Olim mihi cōr-rigendum videbatur λὰξ πατήσ- | ης· ποιὰ —. Ultima enim syllaba in ὤπασεν (529.) anceps videtur esse, versibus sic divisio, λὰξ πατήσ- | ης· —, et in v. str. 529. ὤπασεν· | ἄλλα δ' ἄλλ' ἐφορεύει. Cf. ad Ag. 717. Nunc malim λακτίσης (et in v. str. 529. ὤπασ' pro ὤπασεν). Cf. Ag. 384. ἀνδρὶ λακτίσαντι μέγαν Δίκας βωμὸν. Eum. 110. ταῦτα λὰξ ὀρῶ πατούμενα. Soph. Fr. 606. ἐν ᾗ | τὰ μὲν δίκαια — λὰγδην πατεῖται.

545. τις τοκέων mss. τῶν τοκέων Pauw. Recte. Mox sequitur τις (549.).

548. δωμάτων ἐπιστροφὰς mss. ἐπιστροφὰς δωμάτων Heath. δωμάτων mss. δόμων Hart. Weil. Sidg.

αἰδόμενός τις ἔστω.

549

Str. 4. ἐκὼν δ' ἀνάγκας ἄτερ δίκαιος ὢν οὐκ ἄνολβος ἔσται,
 πανώλεθρος δ' οὔποι' ἂν γένοιτο.

τὸν παντότολμον δέ φραμι παρβάταν

ἅπαντα παντόφρυγ' (ἄγοντ') ἄνευ δίκας

βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν

555

λαῖφος ὅταν λάβῃ † πόνος θραυομένης κεραίας.

Ant. 4. καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδὲν ἐν μέσῳ δυσπαλεῖ τε δίνῃ·

γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμοῦ,

560

τὸν οὔποι' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμαχάνοις

δύαις παλαίοντ' οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·

550. ἐκ τῶνδ' mss. ἐκὼν δ' Wieseler. Pal. Dind. Weil. Weckl. Cf. v. ant. 558.

552. πανώλεθρος mss. πανώλεθρος (δ') Pauw.

553. τὸν ἀντίτολμον mss. Leg. τὸν παντότολμον (ita Burges). Cf. 637. τοῦ παντοσέμνου. Qu. τὸν παντότολμον δὲ καὶ παραιβάταν | τὰ πολλὰ παντόφρυγιά φραμ' ἄνευ δίκας etc. παραιβάταν M. G. παρβάταν Fl. Weil. παρβάταν V. F. παραιβάταν Turn. βραιβαν (i. e. ναυβάταν) Mein. Weckl. παρβάταν (transgressor) Herm. Sch. Well. Dind. Pal.

554. τὰ πολλὰ mss. παντόφρυγ' (ἄγοντ') aut παντόθεν (φοροῦντ') Pauw. ἄγοντα πολλὰ O. Müller. Weil. Qu. ἅπαντα. παντόφρυγα] παντόσφρυγα Mein. (ex schol. πάντοθεν συνηγμένα). Qu. παντόφρυγα (δρῶντ') ἄνευ δίκας. Πάμφρυγτος dixisse recentiores scriptores monet Dind. ἄνευ δίκης M. ἄνευ τινός δίκης F. ἄνευ δίκας (βία) Wieseler. δίκης mss. δίκας Dind.

556. λαῖφος δτ' ἂν λάξη, πόνοις — conj. Wakef. λαῖφος δτ' ἂν βάλῃ πνόος (νότος?) conj. idem. coll. Virg. Aen. I. 103. 'talìa jactanti stridens aquilone procella | velum adversa ferit.' πνόος] Qu. νότος aut πνοά.

558. οὐδὲν μέσῳ (μέσσα F.) mss. οὐδὲν ἐν μέσῳ Abr. Causa vitii in aperto est.

559. δυσπαλεῖται mss. δυσπαλεῖ τε Turn.

560. δὲ δαίμων] Qu. δ' ὁ δαίμων (Turn.). Nihil opus. Cf. e. g. Ag. 1667.

θερμοῦ F. θερμοεργῶ M.

561. αὐχοῦντ' ἰδὼν] Fort. αὐχοῦνθ' ὄρων. ἀμαχάνοις δύαις λεπιδόν mss. ἐν ἀμαχάνοις δύαις λεπιδόνις conj. Wakef. ἀμαχάνοις δύαις λεπιδόνις conj. Blom. ἀμαχάνοις δύαις λεπιδόνων postea malebat idem, coll. Prom. 152. ταῖσδ' ἀδραμαντοδέτοισι λύμαις. Qu. δύαισιν ἀθλοῦντ', vel δύαις συνοικοῦντ' (σύνοικον), vel δύαισι ληφθέντ', vel δύαις παλαίοντ' (Hom. Od. 4, 343. Φιλομηλεῖδῃ ἐπάλαισεν. 17, 134. Hesiod. Op. 411. ἀτρησι. Pind. N. 8, 47. φρόνῳ. Xen. Oecon. 17, 2. πολλαῖς ζημαῖς.), vel δύαις μαχόμενον. Requiritur participium potius quam adjectivum. ἀμαχάνοις mss. ἀμαχάνοις Dind.

562. λεπιδόνον mss. λεπιδόνον Hart. λαπαδόνον Musgr. Herm. Minck. Fritsch. Pal. Dind. Sidg. Homericum vocabulum est ἀλαπαδόνος. Qu. ἀμαχάνον δύαις λεπιδόνον. Cf. Ag. 218. ἀνάγκας ἔδω λεπιδόνον.

- δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ἄλβον
 ἔρματι προσβαλὼν δίκας ὄλει' ἄκλαυτος ἀστοῖς. 565
- AΘ. κήρουσε, κήρουξ, καὶ στρατὸν κατειργασθῶ·
 εἰς οὐρανὸν δὲ διάτορος *Τυρσηνική*
 σάλπιγξ βροτείου πνεύματος πληρουμένη
 ὑπέρτονον γήρυμα φωνεῖτω στρατῶ.
 πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου 570
 σιγᾶν προσήκει καὶ μαθεῖν θεσμούς ἐμοῦς
 πόλιν τε πᾶσαν ἐς τὸν αἰανῆ χρόνον
 καὶ τοῦσδ', ὅπως ἂν εὖ διαγνωσθῇ δίκη.

563. δι' αἰῶνος δὲ] *δυσαιανής* δὲ Burges. *διανταία* (vehementi ictu, coll. Cho. 640.), aut *διανταίω* — ἔρματι (adverso scopulo) tentat Herw.

564. ἔρματι προσβαλὼν] Cf. Plat. Resp. VIII. 533 A. *ἐξαίφνης πταίσας ὡσπερ πρὸς ἔρματι τῆ πόλει.*

565. *ἄιστος* mss. *ῥιστός* Wakef. *αἰστος* Hart. Minck. *ῥιστός* Dind. Cf. ad Ag. 413. *αἰστος* Pors. Herm. Pal. etc. Sed scribendum foret potius *ῥιστός* (cf. *αἰσσειν ῥισσειν, ἡΐθεος ἦθεος*, etc.). Cf. Ag. 465. *ἐν δ' αἰστοῖς τελέθοντος οὔτις ἀλλά.* Corrigendum potius, ni fallor, *ἀστοῖς* aut *ἀστων*. Cf. 691. *σέβας ἀστων*. 697. 708. Ag. 1411. *μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς* (ἔσει). At lectionem *ῥιστός* confirmat Homericum *οἴχετ' αἰστος ἄπυστος*. *ἄκλαυτος* mss. Leg. *ἄκλαυτος* (Dind.).

566. *κατεργάθου* M. *κατειργάθου* Pors. Wak. Herm. Pal. *κατειργασθῶ* Dind. Fr. Weil. (Sic *ἀμυναθῶ* 438.) *κατειργασθε* Blom. Fortasse Ionica forma *κατειργασθῶ* usus est Aeschylus. Sic Suppl. 61. *ἐργασμένα* (omnes mss.). Sed requiri videtur verbum *συνάθροισε* significans. Fort. *ξυνάμισον*.

567. *εἰτ'* (aut *εἰτ'*, ἢ sup.) οὖν M. *εἰς οὐρανὸν δὲ* conj. Weckl. (Recte, opinor.) ἢ *τ' ὀξύφωρος* Weil. ἢ *τ' οὐρανοῦ* Ask. Pal. *εἰτ' οὖν δὲ ὠτων* Heims. Qu. ἢ *δ' οὐρανοῦχος διάτορος Τυρσηνική* —. Vel *εἰς τὴν πόλιν, καὶ διάτορος Τυρσηνική*. *διάτορος* (*αἰθέρως*) Emper. Exciderit *αἰθέρως* propter simile vicinum *διάτορος*. Post *διάτορος* lacuna est in tribus mss.

569. *φωνεῖτω* mss. *φωνεῖτω* conj. Wakef. Recte haud dubie. Tritum est *σάλπιγγος φωνή*.

570. *πληρουμένου*] *κληρουμένου* Burges. *καθημένου* Heims., coll. schol. ad 566. *καθισάντων τῶν δικαστῶν*.

571. 572. Hos versus transponendos censet Wakef., nisi *πόλιν γε* corrigas cum Heathio. Nihil opus.

571. *ἀρήγει* mss. *προσῆκει* conj. Herwerden. Scholiastam enim per *συμφέρι* explicare, Hesychium autem *προσῆκει* explicantem inter alia interpretamenta ponere *συμφέρι*. Idem ipse conjeceram. Vix enim *ἀρήγει* impersonaliter poni posset. Fort. *ἀνωγα*.

572. *εἰς τὸν αἰεὶ δὴ χρόνον* Hart. *εἰς* mss. *ἐς* Dind.

573. *τόνδ'* M. P. Pal. Sch. Dind. Weckl. *τῶνδ'* Fl. V. et schol. Weil. *τούσδ'* olim Herm. Hart. Sidg. Cf. 613, *ἐκ τῶνδ'* Herm. Qu. *καὶ τόνδ'*, aut *τούτους θ'*

- XO. ἄναξ Ἀπολλον, ὦν ἔχεις αὐτὸς κράτει.
τί τοῦδέ σοι μέτεσι πράγματος; λέγε. 575
- ΑΠ. τί; μαρτυρήσων ἦλθον· ἔστι γὰρ νόμῳ
ικέτης ὄδ' ἀνήρ καὶ δόμων ἐφέστιος
ἐμῶν, φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος.
καὶ ξυνδικήσω γ' αὐτὸς· αἰτίαν δ' ἔχω
τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ' εἴσαγε 580
ὄπως τ' ἐπίστα τήνδε κύρωσον δίκην.
- ΑΘ. ὑμῶν ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.
ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων
γένοιτ' ἂν θροῦς πράγματος διδάσκαλος.
- XO. πολλαὶ μὲν ἔσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως. 585
ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.
τὴν μητέρ' εἶπε πρῶτον εἰ κατέκτανες.
- ΟΡ. ἔκτεινα· τούτου γ' οὔτις ἄρρησις πέλει.

(cf. 613. 674.). καταγνωσθῆ] Leg. διαγνωσθῆ. Et sic Pal. Cf. 679. δίκη Fl. V. δίκη M.

574. ἄναξ Ἀπολλον] Qu. ἄναξ Ἀπολλον. Cf. ad Ag. 513.

575. πράγματος λέγε] Scrib. πράγματος; λέγε.

576. Hic incipit codex ms. Aug. καὶ μαρτυρήσων] συμμαρτυρήσων Naber, coll. Soph. Phil. 439. Qu. ἐμαρτυρήσων (vel ξυμμ.). Sed cf. 609. ἦδη σὺ μαρτύρησον. Vel τί (ὄ τε); μαρτυρήσων. δόμων] δήμων M. pr. θρόνων Elmsl. ad Med. 155. (propter vicinum δόμων). Herm., coll. Soph. Oed. Col. 548. νόμῳ Erf. olim Sch. Burges. Herm. Dind. Sidg. Qu. θεῶν.

577. ικέτης ὄδ' ἀνήρ mss. ικέτης ὄδ' ἀνήρ Pors. ικέτης ἀνήρ ὄδ' conj. Wakef. δόμων] μυχῶν Ahrens. Fr. Weil. ἐφέστιως (ο sup. ω) M. ἐφεστῖων V. Fl. F. Cf. 669. καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον.

578. τοῦδ'] τῷδ' conj. Pal.

579. αὐτός] αὐτός malint Elmsl. ad Med. 155. et Herw. Cf. ad Soph. Oed.

R. 458. Lege καὶ ξυνδικήσω γ' αὐτός.

580. τοῦδε φόνου mss. τοῦ φόνου Turn.

581. ὄπως mss. ὄπως (τ') Herm. Dind. ἐπίστα] Qu. ἄριστα. κυρώσων Fl.

582—644. Hic lacuna est in V. Fl. F. Loquuntur vicissim duodecim Erinyes, ut animadvertit Weil.

587. Alii Furiae haec tribuit et sic deinceps cetera usque ad 610. choricam singulos choreutas habuisse putat Weil. κατέκτονας mss. Dind. κατέκτανες Elmsl. ad Med. 774., coll. 591. κατέκτανες (in eadem sede). 602. κατέκτανε. 605. κατέκτανε. 608. κατέκτανεν. 613. κατέκτανον. "Ἀπέκτονα a comicis et prosae orationis scriptoribus usurpatum est; κατέκτονα, quantum memini, a nemine." (Elmsl.)

588. τούτου δ' mss. τούτου γ' (vel τοῦδέ γ') vel potius ἔκτεινά νιν· τοῦδ' οὔτις Nauck. Leg. τούτου γ'. Ita etiam Herw.

- XO. Ἐν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.
 OP. οὐ κειμένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον. 590
- XO. εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.
 OP. λέξω· ξιφουλκῶ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.
 XO. πρὸς τοῦ δ' ἐπεισθης καὶ τίνος βουλεύμασι;
 OP. τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.
- XO. ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν; 595
 OP. καὶ δεῦρό γ' αἶε τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.
 XO. ἀλλ', εἴ σε μάρψει ψῆφος, ἀλλ' ἔρεῖς τάχα.
 OP. πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμψει πατήρ.
 XO. νεκροῖσι νυν πέποιθε μητέρα κτανῶν.
 OP. δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μασμάτων. 600
 XO. πῶς δῆ; διδάξον τοὺς δικάζοντας τάδε.

589. 590. 593—596. 599 sq. 603. (in ras.) 604. 607. Paragraphus praef. in M.

590. οὐ κειμένῳ πω mss. οὐ κειμένῳ 'πὶ conj. Wakef. Qu. οὐ κειμένου πω, nisi corrigendum potius τόνδ' ἐπηύχηςας λόγον. Cf. Soph. Ant. 483. Arist. Av. 628.

592. λέγω M. λέξω G. etc. Herwerden. Recte. Cf. 614. ξιφουλκῶν χειρὶ πρὸς δέρην βαλῶν aut ξιφουλκῶ προσβολῇ δέρην τεμών conj. Weckl. ξιφουλκῶ δεξιῇ δέρην τεμών Weil. πρὸς δέρην τεμών mss. πρὸς δέρην νέμων Wakef. πρὸς δέρην βαλῶν Wunder. Herw., coll. Orest. 1350. φάσανον δὲ πρὸς δέρην βαλόντες. 51. φάσανον ἐπ' αὐχένος βαλεῖν. Iph. T. 785. Phoen. 1374. etiam Phoen. 735. Alc. 307. Ita subaudiendum erit ξίφει ex ξιφουλκῶ. Qu. τὴν δέρην τεμών, aut πρὸς δέρην τεμών.

593. πρὸς τοῦ δ' ἐπεισθης καὶ τίνος βουλεύμασιν mss. πρὸς τοῦ δὲ πεισθεῖς ἔκτανες βουλεύμασιν Burgos. Fortasse recte. βουλεύμασιν mss.

595. ἐξηγεῖτο] εἰσηγεῖτο confidenter reposuerit Herw. Sed cf. Eur. Phoen. 1018. ἔνθ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο. Iph. A. 529. ἢ Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο.

596. καὶ δεῦρό γ' αἶε] ναί· δεῦρό γ' frustra Herm. Log. καὶ δεῦρ' αἶε γε. αἶε mss. αἶε Turn. Weckl.

598. κάμοι δ' ἀρωγούς Hart. ἀρωγὰς δ'] ἀρωγούς δ' Both. Herm. ἀρωγὰς γ' Burges. Malim aut ἀρωγὴν (om. δ', cf. Cho. 477. πέμπει' ἀρωγὴν. Suppl. 774.) aut ἀρωγούς (Cho. 376. τῶν μὲν ἀρωγοὶ κατὰ γῆς ἤδη. 726.). πέμπει mss. πέμψει Scal. ex schol. Pal. Hart. Dind. Weil. etc.

599. πέπεισθι mss. πέποιθε Turn. πέπεισθε (πέπισθι) aut πέποισθι (!) scribi vult Veitch. Paleius conferri iubet epicas formas ἀνωχθι, κέραχθι, ἔκπιθι, κέκλυθι, τέτλαθι, δειδίθι; Wecklein ἐπέπιθμεν, ἴσθι, δέδιχθι. Qu. πεισθῆτι, aut πέπεισο, aut πιθού σὺ, aut πέποιθε (imper.). Huic versu ζε adscriptum in M.

600. μασμάτων mss. μασμάτων Elmsl. ad Med. 798. Pal. etc. Cf. ad Ag. 1384. ἐν δυοῖν οἰμώγμασι (l. οἰμωγμάτων). Lob. ad Aj. 1304.

- OP.* ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανε.
XO. τοιγὰρ σὺ μὲν ζῆς, ἡ δ' ἑλευθέρα φόνω.
OP. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαννες φυγῆ;
XO. οὐκ ἦν δμαιομος φωτὸς δν κατέκτανεν. 605
OP. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;
XO. οὐ γὰρ σ' ἔθρεψεν ἐντὸς, ὧ μαιφόνε,
ζώνης; ἀπεύχει μητρὸς αἷμα φίλτατον;
OP. ἤδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι,
Ἄπολλον, εἴ σφε σὺν δίκη κατέκτανον. 610
δρᾶσαι γὰρ, ὥσπερ εἶπον, οὐκ ἀρνούμεθα·
ἀλλ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ τῇ σῆ φρενὶ
δοκεῖ, τόδ' ἤδη κρῖνον, ὡς τούτοις φράσω.
AII. λέξω πρὸς ὑμᾶς, τόνδ' Ἀθηναίᾳς μέγαν
θεσμὸν, δικαίως, μάντις ὄν δ' οὐ ψεύσομαι. 615
602. πατέρ' ἐμὸν] πατέρ' ἐμέ τε Cant. κατέκτανεν mss. καὶ με κτάνεν
Steph. καὶ μ' ἔκτανεν Arnald.
603. τοιγὰρ mss. Pal. Dind. τί γάρ; Herm. Weil. Qu. οὐ γὰρ σὺ μὲν
ζῆς —; Aut τί δ'; οὐ —; Parum hic convenit τοιγὰρ (proinde, igitur).
φόνου mss. φόνω Sch. Herm. Weil. Dind. Minck. Pal. Weckl. Sidg. Qu.
μόρω (morte ejus), aut νόμω (576.).
606. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;] ἐγὼ δὲ μιαιφῶς τῆσδε πῶς ἐν
αἵματι; aut simile aliquid requirit Herwerden. "Non enim potuit negare se
matris suae esse consanguineum, sed negat se tam scelestam mulierem pro
matre sua agnoscere." Cf. Soph. Aj. 1305. τοὺς πρὸς αἵματος. El. 1125. ἀλλ'
ἡ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν.
607. πῶς γὰρ mss. Dind. πῶς γ' εἴ σ' Rob. πῶς; εἴ σ' Blom. πῶς, ἢ γ'
ἔθρεψέ σ' Dobr. οὐ γὰρ σ' Sch. Herm. Herw., qui glossatori ellipticum usum
vocalae γὰρ explicanti πῶς tribuit.
609. δέ μοι mss. Leg. τέ μοι.
611—614. Spurious habet Prien.
611. ὥσπερ ἐστίν mss. Suspectum. ὡς πάρεστιν Todt. ὥσπερ εἶπον (sc.
588.) Dav. Herw. Recte, opinor. Qu. οὖν τόδ' ἔργον.
612. δικαίως mss. δίκαιον (i. e. δικαίως χυθὲν) Aur. Subaudiendum πε-
πράχθαι aut simile quid ex δρᾶσαι. Respondet Apollo δικαίως (615.), ne
δίκαιον reponendum esse censeas, ut bene monuit Weil. Qu. ἀλλ' εἰ δικαίως
εἶτε μὴ δεδρακέναι | δοκῶ τόδ' ἔργον κρῖνον. Cf. 468. σὺ δ' εἰ δικαίως εἶτε
μὴ κρῖνον δίκην.
613. δοκεῖ τόδ' αἷμα κρῖνον mss. δοκῶ τόδ' αἷμα κοινὸν ἐχέαι, φράσων
Todt. δοκῶ, τὸ δὴ μοι κρῖνον Weil. Ipse malim δοκεῖ, τόδ' ἤδη κρῖνον.
δοκεῖ mss. δοκῶ Herw. Weckl. φεύγω Weidner.
614. λέξω — δικαίως mss. λέγω — δικαίως Weckl. λέξαι — δικαίω Weil.
615. θεσμὸν δικαστῶν Zakas. Virgula post θεσμὸν distinguunt Weil. Pal.

οὐπάποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις
 οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι
 δ μὴ κελεύσαι Ζεὺς Ὀλύμπιος πατήρ.
 τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ' ὅσον σθένει † μαθεῖν,
 βουλήν δὲ φάσκω δεῖν ἐπισπέσθαι πατρός· 620
 δοκὸς γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.

XO. Ζεὺς, ὡς λέγεις σὺ, τόνδε χρησμόν ὤπασε,
 φράζων Ὀρέστη τῶδε τὸν πατρός φόνον
 πράσσοντα μητρός μηδαμῶς ὄραν ἔχειν.

AII. οὐ γάρ τι τλητὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν 625

μάντις δ' ὦν mss. μάντις ὦν δ' Cant. Idem vitium Suppl. 925. δικαίως] δίκαια Fritsch. ψεύσομαι] ψεύδομαι Weil. Weckl. Fortasse recte.

618. 8] Malim ἔ. κελεύσει mss. κελεύσοι Wakef. κελεύοι Weckl. 'κέλευσε Porson. κελεύσαι Herm. Hart. Dind. Pal. Sidg. (Sic 983. ἀρπαλίσαι.) "Cf. Eur. El. 1019. οὐδ' ἔ γυναικίμην ἐγώ. Dem. p. 1198 init. πάντες γὰρ ἴστε τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν — τῶν αὐτοῦ ἡμῖν ὅτε (δ τι?) κελεύσατε προθύμως ἀναλίσκοντα." (Pal.) Ὀλυμπίων mss. Leg. Ὀλύμπιος. Cf. 664. παῖς Ὀλυμπίου Διός. Alioquin addendum fuisset θεῶν. Cf. 73. Ch. 784. πάτερ Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων. Suppl. 161. 981. 1014.

619. τοῦθ' mss. τοῦθ' olim Herm. μαθεῖν mss. Corruptum videtur. σθένεις Pearson. Corrigendum forsā σθένει (cf. 679. ἠκούσαθ' ὦν ἠκούσατ').

620. βουλήν πειραύσκω δ' ἕμμ' mss. Mirum est epicam lyricamque formam Aeolicam ἕμμε praesertim in trimetro usurpari (legitur semel apud Sophoclem in cantico Ant. 846. συμμάστουρας ἕμμ' ἐπικτῶμαι(?). Hom. Il. 11, 781. κελύων ἕμμ' ἕμ' ἐπεσθαι.). Nusquam alibi legitur apud tragicos. Praeterea offendit particulae δὲ parum elegans collocatio. Quare suspicioni locus est versum non immunem corruptelae esse. Talem versum scripsisse Aeschylum aegre crediderim. Legerim βουλήν δὲ φάσκω δεῖν —. (Idem proponit Newman.) Aut βουλήν δ' ἐπαινω πάντ' ἐπισπέσθαι πατρός. βουλή mss. βουλήν Turn.

πειραύσκω mss. πειραύσκω alibi apud nostrum significat ostendere, indicare, non (ut hic) edicere, jubere. Corrigo δὲ φάσκω (τε φάσκω jam Hart.). δ' ἕμμ' mss. δεῖν σ' Hart. Qu. δεῖν aut πάντ'.

621. οὔτι] οὔτις Doederl. Fortasse recte.

622. σοι τόνδε Burges. ὤπασεν mss.

623. φράζειν mss. Leg. φράζων. τῷ (τῷδε sec. m.) M. τοῦ (mut. in τὸν sec. m.) M.

624. πράξαντα mss. πράσσοντα H. Schwarz. μητρός] μητρὶ Aur. Post h. v. lacunam indicat Weil. μηδαμὸς τιμὰς νέμειν mss. Haec vitium alunt. Corrigendum suspicor μηδαμῶς ὄραν ἔχειν. Cf. Soph. Trach. 56. εἰ πατρός | νέμοι (ἔχοι?) τιν' ὄραν.

625. οὐ γάρ τι ταῦτόν mss. οὐ γάρ τι φαῖλον Koek. οὐ γάρ τι τλητὸν H. Schwarz. Cf. Pr. 1065. οὐ γάρ δὴ που τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος. Soph. Aj. 466. οὐκ ἔστι τοῦργον τλητόν.

- OP.* ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανε.
XO. τοιγὰρ σὺ μὲν ζῆς, ἢ δ' ἑλευθέρα φόνω.
OP. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαινες φυγῆ;
XO. οὐκ ἦν ὄμμιμος φωτὸς δν κατέκτανεν. 605
OP. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;
XO. οὐ γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντὸς, ὦ μαιφόνε,
ζώνης; ἀπέυχει μητρὸς αἷμα φίλιτον;
OP. ἤδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι,
Ἄπολλον, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον. 610
δραῖσαι γὰρ, ὥσπερ εἶπον, οὐκ ἀρνούμεθα·
ἀλλ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ τῇ σῆ φρενὶ
δοκεῖ, τόδ' ἤδη κρῖνον, ὡς τοῦτοις φράσω.
ΑΠ. λέξω πρὸς ὑμᾶς, τόνδ' Ἀθηναίαις μέγαν
θεσμὸν, δικαίως, μάντις ὦν δ' οὐ ψεύσομαι. 615
602. πατέρ' ἐμὸν] πατέρ' ἐμέ τε Cant. κατέκτανεν mss. καμὲ κτάνεν Steph. κάμ' ἔκτανεν Arnald.
603. τοιγὰρ mss. Pal. Dind. τί γάρ; Herm. Weil. Qu. οὐ γὰρ σὺ μὲν ζῆς —; Aut τί δ'; οὐ —; Parum hic convenit τοιγὰρ (proinde, igitur). φόνου mss. φόνω Sch. Herm. Weil. Dind. Minck. Pal. Weckl. Sidg. Qu. μόρω (morte ejus), aut νόμω (576.).
606. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;] ἐγὼ δὲ μιαιφῶς τῆσδε πῶς ἐν αἵματι; aut simile aliquid requirit Herwerden. “Non enim potuit negare se matris suae esse consanguineum, sed negat se tam scelestam mulierem pro matre sua agnoscere.” Cf. Soph. Aj. 1305. τοὺς πρὸς αἵματος. El. 1125. ἀλλ' ἢ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν.
607. πῶς γάρ mss. Dind. πῶς γ' εἴ σ' Rob. πῶς; εἴ σ' Blom. πῶς, ἢ γ' ἔθρεψέ σ' Dobr. οὐ γάρ σ' Sch. Herm. Herw., qui glossatori ellipticum usum vocolae γάρ explicanti πῶς tribuit.
609. δέ μοι mss. Leg. τέ μοι.
- 611—614. Spurious habet Prien.
611. ὥσπερ ἐστὶν mss. Suspectum. ὡς πάρεστιν Todt. ὥσπερ εἶπον (sc. 588.) Dav. Herw. Recte, opinor. Qu. οὐν τόδ' ἔργον.
612. δικαίως mss. δίκαιον (i. e. δικαίως χρῆν) Aur. Subaudiendum πε-πράχθαι aut simile quid ex δραῖσαι. Respondet Apollo δικαίως (615.), ne δίκαιον reponendum esse censeas, ut bene monuit Weil. Qu. ἀλλ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ δεδρακέναι | δοκῶ τόδ' ἔργον κρῖνον. Cf. 468. σὺ δ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ κρῖνον δίκην.
613. δοκεῖ τόδ' αἷμα κρῖνον mss. δοκῶ τόδ' αἷμα κοινὸν ἐχέαι, φράσω Todt. δοκῶ, τὸ δὴ μοι κρῖνον Weil. Ipse malim δοκεῖ, τόδ' ἤδη κρῖνον. δοκεῖ mss. δοκῶ Herw. Weckl. φεύγω Weidner.
614. λέξω — δικαίως mss. λέγω — δικαίως Weckl. λέξαι — δικαίω Weil.
615. θεσμὸν δικαστῶν Zakas. Virgula post θεσμὸν distinguunt Weil. Pal.

οὐπίωποι' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις
οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι
δ μὴ κελεύσαι Ζεὺς Ὀλύμπιος πατήρ.
τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ' ὅσον σθένει † μαθεῖν,
βουλῇ δὲ φάσκω δεῖν ἐπισπέσθαι πατρός· 620
ἄρκος γὰρ οὔτι Ζηγὸς ἰσχύει πλέον.

XO. Ζεὺς, ὡς λέγεις σὺ, τόνδε χρησμόν ὥπασε,
φράζων Ὀρέστη τῶδε τὸν πατρός φόνον
πράσσοντα μητρὸς μηδαμῶς ὄραν ἔχειν.

ΑΠ. οὐ γὰρ τι τλητὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν 625

μάντις δ' ὦν mss. μάντις ὦν δ' Cant. Idem vitium Suppl. 925. δικαίως] δίκαια Fritzs. ψεύσομαι] ψεύδομαι Weil. Weckl. Fortasse recte.

618. 8] Malim ἤ. κελεύσει mss. κελεύσοι Wakef. κελεύοι Weckl. 'κέλευσε Porson. κελεύσαι Herm. Hart. Dind. Pal. Sidg. (Sic 983. ἀρπαλίσαι.) "Cf. Eur. El. 1019. οὐδ' ἄ γεναίμην ἐγώ. Dem. p. 1198 init. πάντες γὰρ ἴστε τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν — τῶν αὐτοῦ ἡμῖν δεῖ (δ τι?) κελεύσατε προθύμως ἀναλίσκοντα." (Pal.) Ὀλυμπίων mss. Leg. Ὀλύμπιος. Cf. 664. παῖς Ὀλυμπίου Διός. Alioquin addendum fuisset θεῶν. Cf. 73. Ch. 784. πάτερ Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων. Suppl. 161. 981. 1014.

619. τοῦθ' mss. τοῦθ' olim Herm. μαθεῖν mss. Corruptum videtur. σθένεις Pearson. Corrigendum forsan σθένει (cf. 679. ἠκούσαθ' ὦν ἠκούσαι.)

620. βουλὴ πιφαύσκω δ' ἕμμ' mss. Mirum est epicam lyricamque formam Aeolicam ἕμμε praesertim in trimetro usurpari (legitur seimel apud Sophoclem in cantico Ant. 846. συμμάρτυρος ἕμμ' ἐπικτώμαι(?). Hom. Il. 11, 781. κελύων ἕμμ' ἕμ' ἐπεσθαι.). Nusquam alibi legitur apud tragicos. Praeterea offendit particulae δὲ parum elegans collocatio. Quare suspicioni locus est versum non immunem corruptelae esse. Talem versum scripsisse Aeschylum aegre crediderim. Legerim βουλῇ δὲ φάσκω δεῖν —. (Idem proponit Newman.) Aut βουλῇ δ' ἐπαιῶ πάντ' ἐπισπέσθαι πατρός. βουλῇ mss. βουλῇ Turn. πιφαύσκω mss. πιφαύσκειν alibi apud nostrum significat ostendere, indicare, non (ut hic) edicere, jubere. Corripi δὲ φάσκω (τε φάσκω jam Hart.). δ' ἕμμ' mss. δεῖν σ' Hart. Qu. δεῖν aut πάντ'.

621. οὔτι] οὔτις Doederl. Fortasse recte.

622. σοι τόνδε Burges. ὥπασεν mss.

623. φράζειν mss. Leg. φράζων. τῷ (τῷδε sec. m.) M. τοῦ (mut. in τὸν sec. m.) M.

624. πράξαντα mss. πράσσοντα H. Schwarz. μητρὸς] μητρὶ Aur. Post h. v. lacunam indicat Weil. μηδαμῶς τιμὰς νέμειν mss. Haec vitium alunt. Corrigendum suspicor μηδαμῶς ὄραν ἔχειν. Cf. Soph. Trach. 56. εἰ πατρός | νέμοι (ἔχοι?) τιν' ὄραν.

625. οὐ γὰρ τι ταῦτὸν mss. οὐ γὰρ τι φαῖλον Kock. οὐ γὰρ τι τλητὸν H. Schwarz. Cf. Pr. 1065. οὐ γὰρ δὴ που τοῦτο γε τλητὸν παρέστους ἐπος. Soph. Aj. 466. οὐκ ἔστι τοῦργον τλητὸν.

- OP. ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανε.
 XO. τοιγάρ σὺ μὲν ζῆς, ἡ δ' ἑλευθέρα φόνω.
 OP. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῆ;
 XO. οὐκ ἦν ὄμμιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν. 605
 OP. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;
 XO. οὐ γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντὸς, ὦ μαιφόνε,
 ζώνης; ἀπέυχει μητρὸς αἷμα φίλτατον;
 OP. ἦδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι,
 Ἄπολλον, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον. 610
 δραῶσαι γὰρ, ὥσπερ εἶπον, οὐκ ἀρνούμεθα·
 ἀλλ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ τῆ σῆ φρενὶ
 δοκεῖ, τόδ' ἦδη κρῖνον, ὡς τοῦτοις φράσω.
 AΠ. λέξω πρὸς ὑμᾶς, τόνδ' Ἀθηναίως μέγαν
 θεσμόν, δικαίως, μάντις ὧν δ' οὐ ψεύσομαι. 615

602. πατέρ' ἐμὸν] πατέρ' ἐμέ τε Cant. κατέκτανεν mss. κάμῃ κτάνεν Steph. κάμ' ἐκτανεν Arnald.

603. τοιγάρ mss. Pal. Dind. τί γάρ; Herm. Weil. Qu. οὐ γὰρ σὺ μὲν ζῆς —; Aut τί δ'; οὐ —; Parum hic convenit τοιγάρ (proinde, igitur). φόνου mss. φόνω Sch. Herm. Weil. Dind. Minck. Pal. Weckl. Sidg. Qu. μόρω (morte ejus), aut νόμω (576.).

606. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;] ἐγὼ δὲ μικρᾶς τῆσδε πῶς ἐν αἵματι; aut simile aliquid requirit Herwerden. "Non enim potuit negare se matris suae esse consanguineum, sed negat se tam scelestam mulierem pro matre sua agnoscere." Cf. Soph. Aj. 1305. τοὺς πρὸς αἵματος. El. 1125. ἀλλ' ἡ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν.

607. πῶς γάρ mss. Dind. πῶς γ' εἰ σ' Rob. πῶς; εἰ σ' Blom. πῶς, ἡ γ' ἔθρεψέ σ' Dobr. οὐ γάρ σ' Sch. Herm. Herw., qui glossatori ellipticum usum voculae γὰρ explicanti πῶς tribuit.

609. δέ μοι mss. Leg. τέ μοι.

611—614. Spurious habet Prien.

611. ὥσπερ ἐστίν mss. Suspectum. ὡς πάρεστιν Todt. ὥσπερ εἶπον (sc. 588.) Dav. Herw. Recte, opinor. Qu. οὖν τόδ' ἔργον.

612. δικαίως mss. δικαίον (i. e. δικαίως χρῆν) Aur. Subaudiendum πεπραχθῆναι aut simile quid ex δραῶσαι. Respondet Apollo δικαίως (615.), ne δικαίον reponendum esse censeas, ut bene monuit Weil. Qu. ἀλλ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ δεδρακέναι | δοκῶ τόδ' ἔργον κρῖνον. Cf. 468. σὺ δ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ κρῖνον δίκην.

613. δοκεῖ τόδ' αἷμα κρῖνον mss. δοκῶ τόδ' αἷμα κοινὸν ἐκχέαι, φράσον Todt. δοκῶ, τὸ δὴ μοι κρῖνον Weil. Ipse malim δοκεῖ, τόδ' ἦδη κρῖνον. δοκεῖ mss. δοκῶ Herw. Weckl. φεύγω Weidner.

614. λέξω — δικαίως mss. λέγω — δικαίως Weckl. λέξαι — δικαίω Weil.

615. θεσμόν δικαστῶν Zakas. Virgula post θεσμόν distinguunt Weil. Pal.

οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις
οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι
δ μὴ κελεύσαι Ζεὺς Ὀλύμπιος πατήρ.
τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ' ὅσον σθένει † μαθεῖν,
βουλῇ δὲ φάσκω δεῖν ἐπισπέσθαι πατρός· 620
ἄρκος γὰρ οὔτι Ζηγὸς ἰσχύει πλέον.

XO. Ζεὺς, ὡς λέγεις σὺ, τόνδε χρησμόν ὥπασε,
φράζων Ὀρέστη τῷδε τὸν πατρός φόνον
πράσσοντα μητρὸς μηδαμῶς ὥραν ἔχειν.

ΑΠ. οὐ γάρ τι τλητὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν 625

μάντις δ' ὦν mss. μάντις ὦν δ' Cant. Idem vitium Suppl. 925. δικαίως] δίκαια Fritzs. ψεύσομαι] ψεύδομαι Weil. Weckl. Fortasse recte.

618. 8] Malim ἤ. κελεύσει mss. κελεύσοι Wakef. κελεύοι Weckl. 'κέλευσε Porson. κελεύσαι Herm. Hart. Dind. Pal. Sidg. (Sic 983. ἀρπαλίσαι.) "Cf. Eur. El. 1019. οὐδ' ἂ γυναικίην ἐγώ. Dem. p. 1198 init. πάντες γὰρ ἴστε τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν — τῶν αὐτοῦ ὑμῖν δετε (δ τι?) κελεύσατε προθύμως ἀναλίσκοντα." (Pal.) Ὀλυμπίων mss. Leg. Ὀλύμπιος. Cf. 664. παῖς Ὀλυμπίου Διός. Alioquin addendum fuisset θεῶν. Cf. 73. Ch. 784. πάτερ Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων. Suppl. 161. 981. 1014.

619. τοῦθ' mss. τοῦθ' olim Herm. μαθεῖν mss. Corruptum videtur. σθένης Pearson. Corrigendum forsan σθένει (cf. 679. ἠκούσασθ' ὦν ἠκούσατ'.)

620. βουλῇ πιφάσκω δ' ὕμμ' mss. Mirum est epicam lyricamque formam Aeolicam ὕμνε praesertim in trimetro usurpari (legitur semel apud Sophoclem in cantico Ant. 846. συμμάρτυρας ὕμμ' ἐπικτῶμαι(?). Hom. Il. 11, 781. κελύων ὕμμ' ἤμ' ἐπεσθαι.). Nusquam alibi legitur apud tragicos. Praeterea offendit particulae δὲ parum elegans collocatio. Quare suspicioni locus est versum non immunem corruptelae esse. Talem versum scripsisse Aeschylum aegre crediderim. Legerim βουλῇ δὲ φάσκω δεῖν —. (Idem proponit Newman.) Aut βουλῇ δ' ἐπαινω πάντ' ἐπισπέσθαι πατρός. βουλῇ mss. βουλῇ Turn. πιφάσκω mss. πιφάσκειν alibi apud nostrum significat ostendere, indicare, non (ut hic) edicere, jubere. Corrigo δὲ φάσκω (τε φάσκω jam Hart.). δ' ὕμμ' mss. δεῖν σ' Hart. Qu. δεῖν aut πάντ'.

621. οὔτι] οὔτις Doederl. Fortasse recte.

622. σοι τόνδε Burges. ὥπασεν mss.

623. φράζειν mss. Leg. φράζων. τῷ (τῷδε sec. m.) M. τοῦ (mut. in τὸν sec. m.) M.

624. πράξαντα mss. πράσσοντα H. Schwarz. μητρὸς] μητρὶ Aur. Post h. v. lacunam indicat Weil. μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν mss. Haec vitium alunt. Corrigendum suspicor μηδαμῶς ὥραν ἔχειν. Cf. Soph. Trach. 56. εἰ πατρός | νέμοι (ἔχοι?) τιν' ὥραν.

625. οὐ γάρ τι ταῦτὸν mss. οὐ γάρ τι φαῖλον Kock. οὐ γάρ τι τλητὸν H. Schwarz. Cf. Fr. 1065. οὐ γάρ δή που τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος. Soph. Aj. 466. οὐκ ἔστι τοῦργον τλητόν.

διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφόμενον,
 και ταῦτα πρὸς γυναικὸς, οὔτι θουρίοις
 τόξοις ἐκηβόλοισιν ὄστ' Ἀμαζόνος,
 ἀλλ', ὡς ἀκούσει, Παλλὰς οἷ θ' ἤρημένοι
 ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι. 630
 ἀπὸ στρατείας γάρ νιν ἤμποληκότα
 τὰ πλείστ' ἀριστεῖ' εὐφρόνως δεδεγμένη
 δροίτης περῶντι λουτρὰ τὰπὶ τέρματι
 φᾶρος παρεσκήνωσεν, ἔν τ' ἀτέρμονι
 κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλω πέπλω. 635
 ἄνδρὸς μὲν ὑμῖν οὔτος εἴρηται μόρος
 τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν·

627. θουρίοις] Qu. θουρίου. At θούρις ἀσπίς est Hom. II. 11, 32. 20, 162.

629. ἀκούση mss. οἷ τ' ἐρήμενοι mss. vulg. οἷ τ' ἐφευμένοι (qui jussi sunt) conj. Musgr. Quod mihi ipsi in mentem venit. Anglice, those who are charged (commissioned). Dedi οἷ θ' ἤρημένοι. Cf. 483.

631. μιν mss. νιν Pors.

632. τὰ πλείστ' ἀμείνον' εὐφροσιν δεδεγμένη mss. τὰ πλείστ' ἄμωμον (vel ἀμύμον') εὐφρόσιν — conj. Linw. Qu. τὰ πλείστ' ἀριστα (vel ἀμέμπτως) φαιδρόνους δεδεγμένη, vel τὰ πλείστα μύθοις εὐφροσιν —, vel ἤμποληκότα | ἀριστ' (having fared most well, having prospered in every way) ἀνελάθον' εὐφρόνως —. Schol. πλείστα ἠέτυχηκότα. Lacunam post δεδεγμένη indicat Dind., post λουτρὰ Linwood. Hoc verisimilius. Quae exciderunt haec fere aut similia fuisse suspicatur Linwood, συνθέτοις λόγοις | θέλει φρένας κλέπτουσα. τὰ πλείστ' ἀμεινον (ἀμείνον' M.) mss. ἐλπιδος ἀμεινον Herw. Qu. τὰ πλείστ' ἀριστεῖ'. Aut ἄριστα σωθέντ'. Aut ἀριστ' ἀνελάθοντ'. ἀμεινον' aut ἀμεινον (ἀμείνον' M.) mss. ἄμ' αἴνοις Pal. ἀμέμπτως aut ἀμώμως L. Kayser. ἀριστεῖ' conj. Weckl. ἀμεινον corruptum habent Dind. Pal. εὐφροσιν mss. ἢ φράσαι Both. Butler. Dedi εὐφρόνως. Lacunam hic indicant Sch. Herm. Linw. Dind. Weil. Weckl. Rauch.

633. μύθοις, δίδωσι [melius foret παρέσχε?] λουτρὰ Hart. δροίτη M. G. δροίτη A. P. δροίτης Linw. Ahr. Fortasse recte. περῶντι mss. περῶντι Cas. ἐρῶντι Ahr. καὶπὶ τέρματι mss. τὰπὶ τέρματι optime Fritzs. Suspiciosa similitudo est inter hoc et ἀτέρμονι in prox. v.

634. παρεσκήνωσεν (sic) M. περιεσκήνωσε G. P. Herm. Weil. παρεσκήνωσεν Fl. Dind. Sidg. περιεσκηνοῦσ' (et ἐν ᾧδ' ἀτέρμονι) Hart. Cf. schol. et ad Ag. 1147. Qu. κατεσκήνωσεν. Cf. Ch. 999. δροίτης κατασκήνωμα. ἐν δ' mss. Leg. ἐν τ'.

635. δαιδάλω] δαιδαλω conj. Weckl., coll. Ag. 1207. Fort. ποικίλω.

636. ἄνδρὸς mss. Corrigendum forsitan τάνδρὸς.

637. τοῦ παντοσέμνου] Qu. ἐς πάντα σεμνοῦ. Sed cf. παντότολμος Ag. 221.

- ταύτης δὲ τέχνην εἶπον, ὡς εἶδῃ λεῶς
 ὄσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην.
- XO. πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον τῷ σῶ λόγῳ· 640
 αὐτὸς δ' ἔδρασε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.
 πῶς ταῦτ' ἐκείνοισ οὐκ ἐναντίως λέγεις;
 ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
- AII. ὃ παντομοσῆ κνώδαλ', ὃ στύγη θεῶν,
 πέδαις μὲν ἦν δεθῆ τις, ἔστι τοῦδ' ἄκος 645
 καὶ κάρτα πολλή μηχανή λυτήριος·
 ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἴμ' ἀνασπάση κόνις
 ἄπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις.
 τούτων ἐπωδὰς οὐκ ἐποίησεν πατήρ
 οὐμὸς, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω 650
 στρέφων τίθησι, κοῦδὲν ἐν ταῦτῳ μένει.

638. ταύτην τοιαύτην mss. ταύτην τοιαύτην δ' Pauw. Wakef. τὴν δ' αὐτὴν τοιαύτην Weil. ταύτης δὲ τέχνην Todt. ἄτην τοιαύτην Aur. ἄτην δὲ ταύτην Burges. ταύτην τελευταίην Butler. Qu. τοιαῦτα δ' αὐτήν, αὐτὴν ταύτην δὲ τοιαῦτ' —, αὐτὴν ταύτης δὲ τοῦργον. ὡς δεχθῆ λέως M. corr. ὡς δεχθῆ λέως M. pr. m. ὡς δεχθῆ λέω Herwerden. (Idem ipse conjeceram.) ὡς εἶδῃ λέως bene Zakas.

640. πατρὸς προτιμᾷ — μόρον] Qu. — μόρου. Cf. 739. γυναικὸς οὐ προτιμῆσω μόρον (μόρου?). Ag. 1415. Προτιμᾶν cum genitivo jungitur Ag. 1672. Eur. Alc. 675. et alibi.

642. ταῦτα τούτοις mss. Dedi ταῦτ' ἐκείνοις.

644. κνώδαλα, στύγη θεῶν mss. Malim κνώδαλ', ὃ στύγη θεῶν (Hilberg).

645. Hic denuo apparet V. Fl. F. πέδας (παῖδας M. pr.) μὲν ἂν λύσειεν mss. Pal. πέδαις μὲν ἦν δεθῆ τις Herw. πέδαις ἂν δήση τις Zakas. Qu. πέδαις μὲν ἂν δήσειας (aut δήσεις τιν'), αὐτὴν πέδαις τις ἂν δήσειεν. Utique non de solvendo sed de vinciendo agi constat. ἂν ἔς G. (Quod fortasse ad -ας in λύσειας spectat.) λύσειεν mss. δήσειεν conj. Wakef. λύσειας Dind. Weckl.

646. Versum delet Wunder.

647. αἴμ' ἀνασπάση] αἵματα σπάση Mein. Qu. αἴμα καταπῆ, αὐτὴν αἴμ' ἄπαξ σπάση (πίη). et ἤδη (aut aliud quid) pro ἄπαξ in prox. v. Aut αἴμα διψία κόνις | σπάση θανόντος. Cf. Ch. 533. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι. ἀνασπάσει V. Fl. F.

648. οὔτις ἔστ' ἀνάστασις] οὐκ ἔτ' ἔστ' ἀνάστασις legit Tzetzes Chil. VIII. 233., hunc locum componens cum Hom. II. 1, 408.

649. οὐκ ἐποίησεν mss. Qu. οὐποτ' ὤπασεν, αὐτὸς οὐκ ἐμήνυσεν.

650. τε om. M. G.

651. τίθησιν οὐδὲν ἀσθμαίνων (aut ἀσθμαίνω) μένει mss. τίθησιν, οὐδὲν ἀσθμαίνων, μένειν Wieseler. τίθησιν οὐδὲν (?) ἐν σθένει μένειν Hart. Qu. τίθησι, κοῦδὲν ἐν ταῦτῳ μένει (et sic olim Rauch). Aut τίθησι μὲν ἐν

- ΧΟ. πῶς ἄρ' ἀποφεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς; δρα.
 τὸ μητρὸς αἷμ' ὄρμαιμον ἐκχέας πέδοι
 ἔπειτ' ἐν Ἄργει δώματ' οἰκῆσει πατρός;
 ποίοισι βωμοῖς δημίοισι χρώμενος; 655
 ποῖα δὲ χέρνυφ φρατέρων προσδέξεται;
- ΑΠ. καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μᾶθ' ὡς ὀρθῶς ἔρῳ.
 οὐκ ἔστι μήτηρ ἢ κεκλημένη τέκνον
 τοκεὺς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου·
 τίκει δ' ὁ θρώσκων, ἢ δ' ἄπερ ξένον ξένη 660
 ἔσωσεν ἔρονος ἔνθα μὴ βλάβῃ θεός.
 τεκμήριον δὲ τοῦδ' σοι δεῖξω μέγα.
 πατὴρ γὰρ ἂν γέιναιτ' ἄνευ μητρὸς· πέλας
 μάρτυς πάρεσσι παῖς Ὀλυμπίου Διός,
 οὐκ ἐν σκότῳ τῷ νηδύος τεθραμμένη, 665

ταυτῶ (ἐν βροτοῖς, ἐν θνητοῖς, αὐτ ἀνθρώποις) μένειν. Αὐτ τῆσθι κοιδάμ' ἀσθμαίνων στένει. Similis fere locus est Sept. 393. Ἴππος χαλιῶν ὡς κατασθμαίνων μένει. Vix tamen cum hoc loco conferri potest. ἀσθμαίνω M. G. A. ἀσθμαίνων V. Fl. μένει mss. βάριε Rauch. στένει Ahrens. Fort. πόνυφ.

652. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν — mss. πῶς ἄρα — Todt. πῶς δ' ἐς τὸ φεύγειν Heyse. Qu. πῶς ἄρ' ἀποφεύγειν —; Aliud enim est φεύγειν, aliud ἀποφεύγειν. τοῦδ' ὑπερδικεῖς δρα vulg. Leg. τοῦδ' ὑπερδικεῖς; δρα. Cf. ad 575.

653. πέθωι mss. πέθοι Dind. Cf. Ch. 48. πειπόντος αἵματος πέθοι. 291.

655. χρώμενος τοῖς δημίοις mss. Leg. δημίοισι χρώμενος.

656. προσδέξαιτε M. et (ε sup. αι) G. προσδέξεται cet.

657. καὶ μᾶθ' ὡς] Suspectum. ὀρθῶς] τορῶς conj. Weckl.

658. κεκλημένου M. G. Pal. Sidg. κεκλημένη V. Fl. F. Herm. Cf. Eur.

Alc. 637. ἢ τεκεῖν φάσκουσα καὶ κεκλημένη μήτηρ.

659. τοκεὺς] τοκάς Spanh. νεοσπόρου] φντοσπόρου Nauck.

660 sq. ζτ adser. in M. Ut spurios notat Dind.

660. θρώσκων M. θρώσκων Weckl. ξένω mss. ξένον Pearson.

661. In marg. ζτ M. ἔσωσεν, ὡς νόσοισι μὴ βλάβῃ θεός conj. Herw. οἴσι mss. ἦσι Pearson. αἰσι Weckl. εἰ τι olim Both. Wiel. Malim ἐνθα.

662. δεῖξω λόγου mss. δεῖξω μέγα conj. Weckl. Quod recipiendum. Cf. 447.

663. πατὴρ μὲν] πατὴρ γὰρ Mein. γένοιτ' mss. γέιναιτ' Wieseler. Hart. Fortasse recte. Cf. 736. μήτηρ γὰρ οὐτις ἐστὶν ἢ μ' ἐγγέλατο. Fr. 172. μητρὸς ἢ σ' ἐγγέλατο. Sept. 751. Suppl. 581. μητρὸς· πέλας —] μητρὸς· γελᾷς; lepide Burges.

664. Post h. v. lacunam indicant Butler. Herm. Linw. Dind. Weil. Weckl., versum excidisse opinati in quo partus ejus ex Jovis capite memoratus sit.

665. οὐδ' mss. Pal. οὐκ recte Wakef. Sch. ἐν σκότοις νηδύος] Correxī ἐν σκότῳ τῷ (τῆς) νηδύος. Offendit pluralis σκότοις.

ἀλλ' ὄλον ἔργος οὔτις ἄν τέκοι θεά.

[ἔγῳ δὲ, Παλλὰς, τᾶλλα θ' ὡς ἐπίσταμαι
τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
καὶ τόνδ' ἔπεμγα σῶν δόμων ἐφέστιον,
ὅπως γένοιτο πιστὸς ἐς τὸ πᾶν χρόνον,
καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεά,
καὶ τοὺς ἔπειτα. καὶ τὰδ' αἰανῶς † μένοι
στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.]

670

AΘ. ἤδη κελεύω τοῦσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν
ψῆφον δικαίαν ὡς ἄλις λελεγμένων.

675

ΑΠ. ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ', ἐκ δὲ καρδίας
ψῆφον φέροντες δοκον αἰδεῖσθ', ᾧ ξένοι.

AΘ. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ᾧ;

XO. ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος,

666. θεός] θεά Weil., qui post h. v. supplet ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἶη ποτ' ἄν (Eur. Or. 547.).

667—673. Interpolatos esse putant Weil. Weckl. Dind.

667. ὡς ἐπίσταμαι] Ne in hoc offendas, cf. 581. ὅπως ἐπίσταται. Pr. 374. σεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίστασαι.

670. εἰς mss. ἐς Dind.

671. θεά] Suspectum.

672. τὰδ' αἰανῶς μένοι mss. δι' αἰῶνος μένοι Burges. Hart. Qu. τὰδ' εἰς αἰὲ μένοι. μένοι] Qu. θέλω.

673. τὰ πιστὰ V. Fl. τ' ἄπιστα M. G. A. τῶνδε] τοῦδε Burges. Qu. ταῦτα (et δι' αἰῶνος in 672).

674—680. Hos vv. interpolatoris manum expertos esse putat H. Wolf.

674. κελεύω mss. κελεύσω Rob. Weil. ἀπὸ γνώμης φέρειν ψῆφον δικαίαν] Qu. — δικαίως. Sic Ag. 546. ἀμαυρᾶς ἐκ φρενὸς ἀναστένειν. Ag. 1491. φρενὸς ἐκ φιλίας εἰπεῖν. Eur. Ion. 1313. ἀπὸ γνώμης σοφῆς. Idem conj. Blomf. Linw. Cf. tamēn 676.

675—680. Hoc ordine (675. 679. 680. 678. 676.) Pal.

675. λελεγμένων; (sic) Kirch. Weil., ut κελεύω subjunctivus sit.

676. 678. Hoc ordine (678. 676.) Weil. Post 680. transfert Todt.

676. XO. mss. ΑΠ. Weil. Pal. Dind. Weckl. Karst. ᾧν] ὡς V. Fl. F. ἐν δὲ καρδίᾳ mss. Leg. ἐκ δὲ καρδίας. Cf. 674. Et sic jam Pearson.

677. αἰδεῖσθε, ξένοι mss. αἰδεῖσθαι (ε sup. αι) M. Dedi αἰδεῖσθ', ᾧ ξένοι. In v. 748. omittitur ᾧ propter metrum.

678. Hunc versum ab hoc loco alienum esse censet Wecklein. Post 680. transposuerit Karsten ad Agam. 238. Duodecim disticha (676—730.) cum duodecim Areopagitarum suffragiis congruere arbitratur Weckl. Post h. v. alterum Minervae versum excidisse putat Kirch.

- μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἀγὼν κριθήσεται. 680
- ΑΘ. κλύουτ' ἄν ἤδη θεσμὸν, Ἀττικὸς λεώς,
 πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
 [ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέως στρατῶ
 αἰε δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.
 πάγον δ' ἐδοῦνται τόνδ', Ἀμαζόνων ἔδραν 685
 σκηνάς θ' οὐτ' ἤλθον Θησέως κατὰ φθόνον
 στρατηλατοῦσαι καὶ πόλιν νεόπτολιν
 τήνδ' ὑπέπυργον ἀντεπύργωσαν πόλει,
 Ἄρει δ' ἔθνον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος
 πέτρα πάγος τ' Ἄρειος· ἐν δὲ τῷ σέβας 690
 ἀσιῶν φόβος τε συγγενῆς τὸ μὴ ἀδικεῖν
 σχήσει κατ' ἡμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην δμῶς,

680. μένω δ' ἀκοῦσαι] Cf. Ag. 459. μένει δ' ἀκοῦσαι τί μου μέριμνα νυκτιηρεφές. Quidni μένομεν —? Praecessit enim ἡμῖν. Qu. θέλω δ' —.

681—710. Proscibit Wecklein, post 573. transponit Kirch. Versus 681. et 684—713. interpolatos habet Wecklein.

681. ἀττικὸς mss. Ἀττικὸς Pal. Weil. Weckl. Sidg. ἀστικὸς Herm. Dind. Cf. 997. χαίρει' Ἀττικὸς (ἀστικὸς mss.) λεώς. 290. τὸν Ἀργεῖον λεών.

682. κρίνοντες M. κρίναντες Fl. G. F. κρίνοντας Stanl. Wakef.

683—685. Hos vv. in M. post 706. positos huc transferunt Herm. Dind.

683. Αἰγέως V. Fl. F. Αἰγέω M. G. Αἰγαίω A.

684. αἰεὶ δ' ἐκάστων M. G. P. αἰεὶ δ' ἐκάστω V. Fl. αἰεὶ δικαστῶν Cant. vulg. (Cf. 81. 483.) αἰὲν ἀδέκαστον Pauw. ἀδέκαστον εἶ τι Burges. ἀσυνδέκαστον Kirch. Weckl., coll. Aeschin. I. 86. συνδεκάζων τήν ἐκκλησίαν. ἀνενδέκαστον idem. (Cf. 704. κερθῶν ἀδικτον τοῦτο βουλευτήριον.) αἰεὶ σέβεσθε τοῦτο —. πάγον τ' Zakas. Qu. ἀδέκαστον αἰεὶ —, aut αἰεὶ σεβαστὸν —.

685. Ἄρειον mss. Glossema jure habet O. Müller, ab hoc loco alienum esse opinatus. ἐδοῦνται Weil. Weckl. Veram lectionem expulit glossema Ἄρειον.

686—702. Hos versus ut manifesto interpolatos secludit Dind.

686. φθόνον] φθόρον Menge.

687. πόλιν mss. πόλει Orelli. Weil. Weckl. Cf. ad 688.

688. τήνδ' mss. τῆσ' olim Pal. τότε mss. Dedi πόλει (servato πόλιν 687). Ita etiam Weil.

689. Ἄρει δ' mss. Ἄρει τ' Heims.

692. Post h. v. versus 707—709. 703—706. inserit Todt. τόδ' (aut τὸ δ') ἡμαρ mss. τό τ' ἡμαρ Steph. Grot. Dind. Weil. μετ' ἡμαρ malit Weckl. κατ' ἡμαρ Kidd. Hart. Offendit articulus. Qu. μετ' (aut κατ') ἡμαρ. Cf. Soph. El. 259. ἀγὼ κατ' ἡμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην αἰε etc. 780. οὔτε νυκτὸς — οὔτ' ἐξ ἡμέρας. δμῶς M.

693—699. Post 703. transponit Todt.

αὐτῶν πολιτῶν μή τι χραϊνόντων νόμους
 κακαῖς ἐπιπροαῖσι· βορβόρω δ' ὕδωρ
 λαμπρὸν μαίνων οὐποθ' εὐρήσεις ποτόν. 695
 τὸ μήτ' ἀναρκτον μήτε δεσποτούμενον
 ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλευώ σέβειν,
 καὶ μή τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
 τίς γὰρ δεδουκῶς μηδὲν ἐνδικος βροτῶν;]
 τοῖόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας 700
 χώρας τε ῥῦμα καὶ πόλεως σωτήριον
 ἔχοιτ' ἂν ὅλον οὐτις ἀνθρώπων ἔχει
 οὐτ' ἐν Σκύθαισι οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
 κερδῶν ἀδικτον τοῦτο βουλευτήριον,
 αἰδοῖον, δξύνθυμον, εὐδόντων ὕπερ 705
 ἐγρηγορὸς φροῦρημα γῆς καθίσταμαι.
 ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἔμοῖς παραίνεσιν
 ἀστοῖσιν ἐς τὸ λοιπὸν, ὀρθοῦσθαι δὲ χρῆ

693. μὴ 'πικαινόντων mss. μὴ 'πικαινούτων Steph. Weil. Weckl. Sidg.
 (plene pungens post νόμους). μὴ τι καινούτων Wieseler. (Cf. Thuc. I. 71. etc.)
 μὴ 'πικραϊνόντων Wakef. Linw. Dind. prob. Pal. μὴ τι κινούτων νόμους
 Zakas. (Non male.) μὴ πικραϊνόντων Valck. Dind. Leg. μὴ τι χραϊνόντων.
 Cf. 170. ἐφρεστίω — μιάσματι | μυχὸν ἔχρανας. νόμους | κακαῖς ἐπιπροαῖσι
 Herm. Hart. Dind. νόμους. | κακαῖς — C. O. Müller. Weil.

694. κακαῖς θ' mss. κακαῖς δ' Sch. βορβόρω θ' mss. Dind. βορβόρω γ'
 Wakef. βορβόρω δ' Herm. conj. Pal.

696. ἀναρχον mss. ἀναρκτον recte Bentl. Cf. 526. μήτ' ἀναρκτον οὐν
 βίον μήτε δεσποτούμενον αἰνέσης. μήτε G. Fl. F. μηδὲ (aut μὴ δὲ) M. etc.

697. ἀστοῖς] ἀστοὺς H. Voss. περιστέλλουσα H. Voss. Heath. Porson.
 σέβειν V. Fl. F. M. σέβειν (corr. σέβειν) P.

698. τὸ δεινὸν πᾶν] Qu. τὸ δεῖμα πᾶν, aut τὸ δειματοῦν, aut καὶ μὴ
 δέος πᾶν ἐκ πόλεως ἔξω βαλεῖν. Cf. ad 517.

701. ἔρυμα τε χώρας mss. χώρας τε ῥῦμα H. Usener. Fort. ἔρυμά τι χώρας.

702. οὐτις M. etc. οὐποτ' V. Fl.

703. σκύθησιν M. Σκύθαισιν F.

704—706. Hos vv. post 685. transponendos esse putat Herm. "Hic enim
 necessarii, illic inepti aperteque sero positi sunt." Assentitur Wecklein.

706. ἐγρηγορὸς M. ἐγρήγορον V. Fl. F.

708. ὀρθοῦσθαι δὲ χρῆ καὶ ψῆφον αἰρεῖν mss. ὀρθοῦσθαι] ὀρθοῦσθαι
 Stadtmüller. prob. Herw. Qu. ὀρθοῦσθαι δὲ χρῆ | τὴν ψῆφον ἑμάς. Vel ὀρθοῦ-
 σθαι δὲ χρῆ | ψῆφον δικαίαν. (Cf. 675. φέρειν ψῆφον δικαίαν. Eur. Hipp. 247.
 τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμην δδινᾶ.) Vel εὐθεῖαν δὲ χρῆ — .

καὶ ψῆφον αἶρειν καὶ διαγνῶναι δίκην
αἰδουμένους τὸν δοκον. εἰρηται λόγος. 710

- XO. καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὀμλίαν χθονὸς
ξυμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.
- ΑΠ. ἐγὼ δὲ χρησμούς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς
ταρβεῖν κελεύω μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.
- XO. ἀλλ' αἵματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις, 715
μαντεῖα δ' οὐκέθ' ἄγνὰ μαντεύσει νέμων.
- ΑΠ. ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων
πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος;
- XO. λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης
βαρεῖα χάρα τῆδ' ὀμλήσω πάλιν. 720
- ΑΠ. ἀλλ' ἐν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
θεοῖς ἄτιμος εἰ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.
- XO. τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις·
Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θείναι βροτούς.

710. αἰδουμένοις M. G. A. P. αἶρουμένοις V. Fl. F. αἰδουμένους Cant.
Herm. Pal. Dind. Weil. Weckl.

711. βαρεῖαν] γεραῖαν marg. Ask.

712. μηδαμῶς (σ') Burges.

713. κἀγὼ τε M. κἀγῶγε Rob. κἀγῶγε Pors. Fritsch. κἀγὼ δὲ Hart. Dedi
ἐγὼ δέ.

714. ταρβεῖν] Ἄν σέβειν? ἀκαρπώτους] ἀκυρώτους Burges.

715. οὐ λαχὼν σέβεις] οὐ καλῶς σέβεις F. W. Schmidt. Cf. Arist. Pl. 972.
ἀλλ' οὐ λαχούσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι. Pac. 348.

716. μαντεύη Dav. μάντις ἂν νέμεις Burges. μένων mss. νέμων Herm.
Hart. Dind. Kirch. Weil. Weckl. Sidg. Linw. prob. Dind. (Cf. Eur. Or. 592.
'Ἀπόλλων, δε — στόμα νέμει σαφέστατον. Iph. T. 1255. μαντείας βροτοῖς
θεσφάτων νέμων.) μολῶν Dobr. Fort. λέγων.

717. ἦ καὶ —] Qu. ἦ γὰρ —. σφάλλεται M. σφῆλεται V. Fl. F. Fort.
τι (ποτ', aut γὰρ) ἐσφάλη (pro τι σφάλλεται).

718. Post h. v. duos Chori totidemque Apollinis versus excidisse putat Weil.

719. 721. 727. 729. Paragraphi praefixae in M. 719—722. post 730.
transponit Merkel.

719. λέγεις] γελᾶς Burges. ληρεῖς Rauch. Qu. ἦμιστ'.

720. πάλιν] Suspectum. πάνν Herw.

723. τοιαῦτ' ἔδρασας recte mss. Dind. Weil. Weckl. τοιαῦτα δράσας Herm.
Wieseler. Cf. 717 sq. 719 sq.

724. Μοίρας ἔπεισας] Μοίρας γε πείσας malit Wakef. Μοίρας τ' ἔπεισας
olim Herm. Cf. 202. ἐχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.

- ΑΠ. οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν,
ἄλλως τε πάντως χῶτε δεόμενος τύχοι; 725
- ΧΟ. σὺ τοι παλαιὰς διανομὰς καταφθίσας
οἴνω παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.
- ΑΠ. σὺ τοι τάχ' οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος
ἔμει σὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν. 730
- ΧΟ. ἐπεὶ καθιππάζει με προσβῦτιν νέος,
δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω
ὡς ἀμφίβουλος οὔσα θυμοῦσθαι πόλει.
- ΑΘ. ἐμὸν τόδ' ἔργον, λουσθίαν κρῖναι δίκην·
ψῆφον δ' Ὀρέστη τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι. 735
μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἢ μ' ἐγέλνατο·
τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα πλὴν γάμου τυχεῖν
ἅπαντι θυμῷ, κάρτα τ' εἰμὶ τοῦ πατρὸς.
οὔτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον
ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον, 740
νικᾷ δ' Ὀρέστης, κἄν ἰσόψηφος κριθῆ.
ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους

725. οὔκοῦν M. A. V. Fl. F. οὔκουν G.

726. χῶτε δεόμενος τύχοι] χῶτε — τύχη Wunder. Qu. κῆν τι δεόμενος τύχη. χ' ὦτε M.

727. παλαιὰς δαιμονας mss. παλαιὰν διανομήν Dind. prob. Pal. παλαιὰς διανομὰς (ex schol. Vat. ad Alc. 12.) Dind. Cobet. Pal. Weil. Weckl. πάλαι τὰς δαιμονας Faehse. Wakefield (ob seq. ἀρχαίας θεάς). παλαιούς δὲ νόμους Sch. Fortasse recte se habet vulgata. Cf. 172. παλαιγενεῖς δὲ Μοίρας φθίσας.

728. οἴνω] ἕνω Stanl. δόλω conj. Wakef. παρηπάτησας mss. παρηπάφης Davies. Cf. Hymn. Apoll. 376. ἐξαπάφησεν. ἀρχαίας θεάς] ἀρχαίας νέος Faehse.

727—730. Post 718. transponit Todt. οἴνω] Nonnihil suspectum.

729. οὐκ ἔχουσα] τάχα στυγοῦσα Verrall. Qu. οὐ σέβουσα. Cf. 749.

730. ἐμει τὸν ἰὸν mss. Malim ἐμει σὸν ἰὸν (Grot.). Cf. Stat. Theb. III. 291. 'longum | reptat et Illyricas eiecit virus in herbas.' οὐδὲν] Qu. οὐκέτ'.

731. ἐπει] εἰ καὶ Herw.

732. μένω] θέλω olim Sch. μενω Herw.

733. Versum delet Sudhans. Post h. v. versum intercidisse putat Weil. ἀμφίβουλος mss. ἀμφίβουλος Turn. ἀμφίβουλος ἔτ' — Herw. ex schol. τέως γὰρ ἐν ἀμφίβόλω ἔχω τὸ δογίζεσθαι.

738. δ' mss. Leg. τ'.

739. μόρον] Qu. μόρου. Cf. ad 640. Ag. 1415.

δοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.

OP. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλον, πῶς ἀγὼν κριθῆσεται;

XO. ὦ Νῦξ μέλαινα μήτηρ, ἄρ' ὀρθῆς τάδε; 745

OP. νῦν ἀγγόνης μοι τέρματ' ἢ φάος βλέπειν.

XO. ἡμῖν γὰρ ἔρρειν ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.

ΑΠ. πεμπάζειτ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,
τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.

γνώμης ἀπούσης πῆμα γίνεταί μέγα, 750

παροῦσα δ' οἶκον ψήφος ὠρθώσεν μία.

ΑΘ. ἀνὴρ δδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην·

ἴσον γὰρ ἔστι τάρδιμμημα τῶν πάλων.

OP. ὦ Παλλὰς, ὦ σόασσα τοὺς ἐμούςς δόμους,

744. πῶς ἀγὼν κριθῆσεται;] Articulum ante ἀγὼν jure desiderat Wakef. Legendum igitur, ni fallor, πῶς ἀγωνισθῆσεται; Cf. Arist. Vesp. 993. πῶς ἄρ' ἠγωνισμεθα;

745—747. Eumenidibus tribuit M.

746. Nulla personae nota in M. OP. Abr. ἢ φάος] οὐ φάος Stanl.

747. ἡμῖν γὰρ ἔρρειν] Qu. ἡμῖν δέ γ' (Burges.). Sed cf. Arist. Ach. 71. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμεν ἐγὼ etc. Eq. 1088. πρόσω] Posthac. τιμὰς νέμειν] τιμὰς μένειν Wakef. Malim τιμὰς ἔχειν (conj. Pal.). Cf. 228.

748—751. ΑΠ. Vict. paragraphus praefixa in M. Choro tribuit Ald. Oresti Wieseler. 748. 749. Oresti, 750 sq. Choro Well. 748 sq. Minervae, 753. Choro 751. Oresti Hart.

748. πεμπάζειτ'] Cf. Pers. 981. πεμπαστάν. Hom. Od. 11, 412. αὐτὰρ, ἐπὴν πάντας πεμπάσεται ἠδὲ ἰδηται, | λέξεται ἐν μέσσοισι.

749. ἐν διαιρέσει] Sc. αὐτῶν (τῶν ψήφων). Cf. 630. ψήφω διαιρεῖν τοῦδε πράγματος περὶ. 472. 488. Schol. διακρίσει τῶν λευκῶν καὶ μελαινῶν.

750 sq. γνώμης δ' ἀπούσης — βαλοῦσά τ' mss. γνώμης τ' ἀπούσης — παροῦσά τ' (H. Voss.) Madvig. μιᾶς, | κρατοῦσα δ' — ψήφος ὀρθώσειεν ἂν (aut ὀρθώσει μέγαν) F. W. Schmidt. Haec manifesto vitio laborant, nec emendatio probabilis suppeditata est. Ipse propono μιᾶς ἀπούσης (sc. ψήφου). Schol. γνώμης, ἀντὶ τοῦ ψήφου. Cui adstipulatur Pal., coll. Ag. 1348. Explanatio parum probabilis. δ'] Om. Musgr. Hart. Rauch. Fortasse melius aberit particula, quae venit, ni fallor, a margine proximi versus, ubi adscripta fuerit ut v. l. ad τ'. γίνεταί M.

751. βαλοῦσά τ' mss. παροῦσά τ' H. Voss. Musgr. Weckl. OP. παροῦσα δ' — Rauch. βαλοῦσα δ' Pearson. βαλοῦσά τ' Weil. βληθεῖσά τ' Butler. βάλοι τ' ἂν οἶκον — ὀρθοῖ τ' ἂν μία Hart. et (ἢδ' ὀρθοῖ μία) Rauch. Qu. πεσόντα (aut σφαλέντα) δ' οἶκον. Corripo παροῦσα δ'. τ' mss. Leg. δ'. ὠρθώσεν] ὀρθώσει Burges. Qu. ὀρθώσειεν ἂν.

752. ἀνὴρ δδ' vulg. ἀνὴρ δδ' Hart. Cf. ad 577. δδ' Fl. Ma. εγ' M. G. A.

γαίας πατρώας ἐστερημένον σύ τοι 755
 κατώμισάς με· καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ
 “Ἄγορρος ἀνὴρ αὐθις ἐν τε δώμασιν
 οἰκεῖ πατρώοις Παλλάδος καὶ Λοξίου
 ἕκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
 σωτήρος, ὃς πατρῶον αἰδεσθεῖς μόρον 760
 σώζει σφε μητρὸς τάσδε συνδίκους δρῶν.”
 ἐγὼ δὲ χώρα τῆδε καὶ τῷ σῶ στρατῷ
 τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
 ὀρκωμοτήσας νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους
 μήτινά ποτ’ ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς 765
 ἐλθόντ’ ἐπάξειν εὔ κεκασμένον δόρου.
 [αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε
 τοὺς τὰμὰ παρβαίνοντας εὐορκώματα

755. καὶ γῆς mss. γαίας Dind. Weil. Weckl. (Cf. ad Ag. 899.) τὸν γῆς Burges. στέγης Merkel. ἐστερημένου, σύ τοι Dobr., cui videtur inelegans positio vocum σύ τοι.

756. Qu. Ἑλλήνων (μ’) ἐρεῖ.

757. Ἀργεῖος ἀνὴρ αὐθις mss. Ἄργει θ’ δδ’ ἀνὴρ αὐθις Martin. Ἄργει τ’ ἀνὴρ δδ’ αὐθις Hartung. (Ἀγαμέμνονος παῖς εἰς ὄρους πάτρας χρόνῳ) | Ἄργου ἐλήλυθ’ αὐθις F. W. Schmidt. Corrigendum suspicor ἄγορρος (redux) ἀνὴρ αὐθις. (Cf. Pr. 1021. ἄγορρον ἤξεις ἐς φάος.) Vel ἄργει (ἤκει) τ’ Ὀρέστis αὐθις. αὐθις ἐν τε χρήμασιν οἰκεῖ πατρώοις mss. Qu. αὐθις αὐτὰ χρήματα | ἔχει πατρῶα (v. Soph. El. 960.), vel αὐθις αὐτὰ δώματα | οἰκεῖ πατρῶα, vel αὐθις αὐτὰν δώμασιν | οἰκεῖ πατρῶοις. Post πατρῶοις unum versum excidisse suspicatur Wakef. χρήμασιν mss. Leg. δώμασιν.

760. ὃς M. δν V. Fl. ὁ καὶ Aug. αἰδεσθεῖς] ἀχθεσθεῖς F. W. Schmidt.

761. σώζει (sic) M. με mss. Leg. σφε. ὄρων] παρὲς Weckl. σοβῶν Heyse. F. W. Schmidt. στυγῶν conj. Weil. κρατῶν Heims.

763. πλειστήρη] παμμήχη Hart. Non legitur alibi. πλειστηρίζομαι est Ch. 1029. 764. 765. Post utrumque versum tollatur virgula.

764. ὀρκωμοτήσας — στρατῷ] Ita ὀρκους τίθεσθαι τιμ Ag. 1569. δαίμονι τῷ Πλεισθευιδῶν | ὀρκους θεμένη.

765—774. Hos vv. delet Davis.

765. μήτοι τιν’ mss. Qu. μήποτε τιν’, aut potius μήτινά ποτ’.

766. ἐποίησεν mss. ἐσίησεν Turn. ἐσοίσειν conj. Wakef. Lege ἐπάξειν. Cf. Soph. Oed. C. 1525. δορός τ’ ἐπακτοῦ. Tr. 259. στρατὸν λαβὼν ἐπακτόν.

767—774. Hos versus spurios habet Dind., cui adstipulantur Weil. Weckl. tuetur Sidgwick. 767. τάφοις] Qu. τάφῳ (τάφω).

768. τοῖς τὰμὰ παρβαίνουσι νῦν ὀρκώματα mss. τὸν τὰμὰ παρβαίνοντα — Weckl. (At pluralem numerum requiri ostendunt quae sequuntur.) τοὺς τὰμὰ

ἀμυγάνοισι θράζομεν δυσπραξίας,
 ὁδοὺς † ἀθύμους καὶ παρόρηθας πόρους 770
 τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμείη πόρος
 ὄρκους ἐμοὺς δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλιάδος
 τιμῶσιν ἀεὶ τήνδε συμμάχῳ δορὶ
 αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσόμεθ' εὐμενέστατοι.]
 καὶ χαῖρε καὶ σὺ καὶ πολιοσοῦχος λεῶς. 775
 πάλαισμ' ἄφρκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχους
 σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

Str. 1. XO. Ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιότες νόμους

παρβαίνοντας — ἀμυγάνοισι θράζομεν Hart. Qu. τοῖς τὰμὰ παρβαίνουσιν
 (vel τοῖς τὰμὰ παρβαίνοντας) ἰεῖρ' ὀρατώματα. Vel — εὐρατώματα (Ch. 901.).

παρβαίνουσι (eraso α) M. ὦν mss. Fort. ταῦθ' αὐτ' πίσθ'.

769. ἀμυγάνοισι (G. Fl. ἀμυγάνοις M.) πράζομεν δυσπραξίας mss. Dind.
 "Fort. transponendus post 771., nisi potius legendum ἀμυγάνους παρξομεν
 δυσπραξίας." (Herw.) ἀμυγάνοις ταράζομεν (vel potius ἀμυγάνοισι θράζομεν)
 δυσπραξίας conj. Weckl. (coll. Pr. 628. θράζαι.) ἀμπέψομεν Zakas. Lege
 ἀμυγάνοις (sic M. G. Ald.) ταράζομεν δυσπραξίας, vel ἀμυγάνους παρξομεν
 (Eng.) δυσπραξίας, vel ἀμυγάνους ἐρήσομεν δυσπραξίας, vel ἀμυγάνους δὴ
 πέμψομεν —. Causa turbarum fuerit παρξομεν in πράζομεν depravatum.

πράζομεν mss. παρξομεν Aug. Heath. Herw. Weil. θράζομεν Burges. Hart.
 Wecklein. Recte, opinor. Cf. Pr. 628. Parum hic convenit παρξομεν.

770. ἀθύμους] Suspectum. Requiritur, ni fallor, epithetum ἀναίστους
 (infaustas, Angl. unlucky) significans. παρόρηθας (sc. ὁδοὺς), πόρους
 τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμείη πόρος conj. Dobr. παρ ὀρηθας G. F.

771. πόνος] Qu. πόνου (πόνων), vel ποτε.

772. ὀρθομένων M. vulg. ὀρθομένους — F. Turn. ὄρκους ἐμοὺς optime
 Hart. Cf. 768. Cum ὀρθομένων cf. Sept. 260. εὐ ξυντυχόντων (sc. πραγμά-
 των) et ad Soph. El. 1344. ed. meae. Corrigendum suspicabar ὀρθομένους: alio-
 quin enim supervacanea videtur particula καί. Qu. ὀρθῶ νόμῳ δὲ τὴν πόλιν —.

773. ἀεὶ M. Dind. αἰεὶ V. Weckl.

774. αὐτοῖσιν mss. ἀστοῖσιν Kirch. Weckl. Rauch. ἡμεῖς ἂν αὐτοῖς εἶμεν
 Hart. ἀστοῖς ἂν ἡμεῖς εἶμεν Pal. Rauch. ἐσμεν mss. Sensus requirit ἐσόμεθ'
 (Heath. Dobr.) εὐμενέστατοι] Qu. εὐμενέσταται (Dobr.) vel εὐμενεῖς ἀεὶ.

775. καὶ χαῖρε] ὦ χαῖρε H. Voss. καί] Fort. χῶ. Tollatur punctum
 post λεῶς vulgo positum. Post h. v. fortasse lacuna indicanda est.

776. 777. Versus fortasse spurii.

776. πάλαισμ' ἄφρκτον] Fort. πάλαισμ' ἄφερτον, vel πάλαισμα δ' ἀεὶ.
 ἔχους] Qu. ἔχων. Et sic Weckl.

777. σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον] Qu. νικηφόρον τε καὶ δορὸς σω-
 τήριον. δορὸς] Qu. πόλεως.

778—793. Haec alii aliter distribuunt.

καθιπλάσασθε κακὰ χερῶν εἰλεσθέ μου.
 ἐγὼ δ' ἄτιμος ἂ τάλαινα βαρύνκοτος 780
 ἐν γὰρ τᾷδε, φεῦ,
 ἰὸν ἰὸν ἀκροπενθῆ μεθεῖσα καρδίας
 σταλάξω χθονὶ φθοράν· ἐκ δὲ τοῦ
 λειχὴν ἀφυλλος, ἄτεκνος, ὦ δίκαι (δίκαι), 785
 πέδον ἐπισύμενος
 βροτοφθόρους κηλίδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
 στενάξω; τί ῥέξω; γελῶμαι † πολίταις.
 δύσοισθ' ἔπαθον. 790

778—807. (810.) Desunt in V. Fl. F.

779. Post h. v. lacunam indicant Abr. et Wecklein, qui hujusmodi aliquid excidisse suspicatur, τὸν μητροφόντην, τὸν γένους ἀλάστορα. εἰλεσθέ μου] εἰλεσθ' ἐμῶν Schenk. Malim εἰλεσθ' ἐμοῦ.

780. ἡ mss. ἂ Dind. Weil.

782—784. σταλάξω φθοράν, ἰὸν — καρδίας Weckl.

782. ἰὸν ἰὸν mss. ἰοῦ ἰοῦ Ald. ἰὼ ἰὼ Both. ἰοῦ ἰοῦ Lachm. (Cf. Arist. Th. 245. φεῦ, ἰοῦ τῆς ἀσβόλου.) ἀντιπενθῆ M. (sed ἀντιπαθῆ 812.) Λεγ. ἀκροπενθῆ. Cf. ad Pers. 135. ἀκροπενθεις (sic M.). Scholiasta inepte τί subintelligit.

784. et 814. σταλαγμὸν mss. σταλάξω Heimsöth. Dind. Schol. μεθεῖσα ἀντὶ τοῦ μεθήσω, μετοχὴ ἀντὶ ῥήματος. χθονιαφόρον M. A. χθόνια φόρον C. χθονὶ φθοράν Heimsöth. Weil. Dind. in Lex. χθονοφθόρον Heath. χθόνιον ἄφορον Herm. χθονηφόρον Blomf. Gl. Sept. 415. χθονιαφθόρον conj. Stanl. prob. Wakef. Schol. τὸν εἰς τὴν γῆν φερόμενον. Ipse olim de ἀφορον cogitabam. Cf. Polyb. VI. 5. 5. ἀφορία καρπῶν.

785. λειχὴν mss. λειχὴν Dind. Cf. Ch. 281. λειχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν. ἰὼ δίκαι mss. ὦ δίκαι (δίκαι) Lachm. Weil. Heims. Dind.

787. βοτοφθόρους Wakef.

788. βαλεῖν mss. βαλεῖ Turn.

789. στενάξω;] Qu. τί δράσω (vel φάσκω); γένωμαι· δύσοιστα πολίταις ἔπαθον (sic) M. γελῶμαι πολίταις. δύσοισθ' ἔπαθον, ἰὼ ἰὼ μεγάλα — Schoem. γελῶμαι πολίταις. ἔπαθον, ὦ, δύσοιστα Hart. γελῶμαι πολίταις. δύσοισθ' ἔπαθον ὦ Wund. γελῶμαι πολίταις. δύσοισθ' ἔπαθον Herm. Dind. γελῶμαι; δύσοιστα πολίταις ἔπαθον ed. Goth. Manifesto corruptum est πολίταις. Qu. πάλαι δὴ, αὐτ παλαιαῖς. γένωμαι mss. Weil. Weckl. γοῦμαι Blom. γελῶμαι Tyrwhitt. Herm. Hart. Wund. Schoem. Linw. Dind. Sidg. (Cf. Soph. Ant. 838. οἶμοι, γελῶμαι.) Schol. ἢ τί γένωμαι. πολίταις mss. Suspectum. Schol. ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἔπαθον — πολίταις δύσοιστα ὄντα (sc. ἔπαθον). Qu. πάθῃ δὴ —.

790. ἔπαθον, ὦ, δύσοιστα Hart. δυσοῖστα (sic) O. Müller. Pal. Weckl. δύσοικτα (i. e. δυσθρήνητα Hesych.) Karsten.

791. ἔπαθον mss. ἔπαθον Herm. Pal. [ἔπαθον] ἰὼ A. Ludwig. Weckl.

ἰὼ μέγα, τοτοῖ, κόραι δυστυχεῖς
 Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

- AΘ. ἐμοὶ πῖθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν·
 οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη 795
 ἐξήλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίᾳ σέθεν.
 ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
 [αὐτὸς δ' ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,]
 ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρωῖντα μὴ βλάβας ἔχειν.
 ὑμεῖς δὲ μὴ θυμοῦσθε μῆδ' ἐς τήνδε γῆν 800
 βαρὺν κότον σκήψητε, μῆδ' ἀκαρπίαν
 τεύξητ', ἀφείσαι πνευμόνων σταλάγματα,
 βρωτήρας ἀχμοὺς σπερμάτων ἀνημέρους.

ἰὼ μεγάλα τοι — mss. ἰὼ, μεγάλα τοι πάθον Eng. ἰὼ, μεγάλα, τοτοῖ, — Weil. Sed μέγα potius expectabam. Cf. Pr. 674. ὦ μέγ' εὐδαιμον κόρη. Suppl. 147. σεμνᾶς μέγα ματρός. Qu. ἰὼ, μεγάλα δὴ, aut ἰὼ μέγα, τοτοῖ.

798. αὐτὸς θ') θ in ras. (corr. ex δ') M. Leg. αὐτὸς δ'. ὁ θήσας (δ*-θήσας M.) mss. ὁ χρήσας Turn. et vulg. ὁ φήσας Herm. ὁ πείσας Fritsch. Pal., coll. 84. καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἐπεισα μητρῶον δέμας. Versum secludit Dind., ut 794—807. et 824—836. totidem versus efficiant. ὁ μαρτυρῶν] Qu. συμμαρτυρῶν.

800 sq. ὑμεῖς δέ τε τῆδε γῆ μὴ βαρὺν κότον σκήψησθε, μὴ θυμοῦσθε μῆδ' — M. P. et (om. μὴ ante βαρὺν) G. A. ὑμεῖς δὲ χάρις τῆδε — Pal. ὑμεῖς δὲ γαίᾳ τῆδε — Housman. ὑμεῖς δὲ μὴ θυμοῦσθε μῆδ' ἀκαρπίαν | σκήψητ' ἀφείσαι — conj. Wecklein. ὑμεῖς δὲ μὴ θυμοῦσθε μήτε (μῆδὲ) τῆδε γῆ | βαρὺν κότον σκήψησθε — Weil. Ita ex tredecim versibus constabit Minervae oratio pariter atque post repetitum Chori carmen oratio ejus 824 sq. μῆδὲ τῆδε γῆ mss. Correxī μῆδ' ἐς τήνδε γῆν. Cf. ad 801.

801. σκήψησθε mss. σκήψητε Elmsl. ad Med. 93. Dind. Cf. Eur. Med. 1300. τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἐμ' ἔσκηψαν θεοί. Prom. 749. πέδω σκήψασα. Sept. 429. πέδω σκήψασαν. Media vox hic aliena est.

802. τεύξητ' mss. Leg. τεύξητ'. ἀφείσαι] Qu. ἐφείσαι. Quod verum videtur, et probat Dobraeus. "Etenim 767—770. manifeste ex 750—756. adumbrati sunt: quocirca δαιμόνων σταλάγματα = μεθεῖσα καρδίας σταλαγμῶν 753. Vide 457. Sed de δαιμόνων v. 292." (Dobr.) δαιμόνων mss. πλευμόνων conj. Wakef., coll. 53. 138. 786. 862. πνευμόνων Hart. (Cf. Sept. 61. χραίνει σταλαγμοῖς ἰππικῶν ἐκ πνευμόνων.) δαῖων Pauw. Herm. δαῖων σταλαγμάτων | βρωτήρας αἰχμᾶς Herm. καρδίας vel δυσμενῶς Pal. Qu. καρδίας. Cf. 783. ἰὸν — μεθεῖσα καρδίας σταλαγμῶν. Aut φοῖνια — σταλάγματα] στενέγματα v. l. apud schol.

803. βοτήρας Weil. αἰχμᾶς mss. et schol. Dind. ἀχμᾶς (?) Hart. ἄχνας Musgr. ἄχνας Wieseler. Weil. ἀχμοὺς (Scal. et sic marg. Voss.). Schol. αἰχμαὶ βιβρώσουσαι τὰ σπέρματα.

- ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανθίκως ὑπίσχομαι
 ἔδρας τε καὶ κενθμῶνας ἐντίμους χθονός, 805
 λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάrais,
 ἕξειν ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.
- Ant. 1. XO. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιὸς νόμος
 καθιππάσασθε κακὰ χειρῶν εἰλεσθέ μου.
 ἐγὼ δ' ἄτιμος ἅ τάλαινα βαρύνκοτος 810
 ἐν γᾶ τᾶδε, φεῦ,
 ἰὸν ἰὸν ἀκροπενθῆ μεθεῖσα καρδίας
 σταλάξω χθονὶ φθοράν· ἐκ δὲ τοῦ
 λειχὴν ἀφυλλος, ἄτεκνος, ὦ δίκαια δίκαια, 815
 πέδον ἐπισύμενος
 βροτοφθόρους κηλίδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
 στενάξω; τί ῥέξω; γελῶμαι πολύταις.
 δύσοισθ' ἄπαθον. 820
 ἰὼ μεγάλα τοὶ κόραι δυστυχεῖς
 Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.
- AΘ. οὐκ ἔστ' ἄτιμοι μῆδ' ὑπερθύμως ἄγαν
 θεαὶ βροτῶν κτίσητε δύσκηλον † χθόνα. 825

804. ἐνθίκως] ἀντὶ τῶνδ' conj. Herw., quum mox sequatur ἐνθίκου.

805. ἐνθίκου χθονός mss. Suspectum. ἐνθίκους χθονός Heath. Herm. Schoem. ἐντίμους χθονός Herw., coll. 856. Λογ. ἐν μυχοῖς χθονός (quod probat Herw. cf. 838. 1036. γὰς ὑπὸ κεύθεσιν), vel ἐν τῆδε χθονί.

810. ἦ mss. ἅ Dind.

812. ἀντι*παθῆ M. Cf. ad 782.

814. χθονιαφόρον M. G. V. Fl.

815. λειχὴν mss. λειχὴν Hart.

816. ἐπεσσύμενος mss.

818. τί ῥέξω; γένωμαι;] Qu. τί ῥέξω; τί εἶπω (vel λέξω); τί γένωμαι; legitur Sept. 297. Theocr. XV. 51. Thuc. II. 52. etc.

821. ἔπαθον (θ in ras.) M.

824. μῆδ' ὑπερθύμως] Fort. μῆδὲ περιθύμως. Cf. Ch. 40.

825. κτίσητε mss. κτίσητε Linw. Herw. Cf. 17. 714. Ch. 1060. Suppl. 140. 635. Sed cf. Soph. Oed. C. 1041. πρὶν ἂν σε τῶν σῶν κυρτὸν στήσω (f. κτίσω) τέκνων. δύσκηλον mss. (Apud Hesychium est δύσκηλον φρένα.) δύσκηλιν conj. Weil., coll. 817. δύσκημον (?) Weckl. Fort. δύσκαρπον. Schol. δυσθεράπευτον. χθόνα] χόλον Madvig. φρένα M. Schmidt. Nescio an recte. Post h. v. unum versum excidisse putat Weil, ut aequus sit numerus versus sermonis hujus atque praecedentis (794—808), qui versus quattuordecim habet.

ἰὼ μέγα, τοτοῖ, κόραι δυστυχεῖς
 Νυκτὸς ἀτιμοπερθεῖς.

- AΘ. ἔμοι πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν·
 οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσὸψηφος δίκη 795
 ἐξῆλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίᾳ σέθεν.
 ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
 [αὐτὸς δ' ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,]
 ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
 ὑμεῖς δὲ μὴ θυμοῦσθε μῆδ' ἐς τήνδε γῆν 800
 βαρὺν κότον σκήψητε, μῆδ' ἀκαρτίαν
 τεύξητ', ἀφείσαι πνευμόνων σταλάγματα,
 βρωτήρας ἀνχμοὺς σπερμάτων ἀνημέρους.

ἰὼ μεγάλα τοι — mss. ἰὼ, μεγάλα τοι πάθον Eng. ἰὼ, μεγάλα, τοτοῖ, — Weil. Sed μέγα potius expectabam. Cf. Pr. 674. ὦ μέγ' εὐδαιμον κόρη. Suppl. 147. σεμνὰς μέγα ματρός. Qu. ἰὼ, μεγάλα δὴ, aut ἰὼ μέγα, τοτοῖ.

798. αὐτὸς θ'] θ in ras. (corr. ex δ') M. Leg. αὐτὸς δ'. ὁ θήσας (δ*-θήσας M.) mss. ὁ χρήσας Turn. et vulg. ὁ φήσας Herm. ὁ πείσας Fritsch. Pal., coll. 84. καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῶον δέμας. Versum secludit Dind., ut 794—807. et 824—836. totidem versus efficiant. ὁ μαρτυρῶν] Qu. συμμαρτυρῶν.

800 sq. ὑμεῖς δέ τε τῆδε γῆ μὴ βαρὺν κότον σκήψησθε, μὴ θυμοῦσθε μῆδ' — M. P. et (om. μὴ ante βαρὺν) G. A. ὑμεῖς δὲ χῶρε τῆδε — Pal. ὑμεῖς δὲ γαίε τῆδε — Housman. ὑμεῖς δὲ μὴ θυμοῦσθε μῆδ' ἀκαρτίαν | σκήψητ' ἀφείσαι — conj. Wecklein. ὑμεῖς δὲ μὴ θυμοῦσθε μήτε (μῆδὲ) τῆδε γῆ | βαρὺν κότον σκήψησθε — Weil. Ita ex tredecim versibus constabit Minervae oratio pariter atque post repetitum Chori carmen oratio ejus 824 sq. μῆδὲ τῆδε γῆ mss. Correxi μῆδ' ἐς τήνδε γῆν. Cf. ad 801.

801. σκήψησθε mss. σκήψητε Elmsl. ad Med. 93. Dind. Cf. Eur. Med. 1300. τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί. Prom. 749. πέθψ σκήψασα. Sept. 429. πέθψ σκήψασαν. Media vox hic aliena est.

802. τεύξητ' mss. Leg. τεύξητ'. ἀφείσαι] Qu. ἐφείσαι. Quod verum videtur, et probat Dobraeus. “Etenim 767—770. manifesto ex 750—756. adumbrati sunt: quocirca δαιμόνων σταλάγματα = μεθεῖσα καρδίας σταλαγμῶν 753. Vide 457. Sed de δαιμόνων v. 292.” (Dobr.) δαιμόνων mss. πλευμόνων conj. Wakef., coll. 53. 138. 786. 862. πνευμόνων Hart. (Cf. Sept. 61. χραίνει σταλαγμοῖς ἰππικῶν ἐκ πνευμόνων.) δαΐων Pauw. Herm. δαΐων σταλαγμάτων | βρωτήρας αἰχμᾶς Herm. καρδίας vel δυσμενῶς Pal. Qu. καρδίας. Cf. 783. ἰὸν — μεθεῖσα καρδίας σταλαγμῶν. Aut φοῖνια — σταλάγματα] στενάγματα v. l. apud schol.

803. βοτήρας Weil. αἰχμᾶς mss. et schol. Dind. ἀνχμᾶς (?) Hart. ἄχνας Musgr. ἄχναις Wieseler. Weil. ἀνχμοὺς (Scal. et sic marg. Voss.). Schol. αἰχμαὶ βιβρώσκουσαι τὰ σπέρματα.

- ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι
 ἔδρας τε καὶ κενθμῶνας ἐντίμους χθονός, 805
 λιπαροθρόνοιον ἡμένας ἐπ' ἑσχάραις,
 ἔξειν ὑπ' ἀσιτῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.
- Ant. 1. XO. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιὸς νόμος
 καθιππάσασθε καὶ χερῶν εἴλεσθέ μου.
 ἐγὼ δ' ἄτιμος ἅ τάλαινα βαρύκοτος 810
 ἐν γὰρ τᾶδε, φεῦ,
 ἰὼν ἰὼν ἀκροπενθῆ μεθεῖσα καρδίας
 σατάξω χθονὶ φθοράν· ἐκ δὲ τοῦ
 λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος, ὧ δίκαια δίκαια, 815
 πέδον ἐπισύμενος
 βροτοφθόρους κηλίδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
 στενάζω; τί ῥέξω; γελῶμαι πόλιταις.
 δύσοισθ' ἄπαθον. 820
 ἰὼ μεγάλα τοὶ κόραι δυστυχεῖς
 Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.
- AΘ. οὐκ ἔστ' ἄτιμοι μῆδ' ὑπερθύμως ἄγαν
 θεαὶ βροτῶν κτίσῃτε δύσκηλον † χθόνα. 825

804. ἐνδίκως] ἀντι τῶνδ' conj. Herw., quum mox sequatur ἐνδίκου.

805. ἐνδίκου χθονός mss. Suspectum. ἐνδίκους χθονός Heath. Herm. Schoem. ἐντίμους χθονός Herw., coll. 856. Leg. ἐν μυχοῖς χθονός (quod probat Herw. cf. 838. 1036. γὰς ὑπὸ κεύθεσιν), vel ἐν τῆδε χθονί.

810. ἡ mss. ἅ Dind.

812. ἀντι*παθῆ M. Cf. ad 782.

814. χθονιαφόρον M. G. V. Fl.

815. λειχὴν mss. λειχὴν Hart.

816. ἐπεσσύμενος mss.

818. τί ῥέξω; γένωμαι;] Qu. τί ῥέξω; τί εἶπω (vel λέξω); τί γένωμαι; legitur Sept. 297. Theocr. XV. 51. Thuc. II. 52. etc.

821. ἔπαθον (θ in ras.) M.

824. μῆδ' ὑπερθύμως] Fort. μῆδὲ περιθύμως. Cf. Ch. 40.

825. στήσῃτε mss. κτίσῃτε Linw. Herw. Cf. 17. 714. Ch. 1060. Suppl. 140. 635. Sed cf. Soph. Oed. C. 1041. πρὶν ἂν σε τῶν σῶν κυρὸν στήσω (f. κτίσω) τέκνων. δύσκηλον mss. (Apud Hesychium est δύσκηλον φρένα.) δύσκηλιν conj. Weil., coll. 817. δύσκημον (?) Weckl. Fort. δύσκαρπον. Schol. δυσθεράπευτον. χθόνα] χόλον Madvig. φρένα M. Schmidt. Nescio an recte. Post h. v. unum versum excidisse putat Weil, ut aequus sit numerus versus sermonis hujus atque praecedentis (794—808), qui versus quattuordecim habet,

κἀγὼ πέποιθα Ζηρὶ, καὶ (τί δεῖ λέγειν;)
 καὶ κληῖδας οἶδα δώματος μὴνῃ θεῶν
 ἐν ᾧ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος·
 ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ' εὐπιθῆς ἔμοι
 γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλης ἔπη χθονί, 830
 καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
 κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος
 ὡς σεμνότημος ἦς ξυνοικῆτωρ ἔμοι·
 πόλεως δὲ χώρας τῆσδέ τ' ἀκροθίνια,
 θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους 835
 ἔχουσ' ἐς αἰεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.

826. πέποιθα] Fort. πάρημαι (assideo). καὶ τί] κεῖ τι Bothe. Post καὶ ponatur virgula.

827. καὶ κληῖδας οἶδα mss. Qu. τὰς κληῖδας οἶδα, aut κληῖδας κάτοιδα. Nisi sensus est etiam claves. οἶδα] Qu. ἰσχω. δωμάτων mss. δώματος Cas. Herm. Hart. Dind. etc.

828. ἐν ᾧ] ἐν οἷς F. Linwood. Recte, nisi pro δωμάτων reponendum, quod probabile videtur, δώματος (the chamber).

829. εὐπειθῆς mss. Sidg. εὐπιθῆς Herm. Dind. Weil. Weckl. Qu. ἦν πίθη γ'.

830. γλώσσης ματαίας] γλώσση ματαία Pearson. Recte. μὴ 'κβάλης ἐπὶ χθόνα mss. μὴ 'κβάλης ἔπη, χθονί — Wakef. Burges. Weckl. Herw. Qu. μὴ 'κβάλης ἔπη κακὰ, aut μὴ 'κβάλης ἔπη χθονός | καρπὸν φερόντα —. Recte enim dicitur ἐκβαλεῖν ἔπη. (Ch. 46. φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν. Ag. 1663.) Aut μὴ 'κβάλης ἔπη 'ς χθόνα —. Aut μὴ 'κβάλης ἐπιφθόνα (sc. ἔπη). Cf. Eur. Med. 529. ἐπιφθόνος λόγος.

831. καρπὸν φέροντα] καρπὸν φερόν τι conj. Wakef. ἔπη, χθονί καρπὸν φέροντα, πάντα — Herw. φέροντα] ποιοῦσαν (et γλώσσαν ματαίαν) Hart. Fort. τιθέντα (causing). πάντα μὴ πράσσειν καλῶς] Fort. πανταχῆ (πάντα δὴ) πράσσειν κακῶς.

832. καὶ κῶμα V. Fl. F. κελαινοῦ κύματος mss. Suspectum. κελαινοῦ δ' ἦπατος Herw. κελαινοῦ χεῖματος Burges. κελαινοῦ χεῦματος Wakef. Qu. κελαινοῦ λήματος (aut πνεύματος), aut κελαινῆς καρδίας.

833. καὶ mss. ἦς conj. Weil. Recte.

834. πολλῆς] φήλης aut καλῆς malit Wakef., cui jure displicet vulgata. Correxī πόλεως. τῆσδέ τ' ἀκροθίνια mss. τῆσδ' ἐτ' — Herm. Hart. Dind. Fort. τῆσδε τὰκροθίνια.

835. πρὸ παίδων] Suspectum. Post τέλους virgula ponatur. τέλους mss. Annon λέχους? Idem malint Wakef. Hart. Cf. Suppl. 805. πρὸ κοίτας γαμηλίου. Fr. 238. γαμηλίων λέκτρων. Eur. Or. 1054. τάδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους etc. Med. 673. εὐνῆς ἀζυγες κειμηλίου. 1026. γαμηλίου εὐνῆς.

836. αἰεὶ M. αἰεὶ Rob.

- Str. 2. XO. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
 ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ τε γᾶς οἰκεῖν,
 φεῦ, ἀτίτετον μῦσος.
 πνέω τοι μένος, πνέω τοι κότον. 840
 οἰοῖ δᾶ, φεῦ.
 τίς δδύνα με πλευράς ὑποδύεται;
 σύ μου αἶε, μᾶτερ
 Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμὰς δαναϊὰς θεοὶ 845
 δυσπάλαιμοις ἀπεστέρησαν δόλοισ.
 AΘ. ὀργὰς ξυνοῖσω σοι· γεραυτέρα γὰρ εἴ. 848
 καὶ τῷ μὲν εἴ σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα,

838. κατὰ γᾶν mss. κατὰ τε γᾶς Herm. Dind. Cf. 871. 393. οὐδ' ἀτιμίας κυρῶ καίπερ ὑπὸ χθόνα τάξιν (ὑπὸ χθονὸς οἶκον?) ἔχουσα etc. 417. Ἄραι δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλημέθα. οἰκεῖν] οἰχεῖν (servato γᾶν) serius Herm. Wecklein.

839. ἀτίτετον φεῦ mss. Weckl. φεῦ, ἀτίτετον Weil. Sidg. φεῦ delent Hart. Heyse. ἀτίτετον] Cf. ad Ag. 71. 1403. μῦσος mss. μῖσος Fr. Herm. Minck.

840. μένος (θ') Hart. Weil. ἔπαντά τε κότον mss. πνέω τοι κότον conj. Weckl. Recte, ni fallor. Idem mihi in mentem venerat.

841. οἰοῖ δᾶ φεῦ] οἰοῖ φεῦ δᾶ Arnald. (Recte, opinor. Cf. Eur. Phoen. 1304. Arist. Lys. 198.) οἰοῖ φεῦ φεῦ Both. οἰοῖ δᾶ, φεῦ φεῦ Hart. πάποι δᾶ πάποι Heims. οἱ οἱ mss. οἰοῖ Dind.

842. τίς μ' ὑποδύεται πλευράς δδύνα; mss. et vulg. Correxerit Hart. ὑποδεται (sic) M. sed ὑποδύεται v. 875. πλευράς δδύνα mss. τίς δδύνα πλευράς Herm. Weil. Weckl. πλευράς αὐ (ὦ Wieseler) δῦα Dind.

843. θυμὸν αἶε mss. Suspectum. σύ μου αἶε conj. Wakef.

844. ἄκουε mss. αἶε Dind. ex Etym. 43, 5. hac mensura (υ—υ), ut apud Hesiod. Op. 213. ὦ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, coll. Hom. Od. 1, 352. ἀκουόντεσσι (αἰόντεσσι Dind.).

845. Qu. ἀπὸ γάρ με τιμὰς δαναϊὰς (αὐτ τιμὰν δαναϊῶν) νέοι θεοὶ | δυσπάλαιμοις ἀπεστέρησαν δόλοισ. τιμᾶν δαμιᾶν Sch. Hart. τιμᾶν δαναϊῶν L. Dind. Fr. Linw. Pal. Weil. Weckl. Sidg. τιμᾶν δαναϊῶν Herw. Qu. τιμᾶν παλαιῶν. τιμῶν (α sup. sec. m.) M. τιμᾶν L. Dind. δαμαίων M. (.αν. sup. αν) G. δημαίων A. δαμαίαν P. δαμέαν V. Fl. F. δαναίαν Herw. Cf. ad 871. θεῶν] νέων Herw. delēt Lachm. Qu. θεοὶ.

846. Δυσπάλαιμοι — δόλοισ. Dedi δυσπάλαιμοις — δόλοισ. παρ' οὐδὲν ἦσαν mss. Verba corrupta. Verbum unum aliquid postulari videtur significans privarunt. Dedi ἀπεστέρησαν. ἦσαν mss. Suspectum. Paleius apponit 360. σπευδόμεναι δ' ἀφελεῖν τινα τᾶσδε μερίμνας, et explicat have dispossessed (have carried off from). δόλω V. Fl. et (corr. δόλοισ) M. P. A. Schol. οἱ δόλοισ γὰρ τῶν θεῶν ὡς οὐδὲν παρηγάμ με τῶν δημοσίων τιμῶν.

δοῖς δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.

OP. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων, πῶς ἀγὼν κριθῆσεται;

XO. ὦ Νῦξ μέλαινα μήτηρ, ἄρ' ὄρᾳς τάδε; 745

OP. νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ' ἢ φάος βλέπειν.

XO. ἡμῖν γὰρ ἔρρειν ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.

ΑΠ. πεμπάζειτ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,
τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.

γνώμης ἀπούσης πῆμα γίνεται μέγα, 750

παροῦσα δ' οἶκον ψήφος ὠρθώσεν μία.

ΑΘ. ἀνὴρ ὄδ' ἐκπέφενγεν αἵματος δίκην

ἴσον γὰρ ἔστι τὰρίθμημα τῶν πάλων.

OP. ὦ Παλλὰς, ὦ σῶσασα τοὺς ἔμοῦς δόμους,

744. πῶς ἀγὼν κριθῆσεται;] Articulum ante ἀγὼν jure desiderat Wakef. Legendum igitur, ni fallor, πῶς ἀγωνισθῆσεται; Cf. Arist. Vesp. 993. πῶς ἄρ' ἠγωνισμεθα;

745—747. Eumenidibus tribuit M.

746. Nulla personae nota in M. OP. Abr. ἢ φάος] οὐ φάος Stanl.

747. ἡμῖν γὰρ ἔρρειν] Qu. ἡμῖν δέ γ' (Burges). Sed cf. Arist. Ach. 71. σφῶδρα γὰρ ἐσωζόμεν ἐγὼ etc. Eq. 1088. πρόσω] Posthac. τιμὰς νέμειν] τιμὰς μένειν Wakef. Malim τιμὰς ἔχειν (conj. Pal.). Cf. 228.

748—751. ΑΠ. Vict. paragraphus praefixa in M. Choro tribuit Ald. Oresti Wieseler. 748. 749. Oresti, 750 sq. Choro Weil. 748 sq. Minervae, 753. Choro 751. Oresti Hart.

748. πεμπάζειτ'] Cf. Pers. 981. πεμπαστάν. Hom. Od. 11, 412. αὐτὰρ, ἐπὴν πάντας πεμπάσεται ἡδὲ ἰδηται, | λέξεται ἐν μέσοισι.

749. ἐν διαιρέσει] Sc. αὐτῶν (τῶν ψήφων). Cf. 630. ψήφω διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι. 472. 488. Schol. διακρίσει τῶν λευκῶν καὶ μελαινῶν.

750 sq. γνώμης δ' ἀπούσης — βαλοῦσά τ' mss. γνώμης τ' ἀπούσης — παροῦσά τ' (H. Voss.) Madvig. μίᾱς, | κρατοῦσα δ' — ψήφος ὀρθώσειεν ἂν (aut ὀρθώσει μέγαν) F. W. Schmidt. Haec manifesto vitio laborant, nec emendatio probabilis suppeditata est. Ipse propono μίᾱς ἀπούσης (sc. ψήφου). Schol. γνώμης, ἀντὶ τοῦ ψήφου. Cui adstipulatur Pal., coll. Ag. 1348. Explicatio parum probabilis. δ'] Om. Musgr. Hart. Rauch. Fortasse melius aberit particula, quae venit, ni fallor, a margine proximi versus, ubi adscripta fuerit ut v. l. ad τ'. γίνεται M.

751. βαλοῦσά τ' mss. παροῦσά τ' H. Voss. Musgr. Weckl. OP. παροῦσα δ' — Rauch. βαλοῦσα δ' Pearson. βαλοῦσά τ' Weil. βληθεῖσά τ' Butler. βάλοι τ' ἂν οἶκον — ὀρθοῖ τ' ἂν μία Hart. et (ἡδ' ὀρθοῖ μία) Rauch. Qu. πεσόντα (aut σφαλέντα) δ' οἶκον. Corrigo παροῦσα δ'. τ' mss. Leg. δ'. ὠρθώσεν] ὀρθώσει Burgess. Qu. ὀρθώσειεν ἂν.

752. ἀνὴρ ὄδ' vulg. ἀνὴρ ὄδ' Hart. Cf. ad 577. ὄδ' Fl. Ma. ὄγ' M. G. A.

γαίας πατρώας ἐστερημένον σύ τοι 755
κατώκισάς με· καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ
“Ἄφορρος ἀνήρ αὐθις ἐν τε δώμασιν
οἰκεῖ πατρώους Παλλάδος καὶ Λοξίου
ἕκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
σωτήρος, ὃς πατρῶον αἰδεσθεῖς μόρον 760
σώζει σφε μητρὸς τάσδε συνδίκους ὄρων.”
ἐγὼ δὲ χώρα τῆδε καὶ τῶ σῶ στρατῶ
τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
ὄρκωμοτήσας νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους
μήτινά ποτ’ ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς 765
ἐλθόντ’ ἐπάξεν εὖ κεκασμένον δόρου.
[αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε
τοὺς τὰμὰ παρβαίνοντας εὐορκώματα

755. καὶ γῆς mss. γαίας Dind. Weil. Weckl. (Cf. ad Ag. 899.) τὸν γῆς Burges. στέγης Merkel. ἐστερημένου, σύ τοι Dobr., cui videtur inelegans positio vocum σύ τοι.

756. Qu. Ἑλλήνων (μ') ἐρεῖ.

757. Ἀργεῖος ἀνὴρ αὐθις mss. Ἄργει θ' δδ' ἀνὴρ αὐθις Martin. Ἄργει τ' ἀνὴρ δδ' αὐθις Hartung. (Ἀγαμέμνονος παῖς εἰς ὄρους πάτρας χρόνῳ) | Ἄργου ἐλλήλυθ' αὐθις F. W. Schmidt. Corrigendum suspicor Ἄφορρος (redux) ἀνὴρ αὐθις. (Cf. Pr. 1021. Ἄφορρον ἦξεῖς ἐς φάος.) Vel Ἄργει (ἦκει) τ' Ὀρέστῃ αὐθις. αὐθις ἐν τε χρήμασιν οἰκεῖ πατρώους mss. Qu. αὐθις αὐ τὰ χρήματα | ἔχει πατρῶα (v. Soph. El. 960.), vel αὐθις αὐ τὰ δώματα | οἰκεῖ πατρῶα, vel αὐθις αὐ κὰν δώμασιν | οἰκεῖ πατρώους. Post πατρώους unum versum excidisse suspicatur Wakef. χρήμασιν mss. Leg. δώμασιν.

760. δς M. δν V. Fl. ὁ καὶ Aug. αἰδεσθεῖς] ἀχθεσθεῖς F. W. Schmidt.

761. σώζει (sic) M. με mss. Leg. σφε. ὄρων] παρὲς Weckl. σοβῶν Heyse. F. W. Schmidt. στυγῶν conj. Weil. κρατῶν Heims.

763. πλειστήρη] παμμήκη Hart. Non legitur alibi. πλειστηρίζομαι est Ch. 1029. 764. 765. Post utrumque versum tollatur virgula.

764. ὄρκωμοτήσας — στρατῶ] Ita ὄρκους τίθεσθαί τινι Ag. 1569. δαίμονι τῶ Πλεισθενιδῶν | ὄρκους θεμένη.

765—774. Hos vv. delet Davis.

765. μήτοι τιν' mss. Qu. μήποτέ τιν', aut potius μήτινά ποτ'.

766. ἐποίησεν mss. ἐσείσεν Turn. ἐσοίσειν conj. Wakef. Λογε ἐπάξεν. Cf. Soph. Oed. C. 1525. δορός τ' ἐπακτοῦ. Tr. 259. στρατὸν λαβὼν ἐπακτόν.

767—774. Hos versus spurios habet Dind., cui adstipulantur Weil. Weckl. tuetur Sidgwick. 767. τάφοις] Qu. τάφῳ (τάφῳ).

768. τοῖς τὰμὰ παρβαίνουσι νῦν ὄρκώματα mss. τὸν τὰμὰ παρβαίνοντα — Weckl. (At pluralem numerum requiri ostendunt quae sequuntur.) τοὺς τὰμὰ

ἀμηχάνοισι θράζομεν δυσπραξίαις,
 ὁδοὺς † ἀθύρους καὶ παρόρνιδας πόρους 770
 τιδέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλη πόνος·
 ὄρκους ἐμούς δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
 τιμῶσιν ἀεὶ τήνδε συμμάχῳ δορὶ
 αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσόμεθ' εὐμενέστατοι.]
 καὶ χαῖρε καὶ σὺ καὶ πολισοῦχος λεῶς. 775
 πάλαισμ' ἄφρυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις
 σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

Str. 1. XO. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους

παρβαίνοντας — ἀμηχάνοισι φράζομεν Hart. Qu. τοῖς τὰμὰ παρβαίνουσιν
 (vel τοὺς τὰμὰ παρβαίνοντας) ἰέρ' ὀρκώματα. Vel — εὐορκώματα (Ch. 901.).
 παρ*βαίνουσι (eraso α) M. νῦν mss. Fort. ταυθ' aut πίσθ'.

769. ἀμηχάνοισι (G. Fl. ἀμηχάνοις M.) πράζομεν δυσπραξίαις mss. Dind.
 "Fort. transponendus post 771., nisi potius legendum ἀμηχάνους παρέζομεν
 δυσπραξίαις." (Herw.) ἀμηχάνοις ταράζομεν (vel potius ἀμηχάνοισι θράζομεν)
 δυσπραξίαις conj. Weckl. (coll. Pr. 628. θράζαι.) ἀμπέμφομεν Zakas. Luge
 ἀμηχάνοις (sic M. G. Ald.) ταράζομεν δυσπραξίαις, vel ἀμηχάνους παρέζομεν
 (Eng.) δυσπραξίαις, vel ἀμηχάνους ἐφήσομεν δυσπραξίαις, vel ἀμηχάνους δὴ
 πέμφομεν —. Causa turbarum fugit παρέζομεν in πράζομεν depravatam.
 πράζομεν mss. παρεζομεν Aug. Heath. Herw. Weil. θράζομεν Burges. Hart.
 Wecklein. Recte, opinor. Cf. Pr. 628. Parum hic convenit παρέζομεν.

770. ἀθύρους] Suspectum. Requiritur, ni fallor, epithetum ἀναίστους
 (infaustas, Angl. unlucky) significans. παρόρνιδας (sc. ὁδοὺς), πόνους
 τιδέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλη πόρος conj. Dobr. παρ ὀρνιδας G. F.

771. πόνος] Qu. πόνου (πόνων), vel ποτε.

772. ὀρθουμένων M. vulg. ὀρθουμένοις — F. Turn. ὄρκους ἐμούς ὀρτίμε
 Hart. Cf. 768. Cum ὀρθουμένων cf. Sept. 260. εὖ ξυτυχόντων (sc. πραγμά-
 των). et ad Soph. El. 1344. ed. meae. Corrigendum suspicabar ὀρθουμένοις: alio-
 quin enim supervacanea videtur particula καὶ. Qu. ὀρθῶ νόμῳ δὲ τὴν πόλιν —.

773. ἀεὶ M. Dind. αἰεὶ V. Weckl.

774. αὐτοῖσιν mss. ἀστοῖσιν Kirch. Weckl. Rauch. ἡμεῖς ἂν αὐτοῖς εἶμεν
 Hart. ἀστοῖς ἂν ἡμεῖς εἶμεν Pal. Rauch. ἔσμεν mss. Sensus requirit ἐσόμεθ'
 (Heath. Dobr.) εὐμενέστατοι] Qu. εὐμενέσταται (Dobr.) vel εὐμενεῖς ἀεὶ.

775. καὶ χαῖρε] ὦ χαῖρε H. Voss. καὶ] Fort. χά. Tollatur punctum
 post λεῶς vulgo positum. Post h. v. fortasse lacuna indicanda est.

776. 777. Versus fortasse spurii.

776. πάλαισμ' ἄφρυκτον] Fort. πάλαισμ' ἄφρυκτον, vel πάλαισμα δ' ἀεὶ.
 ἔχοις] Qu. ἔχων. Et sic Weckl.

777. σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον] Qu. νικηφόρον τε καὶ δορὸς σω-
 τήριον. δορὸς] Qu. πόλεως.

778—793. Haec alii aliter distribuunt.

καθιπτάσασθε καὶ χερῶν εἰλεσθέ μου.
 ἐγὼ δ' αἰμιος ἅ τάλανα βαρύνκοτος 780
 ἐν γὰ τᾶδε, φεῦ,
 ἰὼν ἰὼν ἀκροπενθῆ μεθεῖσα καρδίας
 σταλάξω χθονὶ φθορᾶν· ἐκ δὲ τοῦ
 λειγὴν ἀφυλλος, ἄτεκνος, ὦ δίκαι (δίκαι), 785
 πέδον ἐπισύμενος
 βροτοφθόρους κηλίδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
 στενάζω; τί ῥέξω; γελῶμαι † πολίταις.
 δύσοισθ' ἄπαθον. 790

778—807. (810.) Desunt in V. Fl. F.

779. Post h. v. lacunam indicant Abr. et Wecklein, qui hujusmodi aliquid excidisse suspicatur, τὸν μητροφόντην, τὸν γένους ἀλάστορα. εἰλεσθέ μου] εἰλεσθ' ἐμῶν Schenk. Malim εἰλεσθ' ἐμοῦ.

780. ἡ mss. ἅ Dind. Weil.

782—784. σταλάξω φθορᾶν, ἰὼν — καρδίας Weckl.

782. ἰὼν ἰὼν mss. ἰοῦ ἰοῦ Ald. ἰὼ ἰὼ Both. ἰοῦ ἰοῦ Lachm. (Cf. Arist. Th. 245. φεῦ, ἰοῦ τῆς ἀσβόλου.) ἀντιπενθῆ M. (sed ἀντιπαθῆ 812.) Λογ. ἀκροπενθῆ. Cf. ad Pers. 135. ἀκροπενθεῖς (sic M.). Scholiasta inepte τί subintelligit.

784. et 814. σταλαγμὸν mss. σταλάξω Heimsöth. Dind. Schol. μεθεῖσα ἀντὶ τοῦ μεθήσω, μετοχὴ ἀντὶ ῥήματος. χθονιαφόρον M. A. χθόνια φόρον C. χθονὶ φθορᾶν Heimsöth. Weil. Dind. in Lex. χθονοφθόρον Heath. χθόνιον ἄφορον Herm. χθονηφόρον Blomf. Gl. Sept. 415. χθονιαφθόρον conj. Stanl. prob. Wakel. Schol. τὸν εἰς τὴν γῆν φερόμενον. Ipse olim de ἄφορον cogitabam. Cf. Polyb. VI. 5. 5. ἀφορία καρπῶν.

785. λειγὴν mss. λειγὴν Dind. Cf. Ch. 281. λειγῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν. ἰὼ δίκαι mss. ὦ δίκαι (δίκαι) Lachm. Weil. Heims. Dind.

787. βοτοφθόρους Wakel.

788. βαλεῖν mss. βαλεῖ Turn.

789. στενάζω;] Qu. τί δράσω (vel φάσκω); γένωμαι· δύσοιστα πολίταις ἔπαθον (sic) M. γελῶμαι πολίταις. δύσοισθ' ἔπαθον, ἰὼ ἰὼ μεγάλα — Schoem. γελῶμαι πολίταις. ἔπαθον, ὦ, δύσοιστα Hart. γελῶμαι πολίταις. δύσοισθ' ἔπαθον ὦ Wund. γελῶμαι πολίταις. δύσοισθ' ἔπαθον Herm. Dind. γελῶμαι; δύσοιστα πολιταῖς ἔπαθον ed. Goth. Manifesto corruptum est πολίταις. Qu. πάλαι δὴ, αὐτ παλαιαῖς. γένωμαι mss. Weil. Weckl. γοῶμαι Blom. γελῶμαι Tyrwhitt. Herm. Hart. Wund. Schoem. Linw. Dind. Sidg. (Cf. Soph. Ant. 838. οἶμοι, γελῶμαι.) Schol. ἢ τί γένωμαι. πολίταις mss. Suspectum. Schol. ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἔπαθον — πολίταις δύσοιστα ὄντα (sc. ἔπαθον). Qu. πάθη δὴ —.

790. ἔπαθον, ὦ, δύσοιστα Hart. δυσοῖστα (sic) O. Müller. Pal. Weckl. δύσοικτα (i. e. δυσθρήνητα Hesych.) Karsten.

791. ἔπαθον mss. ἔπαθον Herm. Pal. [ἔπαθον] ἰὼ A. Ludwig. Weckl.

ἰὼ μέγα, τοτοῖ, κόραι δυστυχεῖς
 Νυκτὸς ἀτιμοπερθεῖς.

- AΘ. ἔμοι πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν·
 οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη 795
 ἐξήλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμία σέθεν.
 ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
 [αὐτὸς δ' ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,]
 ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
 ὑμεῖς δὲ μὴ θυμοῦσθε μηδ' ἐς τήνδε γῆν 800
 βαρὺν κότον σκήψητε, μηδ' ἀκαρπῖαν
 τεύξητ', ἀφείσαι πνευμόνων σταλάγματα,
 βρωτήρας ἀνχμοὺς σπερμάτων ἀημέρους.

ἰὼ μεγάλα τοι — mss. ἰὼ, μεγάλα τοι πάθον Eng. ἰὼ, μεγάλα, τοτοῖ, — Weil. Sed μέγα potius expectabam. Cf. Pr. 674. ὦ μέγ' εὐδαιμον κόρη. Suppl. 147. σεμνὰς μέγα ματρός. Qu. ἰὼ, μεγάλα δὴ, aut ἰὼ μέγα, τοτοῖ.

798. αὐτὸς 3'] 3 in ras. (corr. ex 3') M. Leg. αὐτὸς 3'. ὁ θήσας (3*-θήσας M.) mss. ὁ χρήσας Turn. et vulg. ὁ φήσας Herm. ὁ πείσας Fritzsche. Pal., coll. 84. καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῶον δέμας. Versum secludit Dind., ut 794—807. et 824—836. totidem versus efficiant. ὁ μαρτυρῶν] Qu. συμμαρτυρῶν.

800 sq. ὑμεῖς δέ τε τῆδε γῆ μὴ βαρὺν κότον σκήψησθε, μὴ θυμοῦσθε μηδ' — M. P. et (om. μὴ ante βαρὺν) G. A. ὑμεῖς δὲ χάρα τῆδε — Pal. ὑμεῖς δὲ γαίε τῆδε — Housman. ὑμεῖς δὲ μὴ θυμοῦσθε μηδ' ἀκαρπῖαν | σκήψητ' ἀφείσαι — conj. Wecklein. ὑμεῖς δὲ μὴ θυμοῦσθε μήτε (μηδὲ) τῆδε γῆ | βαρὺν κότον σκήψησθε — Weil. Ita ex tredecim versibus constabit Minervae oratio pariter atque post repetitum Chori carmen oratio ejus 824 sq. μηδὲ τῆδε γῆ mss. Correxī μηδ' ἐς τήνδε γῆν. Cf. ad 801.

801. σκήψησθε mss. σκήψητε Elmsl. ad Med. 93. Dind. Cf. Eur. Med. 1300. τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἐμ' ἔσκηψαν θεοί. Prom. 749. πέθω σκήψασα. Sept. 429. πέθω σκήψασαν. Media vox hic aliena est.

802. τεύξητ' mss. Leg. τεύξητ'. ἀφείσαι] Qu. ἐφείσαι. Quod verum videtur, et probat Dobraeus. "Etenim 767—770. manifesto ex 750—756. adumbrati sunt: quocirca δαιμόνων σταλάγματα = μεθεῖσα καρδίας σταλαγμῶν 753. Vide 457. Sed de δαιμόνων v. 292." (Dobr.) δαιμόνων mss. πλευμόνων conj. Wakef., coll. 53. 138. 786. 862. πνευμόνων Hart. (Cf. Sept. 61. χραίνει σταλαγμοῖς ἰππικῶν ἐκ πνευμόνων.) δαίων Pauw. Herm. δαίων σταλαγμάτων | βρωτήρας ἀνχμᾶς Herm. καρδίας vel θυσιμενῶς Pal. Qu. καρδίας. Cf. 783. ἰὼν — μεθεῖσα καρδίας σταλαγμῶν. Aut φοῖνια — σταλάγματα] στενάγματα v. l. apud schol.

803. βοτήρας Weil. ἀνχμᾶς mss. et schol. Dind. ἀνχμᾶς (?) Hart. ἀχνᾶς Musgr. ἀχνᾶς Wieseler. Weil. ἀνχμοὺς (Scal. et sic marg. Voss.). Schol. ἀνχμᾶς βιβρώσκουσαι τὰ σπέρματα.

ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι
 ἔδρας τε καὶ κενθμῶνας ἐντίμους χθονός, 805
 λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάrais,
 ἔξειν ὑπ' ἀσπῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.

Ant. 1. XO. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιὸς νόμος
 καθιππίασασθε κακὰ χερῶν εἰλεσθέ μου.
 ἐγὼ δ' ἄτιμος ἂ τάλαινα βαρύνωτος 810
 ἐν γὰρ τᾷδε, φεῦ,

ἴον ἴον ἀκροπενθῆ μεθεῖσα καρδίας
 σταλάξω χθονὶ φθοράν· ἐκ δὲ τοῦ
 λειχὴν ἀφυλλος, ἄτεκνος, ὦ δίκαια δίκαια, 815
 πέδον ἐπισύμενος

βροτοφθόρους κηλίδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
 στενάξω; τί ῥέξω; γελῶμαι πόλιταις.
 δύσοισθ' ἄπαθον. 820

ἰὼ μεγάλα τοι κόραι δυστυχεῖς
 Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

AΘ. οὐκ ἔστ' ἄτιμοι μῆδ' ὑπερθύμως ἄγαν
 θεαὶ βροτῶν κτίσητε δύσκηλον † χθόνα. 825

804. ἐνδίκως] ἀντὶ τῶνδ' conj. Herw., quum mox sequatur ἐνδίκου.

805. ἐνδίκου χθονός mss. Suspectum. ἐνδίκους χθονός Heath. Herm. Schoem. ἐντίμους χθονός Herw., coll. 856. Λογ. ἐν μυχοῖς χθονός (quod probat Herw. cf. 838. 1036. γὰς ὑπὸ κεύθεσιν), vel ἐν τῆδε χθονί.

810. ἡ mss. ἂ Dind.

812. ἀντι*παθῆ M. Cf. ad 782.

814. χθονιαφόρον M. G. V. Fl.

815. λειχὴν mss. λειχὴν Hart.

816. ἐπισύμενος mss.

818. τί ῥέξω; γένωμαι;] Qu. τί ῥέξω; τί εἶπω (vel λέξω); τί γένωμαι; legitur Sept. 297. Theocr. XV. 51. Thuc. II. 52. etc.

821. ἔπαθον (θ in ras.) M.

824. μῆδ' ὑπερθύμως] Fort. μῆδὲ περιθύμως. Cf. Ch. 40.

825. κτίσητε mss. κτίσητε Linw. Herw. Cf. 17. 714. Ch. 1060. Suppl. 140. 635. Sed cf. Soph. Oed. C. 1041. πρὶν ἂν σε τῶν ὄντων κυρίον στήσω (f. κτίσω) τέκνων. δύσκηλον mss. (Apud Hesychium est δύσκηλον φρένα.) δύσκηλον conj. Weil., coll. 817. δύσκημον (?) Weckl. Fort. δύσκαρπον. Schol. δυσθεράπευτον. χθόνα] χόλον Madvig. φρένα M. Schmidt. Nescio an recte. Post h. v. unum versum excidisse putat Weil, ut aequus sit numerus versuum sermonis hujus atque praecedentis (794—808), qui versus quattuordecim habet.

κἀγὼ πέποιθα Ζηλὶ, καὶ (τί δεῖ λέγειν;)
καὶ κλῆδας οἶδα δώματος μὴν θεῶν
ἐν ᾧ κεραννός ἐστιν ἐσφραγισμένος·
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὸν δ' εὐπιθῆς ἔμοι
γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλης ἔπη χθονί, 830
καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος
ὡς σεμνότημος ἦς ξυνοικήτωρ ἔμοι·
πόλεως δὲ χώρας τῆσδέ τ' ἀκροθίνια,
θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους 835
ἔχουσ' ἐς αἰεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.

826. πέποιθα] Fort. πάρημαι (assideo). καὶ τί] κεί τι Bothe. Post καὶ ponatur virgula.

827. καὶ κλῆδας οἶδα mss. Qu. τὰς κλῆδας οἶδα, aut κλῆδας κάτοιδα. Nisi sensus est etiam claves. οἶδα] Qu. ἴσχω. δωμάτων mss. δώματος Cas. Herm. Hart. Dind. etc.

828. ἐν ᾧ] ἐν οἷς F. Linwood. Recte, nisi pro δωμάτων reponendum, quod probabile videtur, δώματος (the chamber).

829. εὐπειθῆς mss. Sidg. εὐπιθῆς Herm. Dind. Weil. Weckl. Qu. ἦν πίθη γ'.

830. γλώσσης ματαίας] γλώσση ματαία Pearson. Recte. μὴ 'κβάλης ἐπὶ χθόνα mss. μὴ' κβάλης ἔπη, χθονί — Wakef. Burges. Weckl. Herw. Qu. μὴ 'κβάλης ἔπη κακὰ, aut μὴ 'κβάλης ἔπη χθονός | καρπὸν φερόντα —. Recte enim dicitur ἐκβαλεῖν ἔπη. (Ch. 46. φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν. Ag. 1663.) Aut μὴ 'κβάλης ἔπη 'ς χθόνα —. Aut μὴ 'κβάλης ἐπίφθονα (sc. ἔπη). Cf. Eur. Med. 529. ἐπίφθονος λόγος.

831. καρπὸν φέροντα] καρπὸν φερόντι conj. Wakef. ἔπη, χθονί καρπὸν φέροντα, πάντα — Herw. φέροντα] ποιοῦσαν (et γλώσσαν ματαίαν) Hart. Fort. τιθέντα (causing). πάντα μὴ πράσσειν καλῶς] Fort. πανταχῆ (πάντα δὴ) πράσσειν κακῶς.

832. καὶ κύμα V. Fl. F. κελαινοῦ κύματος mss. Suspectum. κελαινοῦ δ' ἤπατος Herw. κελαινοῦ χεύματος Burges. κελαινοῦ χεύματος Wakef. Qu. κελαινοῦ λήματος (aut πνεύματος), aut κελαινῆς καρδίης.

833. καὶ mss. ἦς conj. Weil. Recte.

834. πολλῆς] φιλῆς aut καλῆς malit Wakef., cui jure displicet vulgata. Correxī πόλεως. τῆσδέ τ' ἀκροθίνια mss. τῆσδ' ἐτ' — Herm. Hart. Dind. Fort. τῆσδε τὰκροθίνια.

835. πρὸ παίδων] Suspectum. Post τέλους virgula ponatur. τέλους mss. Annon λέγους? Idem malint Wakef. Hart. Cf. Suppl. 805. πρὸ κοίτας γαμηλίου. Fr. 238. γαμηλίων λέκτρων. Eur. Or. 1054. τάδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέγους etc. Med. 673. εὐνῆς ἄζυγες κειμηλίου. 1026. γαμηλίους εὐνάς.

836. αἰεὶ M. αἰεὶ Rob.

- Str. 2. XO. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
 ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ τε γᾶς οἰκεῖν,
 φεῦ, ἀτίτετον μῦσος.
 πνέω τοι μένος, πνέω τοι κότον. 840
 οἰοῖ δᾶ, φεῦ.
 τίς ὀδύνα με πλευρᾶς ὑποδύεται;
 σὺ μου αἶε, μᾶτερ
 Νύξ· ἀπὸ γὰρ με τιμᾶς δαναϊᾶς θεοὶ 845
 δυσπάλαιμοις ἀπεστέρησαν δόλοισ.
 AΘ. ὀργᾶς ξυνοίσω σοι· γεραυτέρα γὰρ εἶ. 848
 καὶ τῶ μὲν εἶ σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα,

838. κατὰ γᾶν mss. κατὰ τε γᾶς Herm. Dind. Cf. 871. 393. οὐδ' ἀτιμίας κυρῶ καίπερ ὑπὸ χθόνα τάξιν (ὑπὸ χθονὸς οἶκον?) ἔχουσα etc. 417. Ἄραι δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα. οἰκεῖν] οἰκνεῖν (servato γᾶν) serius Herm. Wecklein.

839. ἀτίτετον φεῦ mss. Weckl. φεῦ, ἀτίτετον Weil. Sidg. φεῦ delent Hart. Heyse. ἀτίτετον] Cf. ad Ag. 71. 1403. μῦσος mss. μῖσος Fr. Herm. Minck.

840. μένος (φ') Hart. Weil. ἔπαντά τε κότον mss. πνέω τοι κότον conj. Weckl. Recte, ni fallor. Idem mihi in mentem venerat.

841. οἰοῖ δᾶ φεῦ] οἰοῖ φεῦ δᾶ Arnald. (Recte, opinor. Cf. Eur. Phoen. 1304. Arist. Lys. 198.) οἰοῖ φεῦ φεῦ Both. οἰοῖ δᾶ, φεῦ φεῦ Hart. πάποι δᾶ πάποι Heims. οἰ οἰ mss. οἰοῖ Dind.

842. τίς μ' ὑποδύεται πλευρᾶς ὀδύνα; mss. et vulg. Correxit Hart. ὑποδεται (sic) M. sed ὑποδύεται v. 875. πλευρᾶς ὀδύνα mss. τίς ὀδύνα πλευρᾶς Herm. Weil. Weckl. πλευρᾶς αὐ (ὦ Wieseler) δύα Dind.

843. θυμὸν αἶε mss. Suspectum. σὺ μου αἶε conj. Wakef.

844. ἀκουε mss. αἶε Dind. ex Etym. 43, 5. hac mensura (— —), ut apud Hesiod. Op. 213. ὦ Πέρση, σὺ δ' ἀκουε δίκης, coll. Hom. Od. 1, 352. ἀκουόντεσσι (αἰόντεσσι Dind.).

845. Qu. ἀπὸ γὰρ με τιμᾶς δαναϊᾶς (αὐτ τιμᾶν δαναϊᾶν) νέοι θεοὶ | δυσπάλαιμοις ἀπεστέρησαν δόλοισ. τιμᾶν δαμιᾶν Sch. Hart. τιμᾶν δαναϊᾶν L. Dind. Fr. Linw. Pal. Weil. Weckl. Sidg. τιμᾶν δαναϊᾶν Herw. Qu. τιμᾶν παλαιᾶν. τιμᾶν (α sup. sec. m.) M. τιμᾶν L. Dind. δαμαίων M. (.αν. sup. αν) G. δημαίων A. δαμαίαν P. δαμέαν V. Fl. F. δαναίαν Herw. Cf. ad 871. θεῶν] νέων Herw. delat Lachm. Qu. θεοί.

846. δυσπάλαιμοι — δόλοι mss. Dedi δυσπάλαιμοις — δόλοισ. παρ' οὐδὲν ἦραν mss. Verba corrupta. Verbum unum aliquid postulari videtur significans privarunt. Dedi ἀπεστέρησαν. ἦραν mss. Suspectum. Paleius apponit 360. σπενδόμεναι δ' ἀφελεῖν τινα τᾶσδε μερίμνας, et explicat have dispossessed (have carried off from). δόλω V. Fl. et (corr. δόλοι) M. P. A. Schol. οἱ δόλοι γὰρ τῶν θεῶν ὡς οὐδὲν παρήραν με τῶν δημοσίων τιμῶν.

φρονεῖν δὲ κάμοι Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς. 850
 ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἔλθοῦσαι χθόνα
 γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε· προυγγέπω τάδε.
 οὔπιρρέων γὰρ τιμώτερος χρόνος
 ἔσται πολίταις τοῖσδε. καὶ σὺ τιμίαν
 ἔδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως 855
 τεύξει παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων
 ὄσων παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθους βροτῶν.
 [σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς
 μῆθ' αἱματηρὰς θηγάνας, σπλάγγων βλάβας,
 νέων δαίνους ἔμμανεῖς θυμώμασι, 860
 μῆτ' ἐκξέσασ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων
 ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἰδρύσης Ἄρη

848—869. et 881—891. Hos versus cum Weillio transponit Dind.

848. ὄργας μὲν οἶσω σου Cas. σοφωτέρα γὰρ εἰ (ceteris deletis) Burges.

849. καίτοι μὲν σὺ M. G. A. καὶ τοί γε μὴν σὺ V. Fl. καὶ τῶ μὲν εἰ σὺ (τῶ Wakef. μὲν εἰ Abr.) Wieseler. Pal. Dind. Weckl. Sidg. (Schol. διὰ τὸν χρόνον.) καὶ πολλὰ μὲν σὺ Weil. καὶ τῶδε μὲν σὺ Zakas. καὶ τοῦτο μὲν σὺ Heyse. Fort. κἀλλως πέφυκας. Versum spurium habent Both. Hart. Nescio an recte. σοφωτέρα] προφερέτερα conj. Weckl. Cf. Soph. O. C. 1531. τῶ προφερέτατῳ. Fr. 409. προφερέτερου.

855. Versum hic exoidisse putat Dind. in quo substantivum lectum fuerit ad quod referatur ὄσων v. 857.

857. ὄσων mss. ὄσων Pauw. Dobr. Pal. Dind. Weckl. ὄσ' ἐν Ahr. Hart. Weil. ὄσων tuetur Wecklein, coll. Sept. 310. εἰτραφέστατον πωμαίων ὄσων Ἰησὺν Πουσειδᾶν etc. aliisque locis, sed in his praecessit nomen ad quod attractio fit.

858—869. Spurious habet Dind. 858—866. "Iis sublati Minervae versus undecim 848—858. totidem ejusdem versibus 881—891. respondent." (Dind.) ab hoc loco alienos esse judicat Wecklein. 858—866. post 912. transponit Weil.

860. δαίνους ἔμμανεῖς θυμώμασι, vel δαίνους ἔμμανεῖσα θυμώμασι conj. Wakef. δαίνους M. corr. (ἀίνους pr.) δαίνους Rob. δάροις Weyrauch. παροίνοις Sch. ἔμμανεῖς mss. ἔμμανῆς Aur. Thiersch. Malim ἔμμανῶν (νέων). ἔμμανεῖσα Wakef. θυμώμασιν mss. θυμώμασι Wakef. Suspectum.

861. μῆθ' mss. μῆτ' Dind. Weckl. ἐξέλοσ' ὡς καρδίαν mss. ἐκξέουσ' — Musgr. Herm. Dind. Weckl. (Cf. Prom. 370. τοιοῦνδε Τινῶς ἐξαναξέσει χόλον (vel ἐντιθεῖσα) καρδίαν etc.). Requiritur participium aliquid significans ex-citans. Fort. ἐκξέουσ' —, aut ἐκξέασ' —, aut ἐντιθεῖσ' ὡς καρδίαν, aut potius ἐντεκοῦσ' ὡς (aut ἐντεκοῦσα) καρδίαν. Cf. Sept. 709. ἐξέλεσεν γὰρ Οἰδίπουν κατεῦματα. Schol. ἀναπτερώσασα (aor.). Qui de verbo ἐξαίρειω cogitabat. Vulgatam frustra defendit Pal.

862. ἰδρύσῃ κίρα (mut. in κίρη) M. ἰδρύσῃς Ἄρη Steph.

- ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
 θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρῶν,
 ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρωσ· 865
 ἐνουκίου δ' ὄρνιθος οὐ σέβω μάχην.
 τοιαῦθ' ἔλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἑμοῦ,
 εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην
 χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.]
- Ant. 2. XO. ἔμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ, 870
 ἔμὲ παλαιόφρονα κατὰ τε γᾶς οἰκεῖν,
 φεῦ, ἀτίετον μύσος.
 πνέω τοι μένος, πνέω τοι κότον.
 οἰοῖ δᾶ, φεῦ.
 τίς ὀδύνα με πλευρὰς ὑποδύεται; 875
 σὺ μου αἶε, μᾶτερ
 Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμὰς δαναϊὰς θεοὶ
 δυσπαλάμοις ἀπεστέρησαν δόλοισ. 880
- AΘ. οὔτοι κάμοιμ' ἄν σοι λέγουσα τὰγαθὰ,
 ὡς μήποτ' εἴπῃς πρὸς νεωτέρας ἑμοῦ
 θεὸς παλαιὰ καὶ πολισοσύχων βροτῶν
 ἄτιμος ἔρρειν τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.
 ἀλλ', εἰ μὲν ἄγνόν ἐστί σοι Πειθοῦς σέβας, 885

864. οὐ μόλις παρῶν] δε μόλις παρη Pearson. ἡ μόλις παρῶν Herm. οὐ πέλας (δόμοις) παρῶν Burges. ἐνάλιός τ' ἄγῶν F. W. Schmidt. Qu. οὐκ οἶκοι (aut ἔνδον, ἐγγύς) παρῶν. Cf. 866. Pers. 756. ἔνδον αἰχμαῖζεν. Pind. Ol. 12, 20. ἐνδομέγας ἀλέκτωρ. "The οὐ so completely negatives 'μόλις' that the more correct particle μὴ is scarcely required after the imperative." (Pal.)

μολισπαίρων M. pr.

865. ἐν ᾧ τις ἔσται] ἴν' οὐτις ἔσται Musgr. ἔστι (ἔσται corr.) M.

866. οὐ λέγω mss. οὐ στέργω olim Sch. Leg. οὐκ ἔω (i. e. veto, cf. 956.), aut οὐ θέλω, aut οὐ φιλοῦ, aut potius οὐ σέβω. Cf. 715. 749. 799. etc.

871. κατὰ γᾶν mss. Weckl. κατὰ τε γᾶς Herm. Dind. Cf. ad 838.

872. ἀτίετον φεῦ mss. Weckl. φεῦ, ἀτίετον Weil. Sidg.

879. τίμᾶν (sic) M. δαμίαν M. G. A. δαμέαν V. Fl. F. δαναϊῶν Dind. Sidg.

880. δόλω (sup. οι) M. δήλοι G. δόλον V. Fl.

881. οὔτοι] Malim οὐκ ἄν —. κάμοῦμαι M. καλοῦμαι V. Fl. F. 'κάμοιμ' ἄν Burges. Fortasse recte. Qu. οὐκ ἄν κίμοιμ' ἄν.

885. εἰ μὲν ἄγνόν —] Anglice, if you have any respect (regard) for Persuasion (persuasive powers). σοι mss. μοι conj. Pal. Lacunam post h. v. statuunt Butler. Weckl. Duo enim versus ad numerum versusum tredecim efficiendum desunt.

γλώσση δ' ἐμῆ μείλιγμα σοῦ θελκτήριον,
 σὺ τᾶν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
 οὐκ ἄν δικαίως τῆδ' ἐπιρρέποις πόλει
 ἢ μῆνιν ἢ κότον τιν' ἢ βλάβην στρατοῦ.
 ἔξεστι γάρ σοι τῆσδε γαμόρφω χθονὸς
 εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένη. 890

XO. ἄνασσ' Ἀθάνα, τίνα με φῆς ἔξεν ἔδραν;

AΘ. πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σὺ.

XO. καὶ δὴ δέδεγμαί· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;

AΘ. ὡς μὴ τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν. 895

XO, σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστε με σθένειν τόσον;

AΘ. τῶ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.

XO. καὶ μοι πρόπαντος ἐγγύην θήσει χρόνον;

AΘ. εἴωθα γὰρ τοι μὴ λέγειν ἢ μὴ τελῶ.

886. γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον mss. Qu. γλώσσης δ' ἐμῆς μείλιγμάτων θελκτηρίων. γλώσσης ἐμῆς mss. γλώσση τ' ἐμῆ vel γλώσσης δ' ἐμῆς (nisi antea lacuna sit) Butler. γλώσσης τ' ἐμῆς Hart. γλώσσης τ' ἐμῆς μείλιγμα σοῦ (aut σοί) θελκτήριον conj. Pal. et (— καταθελκτήριον) L. Schmidt. Dedi γλώσση (δ') ἐμῆ μείλιγμα σοῦ θελκτήριον. Qu. γλώσσης δ' ἐμοὶ —. μείλιγμα καὶ θελκτῆρων mss. μείλιγμα μαλθακτῆριον Heims. Qu. μείλιγμ' ἐφν —.

887. σὺ δ' οὖν μένοις ἄν mss. (Cf. Soph. Ant. 751. ἡ δ' οὖν θανεῖται.) σὺ τοι μένοις ἄν Rauch. — αἰδεῖ, μένοις ἄν Hart. Lego σὺ τᾶν μένοις ἄν. θέλῃς (ei sup.) M.

888. οὐτ' ἄν M. οὐ τᾶν Well. Malim οὐκ ἄν. ἐπιρρέποις M. ἐπιρρέπει G. ἐπιρρέπειν V. Fl. F. ἐπισκῆπτοις conj. Pal., coll. 801. ἐπιρρίπτοις Mein.

889. μῆνιν τιν'] Qu. ἢ μῆνιν. βλάβην στρατῶ mss. Leg. βλάβην στρατοῦ. Cf. 859. σπλάγγων βλάβας.

890. 891. Hos vv. post 884. transponit Weil.

890. τῆδ' ἐ γ' ἄμοίρου mss. τῆδε γάμορον Fritzs. τῆσδε γαμόρου Blom. τῆσδε γαμόρφω (coll. Hesychio, γάμοροι: — μοῖραν εἰληχότες τῆς γῆς.) Dobr. Hart. Dind. Weil. Weckl.

892. τίνα δὲ φῆς μ' Pal. ἔχειν mss. ἔξεν Elmsl. Weckl. conj. Pal.

894. 898. 901. Paragraphi praefixae in M.

894. τίς δέ μοι τιμὴ μένει;] τίνα δ' ἐμοὶ τιμὴν νεμεῖς;] probabiler Dav. μένει] μενεῖ Herw. 895. εὐσθενεῖν M. εὐθενεῖν Scal. Cf. 944.

896. πράξεις] Malim δράσεις. ὥστε με] Praestat forsan ὥστ' ἐμέ.

898. προπαντός M. G. A. πρὸ παντός V. Fl. F. πρόπαντος Abr.

899. ἔξεστι γὰρ μοι μὴ λέγειν ἢ μὴ τελῶ mss. Leg. ἔθος τι γὰρ μοι (aut εἴωθ' ἐγὼ γὰρ, aut potius εἴωθα γὰρ τοι) —. μὴ λέγειν] δὴ λέγειν Wakof. F. W. Schmidt. ἔξεστι] ἔξεστιν M. ἔνεστι Mein. Weil. τελῶ] Fort. θέλω.

- XO. θέλξειν μ' ἔοικας καὶ μεδίσταμαι κότου. 900
 AΘ. τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὐσ' ἐπικτήσῃ φίλους.
 XO. τί οὖν μ' ἀνωγας τῆδ' ἐφρμνήσαι χθονί;
 AΘ. ὅποια νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα,
 καὶ ταῦτα γῆθεν ἔκ τε ποτιίας δρόσου
 ἐξ οὐρανοῦ τε, κἀνέμων ἀήματα. 905
 εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα·
 καρπὸν δὲ γαίας καὶ βοτῶν ἐπίρρτον
 ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν νόσῳ,
 καὶ τῶν βροτειῶν σπερμάτων σωτηρίαν.
 τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις. 910

900. θέλξειν] θέλγειν conj. Weckl. θέλξαι Zakas. Fortasse recto. Cf. 922.
 πτενεῖν ἔοικας — τὴν μητέρα. μεδίσταμαι] μεδιστίναμι Dav. Fortasse recte.

901. κατὰ χθόν' οὐσ'] κατᾶσον οὐς conj. Weil. Dav., coll. Hesych. κατᾶ-
 σαι· κατακλησῆσαι. et κατησάτην· κατεκληησάτην. Qu. φίλησον οὐς —.

902. τί οὖν μ' — mss. τί μ' οὖν — Pors. τί νύν μ' Herm. Nihil opus.
 Cf. Pers. 693. 787. Sept. 704. 208. Ag. 1115. Soph. Trach. 1203.

903. νίκης — κακῆς] Cf. Sept. 716. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμὴ θεός.
 νίκης vulg. tuestur Blom. coll. Sept. 716. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμῆ
 θεός. νείκης (?) Herm. ad Aj. 955. Linw. "quod de certamine inter Minervam
 et Furiarum feliciter diremto intelligas." (Linw.)

904. καὶ ταῦτα mss. καὶ πάντα Both. Mein. εὐξαι· τὰ γῆθεν τ' — conj.
 Pal. ἐλθόντα (aut καὶ πάντα) γῆθεν — idem. εὐκρῆτα γῆθεν Weil. Qu. ἅπαντα,
 aut καὶ πάντα, aut τοιαῦτα. Exciderunt fortasse nonnulla.

906. εὐηλίως] εὐηνίως (i. e. placidos, bene temperatos) malit Wakef.
 Curribus enim ventos instrui in poetarum fabulis, ut in Virg. Aen. II. 417.
 Qu. εὐηνέμως (leniter, temperate), vel εὐηνέμων. Cf. Soph. Ant. 587.
 οἶδμα δυσπνόοις ὅταν — ἔρεβος ὑφαλον ἐπιδράμη πνοαῖς, κυλίνδει (οἶδμα)
 βυσσόθεν κελαινὰν θῖνα καὶ δυσάνεμον.

907. τε mss. Leg. δέ. βροτῶν mss. βοτῶν Stanl. Wakef. Linw. Dind.
 Cf. ad 788. (Idem vitium est Suppl. 691. 857.) ποτῶν Wieseler. ἐπίρρ-
 τον] Qu. ἀνήριθμον, vel πολύρρτον, vel ἀείρρτον, vel ἐπισσύτους. Cf. 924.

908. εὐθενοῦντας M. G. εὐστενοῦντας A. εὐστενοῦντα V. Fl. F. εὐθρηνοῦντα
 Pearson. χρόνῳ mss. Magis conveniret ποτὲ aut potius νόσῳ.

909. σωτηρίαν] σωτηρία (sc. πέλοις) Weil.

910—915. delet Todt.

910. τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις] τῶν εὐσεβούντων δ' — Heath.
 τῶν δ' εὐσεβούντων εὐφορωτέρα πέλοι Dav. et (ἐκφορωτέρα) Zakas. δ' om.
 V. Fl. F. ἐκφορωτέρα πέλοις mss. ἐκφορος σπορὰ πέλοι conj. Weil. recepit
 Weckl. ἐκφορὰν αἰεὶ πέλειν anon. ἐκφορὰν πόλει τελοῖς Rauch. Qu. ἐκφορος
 πέλοις αἰεὶ, aut ἐκφορὰ 'τέια (ἔτεία) πέλοι, aut ἐκφορος βροτῶν πέλοις. Cf.
 Addend.

στέρω γὰρ, ἀνδρὸς φτυποίμενος δίκην,
 τὸ τῶν δικαίων † τῶνδ' ἀπένθητον γένος.
 τοιαῦτα σοῦσι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
 πρῆπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
 τήνδ' † ἀστύνικον ἐν βροτοῖς κλύειν πόλιν. 915

Str. 1. XO. δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν,
 οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν
 τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατῆς Ἄρης τε φρούριον θεῶν νέμει,
 ἔνσιβωμον Ἑλλάνων ἄγαλμα δαιμόνων· 920
 ἄτ' ἐγὼ κατεύχομαι
 θεοπίσσασα πρηνεμενῶς
 ἐπιρρύτους βίον τύχας ὀνησίμους
 γαίας ἐξαμβροῦσαι 925

911. φῖτυ ποιμένος mss. φτυποίμενος Lobeck.

912. τῶνδ' ἀπένθητον mss. Qu. κεύσεβων θνητῶν, vel τῶν τε φιλοθέων (σωφρόνων), vel πᾶν ἀπόρθητον (ἀπόρθητον J. B. Mayor), vel πᾶν ἀπήμακτον. Cf. Ag. 895. ἀπενθήτω φρενί. Pers. 347. ἔτ' ἀρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις.

913. Paragraphus praefixa in M. τοιαῦτα σοῦσι] Qu. τοιαῦτα ταῦτα. Post ταῦτα tollendum punctum. σοῦ 'στι M. A. V. Fl. τοιαύτας οὔτοι V. Fl. F.

914. ἀνέξομαι] ἀφέξομαι Pauw. Madvig. τὸ μὴ οὐ M. οὐ om. V. Fl. F.

915. τήνδ' ἀστύνικον] τήν — G. Ald. τήνδ' αὐτόνικον Kirch. Cf. Sept. 221. ἀστυδρομουμέναν πόλιν. Qu. τήνδ' ἐχθρόνικον. Vel τὸδ' ἄστυ νικῶν (aut νίκης) ἐν βροτοῖς τιμὰς ἔχειν (φέρειν). τιμᾶν mss. Qu. εἶναι, πέλειν, κλύειν, aut πρέπειν.

918. τὰν καὶ] Qu. τάνπερ, nisi καὶ valet etiam.

919. νέμει M. νόμον V. Fl. F.

921. ἔτ'] ἄς vel ἔ conj. Wakef. Qu. τῶδ'. Cf. 978.

923. ἐπισύτους mss. ἐπιρρύτους Hart. Mein. prob. Dind. Recte. Cf. 907. καρπὸν τε γαίας καὶ βετῶν ἐπίρρυτον. τύχας] Om. F. τόκοις suadet Wakef. Qu. γονὰς aut τροφὰς. βίους ὀνησίμους V. F. Vocem βίου, nec sensui nec metro convenientem, amotam velit Wakef. ὀνησίμου Pearson.

925. γαίας] γαίας τ' conj. Wakef. ἐξαμβροῦσαι M. (ζτ in marg.) G. ἐξαμβροῦσαι V. Fl. F. ἐξαμβροῦσαι Pauw. Sch. Well. Herm. Weil. Fr. Weil. Don. Sidg. ἐξαμβροῦσαι Butl. ἐξαμβροῦσαι Mein. ἐξαμβροῦσαι (?) Dind. ἐξαμβροῦσαι Scholef. Pal. "Cf. Herod. VII. 188. αἱ δὲ (νέες) περὶ αὐτὴν τὴν Σηλιάδα περιέπιπτον, — αἱ δὲ ἐς Κασθαναίην ἐξεβράσσοντο. 190. πολλὰ μὲν χρῦσσα ποτήρια — ἀναβρασσόμενα ἀνείλετο. Paus. III. 24. 3. καὶ ὕφ' ἡμῶν τὰ ὑπὸ τοῦ κλύδωνος ἀπωθούμενα ἐς τὴν γῆν ἐκβεβράσθαι καλοῦσιν οἱ πολλοί." (Pal.) Greg. Nyss. Or. II. οὐχ ἡ γῆ αὐτομάτως ὥσπερ τοὺς τέττιγας ἐξέβρασε. Sed penultima in aoristo βράσαι brevis est. Conjecturae ἐξαμβροῦσαι favet metrum (v. ant. 947. πλουτόχθων ἐρμαίαν). Nullum tamen verbi βρῦειν transitivo sensu usurpati, quod sciam, exemplum repertum est.

φαιδρὸν ἄλλον σέλας.

- AΘ. *τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
δράσω, μεγάλας καὶ δυσαρέστους
δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.
πάντα γὰρ αὐταὶ τὰ κατ' ἀνθρώπους* 930
*ἔλαχον διέπειν. ὃ γε μὴν κύρσας
βαρεῶν τούτων οὐκ οἶδεν ὄθεν
πληγαὶ βιότου (προσέκυρσαν).
τὰ γὰρ † ἐκ προτέρων ἀπλακῆματά νιν
πρὸς τάσδ' ἀπάγει, σιγῶν (δ') ὄλεθρος* 935
*καὶ μέγα κομποῦντ'
ἔχθραῖς ὄργαῖς ἀμαθύνει.*

- Ant. 1. XO. *δενδροπήμων δὲ μὴ πνέει βλάβη·
τὰν ἑμὰν χάριν λέγω·* 939
*φλογμός τ' ὀμματοστερῆς φνυτῶν τὸ μὴ περᾶν ὄρον
† τόπων,
μηδ' ἄκαρπος αἰανῆς ἐφερπέτω νόσος,*

928. *πράσσω* mss. Leg. *πράξω* aut *δράσω*.

931. *ὁ δὲ μὴ κύρσας* mss. *ὁ δὲ δὴ κύρσας* Pauw. Mull. Fr. *ὃ γε μὴν κύρσας* Linw. Weil. et Herw., coll. Prom. 871.

932. *βαρεῶν* mss. *ἰλαρῶν* (!) Weil. Sidg. *τῶνδ' εὐμενέων* Hart. *χαροπῶν* (!) Weckl. *προφρόνων* vel *εὐνων* Rauch. (Illud praesferendum.) *βαρεῶν* Ahr. Dind. *πρώων* Sch. Epica forma *βαρεῶν* pro *βαρειῶν*, ut *τέλειος* pro *τέλειος*, *τελειῶν* pro *τελειῶν*, *βρότειος* pro *βρότειος* (171.). Nullum tamen hujus licentiae, quod sciam, apud tragicos exstat exemplum. Cf. Soph. Oed. R. 677. *σοῦ μὲν τυχῶν ἄγνωτος*, etc. Oed. C. 1482. *ἐναισίῳ δέ σου τύχοιμι*. Phil. 320.

933. (*προσέπαισαν*) supplem Herm. Sidg. (*προσέκυρσαν*) Minckwitz. (*νιν ἐπῆλθον*) Dav. Supplendum forsitan (*νιν ἔχουσαν*).

934. *τὰ γὰρ ἐκ προτέρων*] Qu. *τὰ γὰρ οὖν προτέρων*. *ἀπλακῆματα* M. G. P. A. *ἀμαρτήματα* (om. νιν) V. Fl. F. *ἀπλακῆματα* Pauw.

935. *σιγῶν* M. *σιγῶν* (δ') Musgr. Herm. Weil. Weckl.

936. *μέγα φωνοῦντ'* mss. Hoc significaret alta voce loqui. Quare *μέγα κομποῦντ'* Hart. Corrigendum forsitan *μεγαλαυχοῦντ'*, quod proponit etiam Todt.

940. *φλογμός* (et ζτ in marg.) M. *φλογμός* (τ') Turn. et fortasse Fl.

941. *ὄρον τόπων* mss. *ὄρον τόκων* Sch. Both. *ὄρον τὸ πᾶν idem*. *ὄρον λόπων* (aut *λοπῶν*) Wecklein. (Hom. Od. 19, 233. *τὸν δὲ χιτῶν' ἐνόησα περὶ χροῦ σιγαλόεντα, | οἷόν τε χρομύοιο λοπῶν* (corticem, tunicam) *κατὰ ἰσχαλίοιο*. Hippocr. 799—812.) *τόπων mendosum est*. Qu. *τὸ μὴ περᾶν ὄρους ἄκρους*, vel potius *τὸ μὴ περᾶν ὄρον* (*ὄρους*) *χθονός*. Cf. Eur. Phoen. 670. *ἐνθεν ἐξανῆκε γὰρ πάνοπλον ὕψιν ὑπὲρ ἄκρων ὄρων χθονός*.

- μῆλα δ' εὐθενούντα γὰ
 ξὺν διπλοῖσιν ἐμβρούοις 945
 τρέφοι, χρόνω (δὲ τῶ) τεταγμένω γόνος
 πλουτόχθων ἐρμαίαν
 δαιμόνων δόσιν τίοι.
- AΘ. ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον,
 οἷ' ἐπικραίνει; μέγα γὰρ δύναται 950
 πότνι' Ἐρινὸς παρὰ τ' ἀθανάτοις
 τοῖς θ' ὑπὸ γαίας, περὶ δ' ἀνθρώπων
 φανερωῶς τελέως ἐπικραίνουσι,
 τοῖς μὲν ἀοιδᾶς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
 βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι. 955
- Str. 2. XO. ἀνδροκμητᾶς δ' ἀώρους ἀπεννέπω τύχας.
 νεανίδων δ' ἐπηράτων
 ἀνδροτυχεῖς βιώτους δότε κῦρος ἔχουσαι, 960
944. μῆλά τ'] Leg. μῆλα δ'. εὐθενούντ' ἄγαν M. G. A. εὐθηνούντ' ἄγαν G.
 Fl. F. εὐθενούντα Πάν Mein. Weckl. Sidg. εὐθενούντα γὰ Dobr. Dind. Pal. Weil.
945. διπλοῖσιν Fl. V. διπλοῖς M. G. A.
946. τρέφοι· χρόνω τε τῶ τεταγμένω γόνος Verrall. τρέφοι] Qu. φέροι.
 γόνος (δ' αἰεῖ) Musgr. Pal. γόνος (δὲ γὰς) olim Herm. Mein. Donaldson.
 prob. Weckl. γόνος ~ - Dind.
947. πλουτόχθων, ἐρμαία δαιμόνων δόσις, τίοι conj. Wakef. Qu. — πέλοι.
949. ἀκούετε] ἀκούεις Mein. πόλεως] χώρας malit Weil.
950. οἷα M. οἷ' Rob. Pauw. Weckl. ἐπικραίνει M. G. A. ἐπικραίνει V. Fl. F.
952. τοῖς θ' mss. Sidg. τοῖς Heims. Weil. Weckl. ὑπὸ γαίαν mss. ὑπὸ
 γαίᾳ Dav. Leg. ὑπὸ γαίας. (Cf. Eur. Alc. 896. Hec. 149.) Frustra ὑπὸ γαίαν
 defendit Wecklein, coll. Hec. 149. θεοὺς τοὺς τ' οὐρανίδας τοὺς θ' ὑπὸ γαίαν
 (l. γαίας). Alc. 895. φίλων τῶν ὑπὸ γαίαν (l. γαίας). Aeschin. 2, 41. τῶν
 ὑπὸ τὸν ἥλιον (l. τῶ ἡλίῳ) ἀνθρώπων. περὶ τ' mss. περὶ δ' Hart.
953. φανερωῶς mss. φανερωῶν Cas. Weckl. φανέρ' ὡς τελέως Mein. Suspe-
 ctum. Qu. πάντων αὐτ' θνητῶν. τελέως] τὸ τέλος Bothe.
954. διαπράσσουσιν] Qu. ἐπικραίνουσιν. Cf. 968. Vel διεπόουσιν αἰεῖ. κρύων
 (et in marg. ζτ) M. δακρύων Ald. Turn. δακρύοις Cas. Qu. δάκρυσιν. Causa
 vitii similitudo syllabarum δ' αὐ et δα —.
955. βίον ἀμβλωπὸν] Fort. βίον μεστόν (αὐτὴν πλήρη). Cf. 960. παρέ-
 χουσαι] παρέχουσι Musgr.
958. νεανίδων τ' ἐπηράτων mss. Qu. νεάνισιν δ' ἐπηράτοις. τ' mss. Leg. δ'.
960. κύρι' ἔχοντες mss. Qu. κῦρος ἔχουσαι, vel κύρια οὐσαι. Cf. Suppl.
391. οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ. Soph. OC. 1779. πάντως γὰρ ἔχει τάδε
 κῦρος. ἔχοντες mss. ἔχουσαι Pauw. Pearson. (Cf. 967. τιμιώταται θεῶν.) ἔχοντας
 Sch. Schoem.

- θεαὶ καὶ Μοῖραι ματροκασιγνήται,
 δαίμονες δρθονόμοι,
 παντὶ δόμῳ μετάκοινοι,
 παντὶ † χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς 965
 ἐνδίκους ὀμιλίας,
 παντᾶ τιμώταται θεῶν.
 ΑΘ. τάδε σοῦ χώρα τῆμῃ προφρόνως
 ἐπικραίνουσης
 γάννυμαι· στέργω δ' ὄμματα Πειθοῦς, 970
 ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐνώμα
 πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπανηναμένας·
 ἀλλ' ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος,
 νικᾷ δ' ἀγαθῶν
 ἔρις ἦδε πλέα διὰ παντός. 975
 Ant. 2. ΧΟ. τὰν δ' ἄπληστον κακῶν μήποτ' ἐν πόλει στάσιμ
 τᾷδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.
 μηδὲ πιούσα κόνις μέλαν αἶμα πολιτᾶν 980

961. θεαὶ τῶν mss. θεαὶ τ' ὦ Herm. Dind. Pal. Weil. θεαὶ καὶ olim Herm. θεοὶ καὶ Butler.

962 sq. ζτ in marg. M.

964. μεγάκοινοι mss. μετάκοινοι Turn. Herm. Herwerden confert 351. et Suppl. 1038. Qu. μὲν ∪ —.

965. παντὶ χρόνῳ mss. παντὶ θρόνῳ Weckl. παντὶ κόρῳ Herw. Qu. παντὶ τρόπῳ, aut παντὶ βροτῷ, aut saltem παντὶ δόμῳ (quanquam praecessit δόμῳ).

967. πάντα mss. πάντε Herm. Hart. παντᾶ Cant. Dind. Pal. Weil. πάντων Turn.

968. τάδε τοι mss. τὰδ' ἐγὼ Burges. Qu. τάδε σοῦ, aut τούτων.

969. ἐπικραίνουμένων mss. Qu. ἐπικραίνουσῶν (sc. τῶνδε coll. 1021., aut ὁμῶν), aut potius ἐπικραίνούσης (cf. 950.). Nisi pro τάδε τοι corrigendum τούτων v. 968. Vix enim activo sensu usurpari potest ἐπικραίνουμένων.

970. ὄμματα] ὄμματι V. Fl. Fort. ὄνομα.

971. μοι] Qu. μου. ἐπωπῆ M. ἐποπιτῆ F. ἐπόπτης V. ἐπόπτα Fl. ἐνώμα Wakef. Qu. ἐνώμα, aut ἔδωκεν aut ἔθειξεν. Cf. 886.

974. νικᾷ δ' ἀγαθῶν] Qu. βριθεῖ δ' ἀγαθῶν, vel πηγῇ δ' —.

975. ἡμετέροι] Qu. ἦδε πλέα, vel ἦδ' ἔσται.

976. τάνδ' M. V. Fl.

977. τᾷδ' ἐπεύχομαι] τᾷδ' ἀπεύχομαι Prien. Qu. τᾷδὲ γ' εὐχομαι.

979. μηδὲ πιούσα M. μηδ' ἐπιούσα A. V. F.

980 sq. ζτ in marg. M.

δι' ὄργαν πονᾶς ἀντιφόνους ἀμᾶς
ἀρπαλίσαι πόλεως.

χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν

κοινοφιλεῖ διανοία,

985

καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί·

πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.

AΘ. ἄρα φρονοῦσαι γλώσσης ἀγαθῆς

ὀδὸν εὐρίσκουσ'; ἐκ τῶν φοβερῶν

τῶνδε προσώπων μέγα κέρδος ὄρω

990

τοῖσδε πολίταις. τάσδε γὰρ εὐφρονας

εὐφρονες ἀεὶ μέγα τιμῶντες

καὶ γῆν καὶ πόλιν ὀρθοδίκαιον

πρέψετε πάντως διέποντες.

995

Str. 3. XO. χαίρετε χαίρετ' ἐναισιμίαισι πλούτου.

981. δι' ὄργαν πονᾶς W. Headlam. δι' ὄργαν ἐχθρῶν Weckl., coll. 937.
πονᾶς M. G. A. Weil. Pal. πονᾶς V. Fl. F. Pauw. Dind. Cf. 464. ἀντικτό-
νοισ ποναῖσι. ἄτας mss. Leg. ἀμᾶς.

983. ἀντιδιδοῖεν] Sc. οἱ πολῖται (980. 991.). Qu. ἀντιδιδοῖ τις.

985. κοινοφιλεῖ M. (ω ex o corr. sec. m.) A. V. Fl. κοινοφιλεῖ M. pr. G.
κοινοφιλεῖ Herm. Dind. κοινὰ φιλεῖν Burges. κοινοθελεῖ Wieseler. Hermanni con-
jecturam confirmat sequens στυγεῖν μιᾷ φρενί.

986. καὶ στυγεῖν mss. καὶ στύγη Herw. Qu. καὶ στυγοῖ, vel κάστυγει (quod
probat Herw.), vel κάστυγέιτονι φρενί.

988. ἄρα Fl. Ma. F. ἄρα M. ἀρὰ M. sec. m. ἄρι Burges. Qu. ἀρ' εὐφρο-
σύνης γλώσσης (τ') ἀγαθῆς —.

φρονοῦσαι — εὐρίσκουσ' A. Fl. φρονοῦσαι M. G. φρονοῦσης V. φρονοῦσαι
et εὐρίσκεις Herm. Dind. Weil. Sidg. φρονοῦσαι — εὐρίσκουσ' Musgr. Pal. φρο-
νοῦντες — εὐρίσκουσ' Weckl. φρονοῦσαι — εὐρίσκειν Pauw. φρόνησις — εὐρίσκει
Both. φρονοῦσαι — εὐρίσκειν Weil. φρονοῦσ' εὐ H. Voss. Butler.. ἀρ' εὐφροσύνης
— εὐρίσκεις olim Sch. φρονοῦντος — εὐρίσκειν conj. Weil. ἐκ mss. καὶ Hart.

990. προσώπων] προσέρπον frustra W. Headlam.

991. εὐφρονας V. Fl. F. Turn. εὐφράνας M. G. P. εὐφρόνας Aug.

992. ἀεὶ M. αἰεὶ Fl. Ma. F. Weckl.

993. καὶ γῆν mss. γαῖαν Dav. καὶ γῆ καὶ πόλιν Herm. Fr. Linw. Cf.
ad 755. πόλιν] Qu. βίον.

994. ὀρθοδίκαιον] ὀρθοδίκαιοι Aug. Cf. v. εὐθυδίκαιος. Qu. ἐς τὸ δίκαιον
(as regards what is just).

995. πάντες M. etc. πάντως V. Both. Pal. Weil. Weckl. διάγοντες mss.
Leg. διέποντες (ita etiam Hart.), aut κατέχοντες. Fort. πρέψετε λάμπουσιν
ἐχοντες, aut hujusmodi aliquid.

996. χαίρετ' mss. (χαίρετε) Turn. ἐναισιμίαις M. ἐν αἰσιμίαισιν. χαίρετ'

- χαίρει', Ἀττικὸς λεὼς ἔκταρ ἡμένας Διὸς 997
 παρθένου φίλας φίλοι, σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.
 Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς ὄντας ἄζεται πατήρ.
- AΘ. χαίρετε χθμῆϊς· προτέραν δ' ἐμὲ χρῆ 1003
 στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσιν
 πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν. 1005
 ἔτε καὶ φεγγῶν τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν
 κατὰ γῆς σύμεναι τὸ μὲν ἀτηρὸν
 χώρας ἀπέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
 πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκη.
 ὑμεῖς δ' ἠγεῖσθε, πολισοῦχοι 1010
 παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκους.
 εἶη δ' ἀγαθῶν
 ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.
- Ant. 3. ΧΟ. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἔπος διπλοῖζω, 1014
- Dind. F. ἐν αἰσιμίαισι Ask. Butl. ἐν αἰσιμίαισιν (deleto πλούτου) Burn. ἐν αἰσι-
 μίαισι Weil. χαίρετε χαίρει' ἐν αἰσιμόπλουτοι (vel ἐρασιμόπλουτοι) conj. Blom.
 Sic ἀρχαῖόπλουτος Ag. 1043. Quum χαίρειν τινὲ (non ἐν τινι) dicant Attici,
 praestat correctio ἐν αἰσιμίαισι. Qu. ἐπ' ἀφροναίσι. Cf. Fr. 198. βίτον
 ἀφρονον. Fr. 68. Sic προναίσι (pro προναίᾳ) Ag. 683.
997. ἀστικός λεὼς] ἀττικός — Erotian. v. ἔκταρ p. 192. Cf. 681. Ἀττικός
 λεὼς. 290. αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεῶν. Forma ἀστικός est Lex.
 Seg. p. 454. et p. 456. ἀστικός Theocr. XX. 4.
998. ἡμενοι mss. ἡμένας Both. Bergk. Zakas. ἡμένης Burges.
999. παρθένους M. G. A. Fl. παρθένους V. F. παρθένου Rob. Turn. φίλας
 φίλοι] Qu. φίλας κόρας.
1000. ἐν χρόνῳ mss. ἐν θρόνῳ Heyse. Todt. ἐμφορονος Weil.
1003. προτέραν] Qu. πρότερον. δέ με mss. δ' ἐμὲ Wakef. Pors. Dind. Weckl
1005. φῶς θ' Herm. (sublato puncto post προπομπῶν). ἱερὸν malit
 Wakef. πρόπομπον mss. προπομπῶν Bentl.
1006. σφαγίων mss. ζτ in marg. M. φεγγῶν (φεγγέων) Schoem. Hart.
 Weckl. σπονδῶν Todt. φανῶν (πανῶν) conj. Weil. Qu. δαῖδων. Cf. 1006. 1029.
1007. ἀτήριον mss. ἀτηρὸν Bentl. Cf. ad Soph. Ant. 4.
1008. χώρας κατέχειν mss. χῶρα κατέχειν conj. Pal. Weil. Weckl. χωρὶς
 κατέχειν Linw., coll. Pers. 223. Ag. 637. Log. χώρας ἀπέχειν (Burges. Hart.).
1010. ἡμεῖς mss. ὑμεῖς Turn.
1011. μέτοικοι mss. μετοίκους Turn.
1013. πολίταις] πολιτῶν Burges.
1014. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἐπιδιπλοῖζω mss. Qu. χαίρετε χαίρει',
 ἐπανδιπλοῖζω (Herm. Linw.), vel — ἔπος διπλοῖζω (Dind.). Cf. ad v. str. 996.
 Ag. 809. δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίᾳ προσήμενος | ἄχθος διπλοῖζει τῷ πεπα-

- πάντες οἱ κατὰ πόλιν, δαίμονές τε καὶ βροτοί,
 Παλλάδος πόλιν νέμοντες· μετοικίαν δ' ἔμην
 εὖ σέβοντες οὐτι μέμψεσθε συμφορὰς βίου. 1020
- AΘ. αἰνῶ τε μύθους τῶνδε τῶν κατεγγμάτων,
 πέμψω τε φέγγει λαμπάδων σελασφόρων
 ἐς τοὺς ἔνερθε κἂν σκότῳ χθονὸς τόπους
 ξὺν προσπόλοισιν, αἶτε φρουροῦσιν βρέτας
 τοῦμὸν δικαίως. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς 1025
 Θησῆδος ἐξήκει τόδ', εὐκλεῆς λόχος
 παίδων γυναικῶν καὶ στόλος πρεσβυτίδων
 φρονικοβάττιος ἐνδυτῶν ἐσθήμασι.
 πρόβατε, καὶ τὸ φέγγος ὀρμάσθω πυρὸς,
 ὅπως ἂν εὐφρων ἦδ' ὀμμία χθονὸς 1030

μένῳ νόσον. Legitur ἐπανδιπλιζέω (l. ἐπανδιπλοίζω, iterare) Prom. 817. Delendum fortasse prius χαιρέτε. Cf. ad 996. Sed praestat fortasse χαιρέτε χαιρέτ' (deleto δ' αὐθις) —, aut χαιρέτ' ἔτ' αὐθις —. ἐπιδιπλοίζω (litera post ω in M., fort. ν) mss. ἐπανδιπλοίζω Herm. Pal. ἐπει διπλοίζω Wiesclor. ἔπη διπλοίζω Weil. Weckl. ἔπος διπλοίζω Fr. Dind. Donaldson.

1016. Παλλάδος πόλιν νέμοντες] Qu. Παλλάδος χώραν ἔχοντες.

1020. εὖσεβοῦντες mss. εὖ σέβοντες Turn. Hart. Weil. Recte. Cf. ad Ag. 329.

1021. αἰνῶ δὲ μύθους M. αἰνῶ τε μύθους Herm. Dind. αἰνῶ τ' αἰδοῦς Heims. prob. Herw. Qu. αἰνῶ μὲν ὑμᾶς (et mox πέμψω δὲ) —. Requiritur enim pronomen ὑμᾶς post πέμψω. δὲ mss. τε Herm. Hart. Pal. Dind. Weil. Weckl.

1022. τε mss. Qu. δέ. φέγγει M. φέγγη Fl. Mull. Herm. Dind.

1023. εἰς mss. ἐς Dind. καὶ κάτω χθονὸς mss. τῆς ἐμῆς aut Ἀττικῆς (ἀστικῆς) χθονὸς Herw. Qu. καὶ κατὰ χθονὸς, aut κἂν σκότῳ χθονὸς (conj. Weil.), aut ἐνερθεν ἐν σκότῳ χθονὸς.

1026. Θησῆδος (Θησείδος pr.) M. Θησῆδος Wakef. ἐξίκουτ' ἂν] Qu. ἐξήκει τόδ', vel ἐξελέγηθ', vel ἐξεῖσιν τίχ', vel ἐνθιδ' ἐστίν. Post h. v. unius versus lacunam notant Herm. Dind. Weil. Weckl.

1027. παίδων] ἀνδρῶν Hart. Mein. γυναικῶν καὶ mss. γυναικῶν τε στόλος Hart. στόλος] στόλοις conj. Weil. Post h. v. lacunam indicant Herm. Dind., in versibus amissis Εὐμενίδων nomen Furiis ab Minerva impositum esse suspicati, quod in extrema parte fabulae factum esse testantur Aristophanes Byzantinus in ὑποθέσει et Harpocrates s. v. Εὐμενίδες. Cf. ad 1030. 1041.

1028. ἐνδυτοῖς mss. ἐνδυτοὶ δ' Wakef. ἐνδυτῶν Hart. Weckl. Leg. ἐνδυτῶν, aut ἐμπρέπων, aut ἐνδυτοὶ σφ'. Cf. Eur. Ion. 23. στέμμασί γ' ἐνδυτός. Qu. ποικίλοις vel ποικίλοις τ'. ἐσθήμασιν mss.

1029. τιμᾶται (ε sup. sec. m.) M. τιμᾶτε cet. πρόβατε Pal. (ad Ach. 257.) Weckl. Cf. Eur. Fr. 75, 2. φίλαι φίλαι, πρόβατε.

1030. εὐφρων] Cf. Argumentum et Harp. s. v. Εὐμενίδες· Αἰσχύλος ἐν Εὐμενίσῳ εἰπὼν τὰ περὶ τὴν κρίσιν τὴν Ὀρέστου φησὶν ὡς ἡ Ἀθηνᾶ πραι-

τὸ λοιπὸν εὐάνδρουσι συμφοραῖς πρέπη.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

Str. 1. βᾶτ' ἐν ὁδῶ, μεγάλοι βαρύτεμοι
Νυκτὸς παῖδες ἀπαιδες, ὑπ' εὐφροσι πομπᾶ·
εὐφραμεῖτε δὲ, χωρῖται·

1035

Ant. 1. γᾶς ὑπὸ κεῦθος, ἦν' ὠγγύλοισιν
τιμαῖς καὶ θυσίαις περισέπτοι ἔσεσθε.
εὐφραμεῖτε δὲ πανδαμί.

νασα τὰς Ἐρινύας ὥστε μὴ χαλεπῶς ἔχειν [πρὸς τὸν Ὀρέστην] Εὐμενίδας (adde αὐτὰς?) ἀνόμασεν. Lacunam hic notat Weil.

1031. Qu. τὸ λοιπὸν εὐδοῶ τὰ σύμφορ', ὡς πρέπει (πρέπει Ald.). εὐάνδρουσι συμφοραῖς] Haec non intelligo. εὐάνδρουσιν M. G. V.

1032. Chori nota in M. ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ schol. Dind. Weckl. προπομπὸς χορὸς Fl. παραχορήγημα praefibit Merkel. βᾶτ' ἐν δόμῳ mss. βᾶτε δόμῳ Weil. Herm. Dind. Weil. βᾶτε δόμους Emper. Pal. Herw. βᾶτε δρόμῳ Naber (coll. ad Aesch. Fr. 386. Arist. Av. 1710.). βᾶτε δόμον Sch. Bo. Burg. Butl. Herw. conj. Drake. βᾶτ' ἐς ὁδὸν Mein. βᾶτε δόμους, vel βᾶτε δ' ὁμοῦ, vel βᾶτ' ἐν ὁδῶ Pal. βᾶτε νόμῳ Merkel. Qu. βᾶτε δόμους, vel βᾶτε κάτῳ, vel βᾶτε πρόσω, vel βᾶτ' ἐν ὁδῶ, vel βᾶτ' ἐς ὁδόν. Cf. 1042. Soph. Fr. 760. βᾶτ' εἰς ὁδὸν δὴ πᾶς ὁ χειρῶναξ λεῶς. φιλότιμοι mss. μεγάλας ἐρίτιμοι Thiersch. Qu. βαρύτεμοι. Cf. Suppl. 25. ἕπατοι τε θεοὶ καὶ βαρύτεμοι χθόνιοι.

1033. παῖδες ἀπαιδες mss. ἀπαιδες delent Donaldson. Drake. Sidg. Cf. Pers. 680. νᾶες ἄναιες.

1034. εὐθύφροσι mss. εὐφροσι Burn. L. Dind. Hart. Weil. Weckl.

1035. 1039. 1043. 1047. praeconi tribuit Kirch.

1035. χωρεῖτε mss. χωρῖται Herm. Dind. Pal. Weil. Sidg. χαίρουσαι Sch. χωροῦσαι H. Voss. πανδαμί (ex 1039.) Schwenck. Weil. Weckl. Post χωρῖται plene distinguendum.

1036. γᾶς ὑπὸ κεῦθεισιν mss. γᾶς ὑπὸ κεῦθος, ἦν' — τύχητε Herwerden, coll. Suppl. 779. κελαινὸν εἶ τι κεῦθός ἐστι που. Soph. Ant. 818. κεῦθος νεκύων. Eur. Alc. 875. Hec. 1. νεκρῶν κευθμῶνα. ὠγγύλοισιν καὶ τιμαῖς mss. ὠγγύλοις καὶ τιμαῖς Wieseler. ὠγγύλοις οὐ τιμαῖς conj. Weckl.

1037. καὶ τιμαῖς mss. [καὶ] τιμαῖς Herm. Dind. Weil. Sidg. περισέπτα τυχοῦσαι Musgr. περισέπται [τύχη τε] Sidg. περισέπται ἔσεσθε Herw. περισέπτα τύχοιτε Scholof. περισέπτα τύχοιτ' ἂν Heims. Leg. περισέπτοι ἔσεσθε.

περισέπται] περισέπται M. G. P. F. περισέπτα V. περισέπτα A. πυρίσεπτοι ingeniose Pal. περισέπτ' ἦν' ἔχητε Weil. Qu. περισέπτοι, aut πυρίδαπτοι (1041).

τύχα τε M. τύχας τε G. τύχα τε V. τύχοιτε Wakef. τύχοιτ' ἂν Heimssoeth. τέτυκται Wieseler conj. Weckl. τύχη τε additamentum metricum esse opinantur Drake et Donaldson. Fort. λιταῖς τε. Vel θυσίαισιν ὑπαι περισέπτοις. ζτ in marg. M. Cf. ad 1034.

COMMENTARIUS.

1. *πρῶτον μὲν* —] Apodosis his est *ἔπειτα* v. 29. *πρεσβεύω*] Honoro. Schol. *προτιμῶ*. Cf. 21. Ch. 488. *πρῶτον πάντων δὲ τόνδε πρεσβεύσω τάφον*. Ch. 631. *κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον λόγῳ*. Ag. 1300. *ὁ δ' ὑστατός γέ που χρόνος πρεσβεύεται*. Connecte *πρῶτον* cum *θεῶν*. *Ministra Apollinis, invocatis numinibus omnibus cum templo ejus consociatis, introit et mox perterrita egreditur narrans quae horrenda viderat, interfectorem sanguine stillantem lapidi ingenti umbilico dicto accumbentem Furiasque diras circa eum prostratas dormientes.*

2. *ἐκ δὲ τῆς*] Post eam vero. *Epicus* articuli usus, frequens apud Aeschylum. Cf. Sept. 197. *χῶτι τῶν μεταλχμιον*. Suppl. 439. 1047. Pr. 237. etc.

Θέμις] Cf. Pr. 225. *Θέμις καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφή μία*. Omnes hae deae, *Γαῖα, Θέμις, Φοῖβη*, ad priscum Titanum regimen pertinebant. V. Hesiod. Th. 117. 135 sq. *Τιτανίς Θέμις* memoratur Pr. 874.

3. *μητρὸς*] Sc. Themidis. Alibi (Pr. 209.) eadem est Terra atque Themis. *τόδ' ἔζητο μαντεῖον*] Cf. Ag. 183. *δαιμόνων — σέλιμα σεμνὸν ἡμένων*. 664.

5. *λάχει*] Sorte, loco.

θελούσης] Sub. *αὐτῆς*.

6. *Τιτανίς*] Titanum, *Ὀδρανὸς* et *Γαίας* prolis, catalogum, in quorum numero et *Θέμις* et *Φοῖβη* memorantur, dat Theogoniae auctor (Hes. Theog. 134.).

7. *Φοῖβη*] Secundum Theogoniae auctorem (v. 403.) Titanis *Φοῖβη* Latonae mater, ideoque *Φοῖβου* avia fuit. Ex consuetudine igitur nepoti ea et nomen suum et natalo donum dedit.

δίδωσι — Φοῖβη] Sc. oraculum. Secundum Pindarum (apud schol.) et Euripidem (Iph. T. 1259.) Apollo hoc adytum sacrum vi occupavit.

ἦ] Ea. *Epicus* usus articuli, ut in Sept. 17. *ἦ γὰρ νέους — ἐθρέψατ'*.

γενέθλιον δόσω] Anglice as a birth-day present. "There were two birth-festivals at Athens, the *ἀμφιδρόμια*, when the infant was carried round the hearth on the seventh or fifth day, and the *δεκάτη* (tenth-day festival), when it was named and fully recognised by the father. On both occasions, especially the latter, presents were given." (Sidg.)

8. *τήθης*] Anglice grandmother. Phoebe enim Latonae mater fuit (Hesiod. Th. 406.).

παρώνυμον] I. e. leviter declinatum sive mutatum (sc. *Φοῖβος* a *Φοῖβη*), non omnino *ἐπώνυμον*.

9 sq. "The poet gives the traditional history of the bringing of Apollo's worship from Delos to Attica by sea, and thence by road (13) to Delphi." (Pal.)

9. *λίμνην*] Lacum sive portum Deli intellige, in septentrionali parte insulae situm, qui rotundus sive annularis (*τροχοειδής*, Herod. II. 170.) est. Cf. Eur. Iph. T. 1078. *λίμναν· εἰλίσσουσαν ὕδωρ κύκλιον*. Ion. 167. Theogn. 5. *Φοῖβε ἀναξ, ὅτε μὲν σε θεὰ τέκε πότνια Λητώ — ἐπὶ τροχοειδεῖ λίμνῃ.*

Δηλίαν τε χοιράδα] Cf. Eur. Tro. 89. *ἀκταὶ δὲ Μυκόνου Δήλιαί τε χοιράδες· χοιράδα*] Rupem. Anglice hog's back, ridge. Cf. Pers. 421. *ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθουν*. Mons Cynthus dicitur, unde Cynthus Apollo.

10. *ναυπόρους*] Navibus frequentatos. Dicitur Atticae regionis ora.

13. *κελευθοποιοὶ*] Anglice, pioneers.

παῖδες Ἡφαίστου] I. e. fabri ferrarii. Sic medicus *λατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος* dicitur Suppl. 263. Artis enim ferrariae inventor fuit Hephaestus, Erichthonii regis Atticae mythici pater. Simul Athenienses intelliguntur, quorum progenitor Erichthonius Hephaesti filius fuit (Paus. I. 2 f.). Schol. *οἱ Ἀθηναῖοι*. *Θησεὺς γὰρ τὴν ὁδὸν ἐκάθηρε τῶν ληστῶν καὶ, δταν πέμπωσιν εἰς Δελφοὺς θεωρίδα, προέρχονται ἔχοντες πελέκεις ὡς διημερεύσοντες* (I. διημερώσοντες aut ἔξῃ.) *τὴν γῆν*. De via sacra ab Athenis ad Delphos per Phocida et Boeotiam ducente (Herod. VI. 34.) v. Müller. Dor. I. p. 267 sq. "There was a sacred way from Athens to Delphi, and Atheniam tradition evidently affirmed that it had been made of old by Athenians for Apollo. The Scholiast mentions an interesting ceremonial, plainly a survival bearing on this tradition, that, when Athens sent a mission to Delphi, the sacred ambassadors were preceded by men with axes. The Boeotian Pindar, on the other hand, makes Apollo start from Tanagra in Boeotia, according to the Schol." (Sidg.)

14. *ἡμερωμένην*] Cultam. Anglice cleared. Cf. Herod. I. 126. *ἐξημερῶσαι τόπον ἀκανθώδη*. Strab. IX. p. 612. *τὸν Ἀπόλλωνα τὴν γῆν ἐπιόντα ἡμεροῦν τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τε τῶν ἀνημέρων καρπῶν καὶ τῶν βίων, ἐξ Ἀθηρῶν δ' ὀρηθέντα ἐπὶ Δελφοὺς ταύτην ἰέναι τὴν ὁδὸν ἣ νῦν Ἀθηναῖοι τὴν Πυθιάδα πέμπουσι*. Haec autem via per Thessaliam vicinasque regiones ducebat teste Aeliano V. H. III. 1. Cf. Eur. Herc. 20. *ἐξημερῶσαι γαίαν*. Pind. Isthm. 4, 98. *ναυτιλίαισι πορθμὸν ἀμερώσαις*.

15. *τιμαλφεῖ*] Honorat. Cf. 626. *τιμαλφούμενον*. 807. *τιμαλφουμένες*. Ag. 922. Fr. 53. *τιμαλφής*.

16. *πρυμνήτης ἀναξ*] I. e. gubernator. Cf. 765. *ἄνδρα — πρυμνήτην χθονός*. Sept. 2. Soph. Fr. 481, 1. *πρωρατῆς στρατοῦ*.

17. *τέχνης — ἐνθεον*] Ut *ἐμπειρός τινος* dicitur. Nisi corrigendum *τέχνης — ἐνθεον*. Cf. Ag. 1209. *ἤδη τέχνας ἐνθέοις ἡρημένη*. Mendosum videtur *φρένα*. V. annot. crit. De constructione cf. Eur. Tro. 410. *εἰ μὴ σ' Ἀπόλλων ἐξεβάχχευσεν φρένας*.

18. *Ἰξεί*] Collocat. Cf. Suppl. 847. *Ἰξω σ' ἐπ' ἄμαλα*.

19. *Λιὸς προφήτης*] Cf. 618. Fr. 82. *ταῦτα γὰρ πατήρ | Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξίᾳ θεοπίσματα*. Hom. H. Apoll. 1, 132. *χρήσω δ' ἀνθρώποισι Λιὸς νημερτέα βουλήν*. Verg. Aen. III. 251. 'Quae Phoebus pater omnipotens, mihi Phoebus Apollo | praedixit.' (Weckl.) Adde Hom. H. Merc. 471. *σὲ δὲ φρασι δαήμεναι ἐκ Λιὸς ὀμφῆς | μαντείας, ἐκάεργε, Λιὸς πάρα θέσφατα πάντα*. 533 sq.

προφήτης] Interpres.

20. φρομιάζομαι] Primo loco invoco. Cf. Ag. 1354.

21. Παλλὰς προναία] Callimachus apud schol. *χῆ Παλλὰς Δελφοί νῦν δὲ ἰδρύνοντο (ἰδρύσαντο?) προναίην.* Herod. I. 92. *Παλλάδος προνηΐης τῆς ἐν Δελφοῖσι;* VIII. 37. *κατὰ τὸ ἶδρον τῆς ὀνομαζομένης Προνηΐης Ἀθηναίης.* Diod. Sic. XI. 14. *μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς προναίας Ἀθηναῶς.* Aeschin. c. Ctes. p. 69. Forma antiqua *προναίη* utitur Callimachus apud schol. Alteram formam recentiorem agnoscunt Demostheues p. 780. Aeschylus c. Ctes. 69. et Pausanias IX. 10. 2. *Ἀθηνᾶ καὶ Ἐρμῆς ὀνομαζόμενοι Πρόναοι.* X. 8. 7. In inscriptione Delphica legitur *τῆ Ἀθάνᾳ τῆ προναίᾳ.* Ita autem appellabatur dea quia Delphis *πρὸ τοῦ ναοῦ* statua ejus sita erat. De ipso templo ejus v. Paus. X. 8. 6. Similia *περίναος* et *σύνναος* confert Dind.

21. πρεσβεύεται] Principem locum obtinet. Cf. Ch. 631. *κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Ἀήμιον λόγῳ.* Ag. 1300. *ὁ δ' ἕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται.*

22. Κωρυκίς πέτρα] Cf. Eur. Bacch. 559. *κορυφαῖς Κωρυκίαις.* Strab. p. 417 A. V. Herod. VIII. 36. Soph. Ant. 1126. *σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας στέροψ ὅπωπε ληνὸς, ἐνθα Κωρύκιοι νύμφαι στείχουσι (παῖζουσι?) Βακχίδες.* Paus. X. 32. 7. Strab. IX. p. 417. Schol. ad Soph. Ant. 1128. *Κωρύκιον ἄντρον ἐν Παρνασσῷ.* "The Korykian cavern (grotto) was a remarkable cave high up in Parnassus, seven miles from Delphi. The cavern contains two large chambers 100 and 200 feet long respectively. It was the refuge of the Delphians in the Persian invasion (Herod. 8, 36.), and more than once when their country was invaded. It was sacred to Pan and the nymphs." (Sidg.)

πέτρα κολλη] I. e. *ἄντρον*, Anglice grotto.

23. ἀναστροφῆ] Annon *ἐπιστροφῆ* (Angl. the resort, abode)?

24. Βρόμιος] Cognomen Bacchi frequens, a *βρέμειν* derivatum. "Aeschylus in glorifying Delphi fixes there the scene of the great vengeance of Bacchus on Pentheus. Euripides in the Bacchae makes Kithairon (between Attica and Boeotia) the scene, and the scholiast says that Aeschylus himself also follows this tradition in the lost play *Ξάντριαι.*" (Sidg.)

25. ἐξ οὗτε] Ex quo. Cf. Pers. 764. Arist. Ach. 628. De *οὗτε* pro *οὐ* posito cf. 1025. Sept. 488. Pers. 300. Rarum hoc in senariis. Epica forma est *δοτε*, Pers. 297. Eum. 1024. Ch. 615. etc.

26. Πενθεὶ καταρράβας μόνον] Cf. Ag. 1604. *φόνου ζιφυεύς.* Hom. Od. 16, 421. *Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόνον τε | ῥάπτεις.* Od. 3, 118. *κακὰ ῥάπτομεν.* Eur. Andr. 837. *ἀλεγίς φόνον ῥάβρασα συγγόνῳ σέθεν;* 911. Alc. 552. *ὑπορράπτεις λόγους.* Iph. T. 681. *ῥάβραι μόνον σοι.* Ter. Phorm. III. 2. 6. De caesurae neglectione cf. Pr. 640. *οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστήσῃαι με χροῆ.* Suppl. 920. Pers. 254. 355. 468. 504. 506. 512. 522.

λαγῶ δίκην] Tanquam leporem, tanquam si lepus esset, i. e. dilanians eum tanquam si lepus esset.

27. Πλειστοδ] De hoc parvo fluvio, qui prope Delphos fluit, v. Strab. IX. 3. Apoll. Rhod. II. 771. *πολλὰ δὲ Κωρύκιοι νύμφαι, Πλειστοῖο θύγατραι, | θαρσύνεσκον ἔπαισον, Ἰήϊε κεκληγυῖαι.*

Ποσειδῶνος] Ara ejus erat Delphis.

28. τέλειον — Δία] Zeus the accomplisher (fulfiller). Cf. Ag. 973. Ζεὺ Ζεὺ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει. Suppl. 526. τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεὺ.

29. ἔπειτα] Hoc respondet praecedenti πρῶτον μὲν in v. 1.

30. τυχεῖν με — ἄριστα] That I may fare best (most successfully) of all my former ingresses (into the temple). Precationis infinitivus, ut in Ch. 307. Arist. Ach. 251. etc. Cf. Ch. 711. τυγχάνειν τὰ πρόσφορα. V. annot. crit.

εἰσόδων] Sc. in templum.

31. δοῖεν] Sc. dii supra memorati. Sed v. annot. crit.

παρ'] Pro πάρεισι, ut in Eur. Med. 442. Arist. Ach. 862. 1091. Alii injuria παρ' Ἑλλήνων eonstruunt.

32. ἴων] Contractum ex ἴωσαν. Altera forma ἴοντων est Thuc. IV. 118. Plat. Legg. XII. 956 C.

πάλλω λαχόντες] Ad hanc consuetudinem respicitur Eur. Ion. 908., ubi κληροδὸν δμψὰν dicitur Apollo.

33. Cf. Eur. Ion. 31. θάσσει δὲ γυνὴ τρίποδα ζάθειον | Δελφίς ἀείδουσ' Ἑλλήσι βοᾶς | ὣς ἂν Ἀπόλλων κελυδῆση.

μαντεύομαι] Vaticinor. Alibi hoc verbum oraculum consulere significat.

ὡς ἂν ἡγῆται θεός] As the god may dictate.

34. δρακεῖν] Cf. Ag. 602. φέγγος ἡδίων δρακεῖν. Pr. 903. προσδράκοι. Eum. 166. προσδρακεῖν.

36. ὡς] Ita ut. Epica forma, frequens apud nostrum.

σωκεῖν] I. e. ἰσχύειν, σθένειν. Cf. Soph. El. 119. μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ | λύπης ἀντίτροπον ἄχθος.

ἀκταίνειν] Schol. γαυριῶν καὶ ἀτάκτως πηδᾶν. Hesych. μετεωρίζειν. Angl., to move nimbly. Cf. Fr. 442 N. οὐκέτ' ἀκταίνω. (Ubi ad hunc locum respici suspicor.) Trag. adesp. 125. ἀκταίνον μένος. Cognata forma est Hom. Od. 23, 3. πόδες δ' ὑπερικταίνοντο (ὑπερικταίνοντο?).

37. τρέχω δὲ χερσίν] "Nihil aliud sacerdos indicat quam manuum adjumento sibi ad incedendum opus esse." (Herm.) Cf. Eur. Hec. 1068. Scholiasta τετραποδῆδὸν eam incedere facit, quod vix credible est.

χερσίν] I. e. manuum mearum ope.

ποδακτεῖσθε σκελῶν] Cf. 915. ἀστύνικον — πόλιν. Sept. 207. ἀστυδρομουμέναν πόλιν. 716. κτεάνων χρηματοδαίτας (Weckl.).

38. δείσασα γὰρ γραῦς οὐδὲν —] Cf. Suppl. 748. γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν· οὐκ ἔνεσι' Ἄρης. Eur. Iph. T. 115. δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδμοῦ. Aesch. Ch. 930. δροίτης κατασκήνωμα, δίκτυον μὲν οὖν. Ag. 1396. τάδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν. Subaudiendum ἐστὶ. Cf. 749. 923.

ἀντίπαις] I. q. ἰσόπαις (Ag. 75.). Sic ἀντίθουλος (Ch. 135. Fr. 194.), ἀντήνωρ (Ag. 441.), ἀντίφεργος (Ag. 406.), ἀντίκεντρος (Eum. 136.). Cf. Ag. 81. παιδὸς οὐδὲν ἀρείων. Soph. Fr. 148. Eur. Andr. 326. Lucian. Amor. p. 398. σχεδὸν ἐκ τῆς ἀντίπαιδος ἡλικίας εἰς τοὺς ἐφηβους κριθεῖς.

39. πολυστεφῆ μυχόν] Sc. laureis. Cf. Eur. Ion. 222. ἀρ' ὄντως μέσον ὀμφαλὸν γὰς Φοῖβου κατέχει δόμος; *IGN.* στέμμασι γ' ἐνδύτον. 1309 sq. Arist. Pl. 39. τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων; (Weckl.)

πολυστεφῆ] Cf. Soph. Oed. R. 83. οὐ γὰρ ἂν κάρη | πολυστεφῆς ὄδ' εἴραε etc. μυχόν] Cf. 169. μαντικὸν — μυχόν. 180. μαντικῶν μυχῶν. Ch. 954. ὁ Λοξίας — μέγαν ἔχων μυχὸν χθονός.

40. ἐπ' ὀμφαλῶ] Ita dicebatur lapis albus rotundus qui in adyto (μυχῶ) templi jacebat orbisque terrarum umbilicus esse putabatur. V. Strab. IX. 3. Paus. X. 16. 3. Cf. 166. γὰς ὀμφαλόν. Sept. 747. ἐν μεσομφαλοῖς Πυθικοῖς χρηστηρίοις. Ch. 1036. μεσόμφαλόν θ' ἴδρμα, Λοξίου πέδον. Soph. O. R. 898. Eur. Or. 331. μεσόμφαλοι — μυχοί. Ion. 223. Med. 668. Pind. P. 4, 74. Paus. X. 16. 3. τὸν ὑπὸ Δελφῶν καλούμενον ὀμφαλόν, λίθου πεποιημένον λευκοῦ. Strab. IX. 3.

μὲν] Huic particulae respondet δὲ v. 46.

41. ἔδραν — προστρόπιον] Sessionem supplicem. I. q. προσίτορα (119. 441.). Cf. 234. 237. 445. Ag. 1587. Ch. 287. Soph. O. C. 1309. προστροπαιοῖς — λιτὰς ἔχων. O. R. 2. τίνας ποθ' ἔδρας τάσθε μοι θοάζετε;

αἷματι στάζοντα χεῖρας] Cf. Soph. Aj. 10. κάρη | στάζων ἰδρωτι, Eur. Iph. T. 308. στάζων ἀφρῶ γένειον. Suppl. 586. στόμα | ἀφρῶ καταστάζοντα.

42. νεοσπαδῆς] I. q. νεόσπαστον. Cf. Soph. Ant. 1216. ἀρμόν χώματος λιθοσπαδῆ (λιθοσπάδα?). Alia forma νεοσπᾶς est Ant. 1201. Fr. 445.

43. ἐλαίας — κλάδον] I. e. θαλλόν (v. Hesych. h. v.). Cf. Ch. 1035. θαλλῶ καὶ στέφει. Suppl. 23. ἰκετῶν ἐριουστέπτοισι κλάδοισι. 354. κλάδοις κατάσκον | ὄμιλον. Soph. O. R. 3. ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι.

ὑφυγέννητον] Procerum. Cf. Eur. Cycl. 454. ἀκρέμων ἐλαίας.

44. λήνει μεγίστῳ] Lana praegrandi. Angl. with a very large tuft of wool. Cf. Suppl. 22. σὺν τοῖσδ' ἰκετῶν ἐγχειριδίοις | ἐριουστέπτοισι κλάδοισιν. Ch. 1035. ξὺν τῷδε θαλλῶ καὶ στέφει προσίζομαι etc.

σωφρόνας] 'Piously' vertit Sidgwick. Sensus videtur esse potius modeste.

45. ἀργῆτι μαλλῶ] Cf. Suppl. 333. λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους. 191. λευκοστεφεῖς ἰκτηρίας. Soph. Tr. 675. ἀργῆς οἶδς εὐέρου πόκφ'. Oed. C. 676. τὸν ἀργῆτα Κολωνόν. Soph. Fr. 366. ἦν μὲν γὰρ οἶδς μαλλός. Eur. Bacch. 113. λευκοτρίχων πλοκάμων μαλλοῖς.

τῆδε γὰρ τρανώς ἐρῶ] Sic (hoc) enim aperte narrabo, sc. de ipso supplice. Deinde quae alia horrenda viderat pergīt dicere. Cf. Soph. El. 643. ἀλλ' ὄδ' ἄκουε· τῆδε γὰρ κἀγὼ φράσω. Ag. 1371. τρανώς — εἰδέναι.

τρανώς ἐρῶ] Clare (plane) dicere possum.

48. οὔτοι γυναικας —] Cf. Eur. Med. 1339. λέαιναν, οὐ γυναικα, —. Straton. IV. 546. Σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον.

Γοργόνας] De his v. Pr. 899. et Ch. 1047.

49. Γοργείοισιν — τύποις] Figuris (formis) Gorgoneis. Pro Γοργονείοις. Cf. Suppl. 282. ἐν γυναικείοις τύποις. Sept. 488. Ἰππομέδοντας σχῆμα καὶ μέγας τύπος.

50. ποτ' ἦδη] Pro usitatiori ἦδη ποτέ.

Φινεύς —] Phineus, rex Thraciae, filios suos novercam ipsorum violare in animo habere suspicatus oculos eorum effodit. Quod ob facinus dii irati caecum eum reddiderunt, Harpyiasque miserunt quae coenam ejus abriperent. Fabulam narrat Virgilius Aen. III. 212. Adi etiam Apoll. Rh. II. 178 sq. *Φινεύς* inscripta fuit Aeschyli fabula, cujus unum tantum superest fragmentum.

γεγραμμένης] Pictas. Anglice suppleas female forms (Pal.). Sc. τὰς Ἀρπυίας, quas memorare non necessarium duxit poeta propter vicinam Phinei mentionem. Articulus ante participia aliquando omittitur etiam ubi proprie requiritur, ut in 421. Ch. 353. Pers. 247. Schol. ἀλλ' οὐδ' Ἀρπυίας αὐτὰς λέγω· εἶδον γὰρ αὐτὰς ἐν γραφῇ πτερωτάς. Cf. Ag. 801. 1329. Ch. 232. Arist. Ach. 991. ὡσπερ ὁ γεγραμμένος (Ἔρως) ἔχων στέφανον ἀνθέμων. Ran. 538. γεγραμμένην εἰκόν' ἐστάναι. 938. Lys. 680. Vesp. 97. et ad Ag. 241.

51. *δειπνον φερούσας*] I. e. ἀρπαζούσας. Coenam diripientes. Cf. Virg. Aen. III. 225. 'At subitae horrifico lapsu de montibus adsunt | Harpyiaoe et magnis quatiunt clangoribus alas | Diripiuntque dapes contactuque omnia foedant | Immundo.'

γε μὴν] Tamen. Cf. Ag. 1378. Pr. 871. etc.

52. *μέλαινα*] Cf. Sept. 988. *μέλαινα* Ἐρινός. 832. Ag. 462. *κελαιναὶ* Ἐρινός. Eur. Or. 321. *μελάγχρωτες* *Εὐμηνίδες*. El. 1345. *χρωτὰ κελαιναί*. et ad Ag. 1512. *ἐς τὸ πᾶν*] Omnino. Angl. altogether. Cf. 83. 200. 401. Ch. 940.

53. *οὐ πλατοῖσι φουσίμασιν*] Cf. 138. Pr. 387. *θερμοῖς ἀπλάτου βέλεσι* *πυρηνόου ζάλης*. Hor. Sat. II. 8. 95. 'velut illis Canidia adflasset pejor serpentibus Afris.' (Weckl.) Furiarum spiritus sanguineus et igneus (137 sq.) et praeterea venenosus (782. etc.) esse putabatur.

54. Cf. Ch. 1058. *καὶ δμμάτων σταζούσιν αἷμα δυσφιλές*. 185. Ag. 1428. *λίπος ἐπ' δμμάτων αἵματος ἐμπρέπει* (I. αἱματόεν πρέπει).

λείβουσι — *λίβα*] Stillant, fundunt. I. q. *σταζούσι*. Cf. Sept. 51. *δάκρυ λείβοντες*. Eur. Iph. A. 650. *λείβεις δάκρυ' ἀπ' δμμάτων σέθεν*.

λίβα] Guttam. Cf. Fr. 68. *ἀρθρονιστέραν λίβα*. Ch. 292. *φιλοσπόνδου λιβός*. Fr. 52. *Λιδός σωτήρος εὐκταίαν λίβα* (i. q. *λοιβήν*). Hec. 240. *δμμάτων τ' ἄπο* | *φόνου σταλαγμοὶ σὴν κατεσταζον γένυν*.

55. And their garb it is not right to refer to (class with) either the status of the gods or the abodes of men.

56. *κόσμος* — *φέρειν δίκαιος*] I. e. *κόσμον φέρειν δίκαιόν ἐστι*. Sic Hom. II. 22, 13. *οὐ μὲν με πτενέεις, ἐπεὶ οὐ τοι μόρσιμός εἰμι* [f. *οὐκέτι μόρσιμόν ἐστι*]. Soph. O. C. 37. *ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἄγνόν πατεῖν*. (Weckl.)

57. Cf. Hom. II. 5, 441. *οὐποτε φύλον ὁμοῖον | ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων*.

τῆσδ' ὁμιλίας] Cf. 406. 711. 1030.

58. *οὐδ'*] I. e. *οὐδ' ὄπωπα* (*οἶδα*).

59. *ἀνατὶ*] Cf. 76. Soph. Ant. 485. Eur. Med. 1357. Arist. Eccl. 1042.

μὴ μεταστένειν πόνον] Construendum cum *ἐπεύχεται*. "I. e. boasts to rear without repenting." (Sidg.) Cf. Eur. Med. 996. *μεταστένομαι δὲ σὸν ἄλλος*. Hom. Od. 4, 261. *ἄτην δὲ μετέστηνον*. Confer *μεταλεγῖν* Suppl. 406.

πόνον] Sc. τοῦ τρέφειν, τῆς τροφῆς. Qui pónon legisse videtur.

60. τάντεθθεν — μελέσθω] Cf. Soph. El. 1436. τάνθιδ' ἂν μέλουτ' ἔμοι.
74. σοὶ δ' ἦδη τὸ σὺν μελέσθω etc. 1339. πῶς οὖν ἔχει τάντεθθεν εἰσόντι μοι;

61. Λοξίε μεγασθενί] Cf. Ch. 269. οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενῆς (-οὺς?) | χρησμὸς, κελύων —.

62. ἱατρόμαντις] Cf. Suppl. 263. ἱατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος. Ag. 1623. φρενῶν | ἱατρομάντις (pro simplici ἱατροί).

64—178. Apollo Oresti praesidium suum pollicetur peregrinationesque ejus praedicat. Furiae Clytaemnestrae umbrae reprehensionibus suscitatae Orestis effugium lamentantur, Apollinem opprobriis onerant, Orestemque se persecuturas esse profitentur.

64. οὔτοι προδώσω] Cf. Ch. 269. οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενῆς | χρησμὸς.

διὰ τέλους] Anglice throughout, for ever.

66. πέπων] Mitis. Cf. Ag. 1365. Fr. 244. ἀνὴρ δ' ἐκείνος ἦν πεπαίτερος μόρων. Soph. Oed. C. 450. ὁ μόχθος ἦν πέπων. Tr. 728. ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ ἔξ εκουσίας | ὀργὴ πέπειρα. Contra ὤμος durus, saevus (Arist. Eq. 260.).

67. ἀλούσας — ὕπνω] Cf. 148. ὕπνω κρατηθεῖσ'. Ag. 281. ὕπνω νικώμενος. 886. Eur. Cycl. 591. τῷ δ' ὕπνω παρειμένος.

μάργους] Rabidas. Cf. Pr. 884. λύσσης πνεύματι μάργω. Sept. 475. Suppl. 741.

68. αἱ κατάπτυστοι κόραι] Cf. Ch. 632. Eur. Tr. 1024. ὦ κατάπτυστον κάρη.

69. Νυκτὸς — παῖδες] Cf. 322 sq. 416. 745. 792. 822. 845. 879. 1034. Soph. O. C. 40. αἱ γὰρ ἔμφοβοι | θεαί σφ' ἔχουσι, Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι. Ovid. Met. IV. 452. 'sorores Nocte — genitas.' Virg. Aen. VI. 250. XII. 846. (Weckl.) Hesiod. Th. 758. ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρημνῆς οἰκί' ἔχουσιν.

παλαιὰ παῖδες] Ut παῖδες ἀπαιδες 1034. Cf. Pr. 794. αἱ Φορκίδες ναῖουσι θηναῖα κόραι.

αἷς οὐ μίγνυται —] Cf. Hom. Od. 7, 247. Καλυψὼ — θεῖνῃ θεὸς, οὐδὲ τις αὐτῆ | μίσγεται οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων. Soph. Aj. 835. καλῶ — τὰς αἰετὲ παρθένους — σεμνὰς Ἐρινὸς τανύποδας. Alio sensu Plat. Conv. p. 203. θεὸς ἀνθρώπων οὐ μίγνυται. Hom. H. Cer. 355.

μίγνυται] Commercium habet. Anglice consorts, associates with.

70. ἀνθρωπος — θῆρ] Cf. Suppl. 1010. θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί.

71. κακῶν — ἔκατε] Propter facinora commissa.

72. νέμονται] Habitant. Cf. Pr. 411. Ἀσίας ἔδος νέμονται. 422. Sept. 233. πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον.

73. μισήματ' ἀνδρῶν —] Cf. Sept. 186. σωφρόνων μισήματα.

75 sq. Cf. 240. ἄμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν.

75. καὶ] Etiam, non et. Mox enim sequitur ὑπὲρ τε (non καὶ ὑπὲρ) πόντον.

76. πλανοστιβῆ] 'Vagis cursibus peragratam' reddit Dind. Anglice, wandered (travelled) over. Vox suspecta.

77. περιρρῦτους πόλεις] I. e. insulas. Cf. Pers. 866. πόλεις Ἀχελωίδες. Ag. 1527. Hymn. in Apoll. 251. ἀμφιρῦτας κατὰ νήσους.

78. *προκάμνει*] Cf. Eur. Herc. 119. *μὴ προκαμίητε πόδα βαρὺ τε κῶλον.* Thuc. II. 39. *τοῖς μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκαμίειν.* Confer *προστένειν.* Ag. 253.

τόνδε βουκολούμενος πόνον] Schol. *περιέπων.* Anglice, dwelling upon, brooding over. Cf. Ag. 669. *ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος.* Suppl. 929. *ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι.* Similiter v. 91. *τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν ἰκέτην.*

79. *ποτὶ πτόλιν*] Notandus hic Dorismus in senario. Cf. ad Trach. 1214.

80. *ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας*] Cf. 258. *περὶ βρέτει πλεχθεῖς.* Hom. II. 23, 711. *ἀγκὰς* (i e. ἐν ἀγκάλαις) δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῆσιν. Od. 7, 252. *ἀγκὰς ἐλών.*

ἄγκαθεν] Schol. *εἰς τὰς ἀγκάλας.* Anglice, in your arms. Confer Home-ricum *ἀγκὰς ἐλείν* (aut *ἔχειν*).

βρέτας] Palladis statuam, quae lignea erat. Cf. Eur. El. 1255. *ἐλθὼν δ' Ἀθήνας Παλλάδος σεμνὸν βρέτας | πρόσπτυζον.*

81. *θελκτηρίους μύθος*] Argumenta suasoria. Sc. Areopagitis. Cf. Suppl. 447. *γένονται μῦθος ἂν θελκτήριος.* Eur. Hipp. 478. *ἐπφθαὶ καὶ λόγοι θελκτήριοι.*

83. *ἐς τὸ πᾶν*] Penitus, omnino. Anglice altogether, effectually. Cf. 538. Ch. 684. *ἐς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον.*

85. *οἶσθα — τὸ μὴ ἀδικεῖν*] Cf. 749. *τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.*

86. *ἐπίστα*] Eadem formula 581. Sed *ἐπίστασαι* 982. Sic *δύνα* Soph. O. R. 696. Phil. 849. et *δύνασαι.*

καὶ τὸ μὴ ἀμελεῖν μάθε] Disce etiam non negligere. Anglice, see also that you do not neglect (forget).

87. *ποιεῖν εὖ*] Benefacere.

φερέγγυον] Competent. Cf. Sept. 383. *προστατεῖν φερέγγυος.*

88. *μὴ φόβος σε νικᾶτω φρένας*] Cf. Suppl. 284. *φόβος μ' ἔχει φρένας.*

89. *αὐτάδελφον αἶμα*] Cf. Sept. 718. *ἀλλ' αὐτάδελφον αἶμα δρέψασθαι θέλεις;* Soph. Ant. 1. *ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρτα.*

90. *κάρτα δ' ὦν ἐπώνυμος*] And true to thy name (sc. *πομπαιῖος*). Cf. Sept. 658. *ἐπώνυμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκη λέγω.* 8. *Ζεὺς ἀλεξητήριος | ἐπώ- νυμος γένονται Καδμείων πόλει.* Ch. 190. Eur. Rhes. 158. *ἐπώνυμος μὲν κάρτα — Δόλων.*

91. *πομπαιῖος*] Cf. Soph. Aj. 832. *καλῶ θ' αἶμα | πομπαιῖον Ἐρμῆν χθό- νιον εὖ με κοιμῶσαι.* El. 1395. *ὁ Μαίαις δὲ παῖς Ἐρμῆς σφ' ἄγει δόλον σκότῳ κρύφιας.* Eur. Rhes. 216. *ἀλλ' εὖ σ' ὁ Μαίαις παῖς ἐκείσε καὶ αἶλιν | πέμψειεν Ἐρμῆς.* Med. 759. *ἀλλὰ σ' ὁ Μαίαις πομπαιῖος ἀναξ' | πελάσειε δόμοις.*

ποιμαίνων] Curans, I. q. *βουκολῶν.* Cf. 249. *χθονὸς γὰρ πᾶς πεποι- μανται τόπος.* Pind. Ol. XI. 9. *τὰ μὲν ἀματέρω γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει.* Theocr. XI. 80. *ἐποίμανεν τὸν ἔρωτα μουσίσδων.*

92. *σέβει* —] Zeus respects the office of heralds when they set out to mortals in their office of good guidance.

τὸ κηρύκων σέβας] Cf. Suppl. 715. *τὸ τεκόντων (τοκῶν?) σέβας.*

94. *εὔθου' ἄν*] You may sleep, sleep on. Cf. 117. *μύζου' ἄν*. Sic λέγοις ἄν, στείχοις ἄν, et similia. Ironice dictum. Cf. Cratin. 51. οὔτος, καθεύδεις; οὐκ ἀναστήσει; βοῶν. S. Matth. Ev. 26, 45. καὶ λέγει αὐτοῖς, Καθεύδετε τὸ λοιπὸν —. ἐγείρεσθε, ἄγωμεν. S. Marc. 14, 41.

ὦή] Heus tu! Cf. Eur. Phoen. 276. Iph. T. 1304. Hel. 442. 1196. Ion. 907. Herc. 1106. Cycl. 51. Non legitur apud Sophoclem aut comicos. Cf. Cho. 881. *ιοῦ ἰοῦ. κωφοῖς αὐτῷ καὶ καθεύδουσιν μάτην | ἀκραντα βάζω*. Eur. Phoen. 1067. *ὦή, τίς ἐν πύλαισι δωμαίων κυρεῖ*; 1069. *ὦή μάλ' αὐθις*. Iph. T. 1304. *ὦή, χαλάτε κληῖθρα, τοῖς ἐνδον λέγω*. Hel. 435. *ὦή, τίς ἂν πωλῶρὸς* —; 1180. *ὦή, χαλάτε κληῖθρα*. Ion. 907. *ὦή, τὸν Λατοῦς αὐδῶ*. Xen. Cyneg. VI. 19. *ἀναβῶντα, ἢ κατεῖδες, ὦή, τὰς κύνας*;

95 sq. De anacolutho in his versibus cf. 477 sq. Ag. 1008. Ch. 521.

96. Cf. Soph. Ant. 25. *τοῖς ἐνερθεν ἐντιμον νεκροῖς*.

96 sq. Cf. Plat. Phaed. 108 B. *τὴν ἀκάθαρτον ἢ φόνων ἀδικῶν ἡμμένην (ψυχὴν) ἢ ἄλλ' ἄλλα τοιαῦτα εἰργασμένην — ταύτην μὲν ἅπας φεύγει τε καὶ ὑπεκτρέπεται, καὶ οὔτε ξυνέμπορος οὔτε ἡγεμὼν ἐθέλει γίνεσθαι, αὐτὴ δὲ πλανᾶται ἐν πάσῃ ἐχομένη ἀπορίᾳ*. Hom. II. 23, 74. *ἀλλ' αὐτως ἀλάλημαι ἂν' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ*. (Pal.)

97. *οὐκ ἐκλείπεται*] Angl. fails not.

99. *κείνων*] I. e. τῶν φιλῶτων.

100 sq. *παθοῦσα — μνηστέα*] De constructione cf. ad Sept. 681. Suppl. 446. *καὶ γλῶσσα τοξέυσασα μὴ τὰ (I. τοξέυσασ' ἢ μὴ ὅστι) καιρία, | γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος*. Ag. 1008 sq. Ch. 521. Eur. Cycl. 331. Hipp. 24. Iph. T. 947.

100. Cf. Eur. Iph. A. 932. *ὦ σχέτλια παθοῦσα πρὸς τῶν φιλῶτων*.

101. *ὑπέρ μου*] Ita Eur. Bacch. 804. *εἰς με*. Or. 734. Arist. Vesp. 1358. *περί μου*.

μνηστέα] Producta antepenultima ut in Hom. II. 2, 769. *ὄφρ' Ἀχιλεὺς μῆμιεν*.

103. *ᾄθεν*] Unde venerint, sc. a manu matricidae.

104. Cf. Xen. Cyr. VIII. 7. 21. *ἐγγύτερον μὲν τῶν ἀνθρωπίνων θανάτῳ οὐδὲν ἐστὶν ὕπνου. ἢ δὲ ἀνθρώπου φυγὴ τότε δήπου θειοτάτῃ καταφαινεται καὶ τότε τι τῶν μελλόντων προορᾷ*. Cic. de Div. I. 30. 'Quum ergo est somno sevocatus animus a societate et a contagione corporis, tum meminit praeteritorum, praesentia cernit, futura praevidet: jacet enim corpus dormientis ut mortui, viget autem et vivit animus.' Aelian. V. H. III. 11. (Weckl.) Cic. de Div. I. 39. 'Cur autem deus dormientes nos moneat, vigilantes negligat?'

ἄμμασιν λαμπρύνεται] Clare videt. Anglice, is clear-sighted. Cf. Arist. Pl. 636. *ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ | ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας* (Soph.). Eur. Hec. 1028. *οὐ γὰρ ποτ' ἄμμα λαμπρὸν ἐνθῆσεις κόραις*. Ch. 854. *οὔτοι φρέν' ἂν κλέψειεν ὀμματωμένην*. 285. *ὄρωντα λαμπρὸν (λαμπρὸν τ') ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὄφρυν*.

105. *μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν*] Sors mortalium est ut praevidere nequeant. Schol. *οὐ προορᾷ*.

106. ἡ πολλὰ μὲν δὴ — ἐλείξατε] Cf. 144. ἡ πολλὰ δὴ παυδοῦσα etc. Ag. 828. ἄδην ἐλείξεν αἵματος τυραννικοῦ. Suspectum nonnihil μὲν.

107. χοὰς τ' αἰώνους] Schol. οἶνος γὰρ οὐ σπένδεται (ταῖς) Ἐρινύσιν. De libationibus Furiarum αἰώνους cf. Soph. O. C. 100. νήφων αἰώνους. 481. μηδὲ προσφέρειν μέθυ. 860.

μειλίγματα] Cf. Ch. 13. χοὰς φερούσας νεκτέροις μειλίγματα. Pers. 610. χοὰς —, ἄπερ νεκροῖσι μειλκτήρια.

108. νυκτίσεμνα δειπνα] I. e. nocturnam sanctitatem habentia. Solae enim Erinyes sacrificia nocturna habebant. Sc. quia Νυκτὸς παῖδες erant. Cf. annot. crit.

109. ὦραν —] At an hour —. Schol. ἐν γὰρ τῷ μεσονυκτίῳ μόναις Ἐρινύσιν ἀπάρχοιται. Cf. Eur. Bacch. 722. αἱ δὲ τὴν τεταγμένην | ὦραν ἐκίνουν θύρσον ἐς βακχεύματα.

110. λάξ — πατούμενα] Cf. Ch. 642. τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ (οὖν?) λάξ πέθοι πατούμενοι (πατοῦσιν οἱ?) — παρεκβάντες οὐ θεμιστῶς. Ag. 1357. 372.

112. ἐκ μέσων ἀρχυστάτων] Cf. Soph. El. 1476. ἐν μέσοις ἀρχυστάτοις | πέπτωχ' ὁ τλήμων. Pers. 99. παράγει βροτὸν εἰς ἀρχύστατα.

113. ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα] Schol. χλευάσας, ἐγγελάσας. Proprie, having made faces at you. Cf. Fr. 226. σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος ἐγκατιλλώψας (εὐ κατ. al.) ἄθρει. Philem. 124, 4. παρακολουθοῦντά τινα | ταύτη ἔγκατιλλώπτειν. Hom. Od. 18, 11. οὐκ αἴεις διτὴ δὴ μοι ἐπιλλίζουσιν ἄπαντες; Ag. 1271. καταγελωμένην μέγα (μετὰ mss.). Hesychius, ἐγκατιλλώψαι: ἐγκαταμυκτηρίσαι (—ώψας — ίσας?).

114. ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ ψυχῆς] Cf. Soph. El. 1492. λόγῳ γὰρ οὐ | νῦν ἐστὶν ἄγων, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι. Eur. Phoen. 1330. Or. 847. Her. 984. Hel. 946. Hom. Od. 9, 422. Il. 22, 161.

116. θναρ] In somnio. Cf. 131.

Κλυταιμνήστρα καλῶ] Cf. ad Arist. Ach. 406.

117. μυγμός (α μύζειν) ut mox ὠγμός (ab ὤζειν), parepigrapha scenica est, Anglice a stage-note.

118. μύζοιτ' ἄν] Cf. 119. 189. Men. Fr. 81. ἐμυζεν (i. e. ἐστέναζεν).

119. προσίκτορες mss. I. e. supplices. Cf. ad 441. σεμνὸς προσίκτωρ. Α προσικνεῖσθαι (supplicare) Ch. 1035. Sic ἀφίκτωρ Suppl. 1. 241. Sed v. annot. crit.

121. ὑπνώσσεις] Cf. 124. Sept. 287. φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ. πάθος] Sc. τὸ ἐμόν.

123. ὠγμός] Ab ὤζειν (i. e. ὠ βοᾶν), quod legitur Arist. Vesp. 1527.

124. ὤζεις] Cf. schol. ad Eum. 524. Arist. Vesp. 1527. ἴνα — ὤζωσιν οἱ θεαταί. Av. 266. ἐπαῶσε.

οὐκ ἀναστήσει τάχος;] Cf. Cratin. 51. “οὗτος, καθεῦθε; οὐκ ἀναστήσει”; βοᾶν. Arist. Ran. 480. ὦ καταγέλαστ', οὐκ οὐκ ἀναστήσει τ' αχὺ;

τάχος] Celeriter. Cf. 178. Ag. 945. 1110. Longe frequentius est ὡς τάχος.

125. τί σοι πέπρωται πρᾶγμα —;] What other business has been allotted to you than to work mischief? Similis versus est Pr. 519.
τί γάρ πέπρωται Ζητή πλὴν ἄει κρατεῖν;

πρᾶγμα] Anglice business, occupation. Cf. Arist. Eccl. 462.

τεύχειν κακά] Cf. Ch. 730. ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν.

127. ὕπνος πόνος τε — συνωμόται] Cf. Ag. 650. ξυνώμοσαν γὰρ ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρῖν | πῶρ καὶ θάλασσα.

κύριοι συνωμόται] Anglice, proper (regular, fit) conspirators. Cf. 326. ματρῶν ἄγνισμα κύριον φόνου.

128. δρακαίνας] Cf. Eur. Bacch. 1357. Iph. T. 286. ἐξεκέραναν] Per-
diderunt. Hesychius, ἐξεκέρανεν: ἐξέφθειρεν. Id. κηραίνεν: βλάπτειν.

ἐξεκέραναν] I. e. ἐξέφθειραν (sec. Hesych.). Cf. Suppl. 999. θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βοροί.

130. φράζου] Mark him! ut bene vertit Pal.

131. Cf. Arist. H. A. IV. 10. init. ἐνυπνιάζειν φαίνονται οὐ μόνον ἀν-
θρώποι ἀλλὰ καὶ ἵπποι καὶ κύνες καὶ βόες. — δηλοῦσι δ' οἱ κύνες τῷ ὀλαγμαῶ.
Lucret. IV. 989. 'Venantumque canes in molli saepe quiete | jactant crura
tamen subito vocesque repente | mittunt et crebras redducunt (respirant?)
naribus auras | ut vestigia si teneant inventa ferarum.' Theocr. 21, 44. καὶ
γὰρ ἐν ὕπνοις | πᾶσα κύν ἀρκτως μαντεύεται, ἰχθύα κήγῶν (ἰχθύας ἀγρεύς?).
Arist. Nub. 27. ὄνειμπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἵππικῆν.

ἄναρ] Cf. 116.

κλαγγάνεις] Givest tongue. Cf. Xen. Cyn. 6, 23. Soph. Fr. 874, 4.
ὄπου τίς θρῆς οὐχὶ κλαγγάνει;

ἄπερ] Velut. Cf. 660. Ag. 1164. Ch. 381.

134. μηδ' ἀγνοήσης πῆμα] Nor ignore my wrong.

135. ἦπαρ] Sedem affectuum. Ag. 432. 792. Ch. 272.

136. ἀντίκεντρα] Stimuli vice fungentia. Cf. 466. ἄλγη προφωῶν
ἀντίκεντρα καρδίᾳ. et 155—157. et ad 38.

137. σοῦ] I. e. ὄρμα. Cf. annot. crit.

ἐπουρίσασα τῶ] Schol. ἐφορμήσασα τῶ 'Ορέστη.

τῶ] I. e. τοῦτω. In eum. Epicus articuli usus. Cf. 166. καὶ τὸν οὐκ
ἐκλύσεται. 357. ἐπὶ τὸν — διόμεναι. 174. 340. 462. 484. Sept. 380. ὑπ' ἀσπί-
δος δὲ τῶ 981. Hesiod. Scut. 332. τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέω καὶ τεύχεα τοῖο.

138. Cf. 250. ἀπτεροῖς ποτήμισιν.

140. Schol. ἀναστήσει (I. ἀνίστησι) αὐτὰς οὐκ ἀθρόως, etc. Sensus est,
'Excita tu hanc, ut ego te (excito).' Hic evanescit Clytaemnestrae umbra,
Furiae autem sensim ab somno suscitantur.

141. εὔδεις; ἀνίστω] Cf. 94. S. Marc. Ev. XIV. 41. καθεύδετε τὸ λοιπὸν
καὶ ἀναπαύεσθε —. ἐγείρεσθε, ἄγωμεν. De constructione cf. Arist. Av. 203.
ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα | καλοῦμεν αὐτούς. Soph. Phil. 645.

κάπολακτίσασ' —] Cf. Suppl. 944. πεσήματ' ἀνδρῶν κάπολακτισμοὶ βίου.

142. ἰδῶμεθ' εἴ τι τοῦδε φροίμου ματιᾶ] Anglice, let us see whether
any item of this prelude (first attempt) is vain.

ιδώμεθ'] Ex epicorum usu pro ἴδωμεν, et in tragoedia et in comoedia satis frequens.

τοῦδε φροίμου] Hujus praeludii (exordii). Canticum fortasse dicunt quod canturæ sunt. Cf. Ag. 31. φροίμιον χορεύσομαι. 829. θεοῖς μὲν ἐξέ-
τεινα φροίμιον τόδε. 1216. Suppl. 830. ὄρω τάδε φροίμια — πόνων.

ματᾶ] Vanum est. Schol. μάταιον γίνεται. Cf. Pr. 57. περιáινεται δὴ
κοῦ ματᾶ τοῦθρον τόδε. Sept. 37. ματᾶν ὀδῶ. et v. ματᾶζειν.

143. πόπαξ] Exclamatio indignantis non alibi reperta. Cf. πύππαξ, παπ-
πάξ, βόμβαξ. Sed vix dubitari potest quin ἰὼ ἰὼ πόποι reponendum sit, ut in
Pr. 575. V. annot. crit. De ancipiti in fine versus syllaba cf. Soph. Aj. 375.
σκότος, ἔμὸν φάος, | ἔρεβος —.

144 sq. Schol. κομματικῶς ἕκαστον κατ' ἴδιαν προφερετέον (προενεκτέον?).

144. ἢ πολλὰ δὴ παθοῦσα] Cf. 106. ἢ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε.

145. δυσαχᾶς] Graviter conquerendum. Anglice lamentable. Vox
non alibi reperta. Cf. v. δυσαλής.

146. ὁ θῆρ] Praeda nostra.

147. ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν] Cf. 112. ἐκ μέσων ἀρκυστάτων ὄρουσεν. Pers.
97. παρσάινει βροτὸν εἰς ἀρκυας Ἄτα. Eur. Alc. 144. Virg. G. IV. 409. 'vin-
clis excidit.' Qu. — πέφηνεν.

148. ὑπῶ κρατηθεῖσα] Cf. Ag. 290. ὑπῶ νικώμενος. 912.

149. ἐπίκλοπος] Furax, aut fortasse fallax.

150. νέος — γραιῖς δαίμονας] Distinctio hic fit, ut monuit Pal., inter
priscos Titanas sive χθονίους deos et recentius Olympiorum deorum regimen.
Simili modo queruntur Erinyes 163. 731. 778. 838. 843.

καθιππάσω] Thou hast ridden down, over-ridden. Schol. κατε-
πολέμησας. Cf. 731. ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβῶτιν νέος. 779. ἰὼ θεοὶ νεώ-
τεροι, παλαιούς νόμους καθιππάσασθε. 809.

151. τοκεδῶν] In universum dictum. Hic mater intelligenda est.

152. τοκεδῶν] Generaliter dictum. Hic de matre tantum.

153. ἐξέκλειπεν ὦν θεός] Cf. Ag. 662.

154. τί τῶνδ' —;] Cf. Ag. 211. τί τῶνδ' ἀνευ κακῶν; Ch. 334. τί τῶνδ'
εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν; Eur. Suppl. 527. τί τούτων οὐ καλῶς ἔχον;

155. ὄνειδος — μολὸν] Cf. Ag. 1560. ὄνειδος ἦκει τόδ' ἀντ' ὄνειδος.
Soph. O. R. 523. ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοῦνειδος.

157. μεσολαβεῖ κέντρῳ] Medio prehensio, ad vim verberis augendam.
Nisi sensus potius est, seizing (hitting) in the middle. Cf. Hom. II.
21, 172. μεσοπαγῆς δ' ἀρ' ἔθηκε κατ' ὀχθῆς μέλιτων ἐγχοσ. Theocr. 16, 78.
ἦδη βασιτάσοι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα. V. annot. crit.

159. ὑπὸ λοβῶν] Cf. Ch. 272. ὑφ' ἦπαρ. Pr. 495. χ' ἴης λοβῶν τε ποικίλην
ἐδμορφίαν.

160 sq. πάρεσι — ἔχειν] Eadem verba respondent in antistropa (166 sq.).

160. μαστίχορος — δαμίον] Flagellatoris publici. Ita Clytaemne-
stræ objurgationem (ὄνειδος) appellat.

μαστίχορος] Feminina forma μαστίχτειρα legitur Suppl. 163. 174. Alia
forma masculina μαστικτήρ est. Suppl. 466.

161. *κρύος ἔχειν*] Cf. Sept. 834. *κακόν με καρδίαν τι περιπίπτει κρύος*. Virg. G. II. 484. *Construendum videtur βαρὺ ἔχειν*. Respondet in antistropha v. 168. *ἄγος ἔχειν*.

162. *οἱ νεώτεροι θεοί*] Cf. 721. 778. 808. 882.

163. Cf. Soph. O. C. 1380. *τοιγὰρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρό-
νους | κρατοῦσιν (Ἄραί)*.

τὸ πᾶν] Omnino. Angl. altogether.

164. *φονολιβῆ*] Drenched with blood. Cf. Ag. 1427. *φονολιβεῖ τύχη
φρῆν ἐπιμαίνεται*.

165. *περὶ πόδα, περὶ κάρα*] I. e. from head to foot, ut nos dicimus. Proverbialis locutio, ut videtur. Schol. *τὸν θρόνον οὗ Ὁρέστης καθῆστο πά-
ρῃσιν ὄραν φονολιβῆ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς ὄλον*. His accurate respondero
observandum est ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν in v. str. 159.

166. *γᾶς ὀμφαλόν*] Cf. Soph. O. R. 898. *γᾶς ἐπ' ὀμφαλόν*. Eur. Med. 668.
ὀμφαλὸν γῆς θεσπιωδόν. Ion. 223.

167. *προσδρακεῖν*] Cf. Prom. 903. *προσδράκοι*. Simplex *δρακεῖν* legitur
Ag. 602. Eum. 34.

168. *αἱμάτων βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγος*] 'That has taken upon it a fell
pollution of blood.' (Sidg.)

βλοσυρὸν] Terribile. Cf. Suppl. 833. *βλοσυρόφρονι χλιδῆ*.

ἀρόμενον ἄγος] Cf. Sept. 1008. *ἄγος δὲ καὶ θανῶν κεκτήσεται*. Soph.
Aj. 193. *μὴ — κακὰν φρίτιν ἄρη*.

ἔχειν] Notandum est et stropham (161) et antistropham verbo *ἔχειν*
terminari.

169. *μάντις ὦν*] Quamvis vates es, eoque minus excusandus.

μιάσματι μυχὸν ἔχρυνας] Cf. Suppl. 265. *αἱμάτων μιάσμασι χρυνθεῖσα
γαῖα*. Sept. 61.

170. *αὐτόστυτος, αὐτόκλητος*] Similiter Sept. 916. *γῶος αὐτόστονος, αὐτο-
πήμων*.

αὐτόστυτος] I. e. *αὐτοκέλευστος* (Hesych.). Cf. Soph. Fr. 503.

171. *βρότεια*] Epica forma pro *βρότεια*, ut *τέλειος* pro *τέλειος*. Cf. ad 932.

172. Cf. 727. *σύ τοι παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας* etc.

174 sq. Cf. Suppl. 228. *οὐδὲ μὴ 'ν Ἰδίου θανῶν | φύγη ματαίων αἰτίας
πράξις τάδε · | κάκει δικάζει τὰμπλακῆμαθ', ὡς λόγος, | Ζεὺς ἄλλος ἐν καμου-
σιν ὑστάτας δίκας*.

174. *τὸν*] Eum, sc. Orestem. Cf. 137. 357.

ὕπὸ δὲ γᾶν φυγῶν] Cf. 338. *ὄφρ' ἂν γᾶν ὑπέλθῃ*.

175. *οὐ ποτ' ἐλευθεροῦται*] Ut Alcestis Herculis ope morte liberata est.

ἐλευθεροῦται] Subjectum nunc est ὁ *μιάστωρ*. Cf. 340. *θανῶν δ' οὐκ
ἄγαν (οὐδὲ μ' ἔστ', aut ἔτ' ἔστ'?) ἐλεύθερος*. Suppl. 802. *τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευ-
θεροῦται φιλαΐκτων γόνων*.

176. *ποτιρόπαιος*] Homo piacularis. Schol. *ἐναγῆς*.

178. *μιάστορ'*] I. e. sceleris ultorem. I. q. *ἀλάστορα*. Cf. Soph. El.
603. (de Orest.) Eur. Med. 1368.

179—234. Apollo ex adyto sacro egressus Furias abire jubet, quibus interfectorem eum protegere arguentibus ille etiam Clytaemnestram criminis ejusdem ream fuisse respondet. Furiis defensionem ejus aspernantibus Orestique minantibus deus huic opem se daturum esse pollicetur.

179. τάχος] Celeriter. Cf. 124. Sept. 58. Ag. 945. 1110. Eur. Rhés. 986. χωρεῖτε συμμάχους θ' ὀπλιζεσθαι τάχος | ἀνωχθε. Alibi ὡς τάχος.

181. πτηνὸν ἀργησιτὴν θριν] I. e. sagittam. Metaphora audacissima, si quidem sincera est lectio. Cf. Sept. 60. ἀργησιτῆς ἀφρός. Theocr. XXV. 130. ἦύτε κύκνοι | ἀργησται.

θριν] I. e. sagittam, aculeum habentem qualis est serpentis. Quod ad πτηνὸν, cf. Fr. 139, 3. μηχανὴν πτερώματος (ἀτρακτον). Hom. Il. 16, 773. τοῖ τε πτερόεντες ἀπὸ νευρήφι θροόντες.

182. χρυσήλατον] Ex auro ductae. Cf. Sept. 644. χρυσήλατον — ἀνδρα τευχησιτῆν. Ipse Apollo χρυσότοξος dicitur Pind. Ol. 14, 10. Cf. Soph. O. R. 204.

θώμιγγος] Cf. Pers. 461. τοξικῆς θ' ἀπὸ | θώμιγγος τοῖ προσπίτνοντες ὄλλυσαν. Herod. I. 199. Anacr. 21, 10. θωμιγγεῖς.

183. μέλανα πνευμόνων ἀφρόν] I. e. ἰόν (venenum). Cf. 782 sq.

184. θρόμβους — φόνου] Cf. Ch. 526. θρόμβω — αἷματος.

186. καρανιστήρες — δίκαι] Punishments by cutting off the head and gouging out the eyes are carried out. Ut τύχη σωτήρ et similia. καρανιστήρες] Schol. αἰ ἀποκεφαλίζουσαι. Alia forma καρανιστῆς est Rhés. 817. καρανιστῆς μόρος.

187. σπέρματός τ' ἀποφθορᾶ παιδῶν κακοῦται χλοῦνις] And by the destruction of the seed the virility of boys is ruined. Sic explicant Dind. Pal. Weil. Sidg. Sed lectio admodum incerta est.

188. κακοῦται] Laeditur. Vocabulum Hippocrati de quovis malo corpori aut membris ejus illato usurpatum.

χλοῦνις] Schol. γένος τι ἰνδῶν (γένος τι ἀκρίδων Herm. γένος ἐμπίδων Weckl.). Cf. Fr. 62. μακροσκελῆς — χλοῦνης. Sed de sensu parum liquet. Aristoteles H. A. VI. 28. τῶν δὲ ἀρρένων καὶ ἀγρίων οἱ τομίαι μείζους γίνονται καὶ χαλεπώτεροι, ὥσπερ καὶ Ὀμηρος ἐποίησεν (Il. 9, 539.), “τρέφεν ἐπὶ χλοῦνην σὸν ἀγρίον.” Qui manifesto χλοῦνης i. q. τομίαι significare existimabat.

189. λευσμοί] Lapidationes. Soph. Oed. C. 435. τὸ λευσθῆναι πέτραις. Sept. 199. λευστήρρα — μόρον.

μύζουσιν οἰκτισμὸν πολλὴν] Make much piteous moaning.

οἰκτισμὸν] Lamentationem.

190. ὑπὸ ῥάχιν παγέντες] Cf. Soph. Fr. 21. καὶ κατὰ ῥάχιν | ἤλαυνε παίων.

191 sq. Cf. Pr. 98. ὁμοία μορφῇ γλωσσά σου γηρύεται.

191. ἐορτῆς] Cum στέργηθρα construendum.

192. στέργηθρ'] Cf. Ch. 241. Pr. 492.

ὑφηγεῖται] Suggestit. Angl. suggests, leads to it.

195. πλουσίοισι] Cf. Soph. O. R. 151. τὰς πολυχρύσου Πυθῶνος. Hom. Il. 9, 404. Cf. annot. crit.

τριβεσθαι μύσος] Piaculum affricare. Schol. προστριβεσθαι. De locutione προστριβεσθαι τί τιμι cf. ad Arist. Eq. 5. πληγὰς ἀεὶ προστριβεται τοῖς οὐκέτιαις. Ach. 843. οὐδ' ἐξομῶρξεται Πρέπεις τὴν εὐρουπρωκτίαν σοι. Th. 389. τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς (ἡμῖν Br.) οὐκ ἐπισημῆ τῶν κακῶν;

196. ἄνευ βοτήρος —] Schol. μόναι, ὡς ἀνήμερα θηρία.

197. ποιμνης] Gregis. Cf. Suppl. 642. αἰδοῦνται δ' ἰκέτας Διὸς, ποιμναι τάνδ' ἀμέγατον.

εὐφιλῆς] Amans. Sed Ag. 34. εὐφιλῆ (amatam) χέρα.

200. Cf. Cic. pro Cluent. 38. 'in principem maleficii lenem, in adjuutores ejus et conscios vehementissimum esse.'

201. πῶς δῆ;] Cf. 431. 601.

μῆκος ἔπεινον] Cf. Ag. 916. μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας. Ch. 510.

202. ἔχρησας ὥστε —] Cf. Eur. Hipp. 1327. ἤθελ' ὥστε γίγνεσθαι τάδε? Soph. Phil. 656. ἄρ' ἔστιν ὥστε — λαβεῖν;

203. ποιῶς τοῦ πατρὸς πράξαι] To exact vengeance for his father (father's murder).

τί μῆν;] Quidni? Anglice of course I did. Cf. Ag. 672. λέγουσιν ἡμᾶς ὡς δλωλότας· τί μῆν; Soph. Aj. 668. ἄρχοντες εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον· τί μῆν; El. 1280. Plat. Theaet. 145.

204. ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου] Anglice, you undertook to welcome newly shed blood (the fresh murderer). Schol. ὥστε δέξασθαι τὸν φονέα. Cf. Eur. Alc. 36. ἢ τόδ' ὑπέστη πόσων ἐκλύσω' | αὐτὴ προθανεῖν. Notanda verbi substantivi omissio, si quidem sincera est lectio. Sic certe Plat. Phil. 19 A. ἐμὲ τοῦ λόγου διάδοχον παντελῶς ὑποστάντια.

αἵματος — νέου] Cf. 359.

205. προστραπέσθαι] Cf. Ch. 1038. οὐδ' ἐφ' ἐστίαν | ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.

206. τὰς προπομπούς] Eas quae eum huc deducebant. Cf. 1005. Sept. 1069. Pers. 1036. Προπομποὶ (i. e. deductores) inscripta fuit Aeschylī tragoedia.

207. πρόσφορον] Idoneum. Cf. Ch. 711. τυγχάνειν τὰ πρόσφορα. 714.

209. τίς ἦδε τιμή;] Cf. 419. τιμὰς — τὰς ἐμὰς πεύσει τάχα.

211. τί γάρ;] Quid enim? Hor. Sat. I. 1. 7. 'Quid enim? concurritur.' Cf. ad Ag. 1139. Subaudiendum δρᾶτε. Similiter τί μῆν;

γυναικας ἦτις] Cf. Hom. Il. 19, 260. Ἐρῆνύες, αἱ θ' ἐπὶ γαῖαν | ἀνθρώπους τίνυνται, δ τίς κ' ἐπίορκον ὁμόσση. Soph. El. 1506. τοῖς πᾶσιν δοτις πέρα πράσσειν γε (τι?) τῶν νόμων θέλει. Aj. 760. Eur. Hec. 359. δεσποτῶν ὤμων φρένας | τύχοιμ' ἂν δοτις ἀργύρου μ' ὠνήσεται. Med. 220. Andr. 180. El. 934. Hel. 942. Fr. 34. 778. (Weckl.) Schol. τί προστέταχθε ποιεῖν παρὰ (περὶ Pal.) ἀνδροφόνου γυναικός;

ἦτις ἀνδρα νοσφίση] Sc. βίου. Quae occiderit. Angl. who has slain. Cf. ad Ch. 438. Fr. 238. γυναικός — ἦτις ἀνδρὸς ἢ γεγευμένη. Thuc. IV. 18. οἵτινες νομίσωσι. Plat. Phaedr. 247 B. φ' μὴ ἦ. Sed ἂν additur Prom. 35. δοτις ἂν νέον κρατῆ.

212. 'That would not be kindred blood shed by the hand of a relation,' vertit Paley. Sed constructio videtur esse *αὐθέντης γόνος οὐκ ἂν γένοιτο δμαιομος*.

δμαιομος] Cf. 653. τὸ μητρὸς αἵμ' δμαιομον ἐσχέας πέδοι. Suppl. 449. 605. οὐκ ἦν δμαιομος φωτὸς ὃν κατέπιανεν.

αὐθέντης γόνος] Consanguinei caedes. Cf. 336. αἰτουργίαι. Ag. 1091. αἰτογόνια κακά. 1573. θανάτοις αὐθένταισι. Eur. Herc. 839. αὐθέντη φόνω.

213. ἡ κάρτ' ἄτιμα —] Cf. Soph. Tr. 379. ἡ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὄμμα καὶ φέσειν.

παρ' οὐδέν] Nihili. Cf. 846. Ag. 229. Eur. Iph. T. 732. μὴ | θῆται παρ' οὐδέν τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς.

214. Ἴηρας τελείας καὶ Λιὸς] Sub. τελείου. Schol. ad Arist. Thesm. 973. Ἴηρα τελεία καὶ Ζεὺς τέλειος ἐτιμῶντο ἐν τοῖς γάμοις ὡς προτινέεις ὄντες τῶν γάμων. τέλος δὲ ὁ γάμος. Poll. III. 38. Cf. Fr. 329. Ἴηρα τελεία, Ζηρὸς εἰναῖα δάμορ. Hom. Od. 20, 74. τέλος θαλεροῖο γάμοιο. Infra 835. γαμηλίου τέλους.

πιστώματα] Cf. Ag. 878. ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων (πιστευμάτων libri). Empedocl. 56. ὡς δὲ παρ' ἡμετέρης χελεται πιστώματα Μούσης | γνῶθε. 215. Connecte ἄτιμος ἀπέροπται.

216. ὄθεν] Unde, abs qua. Cf. Eur. Hel. 325. σύμμυζον κόρη, | ὄθεν περ εἴσει πάντα ετε.

217 sq. Cf. Athen. XIII. 555 D. ἐν δὲ Ἀθήναις πρῶτος Κέκροψ μίαν ἐνὶ ἔλευξεν.

217. μόρσιμος] 'Ordned by Fate.' (Sidg.) Suspectum.

220. τὸ μὴ τίνεσθαι —] Cf. 694. 940. et ad Prom. 236.

ἐποπτεύειν κότῳ] Cf. Pind. Ol. 7, 20. ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις ἀδυμελεῖ φόρμυγι.

ἐποπτεύειν] To visit. De diis proprie dictum. Cf. Ch. 1. 1063. Ag. 1579.

222. ἐνθυμουμένην] 'Taking to heart.' (Sidg.)

223. ἡσυχαιτέρων] Leniorem. Angl. more lenient. Schol. δολιωτέρων (σχολιωτέρων Herw.). I. η. πεπαιτέρων.

224. δίκας] The pleadings, the trial. Ag. 813. δίκας κλύοντες. Ch. 462. κραινέτε δίκας. Suppl. 230. ὑστάτας δίκας. (Sidg.)

225. οὐ τι μὴ λίπω] Cf. 895. Sept. 38. 199. 281. Suppl. 755. Fr. 238.

226. σὺ δ' οὖν δίωκε] Cf. Pr. 935. ὁ δ' οὖν ποιείτω. Eur. Herc. 726. σὺ δ' οὖν ἴθ'. Rhes. 868. σὺ δ' οὖν νόμιξε ταῦτ'.

καὶ πόνον πλέω τίθου] Angl. and give yourself more trouble.

227. τιμὰς — τὰς ἐμὰς] Munus meum. Cf. 419. Arist. Eccl. 5. μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις.

σύντεμνε] Angl. abridge, curtail.

228. οὐδ' ἂν δεχοίμην —] Cf. Soph. El. 1304. ποῦδ' ἂν σε λυπήσασα δεξαίμην βραχὺ | αὐτὴ μὲγ' εὐρεῖν κέρδος. Herod. III. 38. εἶρετο — ἐπὶ τίνι χρήματι δεξαίαιτ' ἂν etc.

ὥστ' ἔχειν] Cf. 202. Soph. Phil. 656. ἄρ' ἔστιν ὥστε — λαβεῖν. Soph. Oed. C. 1350. δικαίων ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους.

229. *ἐμπας*] Omnino, nihilominus. Anglice, in any case, anyhow (without such an office as mine). Pr. 48. *ἐμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὄφελεν λαχεῖν* Soph. Aj. 122. Corrigendum forsā ὦν παῖς.

παρὰ Διὸς θρόνοις] Cf. Eur. Tro. 136. *σὺ δὲ πρόσωπα νεαρὰ χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοις καλλιγάλανα τρέφεις*. 187. Suppl. 101.

230. *δίκας μέτειμι τόνδε φῶτα*] 'I will sue for justice on him.' (Sidg.) Cf. Ch. 988. *ὡς τόνδ' ἐγὼ μετήλθον ἐν δίκῃ μόρον | σῆς μητρός*. Ag. 1272. 1666. Eur. Bacch. 345. *τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον | δίκῃ (δίκην malit Elmsl.) μέτειμι*. 516. *τῶνδ' ἄποιν' ὕβρισμάτων | μέτεισι Διόνυσός σ'*. Or. 423. *μετήλθόν σ' αἶμα*. Her. 852. *καποτίσασθαι δίκην ἐχθρούς*. 882. Cycl. 280. *ἀρπαγὰς μετήλθετ' Ἰλίου πόλιν*. Med. 261. 1316.

231. *μέτειμι*] Persequar, ulciscar. Cf. Soph. El. 478. Eur. Bacch. 516. *τῶνδ' ὕβρισμάτων | μέτεισι Διόνυσός σε*.

ἐκκυνηγετῶ] Cf. Eur. Ion. 1422. *ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος;*

233 sq. Cf. Hom. Il. 22, 358. *φράζει νῦν μὴ τοί τι θεῶν μήνυμα γένομαι*.

233. *καθαρμοῖς — χοιροκτόνοις*] Cf. Fr. 327, 1. *πρὶν ἂν σταλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου | αὐτός σε χράνῃ Ζεὺς καταστάξας χερσίν*.

234. Furiae hic proscenium relinquunt, redeunt autem 244. Exit etiam Apollo. Scena jam ad Athenas Athenaeque Poliadis templum transfertur, Orestes autem supplex ante deae statuam sedens conspicitur.

προστρόπαιον] Supplicis. Cf. 41.

236. *ἀλάστορα*] Hominem piacularem, quem divina vindicta persequitur. I. q. *παλαμναῖον*. Cf. Fr. 90. *πρευμενῆς ἀλάστορος*. Hesych. *ἀλάστορες· παλαμναῖοι, οἱ μιάσμασιν ἐνεχόμενοι, ἢ οἱ μεγάλα ἀμαρτάνοντες*. Alibi *ἀλάστωρ* significat deus vindex, Pers. 354. Ag. 1501. 1509. Suppl. 415.

237. *οὐ προστρόπαιον*] I. e. non piaculo pollutum, quamvis caedis reum. Cf. 445. *οὐκ εἰμι προστρόπαιος*. 41.

ἀροίβαντον] Non expiatum. Schol. *ἀκάθαρτον*. Ita etiam Hesych. Cf. Fr. 148.

238 sq. Cf. 451. *πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερῶμεθα | οἰκοῖσι καὶ βροτοῖσι καὶ ῥυτοῖς πόροις*. Paus. II. 31. 8. *τοῦ δὲ ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστιν οἰκοδόμημα ἐμπροσθεν, Ὀρέστου καλουμένη σκηνή. πρὶν γὰρ ἐπὶ τῇ αἵματι καθαρῶθῆναι τῆς μητρός Τροίξηνιων οὐδεὶς πρότερον ἤθελεν αὐτὸν οἶκῳ δεῖσθαι. καθίσαντες δὲ ἐνταῦθα ἐκάθαιρον καὶ εἰστίων ἐς ὃ ἀφήγνισαν — καθῆραι δὲ φασιν Ὀρέστην καθαρσίοις καὶ ἄλλοις καὶ ὕδατι τῷ ἀπὸ τῆς Ἰππου κρήνης*. (Weckl.)

238. *ἀμβλὸν ἤδη*] Hebetem, obtusum. Audax metaphora, ab instrumentis ferreis sive ferramentis sumpta. Poetica vero licentia de Oreste dicitur quod revera de crimine ejus apte praedicari potest. Cf. Eur. Fr. 821, 5. *νῦν δ' ἀμβλὺς εἰμι καὶ κατηρτικῶς κακῶν*. 41. *κατηρτυκέναι*.

προστειριμμένον τ' ἄγος ἄλλοις οἴκοις] And relieved of all pollution by contact with other abodes. Nota locutio *προστρίβεσθαι τί τινι* to rub off a thing on something (or somebody) else. Pr. 329. *γλώσση ματαῖα ζημία προστρίβεται*. Antiph. p. 127, 2. *ὑμῖν τὸ μήνυμα τῶν ἀλιτηρίων προστρίβεται*. Arist. Eq. 5. *πληγὰς αἰὲ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις*. Ag. 395.

πόλει πρόστριμμ' ἄφερτον ἐνθεῖς. Ad rem cf. 451. πάλαι πρὸς ἄλλοις ταυτ' ἀμειρώμεθα (f. ἀφρωσιώμεθα) | οἴκοισι —.

προστειριμμένον] Proprie attritum. Anglice rubbed against. Redde, brought in contact with.

πρὸς | ἄλλοισιν] De articulo in fine versus posito cf. Soph. Oed. R. 555. ἐπὶ | τὸν σεμνόμαντιν. Phil. 626. ἐπὶ | ναῦν. Oed. C. 495.

239. ἄλλοισιν οἴκοις] Cf. 451 sq.

πορεύεσθιν βροτῶν] I. e., ni fallor, πορευομένους βροτοῖς. Itineribus mortalium. I. e. itinerantibus mortalibus. 'Ways of men.' (Pal.)

240. χέρσον — ἐκπερῶν] Cf. Pr. 713. ἐκπερῶν χθόνα. 731. αὐλῶν' ἐκπερῶν Μιωτικόν.

243. τέλος δίκης] Causae decisionem. Anglice, the end of the trial, the verdict. Cf. 729. Sic μάχης τέλος Ch. 874.

244—275. Chorus intrant victimam suam Orestem investigantes, cernentesque eum Athenae statuam amplectentam dira mala ei et exitium minitantur.

244. "Introeunt Furiae σποράδην in orchestram." (Herm.)

τόθ' ἐστὶ] Hic est. Anglice see here. Cf. 252.

ἐκφανές] Manifestum, conspicuum. Cf. Pers. 398. ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.

245. μῆρυτῆρος ἀφθέγκτου] Delatoris muti. I. e. sanguinis guttatim destillantis. Cf. Sept. 82. κόνις — ἀναυδος ἄγγελος.

φραδαῖς] Consilio. I. q. βουλαῖς. Cf. Ch. 941.

246. τετρανυματισμένον] Cf. Herod. I. 59. etc. Thuc. IV. 12. etc.

247. πρὸς αἵματος σταλαγμὸν] For (in search of) dripping blood. Cf. Pr. 679. ὠμάρτει — τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους. Aesch. Fr. 278. παλαγμοῖς (σταλ.) αἵματος.

ἐκματεύομεν] Cf. Ag. 1093. ἔοικεν εὐθις ἢ ξένη κύνος δίκην | εἶναι ματεύειν τ' εἴ τιν' εὐρήσει φρόνον.

248. μόχθοις ἀνδροκμησί] Cf. 956. Ag. 814. ἀνδροκμητας — φθοράς. Ch. 889. Suppl. 679. Eur. Suppl. 525. ἀνδροκμητας προσφέρων ἀγωνίας. Ch. 1068. παιδοβόροι — μόχθοι.

ἀνδροκμησί] Activo sensu, ut ἀνδροκμηῖς πέλεκυς Ch. 875. λοιμὸς Suppl. 661. τύχη Eum. 916.

φυσίᾳ] Anhelat. Cf. Soph. Ant. 1238. φυσίων — προήν etc. Hinc φυσίαμα Eum. 53. Cf. 651. οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει (στένει?).

249sq. χθονὸς —] Cf. Ag. 249. 249. σπλάγγνον] I. e. καρδία aut πνεύμων.

πεποίμανται] Perlustratus est. Cf. 91. τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν | ἰκέτην. Confer similem usum metaphoricum verbi βουκολεῖν.

250. ἀπτέροις ποτήμασιν] Alis enim carebant Erinyes. Cf. 51. Hujusmodi locutiones poeticas adamat Aeschylus. Sic Ch. 493. πέδαις ἀχαλκεύτους. Eum. 860. ἀόντοις ἐμμανεῖς θυμώμασι. 138. ἐπτέροις διώγμασιν. Sept. 82. ἀναυδος ἄγγελος.

252. καταπτακῶν] Schol. καταπτήξας πρὸς τῷ ἀγάλακτι. Hesych. καταπτακῶν: καταπτήξας. Cf. annot. crit.

253. ὄσμη βροτειῶν αἱμάτων] Cf. Prom. 115. ἂ ἂ. τίς ἀχώ; τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἄφεγγής (ἄφραστος?);

με προσγελεῖ] Arridet mihi. I. q. προσσαίνει. Cf. Fr. 835. τῶνδε προσ-
σαίνει σέ τι; Soph. Ant. 1214. παιδός με σαίνει φθόγγος. Eur. Med. 1162.
ἄψυχου εἰκὼ προσγελεῖσα σώματος. Herod. V. 92. 14. τῶ λαβόντι — προσγε-
λασε τὸ παιδίον. Arist. Pac. 600. τὰ φυντὰ προσγελάσεται (σε).

255. Similis locus est Soph. O. C. 117 sq. δρα, τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει;
— λεῖσσο' αὐτὸν, προσδέρκου πανταχῆ.

μάλ' αὖ] Again and again. Ut μάλ' αὐθις Ch. 650.

256. ἀτίτας] Impunitus. Schol. ἀτιμώρητος. Cf. Ag. 72. ἡμεῖς δ' ἀτί-
ται (i. e. ἀτιμοί). Hesychius ἀτίτην per ἀτιμον explicat. Cf. annot. crit.

259. περὶ βρέτει πλεχθεῖς] Twined round (clasping) the statue.

260. χερῶν] I. e. ἀτοχειρίας sive αὐτουργίας (336). At v. annot. crit.

ὑπόδικος — χρεῶν] To be tried for his debts (to us). Schol. ἀνδ' ὧν
ἦν ἡμῖν χρεωστέι προσφῶς (?) θέλει γενέσθαι τῆς θεοῦ. Plat. Legg. VIII. 846 B.
τῶν διπλασίων ὑπόδικος ἔστω τῶ βλαφθέντι. IX. 869 A. ἀσεβείας ὑπόδικος.
Dem. 902, 2. ὑπόδικος τῆς ἐγγύης ἦν. 1264, 19. φόνου — ἦν ἀν ὑπόδικος.
849, 20. ψευδομαρτυριῶν ὑπόδικον. Isae. 72, 22. ὑπόδικος τῆς κακώσεως (τῶ
νόμῳ). Andoc. 33, 13.

261 sq. Cf. 647. Ag. 1018 sq. Ch. 48. 400.

261. τὸ δ' οὐ πάρεστιν] Id autem non licet. Angl. but that may not be.
αἷμα —] Cf. Ch. 48. τί γὰρ λύτρον πεισόντος αἵματος πέθοι; Ag. 1019.

262. δυσασχόμιστον] Irreparabile, irrevocabile. Cf. Ag. 1020. ἀνδρός
μέλαν αἷμα τίς ἀν πάλιν ἀγκαλέσαιτ' (f. ἀγκομίσαιτ') ἐπαιεῖδων; Cf. v. δυσά-
κριτος (Suppl. 126.). Subaudiendum ἐστί.

263. τὸ διερὸν] Quodeunque liquidum est, universe dictum. Alii
τὸ διερὸν (αἷμα) intelligunt.

χύμενον] Epica forma. Cf. Ch. 400. ἀλλὰ νόμος μὲν (τις?) φονίας στα-
γόνας χυμένας εἰς πέθον ἄλλο προσαίτειν αἷμα. Eur. El. 486. αἷμα χυθὲν
σιδάρεφ. 509. αἷμά τ' οὐ πάλαι χυθέν. Her. 76.

οἴχεται] Angl. is gone (beyond recovery).

264 sq. ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν —] Cf. 302. 304 sq. Ag. 1188 sq. 1476.

264. ῥοφεῖν] Anglice, for us to suck.

265. ἐρυθρὸν — πέλανον] I. q. θρόμβον. Cf. Pers. 816. πέλανος αἷμα-
τοσφαγῆς (αἷματοσταγῆς?).

266. βοσκὰν πώματος] Cf. 302. ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων. Fr. 41.
μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον δημήτριον. Notandum βοσκῆ de liquidis dictum.

πώματος δυσπότου] I. e. non potabilis. Cf. Soph. Ant. 1277. πόνοι
δύσπονοι. 588. δυσπνόος πνοαῖς. 1261. φρενῶν δυσφρόνων. Eur. Hel. 213.
αἰων δυσαίων. Phoen. 1047. γάμους δυσγάμους. Hec. 191. δυσφήμους φάμας.
Tro. 75. δύσνοστον νόστον. Contra εὐποτος Pr. 676. 812. Pers. 611.

267. ἰσχνάωσ'] Cf. Fr. 123. Pr. 380. Arist. Ran. 941. ἰσχνανα.

ἀπάξομαι] Cf. Arist. Nub. 1105.

268. ἀντίπου' ὡς τίνης —] Ut caedis maternae poenam solvas.
Cf. 981. δι' ὀργὰν ποιῶς ἀντιφόνους ἄτας. Pers. 476. ὧν ἀντίποινα παῖς
ἕμὸς πράξειν δοκῶν.

269. ἤλιτεν — θεῶν] Peccavit. Ab ἀλιταίνω. Cf. Pr. 533. μηδ' ἄλιτοίμι λόγοις. Eum. 316. ἀλιτών. Hom. Il. 9, 375. ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν. Il. 19, 265. ὃ τίς σφ' ἀλίτηται. Od. 4, 378. ἀθανάτους ἀλιτέσθαι. V. annot. crit.

271. τοκῆς] Epica forma, ut βασιλῆας Eur. Phoen. 829.

272. ἔχονθ' ἔκαστον τῆς δίκης ἐπάξια] Cf. Pr. 70. ὄρω κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπάξιων. Ch. 95. δόσον τε τῶν κακῶν ἐπάξιαν.

273. μέγας] Cf. 915. μεγάλας καὶ δυσαρέστους δαίμονας.

Ἄιδης] I. e. ὁ Ζεὺς τῶν νεωτέρων. Suppl. 227.

εὐθύνος] Schol. δικαστής. Cf. Pers. 828. Ζεὺς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν | φρονημάτων ἐπεστιν, εὐθύνος βαρύς.

275. And surveys everything with a recording (observant) mind.

ἔλετογράφῳ] Recording. Cf. Suppl. 179. Pr. 789. Soph. Fr. 535. θεὸς δ' ἐν φρενὸς δέλτοισι τοὺς ἐμοὺς λόγους. Eur. Fr. 506.

276—306. Orestes Athenae auxilium invocat, lustratum se jam esse affirmans. Chorus arroganter neque Apollinem ei neque Athenam opitulaturum esse respondent.

276. In scholio priori pro ἀψυχῆσας merito ἀτυχήσας reposuerunt Wakef. Herwerden.

καὶ λέγειν] Angl. and to speak. Cave reddas both to speak. Cf. Pers. Sat. IV. 5. 'dicenda tacendaque calles.'

δίκη] I. e. δίκαιόν ἐστι. Cf. Ag. 259. 811. Sept. 866.

280. μαραίνεται] Cf. 138. Pr. 597. Trag. adesp. 574. ἅπαντα θάλλει καὶ πάλιν μαραίνεται.

βριζέι] Dormit. Cf. Ag. 275. Ch. 897. Eur. El. 41. εὐθοντα φόνον. Soph. Phil. 650. κοιμῶ τόδ' ἔλκος. Agam. 346. ἐργηγορὸς τὸ πῆμα.

281. μητρόκτονον μίασμα] Cf. Ag. 734. σίνος πολύκτονον. Ch. 1028. πατρόκτονον μίασμα. Eum. 283. καθαρμοῖς χοιροκτόνοις. Eur. Iph. T. 1200. κηλὶς μητρόκτονος. Herc. 1201. αἷμα — παιδόφρονον.

μίασμα — ἐκπλυτον] Cf. Plat. Legg. IX. 872 E. τοῦ γὰρ κοινοῦ μιανθέντος αἵματος οὐκ εἶναι κάθαρσιν ἄλλην οὐδὲ ἐκπλυτον ἐθέλειν γίγνεσθαι τὸ μιανθὲν πρὶν (πρὶν ἂν?) φόνον φόνῳ ὁμοίῳ ἢ δράσασα ψυχὴ τίση etc. Contra αἷμ' ἀνιπτον Ag. 1459.

282. ποταίνιον γὰρ ὄν] For being yet fresh. Cf. Ch. 1055. ποταίνιον — αἷμα.

283. καθαρμοῖς ἡλάθη χοιροκτόνοις] Cf. Ch. 968. ὅταν ἀφ' ἐστίας πᾶν ἐλαθῆ μύσος καθαρμοῖσιν ἀτὰν ἐλατηρίοις. Soph. O. R. 98. μίασμα χάρας ἐλαύνειν.

καθαρμοῖς — χοιροκτόνοις] Cf. Aesch. Fr. 327, 1. σταλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου. Eur. Hel. 154. ἐν φοναῖς θηροκτόνοις. Iph. T. 384. θυσίαις βοροκτόνοις. Herc. 1155. τεκνύκτονον μύσος. 1201. αἷμα παιδόφρονον. Bacch. 139. αἷμα τραγόκτονον.

284. ὄσους προσῆλθον] Subaudias ei λέγοιμι ex λόγος.

ἐξ ἀρχῆς λόγος] Haec verba arcte connectenda sunt.

285. ἀβλαβεῖ ξυνοσίῃ] With harmless intercourse. (Pal.) Cf. 474. *ικέτης προσήλθες καθαρὸς ἀβλαβῆς δόμοις*. Schol. *ἐβλάπτοντο γὰρ οἱ μυσαροῖς συντυγχάνοντες*.

ἀβλαβεῖ] Innocua. Activo sensu. Cf. 474.

286. χρόνος — γηράσκων ὄμοσ] Cf. Pr. 981. *ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος*. Ag. 894. *πάθῃ — πλείω τοῦ ξυνεύθοντος χρόνου*. Sept. 682. *οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος*. Soph. Fr. 868. *χρόνος δ' ἀμαυροῖ πάντα κεῖς λήθην ἄγει*.

287. ἀφ' ἀγνοῦ στόματος] Cf. Suppl. 696. *ἀγνῶν ἐκ στομάτων*. Ag. 244. *ἀγνῆ — αὐδῆ*.

288. Allusio ad foedus anno ante hujus fabulae commissionem (459 A. C.) inter Athenienses et Argivos contra Lacedaemonios ictum.

290. αὐτόν] I. e. ἐμὲ αὐτόν, me ipsum.

γῆν] Sc. ἐμὴν. I. e. Argos.

τὸν Ἀργεῖον λεῶν] Schol. *ὡς τότε συμμαχοῦντων Ἀργείων Ἀθηναίους*. Cf. 681. *Ἀττικὸς λεῶς*.

291. πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον] Cf. 891. *δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένη*.

δικαίως] Loyally, truly. Eodem sensu *ἐνδίκως* et *πανδίκως* Sept. 405. Suppl. 419.

ἐς τὸ πᾶν] I. e. εἰς ἀεί. Cf. 401. 891. 1044. 670. *ἐς τὸ πᾶν χρόνου*.

293. Τριτωνος — χεῦμα] Lacum et fluvium Libyae ubi nata esse ferebatur Athena. Herod. IV. 180. *τὴν δὲ Ἀθηναίην φασὶ Ποσειδέωνος εἶναι θυγατέρα καὶ τῆς Τριτανίδος λίμνης*. 188. Pind. P. IV. 36. Paus. I. 15. Quae historia ex ob- scuro Athenaeae epitheto Homericο *Τριτογένεια* fluxisse videtur. *γενεθλίου πόρου*] Cf. Hom. Il. 14, 246. *Ὠκεανὸς θ'*, *ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται*.

294. τίθεισιν ὀρθὸν ἢ κατρεφῆ πόδα] Sensus hujus loci obscurus est. Sidgwick vertit 'whether with upright step (i. e. standing) or covered foot (i. e. sitting).' V. annot. crit.

295. φίλοις ἀρήγουσ'] Allusionem hic esse ad expeditionem opem Inaro regi Libyco ferentem ab Atheniensibus duobus antea annis (460 A. C.) missam arbitratur Weil.

φίλοις] I. e. Libyae incolis. Herod. IV. 188. *Ἀθηναίη θύουσιν οἱ περὶ Τριτανίδα λίμνην νέμοντες Ἄλβες*.

Φλεγραιῶν πλάκα] Campum Phlegraeum, ubi pugna inter deos et gigantes commissa esse fertur (Pind. N. I. 100.), cui deam bellatricem Athenam prae- fuisse credibile est. Ibi Athena gigantes superavit, unde *Φλεγραιῶν ὀλέτειρα γιγάντων* dicitur Procl. hymn. 32.

296. ταγοῦχος] I. e. στρατηγός. Abs *ταγή* (τ) et *ἔχειν*. Cf. Arist. Lys. 105. *ἐκ τᾶς ταγᾶς* (ab exercitu). Sed prior in *ταγός* producitur.

297. ἔλθοι — ὅπως γένοιτο] Cf. ad Arist. Av. 1338. Soph. Aj. 1222. Phil. 324. Eur. Bacch. 1383. *ἔλθοιμι δ' ὅπου μῆτε Κιθαιρῶν μισρός μ' ἐσίθοι*, etc. Hipp. 729 sq. Arist. Av. 1337.

κλύει δὲ — καὶ πρόσωθεν ὦν] Cf. 65. καὶ πρόσωθ' ἀποστατῶν. (Ubi loquitur Apollo.) Prom. 321. τάχ' ἂν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω | θακῶν κλύει Ζεὺς. Ag. 947. θεῶν | μὴ τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος. 952. θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέχεται. Eur. Iph. T. 1447. κλύεις γὰρ αὐθὴν καίπερ οὐ παρῶν θεᾶς. Trag. adesp. 496, 2. πόρρω γὰρ ἔστῶς ὁ θεὸς ἐγγύθεν βλέπει.

299. Ἀθηναίαις σθένος] Cf. Soph. Trach. 507. ποταμοῦ σθένος. Sic supra 27. Ποσειδῶνος κράτος. Cf. ad Ch. 893. Ἀγίσθου βία.

300. ῥύσαιτ' ἂν ὥστε μὴ οὐ —] Cf. Soph. Ant. 90. πείσομαι γὰρ οὐ | τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.

παρημελημένον] Cf. Sept. 702. θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα.

301. τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ἔπου φρενῶν] "Unconscious of one joyful emotion." (Pal.) Connecte ἔπου φρενῶν. Sic ποῦ γῆς; etc. Cf. 423. ἔπου τὸ χαίρειν μηδαμῶδ νομίζεται. Soph. Oed. C. 1217. τὰ τέρποντα δ' οὐκ ἂν ἴδοις ἔπου.

ἔπου φρενῶν] Sub. ἐστί. Cf. Ag. 1371. Soph. Aj. 890. ἄνδρα μὴ λεύσσειν ἔπου.

302. ἀναίματον βόσκημα] Cf. 264. 267.

βόσκημα δαιμόνων] Cibum. Cf. 266. ἀπὸ δὲ σοῦ | βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου. Soph. El. 364. ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῦμὲ μὴ λυπεῖν (1. μὴ ἄλλειπον) μόνον | βόσκημα.

303. ἀποπτύεις λόγους] Cf. Pr. 1070. Ag. 980. 1192. Ch. 197. Soph. Fr. 617. ἀπέπτυσεν λόγους.

304 sq. Cf. 264.

304. καθιερωμένος] Cf. 451. ἀφιερῶμεθα.

ἐμοὶ τραφεῖς τε —] Cf. Arist. Eq. 1135 sq.

καθιερωμένος] Cf. v. καθοσιῶν Arist. Pl. 661.

οὐδὲ] I. q. καὶ οὐ.

305. καὶ ζῶν] Etiam vivens.

ζῶν με δαίσεις] Cf. 264. Eur. Or. 15. ἔδαισε δ' οὐν νιν, τέκν' ἀποκτείνας, Ἀτρείς.

306. ἕμνον — δέσμιον σέθεν] Cantilenam magicam te vincientem (fascinantem). Anglice, the song that binds thee (like a spell). Ut δωμάτων λυτήριον (νόμον) 820. Cf. 331. ἕμνος ἐξ Ἐρινύων δέσμιος φρενῶν. 343. Plat. Legg. XI. 933 A. μαγγανείαις καὶ ἐπῳδαῖς καὶ καταδέσει.

ἕμνον — δέσμιον] Cf. Sept. 635. ἀλώσιμον παιᾶνα.

307—396. "We are just and only pursue the guilty. Mother Night, hear! Apollo wrongs us (307—333.). Fate bids us pursue the wicked even after death (334—346.). We are dark powers, apart from the gods. Our lot is to ruin wicked houses (347—359.). We relieve the gods of this, and chase and catch even the swift. The proud are brought low, they know not till the woe comes (360—380.). We are unforgetful, implacable, terrible; men must fear and honour us, though we be powers of darkness (381—396.)." (Sidg.)

307. χορὸν ἄνωμεν] Cf. Soph. Aj. 700. φάνηθ', ὦ θεῶν χοροποι' ἀναξ, ὅπως — ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνῶν ἰάψης (ξυνάψης?). Arist. Th. 954. δρμα,

χώρει κοῦρα ποσίν, ἄγ' ἐς κύκλον, χειρὶ σὺναπτε χεῖρα, ῥυθμὸν χορείας ὑπαγε πάσα. Claudian. de laude Stil. II. 100. 'omnes — junxere choros.'

χορὸν] Cf. Ag. 1186. τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὐποτ' ἐκλείπει χορὸς | σύμφθογγος οὐκ εὐφρανός.

309. δεδόκηκεν] Poetica forma pro usitata δέδοκται. Cf. Pr. 402. δοκήσει. Sept. 1027. δοκησάτω. Eur. Med. 763. δεδόκησαι. Sic δοκησίσσοφος, δοκησιδέξιος, δοκησίνοιος, etc.

310. λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους —] Cf. 930. πάντα γὰρ αὐταὶ τὰ κατ' ἀνθρώπους | ἔλαχον διέπειν. 334. 347. 386.

311. στάσις] Caterva. Anglice, band, company. Cf. Ch. 114. 458.

ἐπινωμᾶ] Dirigit. ἐπισκοπεῖ (ἐφοδεύει). Cf. Sept. 728. Ag. 781.

312. εὐθυδικαῖοι] Cf. 994. ὀρθοδικαῖοι. 433. κρῖνε δ' εὐθείαν δίκην. Ag. 761. οἰκῶν — εὐθυδικῶν. Hesiod. Op. 230. ἰθυδικῆσι μετ' ἀνδράσι.

313. καθαρὰς χεῖρας] Cf. Ag. 776. τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν πίνῃ χερῶν — λιποδ' etc. Hor. Sat. I. 4. 68. 'qui vivit puris manibus.'

προνέμουτ'] Protendentem. Angl. putting forth. Cui mox opponitur χεῖρας — ἐπικρῦπτει (317).

315. διοικνεῖ] I. q. διοίχεται. Sub. ἕκαστος. De numeri mutatione cf. 338.

316. ἀλιτῶν] Aoristus. Cf. 269. ἤλιτεν. Pr. 533. ἀλιτοίμυ.

317. ἐπικρῦπτει] Oppositum praecedenti pronέμουτα.

318. μάρτυρες ὀρθαί] I. e. ἀληθεῖς. Testes veraces. Cf. Soph. Aj. 354. ὀρθὰ μαρτυρεῖν. Ant. 1195. ὀρθὸν ἀλήθει' ἀεί. (Weckl.)

τοῖσι θανοῦσι] Iis qui interfecti sunt.

319. πράκτορες αἵματος] I. e. ultrices caedis (mortuorum). Cf. 624. Ag.

113. χερὶ πράκτορι. Soph. El. 953. φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἔξεσθαι πατρός.

320. αὐτῷ] Respondet praecedenti δστις 316.

τελέως] I. e. διὰ τέλους, ut in 953. Forma epica pro τελείως. Sic τελεῶν, βρότεος, etc.

321. ὦ μᾶτερ Νὺξ] Cf. 69. Νυκτὸς παῖδες. 416. Soph. Oed. C. 40. Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι. 104. παῖδες ἀρχαίου Σκότου.

322. ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν] I. e. et mortuis et vivis. Schol. ζωσὶ καὶ θανοῦσιν. Cf. 388. δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς.

323. ποιᾶν] Poenam, i. e. ultricem. Pro ποινάτορα (Ag. 1281.).

325. ὁ Λατοῦς ἴνις] Cf. Suppl. 220. καὶ Ζηνὸς ὄρνιν (I. ἴνιν) τόνδε νῦν κηλήσκατε. 251. Παλαίχθονος ἴνις. 42. et ad Ag. 718.

327. πτάκα] Pavidum. Cf. Ag. 137. πτάκα (leporem).

ματρῶν ἀγνισμα — φόνου] Hypallage constructionis pro ματρώου —, maternae caedis piaculum (i. e. victimam). Angl. the proper expiatory victim (atonement) for a mother's murder. 'My own peculiar victim to expiate a mother's murder.' (Paley) Verba laxa cum praecedentibus connexa. Schol. τὸν τῷ ἰδίῳ θανάτῳ ἀπαγνιόνοντα τὸν φόνον τῆς μητρός. Sic Sept. 348. βλαχὰ δ' αἱματόεσσαι τῶν ἐπιμαστιδίων — ἀρτιρρεφεῖς βρέμονται.

κύριον] Angl. the proper. Cf. 127. κύριοι συνωμόται.

ιδώμεθ'] Ex epicorum usu pro *ιδωμεν*, et in tragoedia et in comoedia satis frequens.

τοῦδε φροίμου] Hujus praeludii (exordii). Canticum fortasse dicunt quod canturae sunt. Cf. Ag. 31. φροίμιον χορεύσομαι. 829. θεοὶς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε. 1216. Suppl. 830. ὄρω τάδε φροίμια — πόνων.

ματῆ] Vanum est. Schol. μάτιων γίνεται. Cf. Pr. 57. περαίνεται δὴ καὶ ματῆ τοῦργον τόδε. Sept. 37. ματῶν ὄδῳ. et v. ματῆζειν.

143. πόπαξ] Exclamatio indignantis non alibi reperta. Cf. πύππαξ, παππάξ, βόμβαξ. Sed vix dubitari potest quin ἰὼ ἰὼ πόποι reponendum sit, ut in Pr. 575. V. annot. crit. De ancipiti in fine versus syllaba cf. Soph. Aj. 375. σκότος, ἐμὸν φάος, | ἔρεβος —.

144 sq. Schol. κομματικῶς ἕκαστον κατ' ἴδιαν προφερετέον (προεκεκτέον?).

144. ἢ πολλὰ δὴ παθοῦσα] Cf. 106. ἢ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε.

145. δυσαχῆς] Gravierer conquerendum. Anglice lamentable. Vox non alibi reperta. Cf. v. δυσαλγῆς.

146. ὁ θῆρ] Praeda nostra.

147. ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν] Cf. 112. ἐκ μέσων ἀρκυστάτων ὄρουνεν. Pers. 97. παρασαίνει βροτὸν εἰς ἀρκυας Ἄτα. Eur. Alc. 144. Virg. G. IV. 409. 'vinclis excidit.' Qu. — πέφηνγεν.

148. ὑπὼ κρατηθεῖσα] Cf. Ag. 290. ὑπὼ νικώμενος. 912.

149. ἐπίκλοπος] Furax, aut fortasse fallax.

150. νέος — γράτας δαίμονας] Distinctio hic fit, ut monuit Pal., inter priscos Titanas sive *χθονίους* deos et recentius Olympiorum deorum regimen. Simili modo queruntur Erinyes 163. 731. 778. 838. 843.

καθιππάσω] Thou hast ridden down, over-ridden. Schol. κατεπολέμησας. Cf. 731. ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβύτιν νέος. 779. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους καθιππάσασθε. 809.

151. τοκεῶν] In universum dictum. Hic mater intelligenda est.

152. τοκεῶν] Generaliter dictum. Hic de matre tantum.

153. ἐξέκλειπεν ὦν θεός] Cf. Ag. 662.

154. τί τῶνδ' —;] Cf. Ag. 211. τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν; Ch. 334. τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν; Eur. Suppl. 527. τί τούτων οὐ καλῶς ἔχον;

155. ὄνειδος — μολὸν] Cf. Ag. 1560. ὄνειδος ἦκει τόδ' ἄντ' ὄνειδους. Soph. O. R. 523. ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοῦνειδος.

157. μεσολαβεὶ κέντρῳ] Medio prehensio, ad vim verberis augendam. Nisi sensus potius est, seizing (hitting) in the middle. Cf. Hom. II. 21, 172. μεσσοπαγῆς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μέλιτον ἔγχος. Theocr. 16, 78. ἦδη βασιτάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα. V. annot. crit.

159. ὑπὸ λοβόν] Cf. Ch. 272. ὑφ' ἦπαρ. Pr. 495. χ. λῆς λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν.

160 sq. πάρεστι — ἔχειν] Eadem verba respondent in antistropha (166 sq.).

160. μαστίχοτος — δαμίον] Flagellatoris publici. Ita Clytaemnestrae objurgationem (ὄνειδος) appellat.

μαστίχοτος] Feminina forma μαστίχτειρα legitur Suppl. 163. 174. Alia forma masculina μαστικτήρ est. Suppl. 466.

161. κρύος ἔχειν] Cf. Sept. 834. κακόν με καρδίαν τι περιπίπτει κρύος. Virg. G. II. 484. Construendum videtur βαρὺ ἔχειν. Respondet in antistrophe v. 168. ἄγος ἔχειν.

162. οἱ νεώτεροι θεοί] Cf. 721. 778. 808. 882.

163. Cf. Soph. O. C. 1380. τοιγὰρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρό-
νους | κρατοῦσιν (Ἄραί).

τὸ πᾶν] Omnino. Angl. altogether.

164. φονολιβῆ] Drenched with blood. Cf. Ag. 1427. φονολιβεῖ τύχη
φρῆν ἐπιμαίνεται.

165. περὶ πόδα, περὶ κάρα] I. e. from head to foot, ut nos dicimus. Proverbialis locutio, ut videtur. Schol. τὸν θρόνον οὐ Ὁρέστης καθῆστο πά-
ρεστιν ὄραν φονολιβῆ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς ἔλον. His accurate respondere
observandum est ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν in v. str. 159.

166. γὰς ὀμφαλὸν] Cf. Soph. O. R. 898. γὰς ἐπ' ὀμφαλόν. Eur. Med. 668.
ὀμφαλὸν γῆς θεσπιφθόν. Ion. 223.

167. προσδρακεῖν] Cf. Prom. 903. προσδράκοι. Simplex δρακεῖν legitur
Ag. 602. Eum. 34.

168. αἱμάτων βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγος] 'That has taken upon it a fell
pollution of blood.' (Sidg.)

βλοσυρὸν] Terribile. Cf. Suppl. 833. βλοσυρόφρονι χλιδῆ.

ἀρόμενον ἄγος] Cf. Sept. 1008. ἄγος δὲ καὶ θανάων κεκλήσεται. Soph.
Aj. 193. μὴ — κακὰν φάτιν ἀρη.

ἔχειν] Notandum est et stropham (161) et antistropham verbo ἔχειν
terminari.

169. μάντις ὦν] Quamvis vates es, eoque minus excusandus.

μιάσματι μυχὸν ἔχρανας] Cf. Suppl. 265. αἱμάτων μιάσματος χρανθεῖσα
γαῖα. Sept. 61.

170. αὐτόσσυτος, αὐτόκλητος] Similiter Sept. 916. γόος αὐτόστονος, αὐτο-
πήμων.

αὐτόσσυτος] I. e. αὐτοκλέυστος (Hesych.). Cf. Soph. Fr. 503.

171. βρότεια] Epica forma pro βρότεια, ut τέλος pro τέλειος. Cf. ad 932.

172. Cf. 727. σύ τοι παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας etc.

174 sq. Cf. Suppl. 228. οὐδὲ μὴ ἴν' Αἴδου θανάων | φύγη ματαίων αἰτίας
πράξας τάδε· | κακῆ δικάζει τὰμπλακήμαθ', ὡς λόγος, | Ζεὺς ἄλλος ἐν κροῦ-
σιν ὑστάτας δίκας.

174. τὸν] Eum, sc. Orestem. Cf. 137. 357.

ὑπὸ δὲ γὰν φρυγῶν] Cf. 338. ὕμρ' ἂν γὰν ὑπέλθῃ.

175. οὐ ποί' ἐλευθεροῦται] Ut Alcestis Herculis ope morte liberata est.
ἐλευθεροῦται] Subjectum nunc est ὁ μιάστωρ. Cf. 340. θανάων δ' οὐκ
ἄγαν (οὐδ' ἀμ' ἔστ', aut ἔτ' ἔστ') ἐλεύθερος. Suppl. 802. τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευ-
θεροῦται φιλαϊάκτων γόνων.

176. ποιτρούπαιος] Homo piacularis. Schol. ἐναγῆς.

178. μιάστωρ] I. e. sceleris ultorem. I. q. ἀλάστορα. Cf. Soph. El.
603. (de Oreste.) Eur. Med. 1368.

179—234. Apollo ex adyto sacro egressus Furias abire jubet, quibus interfectorem eum protegere arguentibus ille etiam Clytaemnestram criminis ejusdem ream fuisse respondet. Furiis defensionem ejus asperrantibus Orestique minantibus deus huic opem se daturum esse pollicetur.

179. τάχος] Celeriter. Cf. 124. Sept. 58. Ag. 945. 1110. Eur. Rhes. 986. χωρεῖτε συμμαχούς θ' ὀπλιζέσθαι τάχος | ἀνωχθε. Alibi ὡς τάχος.

181. πτηνὸν ἀργηστήν θρυ] I. e. sagittam. Metaphora audacissima, si quidem sincera est lectio. Cf. Sept. 60. ἀργηστής ἀφρός. Theocr. XXV. 130. ἦντε κύκνοι | ἀργησταί.

θρυ] I. e. sagittam, aculeum habentem qualis est serpentis. Quod ad πτηνὸν, cf. Fr. 139, 3. μηχανὴν πτερώματος (ἄτρακτον). Hom. Il. 16, 773. ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρήφι θροόντες.

182. χρυσηλάτου] Ex auro ductae. Cf. Sept. 644. χρυσήλατον — ἀνδρα τευχηστήν. Ipse Apollo χρυσότοξος dicitur Pind. Ol. 14, 10. Cf. Soph. O. R. 204.

θώμιγγος] Cf. Pers. 461. τοξικῆς θ' ἀπὸ | θώμιγγος ἰοὶ προσπίπτοντες ἄλλυσαν. Herod. I. 199. Anacr. 21, 10. θωμιγγεῖς.

183. μέλανα πνευμόνων ἀφρόν] I. e. ἰόν (venenum). Cf. 782 sq.

184. θρόμβους — φόνου] Cf. Ch. 526. θρόμβω — αἵματος.

186. καρανιστήρες — δίκαι] Punishments by cutting off the head and gouging out the eyes are carried out. Ut τύχη σωτήρ et similia.

καρανιστήρες] Schol. αἱ ἀποκεφαλίζουσαι. Alia forma καρανιστής est Rhes. 817. καρανιστής μόρος.

187. σπέρματος τ' ἀποφορᾶ παίδων κακοδαί χλοῦνι] And by the destruction of the seed the virility of boys is ruined. Sic explicat Dind. Pal. Weil. Sidg. Sed lectio admodum incerta est.

188. κακοδαί] Laeditur. Vocabulum Hippocrati de quovis malo corpori aut membris ejus illato usurpatum.

χλοῦνι] Schol. γένος τι ἰνδῶν (γένος τι ἀκριδῶν Herm. γένος ἐμπιδῶν Weckl.). Cf. Fr. 62. μακροσκελῆς — χλοῦνης. Sed de sensu parum liquet. Aristoteles H. A. VI. 28. τῶν δὲ ἀρρένων καὶ ἀγρίων οἱ τομίαι μείζους γίνονται καὶ χυλεπώτεροι, ὥσπερ καὶ Ὀμηρος ἐποίησεν (Il. 9, 539.), “τρέψεν ἐπὶ χλοῦνην σὸν ἀγριον.” Qui manifesto χλοῦνης i. q. τομίαις significare existimabat.

189. λευσμοί] Lapidationes. Soph. Oed. C. 435. τὸ λευσθῆναι πέτραις. Sept. 199. λευστήρ — μόρον.

μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν] Make much piteous moaning.

οἰκτισμὸν] Lamentationem.

190. ὑπὸ ῥάχιν πηγέτες] Cf. Soph. Fr. 21. καὶ κατὰ ῥάχιν | ἤλαυνε παίων.

191 sq. Cf. Fr. 98. ὁμοία μορφῇ γλωσσά σου γηρύεται.

191. ἐορτής] Cum στέργηθρα construendum.

192. στέργηθρ'] Cf. Ch. 241. Pr. 492.

ὑφηρεῖται] Suggestit. Angl. suggests, leads to it.

195. πλουσίοισι] Cf. Soph. O. R. 151. τᾶς πολυχρῆσου Πυθῶνος. Hom. Il. 9, 404. Cf. annot. crit.

τριβεσθαι μύσος] Piaculum affricare. Schol. προστριβεσθαι. De locutione προστριβεσθαι τί τιμ cf. ad Arist. Eq. 5. πληγὰς ἀεὶ προστριβεται τοῖς οἰκέταις. Ach. 843. οὐδ' ἐξομόρξεται Πηρέπυ τὴν εὐρουπρωκτίαν σοι. Th. 389. τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς (ἡμῖν Br.) οὐκ ἐπισμῆ τῶν κακῶν;

196. ἀνευ βοτῆρος —] Schol. μόναι, ὡς ἀνήμερα θηρία.

197. ποιμνης] Gregis. Cf. Suppl. 642. αἰδοῦνται δ' ἰκέτας Διὸς, ποιμνικῶν τάνδ' ἀμέγαρον.

εὐφιλῆς] Amans. Sed Ag. 34. εὐφιλῆ (amatam) χέρα.

200. Cf. Cic. pro Cluent. 38. 'in principem maleficii lenem, in adjutores ejus et conscios vehementissimum esse.'

201. πῶς δῆ;] Cf. 431. 601.

μῆκος ἔκτεινον] Cf. Ag. 916. μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας. Ch. 510.

202. ἔχρησας ὥστε —] Cf. Eur. Hipp. 1327. ἦθελ' ὥστε γίγνεσθαι τάδε? Soph. Phil. 656. ἄρ' ἔστιν ὥστε — λαβεῖν;

203. ποινὰς τοῦ πατρὸς πράξαι] To exact vengeance for his father (father's murder).

τί μὴν;] Quidni? Anglice of course I did. Cf. Ag. 672. λέγουσιν ἡμᾶς ὡς δολωτότας· τί μὴν; Soph. Aj. 668. ἀρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον· τί μὴν; El. 1280. Plat. Theaet. 145.

204. ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου] Anglice, you undertook to welcome newly shed blood (the fresh murderer). Schol. ὥστε δεξασθαι τὸν φονέα. Cf. Eur. Alc. 36. ἢ τόδ' ὑπέστη πόσιν ἐκλύσασ' | αὐτῆ προθανεῖν. Notanda verbi substantivi omissio, si quidem sincera est lectio. Sic certe Plat. Phil. 19 A. ἐμὲ τοῦ λόγου διάδοχον παντελῶς ὑποστάντα.

αἵματος — νέου] Cf. 359.

205. προστραπέσθαι] Cf. Ch. 1038. οὐδ' ἐφ' ἔστιαν | ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.

206. τὰς προπομπὰς] Eas quae eum huc deducebant. Cf. 1005. Sept. 1069. Pers. 1036. Προπομπὸι (i. e. deductores) inscripta fuit Aeschyli tragoedia.

207. πρόσφορον] Idoneum. Cf. Ch. 711. τυγχάνειν τὰ πρόσφορα. 714.

209. τίς ἦδε τιμῆ;] Cf. 419. τιμὰς — τὰς ἐμὰς πένθει τάχα.

211. τί γάρ;] Quid enim? Hor. Sat. I. 1. 7. 'Quid enim? concurritur.' Cf. ad Ag. 1139. Subaudiendum δρᾶτε. Similiter τί μὴν;

γυναικῆς ἦτις] Cf. Hom. Il. 19, 260. Ἐρινύες, αἱ δ' ὑπὸ γαῖαν | ἀνθρώπων τίνυνται, δ τίς κ' ἐπίορκον ὁμόσση. Soph. El. 1506. τοῖς πάσιν ὄστις πέρα πράσσειν γε (τι?) τῶν νόμων θέλει. Aj. 760. Eur. Hec. 359. δεσποτῶν ὤμων φρένας | τύχοιμ' ἂν ὄστις ἀργύρου μ' ὠνήσεται. Med. 220. Andr. 180. El. 934. Hel. 942. Fr. 34. 778. (Weckl.) Schol. τί προστέταχθε ποιεῖν παρὰ (περὶ Pal.) ἀνδροφόνου γυναικός;

ἦτις ἀνδρα νοσφίση] Sc. βίου. Quae occiderit. Angl. who has slain. Cf. ad Ch. 438. Fr. 238. γυναικός — ἦτις ἀνδρὸς ἢ γεγευμένη. Thuc. IV. 18. οὔτινες νομίωσι. Plat. Phaedr. 247 B. ᾧ μὴ ἦ. Sed ἂν additur Prom. 35. ὄστις ἂν νέον κρατῆ.

212. 'That would not be kindred blood shed by the hand of a relation,'
verit Paley. Sed constructio videtur esse αὐθέντης φόνος οὐκ ἂν γένοιτο
δμαιοσ.

δμαιοσ] Cf. 653. τὸ μητρὸς αἷμ' δμαιοσ ἐκχέας πέδοι. Suppl. 449. 605.
οὐκ ἦν δμαιοσ φωτὸς ὃν κατέκτανεν.

αὐθέντης φόνος] Consanguinei caedes. Cf. 336. αὐτουργαί. Ag. 1091.
αὐτοφόνος κακά. 1573. θανάτοις αὐθένταισιν. Eur. Herc. 839. αὐθέντη φόνω.

213. ἡ κάρτ' ἄτιμα —] Cf. Soph. Tr. 379. ἡ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὄμμα
καὶ φόνωσ.

παρ' οὐδὲν] Nihili. Cf. 846. Ag. 229. Eur. Iph. T. 732. μὴ | θῆται παρ'
οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολάσ.

214. Ἥρας τελείας καὶ Λιδὸς] Sub. τελείου. Schol. ad Arist. Thesm. 973.
Ἥρα τελεία καὶ Ζεὺς τέλειος ἐτιμῶντο ἐν τοῖς γάμοις ὡς πρυτάνεις ὄντες
τῶν γάμων. τέλος δὲ ὁ γάμος. Poll. III. 38. Cf. Fr. 329. Ἥρα τελεία, Ζηρὸς
εὐναία δάμαρ. Hom. Od. 20, 74. τέλος θαλεροῖο γάμοιο. Infra 835. γαμη-
λίου τέλους.

πιστώματα] Cf. Ag. 878. ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων (πιστευμάτων
libri). Empedocel. 56. ὡς δὲ παρ' ἡμετέρης κέλεται πιστώματα Μούσης | γνῶθι.
215. Connecte ἄτιμος ἀπέροπιται.

216. ὄθεν] Unde, abs qua. Cf. Eur. Hel. 325. σύμμιξον κόρη, | ὄθεν-
περ εἶσει πάντα ete.

217 sq. Cf. Athen. XIII. 555 D. ἐν δὲ Ἀθήναις πρῶτος Κέκροισ μῖν ἐνὶ
ἔξουσεν.

217. μόρσιμος] 'Ordned by Fate.' (Sidg.) Suspectum.

220. τὸ μὴ τίνεσθαι —] Cf. 694. 940. et ad Prom. 236.

ἐποπτεύειν κότῳ] Cf. Pind. Ol. 7, 20. ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις
ἀδυμελεῖ φόρμιγγι.

ἐποπτεύειν] To visit. De diis proprie dictum. Cf. Ch. 1. 1063. Ag. 1579.

222. ἐνθυμουμένην] 'Taking to heart.' (Sidg.)

223. ἡσυχαιτέρων] Leniorem. Angl. more lenient. Schol. δολιωτέρων
(σχολαιοτέρων Herw.). I. η. πεπαιτέρων.

224. δίκας] The pleadings, the trial. Ag. 813. δίκας κλύοντες. Ch.
462. κραίνετε δίκας. Suppl. 230. ὑστάτας δίκας. (Sidg.)

225. οὐ τι μὴ λίπω] Cf. 895. Sept. 38. 199. 281. Suppl. 755. Fr. 238.

226. σὺ δ' οὖν δίωκε] Cf. Pr. 935. ὁ δ' οὖν ποιείτω. Eur. Herc. 726. σὺ
δ' οὖν ἴθ'. Rhes. 868. σὺ δ' οὖν νόμιζε ταῦτ'.

καὶ πόνον πλέω τίθου] Angl. and give yourself more trouble.

227. τιμὰς — τὰς ἐμὰς] Munus meum. Cf. 419. Arist. Eccl. 5. μυκτῆροσ
λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεισ.

σύντεμνε] Angl. abridge, curtail.

228. οὐδ' ἂν δεχοίμην —] Cf. Soph. El. 1304. κοῦδ' ἂν σε λυπήσασα
δεξαίμην βραχὺ | αὐτὴ μέγ' εὐρεῖν κέρδος. Herod. III. 38. εἶρετο — ἐπὶ τίνι
χρημάτι δεξαίματ' ἂν ετο.

ὥστ' ἔχειν] Cf. 202. Soph. Phil. 656. ἀρ' ἔστιν ὥστε — λαβεῖν. Soph. Oed.
C. 1350. δικαιοῶν ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους.

229. ξμπας] Omnino, nihilominus. Anglice, in any case, anyhow (without such an office as mine). Pr. 48. ξμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν Soph. Aj. 122. Corrigendum forsā ὦν παῖς.

παρὰ Διὸς Θρόνοις] Cf. Eur. Tro. 136. σὺ δὲ πρόσωπα νεαρὰ χάρισι παρὰ Διὸς Θρόνοις καλλιγάλανα τρέφεις. 187. Suppl. 101.

230. δίκας μέτειμι τόνδε φῶτα] 'I will sue for justice on him.' (Sidg.) Cf. Ch. 988. ὡς τόνδ' ἐγὼ μετήλθον ἐν δίκῃ μόρον | σῆς μητρός. Ag. 1272. 1666. Eur. Bacch. 345. τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδασκαλον | δίκῃ (δίκην malit Elmsl.) μέτειμι. 516. τῶνδ' ἄποι' ὕβρισμάτων | μέτεισι Διόνυσός σ'. Or. 423. μετήλθόν σ' αἶμα. Her. 852. κάποτίσασθαι δίκην ἐχθρούς. 882. Cycl. 280. ἀρπαγῆς μετήλθετ' Ἰλίου πόλιν. Med. 261. 1316.

231. μέτειμι] Persequar, ulciscar. Cf. Soph. El. 478. Eur. Bacch. 516. τῶνδ' ὕβρισμάτων | μέτεισι Διόνυσός σε.

ἐκκυνηγεῖθ] Cf. Eur. Ion. 1422. ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος;

233 sq. Cf. Hom. Il. 22, 358. φράζει νῦν μὴ τοί τι θεῶν μῆνιμα γένομαι.

233. καθαρμοῖς — χοιροκτόνοις] Cf. Fr. 327, 1. πρὶν ἂν σταλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου | αὐτός σε χράνη Ζεὺς καταστάξας χερσῶν.

234. Furiae hic proscenium relinquunt, redeunt autem 244. Exit etiam Apollo. Scena jam ad Athenas Athenaeque Poliadis templum transfertur, Orestes autem supplex ante deae statuam sedens conspicitur.

προστρόπαιον] Supplicis. Cf. 41.

236. ἀλάστορα] Hominem piacularem, quem divina vindicta persequitur. I. q. παλαμναῖον. Cf. Fr. 90. πρεμμενῆς ἀλάστορος. Hesych. ἀλάστορες· παλαμναῖοι, οἱ μιάσμασιν ἐνεχόμενοι, ἢ οἱ μεγάλα ἀμαρτάνοντες. Alibi ἀλάστορ significat deus vindex, Pers. 354. Ag. 1501. 1509. Suppl. 415.

237. οὐ προστρόπαιον] I. e. non piaculo pollutum, quamvis caedis reum. Cf. 445. οὐκ εἰμι προστρόπαιος. 41.

ἀφοίβαντον] Non expiatum. Schol. ἀκάθαρτον. Ita etiam Hesych. Cf. Fr. 148.

238 sq. Cf. 451. πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερῶμεθα | οἴκοισι καὶ βροτοῖσι καὶ ἔντοϊς πόροις. Paus. II. 31. 8. τοῦ δὲ ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστιν οἰκοδόμημα ἔμπροσθεν, Ὀρέστου καλουμένη σκηνή. πρὶν γὰρ ἐπὶ τῇ αἵματι καθαρθῆναι τῆς μητρός Τροίξηνιων οὐδεὶς πρότερον ἤθελεν αὐτὸν οἴκῳ δέξασθαι. καθίσαντες δὲ ἐνταῦθα ἐκάθαιρον καὶ εἰστίων ἐς ὃ ἀφήγησαν — καθῆραι δὲ φασιν Ὀρέστην καθαρσοῖς καὶ ἄλλοις καὶ ὕδατι τῷ ἀπὸ τῆς Ἰππου κρήνης. (Weckl.)

238. ἀμβλὴν ἤδη] Hebetem, obtusum. Audax metaphora, ab instrumentis ferreis sive ferramentis sumpta. Poetica vero licentia de Oreste dicitur quod revera de crimine ejus apte praedicari potest. Cf. Eur. Fr. 821, 5. νῦν δ' ἀμβλὺς εἰμι καὶ κατηγορικῶς κακῶν. 41. κατηγορικῶς.

προστειριμμένον τ' ἄγος ἄλλοις οἴκοις] And relieved of all pollution by contact with other abodes. Nota locutio προστριβεσθαι τί τινα to rub off a thing on something (or somebody) else. Pr. 329. γλώσση ματαία ζῆματα προστριβεται. Antiph. p. 127, 2. ὑμῖν τὸ μῆνιμα τῶν ἀλιτηρίων προστριβομαι. Arist. Eq. 5. πληγὰς ἀεὶ προστριβεται τοῖς οἰκέταις. Ag. 395.

πόλει πρόστριμμ' ἄφερτον ἐνθεις. Ad rem cf. 451. πάλοι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφερῶμεθα (f. ἀφρωσιῶμεθα) | οἰκοισι —.

προστειριμμένον] Proprie attritum. Anglice rubbed against. Redde, brought in contact with.

πρὸς | ἄλλοισιν] De articulo in fine versus posito cf. Soph. Oed. R. 555. ἐπὶ | τὸν σεμνόμεντων. Phil. 626. ἐπὶ | καὶν. Oed. C. 495.

239. ἄλλοισιν οἴκοις] Cf. 451 sq.

πορεύμασιν βροτῶν] I. e., ni fallor, πορευομένοις βροτοῖς. Itineribus mortalium. I. e. itinerantibus mortalibus. 'Ways of men.' (Pal.)

240. χέρσον — ἐκπερῶν] Cf. Pr. 713. ἐκπερῶν χθόνα. 731. αὐλῶν' ἐκπερῶν Μαιωτικόν.

243. τέλος δίκης] Causae decisionem. Anglice, the end of the trial, the verdict. Cf. 729. Sic μάχης τέλος Ch. 874.

244—275. Chorus intrant victimam suam Orestem investigantes, cernentesque eum Athenae statuum amplectentam dira mala ei et exitium minitantur.

244. "Introeunt Furiae σποράδην in orchestram." (Herm.)

τόθ' ἐστὶ] Hic est. Anglice see here. Cf. 252.

ἐκφανές] Manifestum, conspicuum. Cf. Pers. 398. ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.

245. μνηστήρος ἀφθέγκτου] Delatoris muti. I. e. sanguinis guttatim destillantis. Cf. Sept. 82. κόνις — ἀναυδος ἄγγελος.

φραδαίς] Consilio. I. q. βουλαίς. Cf. Ch. 941.

246. τετραυματισμένον] Cf. Herod. I. 59. etc. Thuc. IV. 12. etc.

247. πρὸς αἵματος σταλαγμῶν] For (in search of) dripping blood. Cf. Pr. 679. ὠμάττει — τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους. Aesch. Fr. 278. παλαγμοῖς (σταλ.) αἵματος.

ἐκματεύομεν] Cf. Ag. 1093. ἔοικεν εὐρις ἢ ξένη κυνὸς δίκην | εἶναι ματεύειν τ' εἴ τιν' εὐρήσει φόνον.

248. μόχοις ἀνδροκμησι] Cf. 956. Ag. 814. ἀνδροκμητας — φθοράς. Ch. 889. Suppl. 679. Eur. Suppl. 525. ἀνδροκμητας προσφέρων ἀγωνίας. Ch. 1068. παιδοβόροι — μόχοι.

ἀνδροκμησι] Activo sensu, ut ἀνδροκμηῆς πέλεκυς Ch. 875. λοιμὸς Suppl. 661. τύχη Eum. 916.

φρυσίῃ] Anhelat. Cf. Soph. Ant. 1238. φρυσίων — πνοήν etc. Hinc φρυσίαμα Eum. 53. Cf. 651. οὐδὲν ἀσθμαίων μένει (στένει?).

249sq. χθονὸς —] Cf. Ag. 249. 249. σπλάγγνον] I. e. καρδία αὐτ' πνεύμων.

πεποίμανται] Perlustratus est. Cf. 91. τόνδε ποιμαίων ἐμὸν | ἰκέτην. Confer similem usum metaphoricum verbi βουκολεῖν.

250. ἀπτέροις ποτήμασιν] Alis enim carebant Erinyes. Cf. 51. Hujusmodi locutiones poéticas adamat Aeschylus. Sic Ch. 493. πέδαις ἀγαλκείτοις. Eum. 860. ἀόητοις ἐμμανεῖς θυμώμασι. 138. εὐπτέροις διώγμασιν. Sept. 82. ἀναυδος ἄγγελος.

252. καταπακῶν] Schol. καταπιτήξας πρὸς τῷ ἀγύλιματι. Hesych. καταπακῶν: καταπιτήξας. Cf. annot. crit.

253. ὁσμὴ βροτειῶν αἱμάτων] Cf. Prom. 115. ἂ ἂ. τίς ἀχῶ; τίς ὀδμὰ προσέπειτα μ' ἀφεργῆς (ἀφραστος?);

με προσγελέ] Arridet mihi. I. q. προσσαίνει. Cf. Pr. 835. τῶνδε προσσαίνει σέ τε; Soph. Ant. 1214. παιδός με σαίνει φθόγγος. Eur. Med. 1162. ἀψυχου εἰκὼ προσγελώσω σώματος. Herod. V. 92. 14. τῷ λαβόντι — προσγελάσει τὸ παιδίον. Arist. Pac. 600. τὰ φυντὰ προσγελάσεται (σε).

255. Similis locus est Soph. O. C. 117 sq. δρα, τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει; — λεῖσσο' αὐτόν, προσδέρκου πανταχῆ.

μάλ' αὖ] Again and again. Ut μάλ' αὖθις Ch. 650.

256. ἀτίτας] Impunitus. Schol. ἀτιμώρητος. Cf. Ag. 72. ἡμεῖς δ' ἀτίται (i. e. ἀτιμοί). Hesychius ἀτίτην per ἀτιμον explicat. Cf. annot. crit.

259. περι βρέτει πλεχθεῖς] Twined round (clasping) the statue.

260. χερῶν] I. e. αὐτοχειρίας sive αὐτουργίας (336). At v. annot. crit.

ὑπόδικος — χερῶν] To be tried for his debts (to us). Schol. ἀνθ' ὧν ἡμῖν χρεωστέϊ προσφύξ (?) θέλει γενέσθαι τῆς θεοῦ. Plat. Legg. VIII. 846 B. τῶν διπλασίων ὑπόδικος ἔστω τῷ βλαφθέντι. IX. 869 A. ἀσεβείας ὑπόδικος. Dem. 902, 2. ὑπόδικος τῆς ἐγγύης ἦν. 1264, 19. φόνου — ἦν ἂν ὑπόδικος. 849, 20. ψευδομαρτυριῶν ὑπόδικον. Isae. 72, 22. ὑπόδικος τῆς κακώσεως (τῷ νόμῳ). Andoc. 33, 13.

261 sq. Cf. 647. Ag. 1018 sq. Ch. 48. 400.

261. τὸ δ' οὐ πάρεστιν] Id autem non licet. Angl. but that may not be.

αἷμα —] Cf. Ch. 48. τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδοι; Ag. 1019.

262. δυσαγκόμιστον] Irreparable, irrevocabile. Cf. Ag. 1020. ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν ἀγκαλέσαιτ' (i. ἀγκομίσειτ') ἐπαιίδων; Cf. v. δυσάγκριτος (Suppl. 126.). Subaudiendum ἔστί.

263. τὸ διερόν] Quodcunque liquidum est, universe dictum. Alii τὸ διερόν (αἷμα) intelligunt.

χύμενον] Epica forma. Cf. Ch. 400. ἀλλὰ νόμος μὲν (τις?) φονίας σταγόνους χυμένας εἰς πέδον ἄλλο προσαίτειν αἷμα. Eur. El. 486. αἷμα χυθὲν σιδάρα. 509. αἷμά τ' οὐ πάλα χυθὲν. Her. 76.

οἴχεται] Angl. is gone (beyond recovery).

264 sq. ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν —] Cf. 302. 304 sq. Ag. 1188 sq. 1476.

264. ῥοφεῖν] Anglice, for us to suck.

265. ἐρυσθρόν — πέλανον] I. q. θρόμβον. Cf. Pers. 816. πέλανος αἱματοσφαγῆς (αἱματοσταγῆς?).

266. βοσκὰν πώματος] Cf. 302. ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων. Fr. 41. μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον δημήτριον. Notandum βοσκῆ de liquidis dictum.

πώματος δυσπότου] I. e. non potabilis. Cf. Soph. Ant. 1277. πόνοι δύσπονοι. 588. δυσπνόις πνοαῖς. 1261. φρενῶν δυσφρόνων. Eur. Hel. 213. αἶων δυσαίων. Phoen. 1047. γάμους δυσγάμους. Hec. 191. δυσφήμους φάμας. Tro. 75. δύσνοστον νόστον. Contra εἶποτος Pr. 676. 812. Pers. 611.

267. ἰσχνάσας] Cf. Fr. 123. Pr. 380. Arist. Ran. 941. ἰσχνάνα.

ἀπάξομαι] Cf. Arist. Nub. 1105.

268. ἀντίποιον' ὡς τίνης —] Ut caedis maternae poenam solvas. Cf. 981. δι' ὄργαν πονῆς ἀντιφόνους ἄτας. Pers. 476. ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν.

269. ἤλιτεν — θεὸν] Peccavit. Ab ἀλιταίνω. Cf. Pr. 533. μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις. Eum. 316. ἀλιτών. Hom. Il. 9, 375. ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν. Il. 19, 265. ὁ τίς σφ' ἀλίτηται. Od. 4, 378. ἀθανάτους ἀλιτέσθαι. V. annot. crit.

271. τοκῆς] Epica forma, ut βασιλῆς Eur. Phoen. 829.

272. ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπαΐζω] Cf. Pr. 70. ὄρω κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαΐζων. Ch. 95. δόσω τε τῶν κακῶν ἐπαΐζω.

273. μέγας] Cf. 915. μεγάλας καὶ δυσαρέστους δαίμονας.

Ἄιδης] I. e. ὁ Ζεὺς τῶν νεοτέρων. Suppl. 227.

εὐθυνος] Schol. δικαστής. Cf. Pers. 828. Ζεὺς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν | φρονημάτων ἐπεστίν, εὐθυνος βαρῦς.

275. And surveys everything with a recording (observant) mind.

δελτογράφω] Recording. Cf. Suppl. 179. Pr. 789. Soph. Fr. 535. θεὸς δ' ἐν φρενὸς δέλτοισι τοὺς ἐμοὺς λόγους. Eur. Fr. 506.

276—306. Orestes Athenae auxilium invocat, iustratum se jam esse affirmans. Chorus arroganter neque Apollinem ei neque Athenam opitulaturum esse respondet.

276. In scholio priori pro ἀψυχῆσας merito ἀτυχῆσας reposuerunt Wakef. Herwerden.

καὶ λέγειν] Angl. and to speak. Cave reddas both to speak. Cf. Pers. Sat. IV. 5. 'dicenda tacendaque calles.'

δίκη] I. e. δίκαιόν ἐστι. Cf. Ag. 259. 811. Sept. 866.

280. μαραίνεται] Cf. 138. Pr. 597. Trag. adesp. 574. ἅπαντα θάλλει καὶ πάλιν μαραίνεται.

βρίζει] Dormit. Cf. Ag. 275. Ch. 897. Eur. El. 41. εὐθοντα φρόνον. Soph. Phil. 650. κοιμῶ τόδ' ἔλλος. Agam. 346. ἐργηγορὸς τὸ πῆμα.

281. μητρόκτονον μίασμα] Cf. Ag. 734. σίνος πολύκτονον. Ch. 1028. πατρόκτονον μίασμα. Eum. 283. καθαρμοῖς χοιροκτόνοις. Eur. Iph. T. 1200. κηλὶς μητρόκτονος. Herc. 1201. αἷμα — παιδόφρονον.

μίασμα — ἐκπλυτον] Cf. Plat. Legg. IX. 872 E. τοῦ γὰρ κοινοῦ μιανθέντος αἵματος οὐκ εἶναι κάθαρσιν ἄλλην οὐδὲ ἐκπλυτον ἐθέλειν γίνεσθαι τὸ μιανθὲν πρὶν (πρὶν ἂν?) φρόνον φρόνῳ ὁμοίῳ ἢ δράσασα ψυχὴ τίση etc. Contra αἷμ' ἀνιπτον Ag. 1459.

282. ποταίνιον γὰρ ὄν] For being yet fresh. Cf. Ch. 1055. ποταίνιον — αἷμα.

283. καθαρμοῖς ἡλάθη χοιροκτόνοις] Cf. Ch. 968. ὅταν ἀφ' ἐστίας πᾶν ἐλαθῆ μύσος καθαρμοῖσιν ἅτᾶν ἐλατηρίοις. Soph. O. R. 98. μίασμα χώρας ἐλαύνειν.

καθαρμοῖς — χοιροκτόνοις] Cf. Aesch. Fr. 327, 1. σταλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου. Eur. Hel. 154. ἐν φοναῖς θηροκτόνοις. Iph. T. 384. θυσίαις βοροκτόνοις. Herc. 1155. τεκνόκτονον μύσος. 1201. αἷμα παιδόφρονον. Bacch. 139. αἷμα τραγόκτονον.

284. ὄσους προσῆλθον] Subaudias ei λέγοιμι ex λόγος.

ἐξ ἀρχῆς λόγος] Haec verba arte connectenda sunt.

285. ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ] With harmless intercourse. (Pal.) Cf. 474. *ικέτης προσήλθης καθαρὸς ἀβλαβῆς δόμοις*. Schol. ἐβλάπτοντο γὰρ οἱ μυσαροῖς συντυγχάνοντες.

ἀβλαβεῖ] Innocua. Activo sensu. Cf. 474.

286. χρόνος — γηράσκων ὄμοσ] Cf. Pr. 981. ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος. Ag. 894. πάθη — πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου. Sept. 682. οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος. Soph. Fr. 868. χρόνος δ' ἀμαυροῖ πάντα κεῖς λήθην ἄγει.

287. ἀφ' ἀγνοῦ στόματος] Cf. Suppl. 696. ἀγνῶν ἐκ στομάτων. Ag. 244. ἀγνῆ — ἀδδῆ.

288. Allusio ad foedus anno ante hujus fabulae commissionem (459 A. C.) inter Athenienses et Argivos contra Lacedaemonios ictum.

290. αὐτόν] I. e. ἐμὲ αὐτόν, me ipsum.

γῆν] Sc. ἐμὴν. I. e. Argos.

τὸν Ἀργεῖον λεῶν] Schol. ὡς τότε συμμαχοῦντων Ἀργείων Ἀθηναίους. Cf. 681. Ἀττικὸς λεῶς.

291. πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον] Cf. 891. δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένη.

δικαίως] Loyally, truly. Eodem sensu ἐνδίκως et πανδίκως Sept. 405. Suppl. 419.

ἐς τὸ πᾶν] I. e. εἰς ἀεί. Cf. 401. 891. 1044. 670. ἐς τὸ πᾶν χρόνου.

293. Τρίτωνος — χεῦμα] Lacum et fluvium Libyae ubi nata esse ferebatur Athena. Herod. IV. 180. τὴν δὲ Ἀθηναίην φασὶ Ποσειδέωνος εἶναι θυγατέρα καὶ τῆς Τριτωνίδος λίμνης. 188. Pind. P. IV. 36. Paus. I. 15. Quae historia ex ob- scuro Athenae epitheto Homericο Τριτογένεια fluxisse videtur.

γενεθλίου πόρου] Cf. Hom. Il. 14, 246. Ὠκεανὸς δ', ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται.

294. τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα] Sensus hujus loci obscurus est. Sidgwick vertit 'whether with upright step (i. e. standing) or covered foot (i. e. sitting).' V. annot. crit.

295. φίλοις ἀρήγουσ'] Allusionem hic esse ad expeditionem opem Inaro regi Libyco ferentem ab Atheniensibus duobus antea annis (460 A. C.) missam arbitratur Weil.

φίλοις] I. e. Libyae incolis. Herod. IV. 188. Ἀθηναίη θύουσιν οἱ περὶ Τριτωνίδα λίμνην νέμοντες Αἰβυες.

Φλεγραιαν πλάκα] Campum Phlegraeum, ubi pugna inter deos et gigantes commissa esse fertur (Pind. N. I. 100.), cui deam bellatricem Athenam prae-fuisse credibile est. Ibi Athena gigantes superavit, unde Φλεγραιῶν ὀλέτερινα γυγάντων dicitur Procl. hymn. 32.

296. ταγοῦχος] I. e. στρατηγός. Abs ταγή (ῥ) et ἔχειν. Cf. Arist. Lys. 105. ἐκ τᾶς ταγᾶς (ab exercitu). Sed prior in ταγός producitur.

297. ἔλθοι — ὅπως γένοιτο] Cf. ad Arist. Av. 1338. Soph. Aj. 1222. Phil. 324. Eur. Baech. 1383. ἔλθοιμι δ' ὅπου μῆτε Κιθαιρῶν μακρὸς μ' ἐσίδοι, etc. Hipp. 729 sq. Arist. Av. 1337.

κλύει δὲ — καὶ πρόσωθεν ἄν] Cf. 65. καὶ πρόσωθ' ἀποσταίων. (Ubi loquitur Apollo.) Prom. 321. τάχ' ἂν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω | θακῶν κλύει Ζεὺς. Ag. 947. θεῶν | μὴ τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος. 952. θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέχεται. Eur. Iph. T. 1447. κλύεις γὰρ αὐθὴν καίπερ οὐ παρὼν θεᾶς. Trag. adesp. 496, 2. πόρρω γὰρ ἔστως ὁ θεὸς ἐγγύθεν βλέπει.

299. Ἀθηναίαις σθένος] Cf. Soph. Trach. 507. ποταμοῦ σθένος. Sic supra 27. Ποσειδῶνος κράτος. Cf. ad Ch. 893. Ἀγίσθου βία.

300. ῥύσαιτ' ἂν ὥστε μὴ οὐ —] Cf. Soph. Ant. 90. πείσομαι γὰν οὐ | τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.

παρημελημένον] Cf. Sept. 702. θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα.

301. τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν] "Unconscious of one joyful emotion." (Pal.) Connects ὅπου φρενῶν. Sic πῶ γῆς; etc. Cf. 423. ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμῶ νομίζεται. Soph. Oed. C. 1217. τὰ τέροντα δ' οὐκ ἂν ἴδοις ὅπου.

ὅπου φρενῶν] Sub. ἐστί. Cf. Ag. 1371. Soph. Aj. 890. ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπου.

302. ἀναίματον βόσκημα] Cf. 264. 267.

βόσκημα δαιμόνων] Cibum. Cf. 266. ἀπὸ δὲ σοῦ | βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου. Soph. El. 364. ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῦμὲ μὴ λυπεῖν (l. μὴ ἄλλειπον) μόνον | βόσκημα.

303. ἀποπτύεις λόγους] Cf. Pr. 1070. Ag. 980. 1192. Ch. 197. Soph. Fr. 617. ἀπέπτυσεν λόγους.

304 sq. Cf. 264.

304. καθιερωμένος] Cf. 451. ἀφιερῶμεθα.

ἐμοὶ τραφεῖς τε —] Cf. Arist. Eq. 1135 sq.

καθιερωμένος] Cf. v. καθοσιῶν Arist. Pl. 661.

οὐδὲ] l. q. καὶ οὐ.

305. καὶ ζῶν] Etiam vivens.

ζῶν με δαίσεις] Cf. 264. Eur. Or. 15. ἔδαισε δ' οὐκ ἔνν, τέκν' ἀποκτείνεις, Ἀτρεύς.

306. ἕμνον — δέσμιον σέθεν] Cantilenam magicam te vincientem (fascinantem). Anglice, the song that binds thee (like a spell). Ut δωμάτων λυτήριον (νόμον) 820. Cf. 331. ἕμνος ἐξ Ἐρινύων δέσμιος φρενῶν. 343. Plat. Legg. XI. 933 A. μαγγανείαις καὶ ἐπιδαίαις καὶ καταδέσει.

ἕμνον — δέσμιον] Cf. Sept. 635. ἀλώσιμον παιᾶνα.

307—396. "We are just and only pursue the guilty. Mother Night, hear! Apollo wrongs us (307—333). Fate bids us pursue the wicked even after death (334—346). We are dark powers, apart from the gods. Our lot is to ruin wicked houses (347—359). We relieve the gods of this, and chase and catch even the swift. The proud are brought low, they know not till the woe comes (360—380). We are unforgetful, implacable, terrible; men must fear and honour us, though we be powers of darkness (381—396)." (Sidg.)

307. χορὸν ἄνωμεν] Cf. Soph. Aj. 700. φάνηθ', ὦ θεῶν χοροποι' ἀναξ, ὅπως — ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνῶν ἰάψης (ξυνάψης?). Arist. Th. 954. δρμα,

χώρει κοῦφα ποσὶν, ἄγ' ἐς κύκλον, χειρὶ σύναπτε χεῖρα, ζυθμὸν χορείας ἔπαγε πᾶσα. Claudian. de laude Stil. II. 100. 'omnes — junxere choros.'

χορὸν] Cf. Ag. 1186. τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οἴποι' ἐκλείπει χορὸς | σύμφθογγος οὐκ εὐφωνος.

309. δεδόκηκεν] Poetica forma pro usitata δέδοκται. Cf. Pr. 402. δοκήσει. Sept. 1027. δοκησάτω. Eur. Med. 763. δεδόκησαι. Sic δοκησίσσος, δοκησιδέσιος, δοκησίνοος, etc.

310. λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους —] Cf. 930. πάντα γὰρ αὐταὶ τὰ κατ' ἀνθρώπους | ἔλαχον διέπειν. 334. 347. 386.

311. στάσις] Caterva. Anglice, band, company. Cf. Ch. 114. 458.

ἐπινομή] Dirigit. ἐπισκοπεῖ (ἐφοδεύει). Cf. Sept. 728. Ag. 781.

312. εὐθυδικαιοι] Cf. 994. ὀρθοδικαιοι. 433. κρίνε δ' εὐθείαν δίκην. Ag. 761. οἴκων — εὐθυδικῶν. Hesiod. Op. 230. ἰθυδικήσι μετ' ἀνδράσι.

313. καθαρὰς χεῖρας] Cf. Ag. 776. τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν πίνῳ χερῶν — λιποῦσ' etc. Hor. Sat. I. 4. 68. 'qui vivit puris manibus.'

προσέμουτ'] Pretendentem. Angl. putting forth. Cui mox opponitur χεῖρας — ἐπικρύπτει (317).

315. διοικνεῖ] I. q. διοίχεται. Sub. ἕκαστος. De numeri mutatione cf. 338.

316. ἀλιτῶν] Aoristus. Cf. 269. ἤλιτεν. Pr. 533. ἀλίτοιμι.

317. ἐπικρύπτει] Oppositum praecedenti προσέμουτα.

318. μάρτυρες ὄρθαι] I. e. ἀληθεῖς. Testes veraces. Cf. Soph. Aj. 354. ὄρθα μαρτυρεῖν. Ant. 1195. ὄρθον ἀλήθει' ἀέλ. (Weckl.)

τοῖσι θανοῦσι] Iis qui interfecti sunt.

319. πράκτορες αἵματος] I. e. ultrices caedis (mortuorum). Cf. 624. Ag. 113. χερὶ πράκτορι. Soph. El. 953. φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἕζεσθαι πατρός.

320. αὐτῷ] Respondet praecedenti δστις 316.

τελέως] I. e. διὰ τέλους, ut in 953. Forma epica pro τελείως. Sic τελεοῦν, βρότεος, etc.

321. ὦ μᾶτερ Νύξ] Cf. 69. Νυκτὸς παῖδες. 416. Soph. Oed. C. 40. Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι. 104. παῖδες ἀρχαίου Σκότου.

322. ἀλαοῖσι καὶ δεθορκόσιν] I. e. et mortuis et vivis. Schol. ζῶσι καὶ θανοῦσιν. Cf. 388. δερκομένοισι καὶ δυσσομμάτοις ὄμωσ.

323. ποινᾶν] Poenam, i. e. ultricem. Pro ποινάτορα (Ag. 1281.).

325. ὁ Λατοῦς ἴνις] Cf. Suppl. 220. καὶ Ζητὸς ὄρνιν (I. ἴνιν) τόνδε νῦν κηλήσκατε. 251. Παλαίχθονος ἴνις. 42. et ad Ag. 718.

327. πτώκα] Pavidum. Cf. Ag. 137. πτάκα (leporem).

ματρῶν ἄγνωμα — φόνου] Hypallage constructionis pro ματρῶν —, maternae caedis piaculum (i. e. victimam). Angl. the proper expiatory victim (atonement) for a mother's murder. 'My own peculiar victim to expiate a mother's murder.' (Paley) Verba laxa cum praecedentibus connexa. Schol. τὸν τῷ ἰδίῳ θανάτῳ ἀραγνοῦντα τὸν φόνον τῆς μητρός. Sic Sept. 348. βλαχὰ δ' αἱματέσσαι τῶν ἐπιμαστιδίων — ἀρτερεφεῖς βρέμονται.

κύριον] Angl. the proper. Cf. 127. κύριοι συνωμόται.

328. ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ] And over him who is sacrificed (doomed).
Schol. ἐπὶ Ὁρέστη μέλλοντι θύεσθαι.

330. παρακοπὰ — φρενοδαλῆς] 'A frenzy, a maddening distraction.' (Sidg.)
Cf. 342. Ag. 223. Pr. 582. παράκοπον. Eur. Bacch. 34. παράκοποι φρενῶν.
Ag. 48. φρενῶν κεκομμένως.

331. παραφορὰ] Distractio, insania. Cf. Lucian. Amor. 13. ἔμμανές τι καὶ παράφορον ἀναβοήσας. Fugit. 19. παράφορόν τι δεδορκότες. Vit. auct. 12. Ver. hist. I. 8. Metrum paeonicum est.

φρενοδαλῆς] Ita fere mss. I. e. mentem perdens. Vox non alibi reperta.
Corrigendum suspicor φρενοβλαβής. V. annot. crit. Cf. φρενώλης (Sept. 757.),
φρενοβλαβής, φρενομανής, φρενοπληγής (Pr. 878. φρενοπληγείς μανίαι).

332. 344. ὕμνος ἐξ Ἐρινύων — ἀφόρμικτος] Cf. Sept. 867. τὸν δισκέλα-
δὸν θ' ὕμνον Ἐρινύος ἀγεῖν. Ag. 990. τὸν δ' ἄνευ λύρας — ὕμνωθεὶ θρηνον
Ἐρινύος. Schol. ἐπὶ Ὁρέστη δὲ μέλλοντι θύεσθαι λεγθήσεται ὕμνος ἐξ ἡμῶν
ὡς ἐπὶ ἱερείῳ, δε αὐτοῦ τὰς φρένας παρακόψει.

332. ὕμνος — δέσμιος φρενῶν] 'A spell to chain the soul.' (Sidg.) Cf.
306. ὕμνον δ' ἀκούσει τόνδε δέσμιον σέθεν.

ἀφόρμικτος] Lyra carens. Cf. v. ἄλυρος.

αὐνὰ βροτοῖς] A blight on mortals. Schol. ὁ ξηραίνων τοὺς βροτούς.
Cf. 267. ἰσχνάνασα. 138. μάραινε. 302. ἀναίματον βόσκημα. Cf. Etym. M.
p. 170. 45. et 171, 52. Cf. v. ἀχμός. Similiter formata nomina καλλονή,
ἡδονή, πημονή, βελόνη. "αὐνήν pro κραυγήν Simonides c. mulieres v. 20."
(Dobr.) I. q. μαρασμός.

334. λάχος] Munus. Cf. 347. 386.

διανταία] Penetrans. Anglice, 'All-determining'. 'All-pervading.' (Pal.)
Schol. ἡ διαμπαῖς τιμωρουμένη. Aliter, nescio an recte, explicat Sidgwick,
'piercing, deadly'. Cf. Ch. 184. ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει. 640. Sept. 895.
διανταίαν λέγεις πλαγάν.

336. οἶσιν αὐτοργίαι ξυμπέσωσιν] Cf. Soph. O. C. 945. ὅτω γάμοι ξυ-
νόητες ἠρέθησαν. Ant. 370. ὅτω τὸ μὴ καλὸν ξύνεστι. Usitatio constructio
est ξυμπίπτειν φόνῳ (Oed. R. 113. τῷδε συμπίπτει φόνῳ. Tr. 880.), et similia.

αὐτοργίαι] Angl. murders of kindred. Cf. 212. ἀθέντης φόνος.

337. ξυμπέσωσιν] Accidant. Anglice befall. Mire dictum.

μάταιοι] Rash, wicked. Suppl. 770. 235.

338. Schol. τοῦτοις ἡμᾶς ἀκολουθεῖν ἕως ἀποθάνη.

τοῖς] Cf. 137.

ἄφρ' ἂν γὰν ὑπέλθῃ] Sc. homo reus. De numeri mutatione cf. 315.

ἄφρ' ἂν] Donec. Particula epica qua praeter nostrum semel usus est
Sophocles El. 225, nusquam Euripides.

339. θανάων δ' οὐκ ἔτ' ἔστ' ἐλεύθερος] Cf. 175. ὑπὸ τε γὰν φυγῶν οὔποι'
(οὐδάμ'?) ἐλευθεροῦται.

345. βροτοῖς] In eadem sede atque in v. str. 333.

346. Cf. 175. ὑπὸ τε γὰν φυγῶν οὔποι' ἐλευθεροῦται. 388.

347. γιγνομέναισι] Cf. Hom. Il. 20, 127. πείσεται ἄσσα οἱ αἴσα | γινο-
μένῳ ἐπένησε λίνῳ ὅτε μιν τέκε μήτηρ. (Weckl.)



λίχη] Cf. 311. *λίχη τὰ κατ' ἀνθρώπους | ὡς ἐπινομῆ στάσις ἀμά.* 334. 386. *ἐφ' ἑμὶν ἐκράνθη]* I. e. ἡμῖν ἐπεκράνθη. Tmesis ut in Ag. 781. *πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νομῆ.* Pers. 669. *Στυγία γὰρ τις ἐπ' ἀγλὸς πεπόταται. ἀμὶν]* Hac dativi forma (pariterque ἑμῖν) metri gratia semel in fabulis quae supersunt usus est Aeschylus. Hac libertate nusquam usus est Euripides, saepius vero Sophocles.

348. *φουσιᾶ σπλάγγρον]* Cor meum palpitat.

350. *ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας]* Schol. *μὴ πλησιάζειν ἡμᾶς τοῖς θεοῖς.* Cf. Suppl. 756. *οὐ μὴ — ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχονται.* Sed cf. annot. crit. *χέρας]* Eadem forma est Ch. 378. Ag. 210. Pers. 563.

351. *μετάκοινος]* Cf. Suppl. 1038. *μετάκοινοι δὲ φίλα ματρὶ πάρεισιν.*

352. *παλλεύκων — πέπλων]* Cf. Eur. Phoen. 324. *ἄπεπλος φαρῶν λευκῶν.* Eur. Fr. 472, 16. *πάλλευκα δ' ἔχων εἴματα.* Med. 1164. *παλλεύκῳ ποδί.*

353. *πέπλων πανάμοιρος]* Cf. Sept. 733. *τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.* Eur. Phoen. 324. *ἄπεπλος φαρῶν λευκῶν.* El. 310. *ἀνέορτος ἱερῶν.*

ἐτύχθη] Cf. Suppl. 86. *ἐτύχθη.* Schol. *οὐδαμοῦ ὅπου ἑορτὴ καὶ ἀμπεχόνη καθαρὰ πάρεμι.*

355. *ὅταν Ἄρης —]* I. e. quando discordia domestica amicum (consanguineum) occidit.

Ἄρης τιθασὸς] Bellum domesticum (civile). Cf. 862. *Ἄρη | ἐμφύλιον.*

357. *ἐπὶ τὸν — διόμεναι]* Anglice, making for (pursuing) him. Cf. Suppl. 819. *μετὰ με δρόμοισι διόμενοι.* et ad Pers. 699. Vocabulum epicum, quocum cf. v. *διώκειν.*

358. *μαυροῦσμεν]* Cf. Eur. Hipp. 816. *τίς σὺν τάλαιναν ἀμαυροῦ ζωῖαν;*

359. *ὕφ' αἵματος νέου* mss. I. e. by reason of fresh murder. Sed corrigendum forsā *αἷμα διὰ νέον.* Cf. annot. crit.

360. 'And eager to lighten another [Zeus?] of this charge.' (Sidg.)

σπευδόμεναι] Cf. ad Ag. 149.

ἀτέλειαν] Immunitatem. Anglice, freedom from the task. Cf. 350.

362. Cf. Suppl. 126. *δυσάγκριτοι πόνοι* (schol. *δυσδιόγνωστοι*).

363. *μὴδ' εἰς ἀγκρῖσιν ἐλθεῖν]* Schol. *καὶ μὴ ἐς μάχην μοι ἐλθεῖν.* And that they (or it) come not to trial. *Ἀνάκρισις* dicebatur investigatio sive quaestio quae ante causae actionem coram magistratu fiebat.

365. *αἱματοσταγῆς — ἔθνος τόδε]* 'This bloody hateful troop.' (Sidg.) Schol. *ἔθνος τὸ τῶν φονεῶν.* Quocum sentit Weil. Nonnulli (Herm. Pal.) *ἔθνος* ad ipsas Furias referunt, sed vix eae epitheto *ἀξιόμισον* de se uterentur.

αἱμοσταγῆς] Eadem forma est Eur. Fr. 388. Cf. *αἰμόρροτος.*

λέσχας ἄς] Cf. Sept. 641. *ἐποπιτήρας λιτῶν τῶν ὄν.*

367. *ἀπηξιώσατο]* Cf. ad 425. *ἡξιώσατο.* et Sept. 667. *οὔτε νῦν — κατηξιώσατο.*

368. Construe *δόξαι καὶ μάλα σεμναί.*

ἐπ' αἰθέρι] I q. ἐπ' οὐρανῷ (sub coelo), i. e. dum vivunt.

369. *μυρόδοσσον*] Cf. Sept. 920. Soph. Oed. C. 656. Hesiod. Op. 244. οὐδέ γυναικίς τίτιουσεν, μυρόδοσσι δὲ οἴκοι.

370. 'Before our black-robed assault and the vengeful measures [steps] of our feet' (Sidg.)

371. *ἐπιφθόσους*] Invidia. Angl. malicious, spiteful.

372. *Connecte μάλα cum βαρυνεσῆ*.

373. *ἀνταδεν* —] Desuper. Cf. Ch. 427. *ἐπασσιτεροταρῆ τε χερὸς δολύματα ἄνωθεν (κάτωθεν?) ἀνταδεν*.

βαρυνεσῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμὴν] I bring down the heavy force (heavily the force) of my foot. Cf. Pers. 515. ὃ δισκῶνῃτε (?) δαίμων, ὡς ἄγαν βαρὺς | ποδοῖν ἐνήλλου (ἐνήλω?) παυτὶ Πελοπιδῶ γένει. Ch. 36. βαρὺς πίπτων. Ag. 1175. δαίμων ἐπερβαρὺς ἐμπίπτων.

374. *καταφέρω*] I bring down.

ποδὸς ἀκμὴν] Cf. Pers. 1060. *πέπλον δ' ἔριζε κοιλίαν ἀκμῆ χερῶν*. Soph. O. R. 1243. *κόμην σπῶσ' ἀμφιδέξιους ἀκμαῖς*.

375. *σφαλερὰ — πῶλα*] 'Limbs which trip even the swiftest runner.' (Sidg.)

σφαλερὰ] Activo sensu (*σφάλλονται*), ut videtur.

καὶ ταχυθρόμοις] Even to the swift of foot. Ipsae Furiae *ταχύποδες* dicuntur Soph. Aj. 837.

376. *δύσμορον ἔταν*] Eadem verba sunt Soph. Aj. 643.

377. *πίπτων δ' οὐκ οἶδεν* —] And he knows not when he falls under (by reason of) his unconscious destruction (blindness).

ὑπ' ἄφρονι λύμῃ] Under his unconscious (blind) delusion. *Λύμη* γρονὸς dicitur, mentis perditio sive amentia. "*Λύμη* is the destruction which attacks his mind and blinds him to the threatening evil." (Sidg.)

378. *τοῖον* —] Cf. Ch. 52. *ἀνάλοιοι — θνόφοι καλύπτονσι δόμους*. Pers. 667. *Στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται*. "*Κνέφος* is in apposition to *μύσος* and is predicative. We should say 'so dark a cloud of pollution hovereth over him.'" (Sidg.) Recte, opinor, nisi pro *μύσος* reponendum *μελαιν*.

πεπόταται] Cf. Pers. 667. Eur. Hipp. 564. *μελίσσα δ' οἶα (οἶά?) τις πεπόταται*. Arist. Nub. 319. *ἡ ψυχὴ μου πεπότηται*.

379. *θνομερῶν τιν' ἀχλὺν* —] Cf. Pers. 535. *ἄστὺ τὸ Σούσων — πένθει θνομερῶ κατέχρυσας*. 669. *Στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται*. Ch. 51. *ἀνάλοιοι — θνόφοι καλύπτονσι δόμους*. 811. Archil. 101, 2. *φιλότητος ἔρωσ — πολλὴν κατ' ἀχλὺν ὀμμάτων ἔχευεν*.

αὐδάται] Utters. Cf. Soph. Phil. 130. *αὐθωμένον*. 852. *αὐθῶμαι*. Suspectum. Qu. *ἐκχέεται*.

380. *πολύστονος φάτις*] Many a dismal talk. Cf. Ag. 456. *βαρεῖα δ' ἀσπῶν φάτις ξὺν κότῳ*.

381. *εὐμήχανοι*] Scheming, crafty.

382. *τέλειοι*] 'Unfailing to accomplish.' (Sidg.)

τελείω] Activo sensu. Cf. Ag. 1437. Sept. 832.

καχῶν — μνάμονες σεμναί] Cf. 180. Prom. 516. *Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἐρινύες*. Ag. 155. *μνάμων μῆνης τεκνόποιος*. Ch. 652. *βυσσόφρων Ἐρινύς*.



385. ἀτίεται] Suspectum. Cf. 839. 872. Suppl. 853. Eur. Ion. 700. πόσις δ' ἀτίετος φίλων.

386. λέχη θεῶν διχοστατοῦντ'] Cf. supra 350.

διχοστατοῦντ'] Cf. 349. Confer v. ἀποστατεῖν. 414.

ἀναλιῶ —] Cf. 396. ὑπὸ χθονὶ τάξιν ἔχουσα καὶ δυσάλιον κνέφας.

387. λίμπα] Situ. Cf. Hom. Od. 24, 10. ἐδρώετα κλευθα. Virg. Aen.

VI. 462. 'per loca senta situ — noctemque profundam.' Sed v. annot. crit.

δυσοδοπαίπαλα —] Schol. δυσπαράβατα καὶ τραχέα ζῶσι καὶ τεθνηκόσι. "Pathless and rugged alike for the sightless and the seeing.' I. e. our pursuit brings misery on living and dead alike, according to the oft-repeated idea that even in death the victim escapes not from the Furies (175. ὑπὸ τε γᾶν φρυγῶν οὐ ποτ' ἔλευθεροῦται. 346. θανῶν δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος." (Sidg.) Cf. Bacchyl. Epinic. 5, 26. ἄλδς — δυσπαίπαλα κύματα.

δερκομένοισι —] Cf. 322. ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσι.

388. δυσομμάτος] Caecis. Cf. ἀνόμματος, ἀρχήματος, etc. ὄμως] Cf. 692. τό τ' (κατ') ἡμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὄμως. Prom. 736.

389. ἔζεται] Veretur. Cf. 991. Suppl. 651. 384. Pers. 589. Eur. Alc. 327. οὐχ ἔζομαι. Her. 600. δυσφημεῖν γὰρ ἔζομαι θεῶν. Or. 1116. Soph. Oed. R. 155. ἀμφὶ σοὶ ἄζόμενος. Hesychius, οὐχ ἔζομαι: οὐ σέβομαι, οὐκ ἐντρέπομαι.

391. μοιρόκραντον] Cf. Ch. 612. μοιρόκραντον ἐς ἡμαρ. Similia sunt δημόκρατος, πυθόκρατος.

393. δοθέντα τέλει] 'Granted for sure accomplishment.' (Sidg.) Proleptice positum.

ἐπι] Per ἔπεισι explicat schol.

396—489. Athena prodit Furiasque cernens interrogat eas. Istaes respondent occisorem esse Orestem. Hunc dea rem enarrare jubet. Ille caedem maternam Apollinis jussu patratam esse narrat, se autem purgatum esse affirmat. Athena rem ipsa judicare nolens tribunal judicium ex civibus Atticis selectorum ad rem dijudicandam statuit.

396. Notandum καὶ in eadem sede positum qua in v. str. 388.

397. πρόσωθεν ἐξήκουσα] Cf. 297.

398. καταφθατουμένη] 'Forestalling foreign usurpation.' (Müll.) 'As I was securing the land for myself before others.' (Pal.) Anglice claiming. Schol. καταφθάνουσα. Hesych. καταφθατουμένη: κατακτωμένη κυρίως δὲ τὸ ἐκ προκαταλήψεως. Id. φθατῆσει: φθάσει κτήσασθαι. "The scholiast tells us there is a reference here to a dispute between Athens and Mitylene for Sigeum in the Troad, settled in favour of the latter by single combat. According to Herodotus (5, 95) the dispute was an old one. The struggle began about 606, and was settled by mediation of Periander, who gave Sigeum to Athens. But evidently the dispute went on, for Herodotus tells us in the same chapter that Peisistratos (presumably about 550 A. C.) conquered Sigeum. It is quite in Aeschylus' manner to refer to this event in a bold and imaginative way, by making the land given to Athena a choice offering of the spoil by the chiefs of the Achaioi. There was a temple of Athena on the promontory." (Sidg.)

399. ἀκτορες] Cf. Pers. 557. Σουσίθος φίλος ἀκτωρ.

401. αὐτόπρεμνον] Radicitus, penitus. Anglice, root (stem) and all, completely. Cf. Sept. 71. πρέμνοθεν. 1056. Soph. Ant. 714. τὰ δ' ἀντιτείνοντι αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται. Arist. Ran. 902. αὐτοπρέμνους | τοῖς λόγοι-σιν ἐμπεσόντα — συσκεδᾶν. Ag. 536. αὐτόχθονον — δόμον.

ἐς τὸ πᾶν] Omnino. Cf. supra 52.

402. ἐξαίρετον δῶρημα] Selectum donum. Anglice a choice gift. Cf. Ag. 954. Soph. Tr. 245. ἐξέλεθ' αὐτῷ κτήμα. Apud Homerum passim γέρας ἐξελον υἷες Ἀχαιῶν.

Θησέως τόκοις] Acamanti et Demophonti.

403. διώκωσ' — πόδα] Cf. ad Sept. 371. σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδοῖν. Eur. Or. 1337. ἰδοῦ, διώκω τὸν ἐμὸν ἐς δόμους πόδα. Ion. 205. παντὰ τοι βλέφαρον διώκω. Soph. El. 871. διώκομαι.

ἀτρυτον πόδα] I. e. non detritum itinerando. Cf. Pind. P. IV. 317. ἀτρυ-τον πόνον. Herod. IX. 52. ἔχον πόνον ἀτρυτον. Theocr. XV. 7. ἃ δ' ὁδὸς ἀτρυτος. Soph. Aj. 788. κακῶν ἀτρύτων. Mosch. IV. 69. ἀτρύτοισιν | ἄλλεσι μοχθίζουσιν. Eodem sensu ἀτρύμων legitur Sept. 875.

404. βουβδόσα] Vibrans. Anglice flapping. Cf. Eur. Iph. A. 1086. ἐν βουβδήσει (?) βουκόλων.

κόλπον αἰγίδος] The belly of her aegis, her expanded aegis.

αἰγίδος] Cf. Hom. Il. 2, 447. Ἀθήνη | αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε — σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν. (Weckl.) Pallas αἰγίδος ἠνίοχος dicitur Arist. Nub. 602.

405. πόλοις — ἐπιζεύξασ'] 'Yoking to this car my lusty steeds.' (Sidg.) Metaphorice dictum. Cf. Ch. 1044. μήτ' ἐπιζευχθῆς στόμα | φήμαις πονηραῖς. ὄχον] Cf. Pr. 135. σύθην δ' ἀπέδειλος ὄχῳ πτερωτῷ.

406. ὁμιλίαν] Anglice, company. Cf. 57. 711. 720. 1030. Soph. Aj. 872. ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλουν ὁμιλίαν.

408. πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω] Cf. Pr. 844. τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῆδέ τ' ἐς κοινὸν λέγω. Arist. Av. 457. λέγ' εἰς κοινόν.

409. βρέτας — ἐφημένῳ] Cf. 446. τὸ σὸν ἐφεζόμεν βρέτας. Suppl. 189. πάγον προσίξειν τόνδε. Fr. 157. ἐφημένη τάφον. Sed Ch. 501. ἐφημένους τάφῳ. Eur. Suppl. 94. μητέρα γεραῖαν βωμίαν ἐφημένην.

410. ὕμᾶς θ'] Sc. καλῶ, aut λέγω. Subita hic fit mutatio constructionis.

411. οὐτ' — οὐτ' οὐν] Ut εἶτε — εἶτ' οὐν Ch. 683 sq.

412. Post μορφώμασιν aposiopesi fit.

413. ἀμορφον ὄντα] Qui deformis est. Eur. Hel. 554. στολήν γ' ἀμορ-φον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις. Herod. I. 196. Vulgata lectio est ἀμομοφον ὄντα, quam Sidgwick reddit 'one who has no wrong to complain of. V. annot. crit.

414. πρόσω δικαίων] Ut πρόσω πατρὸς Eur. Hec. 1158. (Weckl.)

ἀποστατεῖ θέμις] Repudiat (damnat, vetat) jus. I. e. ἀθέμιτόν ἐστι. Locutio grandisona revera Aeschylea.

416. Νυκτὸς αἰανῆς] Dirae Noctis. Cf. 479. αἰανῆς νόσος. 941. αἰανῆς — νόσος. Soph. Aj. 672. νυκτὸς αἰανῆς (αἰανῆς al.) κύκλος.

417. Ἀραῖ] Cf. Sept. 70. Ἀρά τ' Ἐρινὸς πατρὸς ἢ μεγασθενῆς.

γῆς ὑπαί] Cf. Ch. 615. ἐχθρῶν ὑπαί. Eur. El. 1187. τέκνων ὑπαί. Similiter δαίη, Ag. 1133. 1453. 892. 944.

418. κληθόντας τ' ἐπωνύμους] Et nomina quibus appellamini. Schol. τὰ ἐπώνυμα οἷς καλεῖσθε.

419. τιμὰς — τὰς ἐμὰς] Cf. 209. Eur. Iph. T. 776. ξεινοφόνους τιμὰς ἔχω. Alc. 53. τιμαῖς καμὲ τέρπεισθαι δόκει. 30. El. 993.

γε μὲν δῆ] However. Cf. Ag. 661. 887. 1213. etc.

423. ὄπου —] 'Some place where joy is all unknown.' (Sidg.) Sc. apud inferos. Cf. 301.

μηδαμοδ νομίζεται] Nusquam extat.

μηδαμοδ] Cf. 624. μητρὸς μηδαμοδ τιμὰς νέμειν.

424. Is it such a flight as this that you urge against this man? ἐπιρροῖεῖς] I. e. cum clamore invocas. Schol. ἐπιβοᾶς, ἐπιβάλλεις. Scribendum videtur ἐπιρροῖεις. Cf. Arist. Ran. 683. ῥύξει δ' ἐπίκλυτον — νόμον, ὡς ἀπολείται etc. Connecte ἢ καὶ τῷδε —;

425. ἡξιώσατο] Cf. Ag. 370. οὐκ ἔφα τις θεοῦ βροτῶν ἀξιουσθαι μέλειν. Supra 368. ἀπηξιώσατο.

426. ἄλλαις ἀνάγκαις] By foreign (outside) pressure.

ἢ τινος τρέων λότον] Cf. Ag. 549. ἀπόντων κοινῶν ἔτρεῖς τινὰς; In τινος respici videtur Apollo, cujus jussu Orestes matris caedem patravit. τρέων] I. q. τρέμων. Cf. Ag. 549. ἔτρεῖς. Sept. 790. τρέω.

427. ὡς μητροκτονεῖν] ὡς pro ὥστε positum, ut alibi apud nostrum.

428. ἥμισυς λόγου πάρα] Dimidium tantum argumenti (causae) auditum est. Scholiasta confert dictum proverbiale μηδὲ δίκην δικασῆς πρὶν ἂν ἀμφῶν μῦθον ἀκούσης. Cf. Eur. Fr. 362, 10. θνοῖν παρόντων πραγμάτων πρὸς θάτερον | γνώμην προσάπτων τὴν ἐναντίαν μέθες.

ἥμισυς λόγου] Attice dictum pro ἥμισυς λόγος. V. Add. crit.

429. 'But he will neither take an oath on his own part nor tender one to us.' (Pal.) "Sensus est, Furiae aiunt Orestem neque ipsum jusjurandum accepturum esse, quia jurare non posset se Clytaemnestram haud interfecisse, neque ad ipsas relaturum, quia, si jurassent eum matrem interfecisse, eum ut matricidam damnandum esse putabant." (Sch.) "Oaths, say the Chorus, are impossible here. Orestes will not deny his guilt: he will neither ask us to swear (δοῦναι), nor swear when we ask him (δέξασθαι). The whole of this passage is intended to correspond in a general way to the ἀνάγκαις. After hearing the preliminary statement of either party, Athena refers the whole case to the formal judgment of the Areiopagus." (Sidg.)

δοῦναι οὐ δέξαιτ' ἂν] Cf. Herod. VI. 23. δοῦναι δοῦς καὶ δεξάμενος. Demosth. 39, 4. δίδωσι τὸν δοῦναι, ἢ δὲ δεξαμένη οὐ μόνον — κατομόσατο etc. Lys. X. § 11. ὁ μὲν δώκων ὡς ἔκτεινε δώμνυται, ὁ δὲ φεύγων ὡς οὐκ ἔκτεινε. Dem. p. 896, 20. p. 995, 22. Isae. IX. 29. Antiph. p. 233, 1. "A person is said δοῦναι δοῦναι when he offers another an object to swear by, while he who accepts it and takes the oath is said δέξασθαι. For δοῦκος is primarily not the oath itself, but the pledge or object on which a person swears.

Sometimes, as in Herod. VI. 23., *δρκον δοῦναι* and *δέξασθαι*, means on the contrary 'to swear an oath' and 'to bind another by an oath.' So below 489, *δρκον πορόντας*, and *λαβεῖν δρκον* Eur. Suppl. 1188. Ibid. 1232. *δρκια δῶμεν* ('let us give the required oath'). And so *λαβεῖν δίκην* and *δοῦναι δίκην* are sometimes interchanged in sense. V. Elmsl. ad Her. 852. and Bacch. 1311. Pausan. IV. 15. 4. *Ἡρακλέα δὲ αὐτόθι δρκον — τοῖς Νηλέως παισὶ δοῦναι καὶ λαβεῖν παρ' ἐκείνων λέγουσι*. IV. 23. 4." (Pal.)

δρκον — δοῦναι] Cf. Antiph. com. Fr. 271. *ὁ διδοὺς τὸν δρκον τῷ πο- νηρῷ* —. Apollod. IV. 457.

430. *κλύειν δίκαιος*] To be called (appear) just.

πράξαι] Sub. *δίκαια*, quod ex praecedente *δίκαιος* subintelligendum. Cf. Soph. El. 1026. *εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα (sc. κακὰ) καὶ πράσσειν κακῶς*. Prom. 868. *κλύειν ἀναλκίς μᾶλλον ἢ μαιφόνος*.

431. Cf. 601. *πῶς δὴ; δίδαξον — τάδε*. Ag. 543. *πῶς δὴ; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπῶσω λόγος*.

τῶν σοφῶν] Hoc pro neutro male accipit Wecklein. Cf. annot. crit.

432. Constructio est *λέγω μὴ νικᾶν τὰ μὴ δίκαια δρκοῖς*. Cf. Arist. Nub. 432. *ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ*. Nonnulli male construunt *λέγω τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν δρκοῖς*. Non juramentis sed jure hanc litem dirimendam esse contendit Athena. "Practically Athena admits that Orestes cannot swear his innocence, but pleads that in this exceptional case it must not go against him for that: the true issue (*εὐθυσδικία*) must be tried." (Sidg.) Schol. *οὐκ ὀφείλει ὁ ἀδικῶν δρκῶ φεύγειν τὴν κατηγορίαν· ἐπιორκῆσει γάρ*.

433. *κρίνε δ' εὐθείαν δίκην*] Cf. S. Johann. Ev. VII. 24. *μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε*. Infra 468. *κρίνον δίκην*.

εὐθείαν δίκην] The real (true) issue. Cf. 312. *εὐθυσδίκαιοι*. 761. *οἴκων — εὐθυσδικῶν*. Hesiod. Fr. 85. *εἴ κε πάθοι τά τ' ἔρεξε, δίκη κ' εὐθεία γένοιτο*.

434. *ἢ καὶ ἐμοὶ —*] Cf. Eur. Iph. T. 741. *ἢ καὶ τύραννος ταῦτα συγ- χωρήσεται;*

ἐπ' ἐμοὶ τρέποιτ'] I. e. *ἐπιτρέποιτε ἐμοί*. Would you then also (even) be willing to submit to me the decision as to the blame? Cf. Soph. Ant. 1107. *δρᾶ νυν τάδ' ἐλθῶν μῆδ' ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε*.

αἰτίας τέλος] The decision as to blame. Cf. 729. *οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος*.

435. Cf. Eur. Ion. 735. *ὦ θύγατερ, ἀξί' ἀξίων γεννητόρων | ἦθρ φυλάσσεις*.

436. *πρὸς τὰδ' εἰπεῖν*] Cf. Suppl. 245. *πρὸς ταυτ' ἀμείβου*.

438. *ψόγον*] Schol. *ἐγκλημα*. 439 sq. Cf. 79.

439. *βρέτας — φυλάσσω*] Cf. 243. *βρέτας τὸ σὸν — φυλάσσω*.

440. *ἐστίας — προσέκτωρ*] Cf. 41. 234. Ag. 1587. *προστρόπαιος ἐστίας μολῶν*.

441. *σεμνός*] Reverendus. I. q. *αἰδοῖος*.

προσέκτωρ] Supplex. Cf. 119. Ch. 1035. *προσίζομαι (ut supplex)*. Et cf. vv. *προστρόπαιος* (445), *ικέτης* (474).

ἐν τρόποις Ἰξίονος] Schol. *ἐν τρόπῳ κάκεινος προσεκάθητο τῷ ναῷ τοῦ Διὸς καθαρισθησόμενος*. πρῶτος γὰρ Ἰξίων φόνον ποιήσας ἐκαθάρθη ὑπὸ

Λιός. Pind. P. II. 32. *ἐμφύλιον αἷμα πρώτιστος ἐπέμιξε θνατοῖς* (de Ixione). "Ixion killed Deioneus, his mother's father, by treachery at a banquet; by preparing a pit, into which he fell. Pindar says (P. II. 31.) that 'he was the first of men to shed kindred blood.' When all shunned him for the guilt, Zeus took pity on him and purified him." (Sidg.) Cf. 718. *πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος*. Ag. 918. *γυναικὸς ἐν τρόποις*. Ch. 479. *τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανάων*. Ixionis fabulam tractavit Aeschylus in fabulis Ἰξίων et Περραιβίδες.

442. *τούτοις — πᾶσιν*] Omnibus his accusationibus quas faciunt Eumenides.

444. *μέλημα*] Curam. Anglice scruple. I. q. *φροντίδα* (453).

445. *οὐκ εἰμι προστρόπαιος*] 'I am not a guilty suppliant.' (Pal.) Cf. 237. *δέχου δὲ πρηνειῶς ἀλάστορα, | οὐ προστρόπαιον*. 41.

μύσος] Sc. *αἵματος*. Cf. Ch. 651. *αἱμάτων παλαιτέρων τίνειν μύσος*.

73. *τὸν χερομυσῆ φόνον καθαιρόντες*.

446. *τὸ σὸν ἐφεζόμεν βρέτας*] Cf. 409. *βρέτας τε τοῦμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ*. Ag. 664. *ναῦν — ἐφέζετο*. 409. Fr. 157. *ἐφημένη τῶρον*.

448. *ἄφθογγον*] Schol. ad 276. *οἱ ἐναγεῖς οὔτε ἐν (del.?) ἱερῷ προσήσαν οὔτε προσέβλεπον οὔδὲ διελέγοντό τινι. καὶ παρ' Ἐδριπίδῃ "τί σιγᾶς; μὴν φόνον τιν' ἐργάσω; In Mysis Aeschyli Telephus ut homicida (ἄνδροφόνος) ἄφωνος inducitur. V. Arist. Poet. c. 24.*

παλαμναῖον] I. e. *αὐτόχειρα, φονέα*. Cf. Soph. Tr. 1207. *φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν*.

449. *πρὸς ἀνδρὸς —*] Anglice, from (at the hands of) a man etc. Paleius vertit 'until by the ministrations of some man who performs expiations for murder, the spurted blood of a slain sucking-pig shall have sprinkled him.' Sed v. annot. crit. Construendum videtur *σφαγαὶ αἵματος καθαρσίου εὐδήλου βοτοῦ*. Latet, ni fallor, vitium in *πρὸς ἀνδρὸς*, pro quo 'corrigendum forsitan ἔστ' ἂν *σταλαγμοῖς —*.

αἵματος καθαρσίου] Cf. 63. *αἱμάτων καθάρσιος*. 578. *φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος*. Sept. 680. *αἷμα γὰρ καθάρσιον* (sub. *ἔστι τούτου*).

αἵματος — σφαγαὶ] I. e. sanguinis effusio. Cf. Ag. 1389. *ἐκφυσίῳν δέξεται αἵματος σφαγῆν*. Soph. Tr. 572.

450. *εὐδήλου*] Bene pasti (nutriti). Sed cf. annot. crit.

βοτοῦ] Nempe *χοίρου*. Cf. Fr. 309. *ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μᾶλ' εὐδηλούμενον (εὐδηλήμονα? coll. Anth. P. 6, 623. ubi μόσχος εὐδηλήμων memoratur) | τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω*. Soph. Tr. 690. *πησίου βοτοῦ λάχνη*. Aj. 145.

451 sq. Cf. 238. *ἀλλ' ἄμβλὸν ἤδη προστετριμμένον τε πρὸς (τ' ἄγος?) | ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασιν βοτοῦν*.

451. *πρὸς ἄλλοις — οἴκοισι*] At (against) other houses.

ταῦτ'] Angl. in this matter.

ἀφιερῶμεθα] Expiati sumus. I. q. *ἀμωσιώμεθα*. Cf. 304. *ἐμοὶ τραφεῖς τε καὶ καθιερωμένος*.

452. *καὶ βοτοῖσι —*] 'Both by slain victims and by running water. (Pal.) Ut dativus instrumenti sit. Cf. 239. Ch. 63. Schol. *καὶ εἰς οἶκον εἰσῆλθεν καὶ ὕδατων μετέλαβον (εἰς οἶκους εἰσελθὼν — μεταλαβὼν Pal.)*

ἔργοις κρίσις, I. e. fluvius. Cf. Ag. 1408. ἡνῶς ἔξ ἀλόγ. Soph. Aj. 884. ἦντων — ποταμῶν. Oed. C. 1568. ἔντων — ἰδέσθων. Eur. Hipp. 123. ἔντων πάλιν. 653. ἔντοις συμμοδῶν.

452. τὰς τῆρ] Schol. τῆρ τοῦ μέσους.

ἡσθησῆ] Curam. Angl. cause for anxiety. scrupula. Schol. τῆρ τοῦ μέσους. I. q. μέλημα 444.

455. ἰστορεῖς] Novisti. I. q. οἶσθα. Cf. Pers. 454. πῶς τὸ μέλλον ἰστορεῖν. Ag. 676.

457. ἔν ᾧ σὲ —] "The Schol. remarks on the skill of Orestes in conciliating Athena by reminding her of the former bond between her and Agamemnon." (Sidg.)

ἡσθησῆ, ἡσθησῆ.

ἔποιν — πόιν] Ut ἄγμος γῆμος, ἄτμος τῆμῆ, ἄχμος χῆμος, et similia.

ἴλιον πόιν, Cf. 738.

459. κλεινοῦσων] Cf. Pers. 114. μείλιχίτων φῶν. Suppl. 792. κλεινοῦσων δὲ πάλλαια μοι καρδίᾳ. Ch. 411. σπιάχρα δὲ μοι κλεινοῦσων πρὸς ἔπος κλεινοῦσων. Pind. Fr. 88. μέλιων καρδίαν. et ad Soph. Aj. 954.

460. ποικίλοις ἀγροῦμασι, Cf. 634. ἐν δ' ἀτέρωσι | κόπτε πεδῆσας ἔσθου διαιδύλω (I. ποικίλω) πέλιω. Ch. 1013. τοῦ ποικίλιστος.

ποικίλοις] "Vafria" vertit Sidgwick. Redde potius variis, versicoloribus. Cf. 635. πεδῆσας ἄνθρα διαιδύλω (ποικίλω?) πέλιω.

ἀγροῦμασι, I. e. δικτύοις, retibus. Cf. ad Ag. 1048. Ch. 998. ἄγρωμα θηρῆς ἢ νεκροῦ ποδένδυτον | θροῖτης κατασκήνωμα; 492 sq.

461. ἔξαιμῶν] Cf. ad Ag. 1196. Ch. 1010. μαρτυρεῖ δὲ μοι | γᾶρος τόδ' ὡς ἔβωπεν Αἰγίσθου ἕλκος.

463. οὐκ ἀρνήσομαι] Parenthetice positum, ut in Pr. 266. Eur. Hec. 301. Or. 1082.

464. ἀντικτόνοισι ποινῶσι —] In revenge by murder for my dearest father. Cf. 817. βροτομόθουρος κηλίδας. Soph. El. 246. ἀντιμόνοισι δίκας. Similis fere versus est 718. πρωτοκτόνοισι προστροπῆς Ἴξιονος.

465. κοινῇ] Angl. in common with me.

466. ἄλλη — ἀντικεντρα καρδίᾳ] As stimulants to (to stimulate) my feelings. Cf. Theop. 11, 15. ὑποκάρδιον ἕλκος. Haec dira mala plene commemorantur Ch. 271—296.

ἀντικεντρα] Stimuli vice fungentia. Cf. 136. τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντικεντρα γίγνεται (ὄνειδος). 38.

467. εἰ μὴ τι τῶνδ' ἐρξάμην] In the event of my not doing something to (taking vengeance on) the authors (of his murder). Cf. Ag. 1059. εἰ τι δράσεις τῶνδε.

468. εἰ δικυλῶς εἴτε μὴ] Anglico, whether (I have acted) rightly or not. Cf. 612. ἀλλ' εἰ δικυλῶς εἴτε μὴ τῇ σῆ φρενὶ | δοκεῖ — κρῖνον, etc. κρῖνον δίκην] Cf. 433. κρῖνε δ' ἐδδῆσαν δίκην.

469. πρῶτος γὰρ ἐν σοὶ πυνταχῇ —] Sensus est, For, however I may fare at your hands (whatever may be the issue), I shall acquiesce

in that decision. Cf. Ant. 634. ἡ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῆ δρωῦντες φίλοι; Aj. 1369. ὡς (f. ἄσσ') ἀν ποιήσης, πανταχῆ χρηστός γ' ἔσει (χρηστός φανεί?). "Herod. IX. 27. πάντη γὰρ τεταγμένοι πειρησόμεθα εἶναι χρηστοί." (Weckl.) Cf. 477. καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου.

ἐν σοὶ] At thy hands, in thy ruling.

470. Schol. εἴ τις οἶεται τὸ πρῶγμα τότε βροτὸς δικάζειν, μείζον ἢ κατὰ ἀνθρώπους οἶεται. Cf. Soph. Tr. 1019. τοῦργον τότε μείζον ἀνήκει ἢ κατ' ἐμὴν ῥώμαν.

471. οὐδὲ μὴν] Angl. nor indeed, nor yet.

τὸ μὴ θέμις] Cf. Ch. 641. τὸ μὴ θέμις. Sept. 1073. ὡσπερ τε πόλις (l. τὸ θέμις) καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαυεῖ.

472. διαιρεῖν — δίκας] Cf. 488. 630. 749. 709. διαγρῶναι δίκην. Hor. Epist. I. 16. 42. 'quo multae magnaequae secantur iudice lites.' Hesychius, διαιρεῖν: διακρίνειν, etc. Sic μαχῶν τέμνειν τέλος Pind. Ol. XIII. 80. δξυνηρίτους δίκας] I. e. acris iracundiae (vindictae) poenas. Schol. ἐφ' οἷς (αἷς?) ταχέως μηνύουσιν Ἐρινύες. Praedicative positum.

473. ἄλλως τε καὶ σὺ —] Praesertim quum tu —. Concisi positum pro ἄλλως τε καὶ ἐπεὶ (aut δτι) —.

σὺ μὲν] His respondet αὐται δὲ 476.

κατηρητικὸς πόνων] 'Subactus miseriis' reddit Cicero Tusc. Qu. III. 28. 'a worn-out suppliant.' (Pal.) Cf. Eur. Fr. 821. εἰ μὲν τόδ' ἡμαρ πρῶτον ἦν κακουμένω | καὶ μὴ μακρὰν δὴ διὰ πόνων ἐναυστόλουν, | εἰκὸς σφραδῆζειν ἦν ἔν — νῦν δ' ἀμβλύς εἰμι καὶ κατηρητικὸς κακῶν. 41. κατηρητικένας.

474. ἀβλαβῆς] Innocuus. Cf. 285. ὄσους προσήλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσία.

475. αἰροῦμαι πόλει] In urbem meam accipio. Anglice, I welcome to my city. I. q. δέχομαι.

476. μοῖραν] Munus.

οὐκ εὐπέμφελον] Ita mss. Cf. Ag. 1190. δύσπεμπος ἔξω συγγόνων Ἐρινύων (κῶμος). Pers. 688. ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον, ἄλλως τε πάντως χοῖ κατὰ χθονὸς θεοὶ | λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι. Sed corrigendum οὐκ εὐπέμφελον, i. e. benignam. Cf. Hom. Il. 16, 748. εἰ καὶ δυσπέμφελος εἶη (illiberalis). Hesiod. Op. 616. ναυτιλίη δυσπέμφελος. Theog. 440. οὐ γλαυκὴν δυσπέμφελον (sc. ἔλα) ἐργάζονται. Cf. v. δύσκολος (Hesiod. Op. 720.). V. annot. crit.

477 sq. καὶ μὴ τυχοῦσαι —] Cf. 719. λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης | βαρεῖα χάρις τῆδ' ὀμιλήσω πάλιν. 729. σὺ τοι τάχ' οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος | ἐμεῖ σὸν ἰόν. De constructione anacolutho cf. 100 sq. Ag. 1008. Ch. 520. 791. Soph. O. C. 1150. et ad Sept. 681.

πράγματος νικηφόρου] A victorious result, a favorable issue. Suppl.

233. ὅπως ἂν ὑμῖν πρῶτος εὖ νικᾷ τόδε.

πράγματος] Cf. 469. πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῆ τὰδ' αἰνέσω (καταινέσω?).

νικηφόρου] Cf. 777. πάλαισμα — δορὸς νικηφόρου. Ch. 148. σὺν — Δίκη νικηφόρη. Soph. Tr. 186. σὺν κράτει νικηφόρη.

478 sq. Cf. locum similem 782 sq.

478. Cf. 498. De constructione cf. Ag. 1008. Sept. 681. Cho. 520. 791. Soph. O. C. 1150.

φρονημάτων] 'Wrath' reddit Sidg. Vix sanum videtur. V. annot. crit. μεταῦθ] In posterum, posthac. Cf. 499.

ἰός] Poison, blight.

ἰός ἐκ φρονημάτων —] Cf. 730. 782. 812. Eum. 782. ἰὸν ἰὸν ἀντιπενθῆ (ἄκρο?) μεθεῖσα καρδίας σταλάζω χθονὶ ('ς χθόνα?) φθοράν. Ag. 834. δύσφρων γὰρ ἰός καρδίᾳ προσήμενος etc.

479. πέθψ πεσών] Cf. Ch. 48. πεσόντος αἵματος πέθψ. Soph. El. 747. τοῦ δὲ πίπτοντος πέθψ. Apud Homerum πέσε γαίῃ et πεδίψ πέσε (II. 5, 82.). αἰανῆς νόσος] Gravis morbus. Cf. 942. μηδ' ἄκαρπος αἰανῆς ἐφερπέτω νόσος. 416.

480. ἀμφότερα] Tribachys ut in μαρτύρια 796. ἐγγύτατα Suppl. 388. (Weckl.) Sensus est, Et manere eas et me mittere eas foras iram earum non moventem aequae difficile est.

481. πέμπειν] Cf. 476. Ag. 1190. δύσπεμπτος ἔξω συγγόνων Ἐρινύων (κῶμος). ἀμηχάνως ἔχω] Cf. Ch. 407. ἴδουσ' Ἀτρεΐδων τὰ λοιπ' ἀμηχάνως ἔχοντα. Eur. Herc. 1378. ἀμηχανῶ πότερ' ἔχω τὰδ' ἢ μεθῶ.

482. θεῶν' ἐπέσκηψεν] Has devolved hither (on me). Cf. 434. ἦ καὶ' ἐμοὶ τρέπου' ἂν αἰτίας τέλος;

483. ὀρκίων —] Cf. Ag. 1431. ὀρκίων ἐμῶν θέμιν. Infra 710. αἰδουμένους τὸν ὄρκον. Schol. οἶον ἐνόρκους δικαστῆς.

484. Redde, I will establish a certain ordinance for all time.

486. ὀρκώματα] Sidgwick ὀρκώματα vertit 'sworn testimony.' Cf. 768. Non alibi legitur. Cf. v. πίστωμα.

487. κρίνασα] I. e. ἐκκρίνασα, having selected.

ἄσιτων τῶν ἐμῶν] Cf. 862. 1045.

ἄσιτων — τὰ βέλτατα] Pro τοὺς βελτάτους. Sic τὰ πρῶτα pro οἱ πρῶτοι. Eadem forma est Suppl. 1055. τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἶη. Comparativus βέλτερος est Sept. 337. Suppl. 1070. Fr. 321. "Cf. Callim. H. I. 70. ἔειλε δ' αἰζηῶν δ' τι φέρτατον." (Weckl.) Sic Arist. Ran. 421. τὰ πρῶτα τῆς μοχθηρίας.

488. ἄξω διαιεῖν] Ducam (mecum), ut hanc rem (controversiam) recte dirimant. "Cf. 629. ἐφήμενοι — διαιεῖν. Eur. Ion. 1559. ἡμᾶς δὲ πέμπει τοὺς λόγους ὑμῖν φράσαι." (Weckl.) Sed revocanda, ni fallor, codicum lectio ἦξω (i. e. redibo). V. annot. crit.

διαιεῖν — ἐτητύμως] Cf. ad 472. 630. ψήφῃ διαιεῖν τοῦδε πράγματος πέρω. Arist. Nub. 742. ὀρθῶς διαιεῖν καὶ σκοπῶν. Ran. 110. Plat. Prot. 341 C. τὰ δνόματα ὀρθῶς διαιεῖν. 339 A. Herod. I. 172. ἀτρεκέως διακρίναι.

ἐτητύμως] I. e. ὀρθῶς.

489. Schol. ἦ μὲν Ἀθηνᾶ ἀπῆλθεν εὐτρεπίσαι δικαστῆς, ὁ δὲ Ὅρεσθης ἰκετεύων μένει, αἱ δὲ Ἐρινύες φρουροῦσιν αὐτόν. μέλος δὲ οἰκίον ἄδουσι τῇ ἑαυτῶν προαιρέσει.

ὄρκον περῶντας μηδὲν] Cf. Fr. 283. τῶ περῶντι τὴν θέμιν. Sed v. annot. crit. Hic Athena in templum suum introit.

ἐκδίκοις φρεσίν] Cf. Ch. 996. τόλμης ἕκατι καὶδίκου φρονήματος.

490—565. Chorus haec fere dicit, 'Si culpa liberatus fuerit Orestes, facinora multa patrabuntur, et quidem impune, frustra enim opem nostram implorabunt victimae. Necessarium est metum aliquem in civitate quaque extare. Immoderata quaevis licentia condemnanda est. Qui jus venerantur vitam suam producent, qui autem jus negligunt in procella peribunt, preces enim eorum nullus deorum exaudiet.'

490 sq. Haec manifesto imitatur (*παρωθεῖ*) Comicus in Nubibus vv. 1393 sqq.

490. *καταστροφῶν νέων θεσμίων*] Angl. a change of (to) new laws. Cf. Prom. 309. *μεθάρμοσαι τρόπους νέους*. Thuc. VI. 18. *μεταβολή ἀπραγμοσύνης*. Quem locum apposuit Sidgwick.

491. *νέων θεσμίων*] Novarum legum. Cf. Suppl. 708. *τρίτον τόδ' ἐν θεσμίσις Δίκας γέγραπται*. Eur. Fr. 360, 45. *προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ*. Tro. 267. *τί θέσμιον Ἑλλάνων*; Med. 494. *οὐδ' ἔχω μαθεῖν εἰ — καινὰ κείσθαι θέσμ' ἐν ἀνθρώποις ταυὴν (νομίζεις)*. Hom. Od. 23, 296. *λέκτροιο παλαιοῦ (l. παλαιῶν) θεσμὸν ἔχοντο*.

494. *εὐχέρεια συναρμόσει*] I. e. Omnes mortales ad facinora patrandae promptos reddet. 'Will reconcile to [familiarise with] the reckless commission of crime.' (Pal.) Cf. Plat. Resp. III. 5. p. 391 E. *μὴ ἡμῖν πολλὴν εὐχέρειαν ἐντίκτωσι τοῖς νέοις πονηρίας*.

496. *παιδότηρτα πάθει*] Interfectiones ab natis patratae. Ut *θηλυκτόνῳ Ἄρει* Pr. 886. *φόνον δημόλεστον* Soph. Ant. 36. (Weckl.)

497. *προσμένει τοκεῶσιν* —] 'Are in store for parents in ages yet to come.' (Pal.) Frustra *προσμεῖ* (i. e. *προσθήσει*) corrigit Weil. Cf. Ag. 1564. *μίμνει δὲ — παθεῖν τὸν ἔρξαντα*.

498. Schol. *οὐ τιμωρήσω τοῖς ἀδικουμένοις, ἀλλὰ συγχωρήσω ἀλλήλους ἀναίρειν*. 499. *μεταῦθις*] In posterum. Cf. supra 478.

500. *μαινάδων*] Furiarum. Mirum tamen est sic eas de se ipsis loqui. *τῶνδ'*] Ad *ἐργμάτων* referendum videtur potius quam ad *μαινάδων* (coll. 494. *τόδ' ἔργον*).

501. *ἐργμάτων*] Propter facinora patrata. Cf. Sept. 556. *ἐργμάτων ἀτερ*.

502. *πάντ' ἐφήσω μόρον*] Omnia caedis genera permittam, i. e. nullum hujusmodi crimen ulciscar in posterum. Alii *ἐφήσω* immittam explicant. Cf. Sept. 785. *τέκνοισιν δ' ἄρᾳς ἐφήκεν τροφᾶς*. Eur. Fr. 495. et Home-ricum *πότμον (χειρας) ἐφείναι*, Il. 1, 567. 4, 396. Od. 17, 130.

503—505. Sensus horum versuum parum perspicuus est, ideoque minus facilis est eorum emendatio.

505. Schol. *ἀεὶ τὰ ἀλλήλων ἀκούσονται καὶ οὐ (δτι οὐ Pal.) γίνεται κακῶν ἀνάπανσις*.

506. *παρηγορεῖ*] Cf. Apoll. Rhod. II. 622. *Τίφου, τί δὴ μοι ταῦτα παρηγορεῖς ἀχέοντα*. Quem locum contulit Herm.

508. *κικλησκέτω*] Invocet.

511. *ὦ Δίκα τε θρόνοι τ' Ἐρινύων*] Cf. Ag. 1433.

514. *τεκοῦσα*] Mater. Aegre tamen abesse potest articulus. Fort. *τεκνοῦσα νεοπαθῆς*] Qui recens talia passus esset. Cf. v. *καινοπαθῆς* Soph. Tr. 1277.

516. *πίτνει θρόνος Δίκας*] Cf. 163. *Δίκας θρόνον*. Ch. 646. *Δίκας δ' ἐρεί-
δειται πυθμῆν*. Ag. 1532. *πίτνοντος οἴκου*.

517. Cf. 699. *τίς γὰρ δεδουκῶς μῆδὲν ἔνδικος βροτῶν*; 691. Soph. Aj. 1073. *οὐ γὰρ ποι' οὐτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς | φέροντ' ἂν ἔνθα μὴ καθεστήκοι
δέος*. Criti. Fr. 1. *τὴν ἀνομίαν τε τοῖς φόβοις κατέσβεσεν*. Epich. 155. *ἔνθα
δέος, ἔνταυθα καιδῶς*. Thuc. II. 37. *τὰ δημόσια διὰ δέος μάλιστα οὐ παρανο-
μοῦμεν*. et dictum illud proverbiale *ἴνα περ δέος, ἔνθα καὶ αἰδῶς*.

τὸ δεινὸν] I. q. τὸ δέος, ut videtur. Sed corrigendum forsitan τὸ δειμα-
τοῦν pro τὸ δεινὸν εὔ.

518. *φρενῶν ἐπίσκοπον*] 'Keeping a salutary watch over men's minds.'
(Pal.) Cf. 740. *δωμάτων ἐπίσκοπον*. 903.

519. *καθήμενον*] I. e. *καθεστηκός*, established. Praeterea subest etiam
notio majestatis. Ag. 183. *σέγμα σεμνὸν ἡμέων (δαυμόνων)*.

520. Cf. Ag. 180. *καὶ παρ' ἄκοντας ἤλθε σωφρονεῖν*.

522. Cf. 517. 699. *τίς γὰρ δεδουκῶς μῆδὲν ἔνδικος βροτῶν*; 691.

526 sq. Eadem sententia est 696.

527. *δεσποτούμενον*] Cf. 699. Ch. 104. Ag. 19.

529. *πιαντὶ μέσῳ* —] "Cf. Theogn. 335. *μῆδὲν ἄγαν σπεύδειν πάντων
μέσ' ἄριστα*. Phocylid. 12. *πολλὰ μέσοισιν (I. μέσ' ἔστιν) ἄριστα μέσος θέλω
ἐν πόλει εἶναι*." (Pal.) Adde Trag. adesp. 547, 6. *ἡ δὲ μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσ-
φαλεστέρα*. Plat. Resp. X. § 14. *τὸν μέσον αἰεὶ τῶν βίων κίρῆσθαι καὶ φεύ-
γειν τὰ ὑπερβάλλοντα* —. οὕτω γὰρ εὐδαιμονέστερος γίνεται ἄνθρωπος.
Eur. Suppl. 244. *τριῶν δὲ μοιρῶν ἡ' ἦν) μέσῳ σώζει πόλεις*. Fr. 79. *βρο-
τοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίττει νόσους (πόνους?)*. Pind. P. XI. 52.

530. *ἀλλὰ δ' ἄλλ' ἐφορεῖ*] Neque enim omnia eodem lumine aspicit
(deus). (Linw.) Alii aliter haec explicant.

ἐφορεῖ] Inspicit. Cf. Suppl. 677. *Ἄρτεμιν δ' Ἐκάταν γυναικῶν λόχους
ἐφορεῖεν*. 627. *Ζεὺς δ' ἐφορεοῖ ξένιος — τιμάς*. Pers. 7. *χώρας ἐφορεῖεν*.

531. *ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω*] Anglice, 'And I add a saying to match
(that already quoted)' bene reddit Headlam, qui apte confert Anth. P. X. 48.
'*μήποτε δουλεύουσα γυνὴ δέσποινα γένοιτο*' | *ἔστι παροιμιακόν*' τῶδε δ' ὅμοιον
ἔρω, | 'μήτε δίκην δικάσειεν ἀνὴρ γεγονῶς δικολέκτης etc.' Cf. Ch. 815. *ἄσκο-
πον δ' ἔπος λέγω*.

ξύμμετρον] Congruens. Angl. consistent (in accordance with this view).

532 sq. Cf. Ag. 758 sq.

533. *δυσσεβίας — ὕβρις τέκος*] Cf. ad Soph. Oed. R. 873. *ὕβρις φυτεύει
τύραννον* (ubi sensus postulat ὕβριν φυτεύει τυραννίς). Agam. 758. *τὸ δυσσεβὲς
γὰρ ἔργον | τέκνα μὲν πλεονα τίττει*, etc. 763.

534. *ὡς ἐτύμως*] Ut ὡς ἀληθῶς. Cf. Soph. El. 1452. *ὡς ἐτηγύμως*.

538. *ἐς τὸ πᾶν*] In universum. Schol. *καθολικῶς*.

539. *βωμόν αἰδίσαι Δίκας*] Cf. 163. Ag. 383. *λακτίσαντι μέγαν Δίκας
βωμόν*. Sept. 409. *τὸν Αἰσχύνης θρόνον | τιμῶντα*. Soph. Ant. 854. *ὕψηλόν
ἐς Δίκας βάθρον*.

541. *ποιὰ γὰρ ἐπέσται*] Cf. Soph. El. 1467. *εἰ δ' ἔπεισι νέμεσις, οὐ
λέγω*. Arist. Av. 597. *νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται*.

542. *λάξ ἀτίσης* mss. Media syllaba correpta. Ab ἀτίζω. Suppl. 733. θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην. Sept. 441. θεοὺς ἀτίζων. Fr. 103. ἀτίσεις (τ'). Sed corrigendum, ni fallor, λακτίσης. Cf. 110. ταῦτα λάξ ὄρω πατούμενα. Ag. 384. ἀνδρὶ λακτίσαντι μέγαν Δίκας βωμόν. Ch. 642. λάξ πέθοι πατούμενον. Soph. Fr. 606. ἐν ᾗ | τὰ μὲν δίκαια — λάγδην πατεῖται. V. annot. crit.

543. κύριον μὲνει τέλος] Proprius cuique finis fixus (constitutus) est, i. e. merces sive remuneratio, ut justus praemium virtutis, sceleris autem supplicium accipiant.

545. πρὸς τάδε] Proinde. Cf. Pers. 173. πρὸς τὰδ' ὡς οὕτως ἐχόντων. 730. Sept. 312.

τοκέων σέβας] Angl. reverence for parents. Cf. Suppl. 707. τὸ γὰρ τεκόντων σέβας, τρίτον τόδ' ἐν θεσμίσι Δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου.

προτίων] I. q. πρεσβέων, imprimis honorans. Cf. Ag. 789. τὸ δοκεῖν εἶναι προτίουσι. Soph. Ant. 22. τὸν μὲν προτίσας τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει.

546. ξενοτίμους δόμων ἐπιστροφάς] 'Hospitable welcome.' (Sidg.)

547. ξενοτίμους] Proleptice positum.

548. δόμων ἐπιστροφάς] Cf. Sept. 648. πόλιν ἔξει πατρῶν δωμαίων τ' ἐπιστροφάς. Ag. 963. δῶμ' ἐπιστροφωμένου.

549. αἰδόμενος] Epica forma, rara in tragoedia. Cf. Suppl. 362. ποτιτρόπαιον αἰδόμενος. Eur. Herc. 1199. αἰδόμενος τὸ σὸν ὄμμα.

550. Cf. Plat. Resp. II. § 4. μηδένα ἐκόντα εἶναι δίκαιον ἀλλ' ἀναγκαζόμενον. Hor. Epist. I. 16. 'Oderunt peccare boni virtutis amore.'

553. παρβάταν] Cf. ad Suppl. 1048. πάρβατος. Sept. 742. παρβασίαν.

554. παντόφυρτ'] Schol. πάντοθεν συνηγμένα. Eur. Hipp. 1234. σύμφυρτα δ' ἦν ἅπαντα. Eur. Fr. 423. κίᾳσθε πλοῦτον πάντοθεν θηρῶμενοι | σύμμικτα, μὴ δίκαια καὶ δίκαι' ὁμοῦ. Cf. v. ἀκριτόφυρτος Sept. 360.

555. ξὺν χρόνῳ] Cf. Ag. 1378.

καθήσειν λαῖφος] I. q. ὑφήσειν. I. e. ταπεινωθήσεσθαι. Hom. Od. 9, 72. ἰστία δέ σφιν | τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διέσχισε ἕς ἀνέμοιο. | καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας καθέμεν δέισαντες ὄλεθρον. Eur. Or. 341. ἀνὰ δὲ λαῖφος ὡς τις ἀκάτου θοῆς τινάξας δαίμων κατέκλυσε. Similiter Arist. Ran. 1200. ὑφέσθαι μοι δοκεῖ. Soph. El. 335. πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ. Trag. Adesp. 377. φεύγει μέγα λαῖφος ὑποστολλίσας.

556. λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνος] Cf. Dem. de Cor. 194. πονησάντων τῶν σκευῶν ἢ καὶ ξυτριβέντων ὄλως.

558. καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδέν] Sc. τοὺς θεοὺς.

559. δυσπαλεῖ] Difficulto to contend with. I. q. δυσπαλαιστῶ Apoll. Rhod. IV. 52. δυσπαλέας ἕλιζας χθονός. Pind. Ol. 8, 25. διακρίνειν δυσπαλές. P. 4, 273. Cf. v. δυσμαχεῖν.

560. ἀνδρὶ θερμῷ] Viro temerario. Cf. Sept. 603. ναύταισι θερμοῖς. Soph. Tr. 1046. Ant. 88. Arist. Vesp. 918. θερμὸς γὰρ ἀνὴρ. Th. 735. Pl. 415.

561 sq. τὸν οὐποτ' αὐχόοντ'] The man who never thought (expected) it. Cf. Ag. 506. οὐ γάρ ποτ' ἦλθον — μεθέξειν — τάφου μέρος. 1044. οὐ δ' οὐποτ' ἔλλπιδαντες ἤμυσαν καλῶς κτλ. Eur. Her. 931. οὐ γάρ ποτ' ἦλχει χεῖρας ἕζεσθαι σέθεν.

561. ἀμηχάνους δύαις] I. e. quae nulla ratione averti possunt. Cf. 169. ἀμηχάνοισι — δυσπραξίαις. Suppl. 620. ἀμηχανον βόσκημα πημονῆς. Fr. 435. ἀμηχανον τέχνημα καὶ δυσέκδυτον.

562. λαπαθῶν] Debilem. A λαπάζειν (spoliare, proprie evacuare). Forma Homerica est ἀλαπαθῶς. Sic μαυροῦν et ἀμαυροῦν. Sed v. annot. crit. ὑπερθέοντ' ἄκραν] Promontorium superantem. Anglice, 'weathering the point.' (Pal.) I. q. κάμπτοντα. Cf. Eur. Fr. 230. οὐ γὰρ ὑπερθεῖν | κύματος ἄκραν (ἀλκῆν?) δυνάμεσθ'. "Theogn. 619. πόλλ' ἐν ἀμηχανίῃσι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ | ἄκραν γὰρ πενήσι οὐχ ὑπερεδράμομεν." (Weckl.)

563. δι' αἰῶνος] In aeternum. Cf. Ag. 554. τὸν δι' αἰῶνος χρόνον. Ch. 24. Pers. 1008.

564. ἔρματι προσβαλὼν] Cf. Ag. 1005. καὶ πότμος εὐθυπορθῶν ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἔρμα. Plat. Resp. VIII. 533 A. ἐξαίφνης πταίσις ὥσπερ πρὸς ἔρματι τῆ πόλει.

ἔρματι] I. e. ὑράλη πέτρα. Cf. Ag. 1006.

565. ὄλει' — ἕστος] Cf. Homericum οἶχετ' αἰστος ἀπυστος. (Weckl.)

566.—577. Athena una cum Areopagitis, Apolline, et Oreste redit. Facinore hujus comprobato, justitiam ejus arguit deus. Athena, ut praeses, calculos in duo urnas (742) injici jubet, qui cum numero aequi esse reperiuntur, Orestes absolvitur. Exeunt et hic et Apollo.

566. στρατὸν] I. e. λεῶν. Cf. Eur. Phoen. 1224. σῖγα κηρῶσαι — στρατῶ.

567. Τυρσηρικὴ σάλπιγξ] Cf. Soph. Aj. 17. ὡς εὐμαθῆς σου — φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάζω φρονὶ | χαλκοστόμου κώδιανος ὡς Τυρσηρικῆς. Eur. Phoen. 1376. Τυρσηρικῆς σάλπιγγος ἠχή. Her. 831. Rhes. 991. Virg. Aen. 8, 506. 'Tyrrhenusque (Tyrrhenaesque?) tubae — clangor.' Schol. ἐχρῶντο γὰρ τῆ σάλπιγγι ἀνείργουσι τὸ πλήθος θέλοντες. Anachronismum notat scholiasta.

568. Cf. Sept. 464. φημοὶ — μυκτηροκόμποις πνευμάτων πληρούμενοι.

569. ὑπέριτονον γήρυμα] Cf. Arist. Nub. 1154. βοᾶσθαι τᾶρα τὰν ὑπέριτονον βοᾶν. Eur. Fr. 629. διφθέραι | πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρυμάτων.

570. πληρουμένου —] Cf. Arist. Eccl. 83. πληρουμένης — τῆς ἐκαλησίας. Eur. Or. 884. ἐπεὶ δὲ πλήρης ἐγένει' Ἀργείων ὄχλος.

572. εἰς τὸν αἰωνῆ χρόνον] Eadem verba in inscriptione Corcyraea extare monuit Wecklein. Cf. Ag. 607. ἐς τὸν πολὸν — χρόνον. Thuc. IV. 117. ἐς τὸν πλείω χρόνον.

αἰωνῆ] Schol. διηνεκῆ. Cf. 672. καὶ τὰδ' αἰωνῶς μένοι.

573. τοῦσθ'] Areopagitas. Cf. 674. Clangor tubae proculdubio in theatro nunc exauditur.

διαγνωσθῆ] Cf. 709. διαγνώσθαι δίκην.

574. ὦν ἔχεις αὐτὸς κράτει] I. e. κράτει ὧν αὐτὸς ἔχεις. Cf. Soph. Oed. C. 839. μὴ 'πίτασθ' ἄ (f. οὐ) μὴ κρατεῖς. Aj. 1107. ἀλλ' ὧνπερ ἄρχεις ἄρχε. Hom. Il. 1, 295. S. Joann. Apocal. II. 25. πλὴν ὃ ἔχετε κρατήσατε ἄρχεις οὐ ἂν ἤσῃ. Theoc. 15, 90. πασάμενος ἐπίτασσε.

577. δόμων ἐφέστιος ἐμῶν] Cf. 669. ὧν δόμων ἐφέστιον. Suppl. 365. δωμάτων ἐφέστιοι | ἐμῶν. 503. ἐφέστιον θεῶν. Sept. 853. Soph. El. 1386. δωμάτων ὑπόστεγοι. Aj. 796. σκηνῆς ὑπαυλον.

578. φρόνου — καθάρσιος] Cf. 449. αἵματος καθαρσίου σφαγαί Sept. 680. αἷμα γὰρ καθάρσιον (sub. ἐστὶ τοῦτου).

579. ξυνδικήσω] Σύνδικος dicebatur accusati patronus, ut *συνήγορος* accusatoris. Sed haec distinctio non semper observatur, ut infra 761. Schol. σύνδικοι λέγονται οἷς ἴσον μέτεστιν ἐν τῇ δίκῃ τῆς αἰτίας. Cf. Eur. Med. 157. Ζεὺς σοι τόδε συνδικήσει. Eur. El. 1266. Λοξίας γὰρ αἰτίαν | εἰς αὐτὸν ὄσσει, μητέρας χρήσας φρόνον.

580. σὺ δ' εἰσαγε] And do you open the case. Sub. τὴν δίκην. Cf. 582. Demosth. 21, 47. οἱ θεσμοθεταὶ εἰσαγόντων (τὴν γραφήν) εἰς τὴν ἡλιαίαν. (Weckl.) Arist. Vesp. 826. 840. 847. Nub. 845. Eccl. 983 sq. Pallas compellatur.

581. δπως — ἐπίστα] Cf. 667. τὰλλα θ' ὡς ἐπίσταμαι | τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν. Pr. 374. σεαυτὸν σὼς' δπως ἐπίστασαι.

τῆνδε κύρωσον δίκην] Settle this suit. Cf. 639. ὅσπερ τέτακται τῆνδε κυρῶσαι δίκην.

582. ὑμῶν ὁ μῦθος] Vestrum est loqui. Gallice, La parole est a vous.

ὑμῶν] Erinyas dicit.

εἰσάγω — τὴν δίκην] Cf. ad 580.

583. ὁ γὰρ διώκων] I. e. accusator. Cf. Arist. Vesp. 902. ποῦ μοῦδιώκων;

585. πολλαὶ μὲν ἔσμεν] Schol. τοῦτο οὐ πρὸς τὰς τρεῖς, ἀλλὰ πρὸς τὸν χορόν· ἰεὶ γὰρ ἦσαν. Cf. S. Marc. Ev. 9. Λεγεῶν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ ἔσμεν. Ch. 1057. ἄναξ Ἀπόλλων, αἶδε πληθύουσι δῆ.

586. ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθεῖς] Cf. Arist. Nub. 1375. ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ'. Construe ἀμείβου ἔπος πρὸς ἔπος τιθεῖς (αὐτὸ aut αὐτὰ) ἐν μέρει.

ἐν μέρει] Cf. Ag. 1192. Ch. 332.

588. τοῦτου γ' οὐτις ἀρνησις πέλει] Cf. Soph. Oed. R. 578. ἀρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς. El. 527. τῶνδ' ἀρνησις οὐκ ἔνεστι μοι.

589. τῶν τριῶν παλαισμάτων] "Cf. Hom. Il. 23, 733. καὶ νῦ κε τὸ τρίτον αὐθις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον, | εἰ μὴ etc. Soph. Fr. 618, 3. τίν' οὐ παλαίουσ' ἐς τρεῖς ἐκβάλλει θεῶν; Eur. Or. 434. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι. Plat. Phaedr. 256 B. τῶν τριῶν παλαισμάτων τῶν ὡς ἀληθῶς Ὀλυμπιακῶν ἐν νενικήκασιν. Hinc τριακτῆρ et ἀτρίακτος Ag. 171. Ch. 339." (Pal.) Metaphora a palaestra sumpta, ubi quum quis ter cecidisset, victus habebatur. Schol. ἡ μεταφορὰ δὲ ἐστὶν ἀπὸ τῶν παλαιόντων, οἱ ἐπὶ τοῖς τρισὶ πτώμασιν ὀρίζουσι τὴν ἤτταν.

παλαισμάτων] Cf. Ag. 171. Cho. 338. Arist. Ran. 689. Xen. Men. II. 1. 14. τοῦτο μέντοι ἦδη λέγεις θεῖνόν πάλασμα.

590. κειμένῳ] Cf. Nub. 126. οὐ — πεσὼν — κείσομαι.

592. ξιφουλκῶ] Gladium stringente. Simile est τοξουλκός Pers. 55. 239.

593. πρὸς τοῦ δ' ἐπεισθῆς] Cf. Soph. Oed. R. 525. τοῦ πρὸς (πρὸς τοῦ?) δ' ἐφάνθη —;

ἐπεισθῆς] Eadem aoristi forma Pr. 1014. πεισθῆς. 669. πεισθεῖς. Ag. 591. πεισθεῖσα.

594. μαρτυρεῖ] Sc. Apollo.

596. δευρο — αἰεὶ] Huc usque. Cf. Eur. Phoen. 1209. δευρ' αἰεὶ γὰρ εὐτυχεῖς. Or. 1663. Med. 670. Arist. Lys. 1135.

τὴν τύχην οὐ μέμφομαι] Cf. Pr. 1073. μηδὲ — μέμψησθε τύχην. Monost. 621. οὐκ ἔστιν ὄστις τὴν τύχην οὐ μέμφεται. Apollod. IV. 456. τί ἂν τις ἀλλ' ἢ τῇ τύχῃ | μέμφοιτο διότι —;

598. ἀρωγὰς —] Cf. Ch. 477.

599. πέπεισθε] Ita mss. Forma imperativi vix alibi occurrrens. Qu. πέπεισο, αὐτ πέπεισθη. Cum acerbitate quadam dictum.

600. εἶχε] Sc. ἡ μήτηρ.

δυοῖν γὰρ —] I. e. hoc patravi et jure, quoniam etc. Redde, Duorum enim criminum labe habebat. Anglice, Yes, I killed her, for she had upon her the stains of two crimes.

δυοῖν — προσβολὰς μισμάτων] The charges (stains, stigmas) of two crimes. Cf. Ch. 283. προσβολὰς Ἐρωίνων. Ag. 391. Antiph. 123, 22. τὰς θείας προσβολὰς. Arist. Pac. 39. χῶτου ποτ' ἔστι δαιμόνων ἢ προσβολὴ | οὐκ οἶδ'.

602. ἀνδροκτονοῦσα —] Redde, maritum interficiens patrem meum interfecisti. Angl. in killing her husband she killed my father. Cf. Adesp. Fr. 358. ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς. | *ΑΔΡ.* σὺ δ' αὐτόχειρ γε μητρὸς ἢ σ' ἐγένυτο. Cf. παιδοκτονεῖν Eur. Herc. 1280. ἀνδροκτασία Sept. 693.

603. ἐλευθέρα] Sc. nostrae irae et ultionis. Cf. Ch. 1060. ἐλευθέρον σε τῶνδε πημάτων κτίσω. 'Then the case stands thus: you live, but she has atoned for her crime by being slain.' (Pal.) 'Therefore while thou livest (unpurged), she is free by her death.' (Sidg.) Reddas Anglice, Well, you are alive, and she is free from the punishment of murder (our vengeance) by her death. Sensum loci obscurioris optime expressit Paleius, "Well then, she killed her husband, and you killed your mother. So far you are equal, but you are yet alive, while she has paid the penalty by her deed. — If I am to be persecuted on that plea, why did you not chase her before she was put to death? — Because she did not, like you, kill a blood-relation."

604. ζῶσαν] Dum vivebat. Oppositum praecedenti φόνῳ (in quo latet φονευθεῖσα).

605. Cf. 212.

606. Cum his confer Apollinis argumentationem infra 660 sq.

ν αἵματι] Consanguineus. Ut ἐν γένει.

607. πῶς γὰρ —;] Sc. εἰ μὴ ἦν ἐν αἵματι.

ἐντὸς — ζώνης] Cf. Ch. 992. τέκνων ἦνεγγ' ὑπὸ ζώνης βάρους. Hom. H. Ven. 256. παῖδα δ' ὑπὸ ζώνης ἐθέμην βροτῶ εὐνηθεῖσα.

609. ἐξηγοῦ] Expound. Cf. 595.

612. δικαίως] Cf. 468. σὺ δ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ κρῖνον δίκην. 615.

613. δοκῶ] Sub. δεδρακέναι. Eur. Or. 406. δ συνδρῶν αἷμα καὶ μητρὸς φόνον. 284. εἰργασται δ' ἐμοὶ | μητρῶν αἷμα. 1139. κακῆς γυναικὸς — αἷμ' ἐπράξαμεν. (Weckl.) Cf. Soph. El. 498. 1025.

614. *τόνδ' Ἀθηναίως μέγαν θεσμόν*] Anglice, this august court of Athena. Cf. 484. *θεσμόν τιν' εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον*. Per appositionem ad ὑμᾶς additum.

615. *θεσμόν*] Institutum. Anglice institution, ordinance. Cf. 484. *δικαίως*] 'Jure' (sc. id fecit). Haec Apollinis sententia responsum est praecedenti Orestis interrogationi *εἰ δικαίως* 611. Cf. 468.

μάντις —] Cf. Ch. 557. *μάντις ἀφρευδῆς τὸ πρῶν*.

616. *μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις*] Cf. Soph. Ant. 999. *θάκεν ὀρνιθοσκόπον*.

619. *τὸ — δίκαιον τοῦθ'*] This plea, sc. *δικαίως* patratam esse hanc matris caedem (615), ut ipsius Jovis jussu et auctoritate sancitam. 'I bid you observe the full force of this just argument and follow up the will of Zeus.' (Drake).

620. *βουλῇ τε φάσκω δεῖν ἐπισπένθαι πατρός*] Jovis autem mandatis (etiam si iniqua esse videantur) obedire vos oportere contendo. Cf. Soph. El. 967. *ἦν ἐπίσπη τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν*. 1037. *τῷ σῶ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπένθαι με δεῖ*; Ant. 637. *αἷς (γνώμαις) ἔγωγ' ἐφέφομαι*. Simplex σπένθαι legitur Eur. Phoen. 426.

ὑμῦ'] "Cf. Hom. Il. 11, 781. *κελεύων ὑμῦ' ἄμ' ἔπεσθαι*. Soph. Ant. 846. *ὑμμε* (in mel.) Sept. 141. *ἄμμι*." (Weckl.) Correxī *βουλῇ τε φάσκω δεῖν ἐπισπένθαι πατρός*. V. annot. crit. Areopagitae compellantur.

621. Cf. 432. *δοκοῖς τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω*.

624. *πράξαντα*] Si ultus esset. Schol. *ἐκδικήσαντα*. Cf. 319. Ag. 1285. *πράξειν νῦν ὑπίτασμα κειμένου πατρός*. 111. 705. Ch. 311. *ταῦφειλόμενον | πράσσουσα Δίκη μέγ' αὐτεῖ*. Pers. 476. Eur. Or. 1138. *κακῆς γυναικὸς οὐνεχ' αἷμ' ἐπράξαμεν*.

μητρός μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν] I. e. matrem nullo loco habere. Cf. 747. *ἡμῖν γὰρ ἔρρειν ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν*. Pr. 292. Soph. Tr. 56. *εἰ πατρός | νέμοι τιν' ὄραν*. (Weckl.) Sed cf. annot. crit.

626. *διοσδότοις σκήπτροισι*] Secundum Homerum Il. 2, 100 sq. Cf. Ag. 43. *διθρονον Λυδθεν καὶ διακίπτρου τιμῆς*.

τιμαλρούμενον] Honoratum. Cf. 15. 807. Ag. 922. Scholiasta tradit poetam comicum Epicharmum, qui una cum Aeschylō in Hieronis regis aula aliquando commoratus est, frequentem hujus vocabuli usum ab eo factum exprobrasse.

628. *ὥστ'* Ex epicorum usu pro *ὡς*. Satis frequens apud nostrum.

630. *διαρῆιν*] Dirimere (dijudicare) controversiam. Cf. 472. 488. 749. *ἐν διαρῆσει (ψήφων)*. Arist. Ran. 1100. *χαλεπὸν οὖν ἔργον διαρῆιν*. Herod. IV. 23. *οἱ τὰς διαφορὰς διαρῆοντες*.

631. *ἀπὸ στρατείας* —] Sub. *μολόντα*. Cf. Ag. 603. *ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ*.

ἡμποληκότα τὰ πλείστ' ἀριστεῖ'] I. e. *πεπραγότα*. I. e. rebus plerisque bene gestis. (Herm.) Having gained most credit for valour. Schol. *βελτίονα πλείστα ἠτύχηκότα ἀπὸ στρατείας*. Cf. ad Soph. Aj. 978. *ὦ φίλτατ' Αἴας — ἀρ' ἡμπόληκας ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ*;

633. Sensus est, While he was passing through the water in the bath and at the end (margin) of it, she threw over him (covered him with) a robe.

δροίτη] Cf. Ag. 1540. Ch. 999. Legendum δροίτης περιῶντι λουτρά τὰ πᾶν τέραματι.

634. φᾶρος παρεσκήρωσεν] Sc. ἡ γυνή (627). Cf. Ch. 999. δροίτης κατασκήνωμα. ἐν δ' — πέπλω] Cf. 460. ἀλλά νῦν κελαινόφραν ἐμὴ | μήτηρ κατέκτα ποικίλοις ἀγρεύμασι | χρύψασ'. ἀτέρμονι — πέπλω] I. q. ἀπειρῶ, exitum non habentē. Ag. 1382. ἄπειρον ἀμφίβληστρον. Prom. 1078. ἀπέγκριον δίκτυον ἄτης. Eur. Or. 25. πόσιν ἀπειρῶ περιβαλοδᾶ' ὑράσματι.

635. δαιδάλω πέπλω] I. e. versicolore. I. q. ποικίλω (460). Quod fortasse reponendum. At cf. Hom. Il. 5, 60. δς χειρῶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα | τεύχειν. 5, 60, 14, 179, 18, 482. Pind. P. 5, 48 N. 4, 95.

637. παντοσέμνου] Cf. παντότολμος (Ag. 1237. 221.).

638. ταύτην —] Angl. and as for this woman (Clytaemnestra), I have painted her in such strong colours in order that etc.

δηχθῆ] Sc. indignatione. Cf. ad Arist. Ach. 1. Hom. Il. 5, 493. ὡς φάτο Σαρπηθῶν, δάκε δὲ φρένας Ἐκτορι μῦθος. Soph. Phil. 1358. Cf. annot. crit.

639. κυρῶσαι δίκην] Ratam facere, dijudicare. Cf. 581. τήνδε κυρῶσων δίκην.

640. πατὴρς προτιμᾶ — μόρον] Majoris momenti habet patris ejus (Ag.) caedem. Cf. 739. οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμῆσω μόρον. Eur. Hipp. 48. τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμῆσω κακόν. Alc. 761.

641. αὐτὸς δ' ἔδῃσε πατέρα πρεσβύτερον Κρόνον] Cf. Arist. Nub. 904 sq.

642. Cf. Arist. Vesp. 1436. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι. Nub. 1297. Ran. 528. Pl. 932. 643. ἡμᾶς] Judices dicit.

644. κνώδαλα] Cf. Cratin. Il. 152. τρία κνώδαλ' ἀναίδῃ. Arist. Lys. 477.

στύγη θεῶν] Cf. Ch. 1028. θεῶν στύγος. Sept. 653. ὦ θεομανέες τε καὶ θεῶν μέγα στύγος.

645 sq. Cf. Sept. 679 sq. Ag. 1019.

645. πέδας μὲν ἂν λύσειεν] Ita mss. Sc. τις. Haec spectant ad v. 641. Sed corrigendum videtur πέδαις ἔαν (aut μὲν ἦν) δεθῆ τις. V. annot. crit.

646. μηχανὴ λυτήριος] Cf. Suppl. 1073. λυτήριος μηχαναῖς (μαχ. Dind.). Sept. 1041. μηχανὴ δραστήριος.

647 sq. ἀνδρὸς δ' —] Cf. Ag. 1019. τὸ δ' ἐπὶ γὰν ἄπαξ πεσὼν θανάσιμον — μέλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν ἀγκαλέσαιτ' (l. ἀγχομίσαιτ') ἐπαείδων; Ch. 506. τὰ πάντα γὰρ τις ἐκχεύς ἀνδρ' αἵματος etc. Eum. 980. μηδὲ πιόσσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτῶν etc. Sept. 736. καὶ χθονία κόνις πῆη μελαμπαγῆς αἷμα φοίνιον. Ch. 66. δι' αἵματ' ἐκποθένδ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ. Hom. Il. 9, 408.

648. ἄπαξ] Cum ἀνασπᾶση construendum. Cf. Soph. El. 137. Fr. 501. Eur. Alc. 995. Hom. Il. 24, 549 sq.

ἀναστάσις] Cf. Ag. 569. 1019. τὸ δ' ἐπὶ γὰν ἄπαξ πεσὼν θανάσιμον — μέλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν ἀγκαλέσαιτ' (ἀγχομίσαιτ') ἐπαείδων;

649. τούτων ἐπιφθᾶς —] I. e. remedium. Eur. Hipp. 478. ἐπιφθαὶ καὶ λόγοι θελεκτήριοι. Contra 645. ἔστι τοῦδ' ἄκος.

650. ἄνω τε καὶ κάτω στρέφω] Cf. Fr. 321. δονοῦσα καὶ τρέπουσα (στρέφουσα?) τύρβ' ἄνω κάτω. Eur. Herc. 1307. ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον αὐτοῖσιν βέδρους | ἄνω κάτω στρέφασα. Men. IV. 149. στρεφόμενους ἄνω κάτω. Monost. 712. στρέφει — πάντα τὰν βίῳ μικρὰ τύχη. Hel. 712. εὖ δέ πως ἀναστρέφει (πάντ' αἰεὶ στρέφει?) | ἔκτισε κάκεισ' ἀναφέρων (sc. ὁ θεός). Eur. Suppl. 331. ὁ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν. Rhes. 332.

651. οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει] Ita mss. Sine ullo anhelitu propter laborem. Nos diceremus without any effort. "Cf. Suppl. 93. πᾶν ἄπονον δαιμόνιον. Lucret. V. 1182. 'Et simul in somnis quia multa et mira videbant | efficere et nullum capere ipsos inde laborem (deos).'" (Pal.) Adde Plat. Resp. VIII. 556 D. ἀσθματος καὶ ἀπορίας μεστός γενόμενος. 568 D. ὥσπερ ὑπὸ ἀσθματος ἀδυνατοῦσα πορεύεσθαι. Supra 248. πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμήσι φουσιῶ | σπλάγγων. Arist. Ran. 1091. βραδὺς ἀνθρωπός τις ἔθει κύψας — θειὰ ποιῶν — φουσῶν τὴν λαμπάδ' ἔφευγε. Pac. 902. φουσῶντα καὶ πνέοντα. Sil. Ital. XV. 718. 'longique laboris anhelos.' Coniiciebam τίθησι κοῦδὲν ἀσθμαίνων στένει. At valde frigidum hoc foret. Correxerim potius τίθησιν οὐδὲν ἐν ταῦτῳ μένειν. V. annot. crit.

μένει] 'With the effort.' (Pal.) Ag. 238. βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναῦθ' μένει. Sept. 897. ἀναυδάτῳ μένει. Pr. 720. ἐνθα ποταμὸς ἐκφουσιᾷ μένος. Qu. πόνῳ. Sed v. annot. crit.

652. πῶς γὰρ τὸ φεύγει τοῦδ' ὑπερδικεῖς;] Redde, Pray, how do you plead for this man's acquittal? Pray consider. Schol. ἀκόπει πῶς δικαιοῖς Ὀρέστην φεύγειν. "Sic ὑπερδικεῖν λόγου Plat. Phaed. § 37." (Pal.) Cf. Soph. Aj. 1346. σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;

655. δεῖ] See to it, consider. 656. χέρνυφ φρατέρων] Cf. ad Ag. 1037.

657. μάθ' — Cf. ad 619.

ὡς ὀρθῶς ἐρῶ] Nam vere dicam.

658 sq. Cf. Eur. Or. 552. πατὴρ μὲν ἐρύτευσέν με, σὴ δ' ἔτικτε παῖς, | τὸ σπέρμ' ἄρουρα παραλαβοῦσ' ἄλλου πάρα' | ἀνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἴη πότ' ἄν. | ἐλογισάμην οὖν τῷ γένους ἀρχηγέτη | κάλλιον ἀμυνεῖν τῆς ὑποστάσης τροφῆς. Eur. Fr. 1048.

659. τοκεὺς] De femina dictum ut φρονεῦς.

κύματος νεοσπόρου] Anglice, of the fresh burden (fetus). Cf. Eur. Fr. 107. γέμουσαν κύματος θεοσπόρου.

κύματος] Fetus. Cf. Ch. 128. Κῦμα α κύω formatum κύημα α κνέω.

660. ὁ θρώσκων] I. e. ὁ σπερματιζῶν, ὁ γεννῶν, mas. Schol. ὁ σπερμαίνων. Cf. Fr. 15. et vv. θορός θόρυσθαι.

661. οἴσι μὴ βλάβῃ θεός] Sc. τὸ κῦμα. Qu. αἴσι (aut ἐνθα) —.

βλάβῃ] Nocuerit. Angl. has blighted, rendered abortive. Cf. 983. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέει βλάβᾳ. 909.

664. παῖς —] Pallas Athene.

665. ἐν σκότῳ τῷ νηδύος τεθραμμένη] Cf. Sept. 664. ἀλλ' οὔτε νιν φυτόνα μητρόθεν σκότον | οὔτ' ἐν τροφαῖσιν — Δίκη προσεῖδε. Pind. N. I. 53. σπλάγγων ὑπὸ ματέρος — ὠδίνα φεύγων.

666. ἔρνος] Surculus. Metaphorice. Cf. Eur. Bacch. 1038. τῆς σῆς τόδ' ἔρνος, ὦ τάλαινα, νηδύος.

667. τάλλα θ'] Et in aliis rebus.

ὡς ἐπίσταμαι] Cf. 581. οὐ δ' εἰσαγε | ὅπως ἐπίστα.

668. τὸ σὺν πόλισμα καὶ στρατὸν —] Cf. 762. χώρα τῆδε καὶ τῶ σῶ στρατῶ. 686. Ἀγέως στρατῶ.

669. ὅων δόμων ἐφρόστιον] Cf. 577. δόμων ἐφρόστιος | ἐμῶν.

670. εἰς τὸ πᾶν χρόνον] I. e. εἰς ἅπαντα χρόνον (484). Cf. 763. τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον. Similiter εἰς τόδ' ἡμέρας, εἰς αὐριον, etc.

671. ἐπικτήσαιο] Novi socii acquisitio dicitur. Cf. ἐπίκτησις Soph. Phil. 1344.

672. καὶ τὰδ' αἰανῶς μένοι —] Construe καὶ αἰανῶς μένοι τοὺς ἐπισπόρους τῶνδε στέργειν τὰ πιστὰ τάδε. Redde, and may it for ever abide that their posterity shall cherish (observe) this sure bond.

αἰανῶς μένοι] Ut alibi ἐμπέθως μένειν dicitur.

αἰανῶς] In sempiternum. Cf. 572. ἐς τὸν αἰανῆ χρόνον.

673. In his subest allusio ad foedus quod paullo ante fabulae hujus commissionem (circa 458 A. C.) inter Athenienses et Argivos iocum erat. Cf. 765.

τὰ πιστὰ] Cf. Xen. Cyr. VII. 4. 3. πιστὰ δ' ἤξιον γενέσθαι.

ἐπισπόρους] I. q. ἐπιγόνους, ἀπογόνους (schol.).

674. τοῦσδ'] Judices. Cf. 573.

ἀπὸ γνώμης] Ex animi sententia. Anglice, in accordance with their true judgment (opinion). I. q. ἐκ φρονός (Sept. 919.). Cf. Theogn. 63. ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γνώμης φίλος εἶναι. "Aeschin. I. 92. οὐ γὰρ ἐκ τοῦ λόγου μόνον οὐδὲ ἐκ τῶν μαρτυριῶν ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτοὶ ἐξητάκασι καὶ συνίσασσι τὴν ψῆφον φέρουσι (Areopagitae)." (Weckl.) Cf. ad Ag. 1302. ἀπ' εὐτόλμου φρονός. Plut. alicubi, δικάζοντα δεῖ μῆτε πρὸς χάριν μῆτε πρὸς ἔχθραν ἀκούειν ἀλλ' ἀπὸ γνώμης πρὸς τὸ δίκαιον.

675. ὡς ἄλλες λελεγμένον] Cf. Ag. 1379. ἐπ' ἐξεργασμένους. Pers. 525.

676. πᾶν τετόξευται βέλος] Cf. Herod. I. 214. ὡς σφι τὰ βέλεα ἐξετετόξευτο.

677. μένω δ' ἀκοῦσαι] Cf. 732. δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω. Hom. II. 4, 247. ἦ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν —;

678. τί γάρ;] Quid enim? In initio versus, ut in 211. Eur. Or. 476. τί γάρ; φίλου μοι πατρός ἐστιν ἔκγονος. Plerumque in fine versus occurrit.

πῶς τιθεῖσ' —;] Sub. τὰ πράγματα. How ordering matters. I. e. πῶς τιθεῖ ὥστε ἄμομφος εἶναι; Cf. Ag. 212. πῶς λιπόνους γένομαι; Athena Apollinem et Orestem alloquitur, deus autem iudiciis respondet.

ἄμομφος] Cf. ad 475. Connecte ἄμομφος πρὸς ὑμῶν.

679. ἐκ δὲ καρδίας] Ex animo. Connectendum cum ψῆφον φέροντες.

685 sq. πάγον δ' Ἄρειον τόνδ' —] Accusativus pendens, ut in 410. et alibi. Dictura dea erat πάγον τόνδε σεβίζοντες οὐδὲν ἀδικήσεσθε aut aliquid simile.

685. Ἀμαζόνων ἔδραν] Cf. Diodor. IV. 28. κατεστρατοπέδευσαν (αἱ Ἀμαζόνες) ὅπου νῦν ἐστὶ τὸ καλούμενον ἀπ' ἐκείνων Ἀμαζόνειον. "One of the exploits of Theseus was an attack on the warrior women called Amazons, when he carried off their queen Antiope. In revenge the Amazons invaded Attica and were not defeated till they had reached the centre of Athens itself." (Sidgw.)

686. *κατὰ φρόνον*] Sic *κατ' ἔχθραν* (Arist. Pac. 133), *κατ' ἰσχόν*, etc.

687. *πόλιν νεόπολιω*] Areopagum cum scholiasta recte intelligit Pal., de Acropoli sive arce tunc recens a Theseo constructa accipit Muller.

688. *ὕψιπυργον*] In altitudinem. Anglice to a height. Epithetum praedicativum.

ἀντιπύργωσαν] "Precisely so in Bacch. 1097. the women assail Pentheus on his lofty pine tree by mounting a bank opposite to it, *ἀντιπύργον ἐπιβάσαι πέτραν*. Cf. Herod. VIII. 52. IX. 27. *οἱ δὲ Πέρσαι ἰζόμενοι ἐπὶ τὸν καταπτόν τῆς ἀκροπόλιος ἔχθρον, τὸν Ἀθηναῖοι καλέουσι Ἀρῆιον πάγον, ἐπολιόργεον τρόπον τοῖονδε.*" (Pal.)

πόλει] Ita enim olim appellabatur acropolis.

690. *ἐν δὲ τῷ*] In eo autem, sc. τῷ πάγῳ.

σέβας] I. q. *αἰδώς*, respect, reverence. Saepe consociantur *αἰδώς* (*αἰσχύνη*) et *δέος* (*φόβος*), ut et *αἰδεῖσθαι* et *δεδοικέναι*. V. ad Soph. Aj. 1079. *οὐδ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἀρχοι'* *ἔτι | μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων*. Cf. Hom. Il. 15, 657. *ἴσχε γὰρ αἰδώς καὶ δέος*.

691. *συγγενής*] Allied to it (reverence).

τὸ μὴ ἀδικεῖν σήσει] I. e. *σήσει αὐτοὺς ὥστε μὴ ἀδικεῖν*. Cf. 220. 940. Ag. 15. Pr. 236.

692. Cf. Soph. El. 259. *κατ' ἡμᾶρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεί*.

694. *ἐπιρροαῖσι*] Influxionibus. Cf. Ag. 1510. *βιάζεται ὁμοσπόροισ ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων μέλας Ἄρης*.

βορβόρω —] Cf. Eur. Suppl. 222. *λαμπρὸν δὲ θολερῶ δῶμα συμμιζᾶς τὸ σὸν | ἠλκωσας οἴκους*. Strab. XV. 1. *ὅμοιον γὰρ ὡς ἂν εἰ διὰ βορβόρου καθαρὸν ἀξιοὶ τις ὕδωρ ῥεῖν*. Theogn. 961. *νῦν ἤδη τεθόλωται, ὕδωρ δ' ἀναμιγεται ἰλιδι' | ἄλλης δὴ κρήνης πτόμαι ἢ ποταμοῦ*. Proverbium hoc. erat *ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μινύντων τοῖς αἰσχίστοις* (Zenob. II. 76. etc.).

696. Eadem sententia est 526. *μήτ' ἀνακτον οὖν βίον μήτε δεσποτούμενον αἰνέσης*.

697. *περιστέλλουσι*] Observantibus. Angl. making much of, cherishing, maintaining. "Eur. Herc. 1129. *τὴν θεὸν ἐάσας τὰ σὰ περιστέλλου κακά*. Herod. II. 147. III. 31. IV. 80." (Pal.)

βουλεύω] Pro *συμβουλεύω*.

698 sq. *τίς γὰρ —*] Cf. 521. *τίς δὲ μηδὲν ἐν δέει καρδίαν ἀνατρέφων — ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν*; 516. Soph. Aj. 1073. *οὐ γὰρ ποτ' οὐτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς | φέρουσι' ἂν ἐνθα μὴ καθεστήκοι δέος*. Thuc. II. 37. *τὰ δημόσια διὰ δέος μάλιστα οὐ παρανομοῦμεν*. Criti. Fr. 1. *τὴν ἀνομίαν τε ταῖς φόβοις κατέσβεσεν*. Cic. Tusc. Disp. IV. 46. 'Metum si quis sustulisset, omnem vitae diligentiam sublatam fore, quae summa esset in eis qui leges, qui magistratus, qui paupertatem, qui ignominiam, qui mortem, qui dolorem timerent.' Epicharm. Fr. 155. *ἐνθα δέος, ἐνταυθα καιδώς*.

700. *τοῖονδε—σέβας*] Such majesty. Tribunal augustum Areopagiticum dicit.

ταρβοῦντες — σέβας] Cf. Suppl. 755. *θεῶν σέβη* (ἔδη?) *δείσαντες*.

703. I. e. neque in Graecia neque apud barbaras gentes. Similiter Soph. O. C. 695.

Πέλοπος ἐν τόποις] Cf. Soph. Tr. 1100. Eur. Alc. 67. I. e. neque apud barbaros neque apud Graecos. Cf. Soph. O. C. 694. *οἶον ἐγὼ γὰς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω* (leg. *οὐκ ἔν ἀκούω*) οὐδ' ἐν τῇ μεγάλῃ Ἀσσιᾷ Πέλοπος πώποτε βλαστόν.

704. *κερδῶν ἀδικτον*] Incorruptum. Anglice incorruptible. I. q. ἀδέκαστον. Activo sensu, ni fallor. Cf. Eur. Hipp. 1002. *ἐνός δ' ἀδικτος*. Soph. O. C. 1521. *ἀδικτος ἡγητήρος*. Sic ἀνόφρητος *κακωμάτων* Soph. Aj. 321.

ἀδικτον] Hoc loco activo sensu accipiendum videtur, ut ἀφρακτος Eum. 245. Alibi passivum est, Suppl. 561. *ἕδωρ τὸ Νεῖλου νόσοις* (non νόσων) *ἀδικτον*. 784. Ag. 371. Nomina vero Aegaeus, Theseus, et Amazones ideo memorantur ut magis appareat tribunalis Attici celeberrimi majestas.

705. *δέξθυμον*] Hic videtur significare quick-witted, intelligent, observant. Plerumque iracundus significat.

εὐδάντων] Schol. *ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων τιμωρῶν*. Non recte.

706. *φρούρημα*] Praesidium, custos. Cf. Sept. 449. *φερέγγυον φρούρημα* (*Πολυφρόνης*). Sic *παιδευμα*, *δούλευμα*, *κήδευμα*, *ἀλημα*, etc.

707. *ἐξέτειν* — *παραίνεσιν*] De sermone longiore. Cf. 201. Ag. 829. *θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροῖμιον τόδε*. 916. *μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας*.

708. *ἐμοῖς* — *ἀστοῖσιν*] Cf. 487. 862. 1045.

ὀρθοῦσθαι] Surgere.

709. *ψῆφον αἶρευν*] I. q. *φέρειν*. Cf. 674. *ἤδη κελεύω τοῦσδ' — φέρευν* | *ψῆφον δικαίαν*. 680.

διαγνῶναι δίκην] Cf. 472. *διαριεῖν* — *δίκας*.

710. *εἶρηται λόγος*] That is what I have to say. Eadem verba Eur. Or. 1203. Cf. Ag. 582. *πάντ' ἔχεις λόγον*. Soph. Aj. 480. *πάντ' ἀκήκοας λόγον*. I. q. *ᾧδ' ἔχει λόγος*.

711. *βαρεῖαν τήνδ' ὀμιλίαν χθονός*] 'These dread visitants of the land.' (Sidd.) Cf. 720. *βαρεῖα χώρα τῆδ' ὀμιλήσω πάλιν*. 406. 1030.

712. *ἔμβουλός εἰμι*] I. q. *ἐμβουλεύω*.

713. *χρησμούς τοὺς ἐμούς τε καὶ Αἰδός*] Cf. ad Arist. Ran. 964. ubi plura hujus constructionis exempla dedi.

714. *ἀρκαρπῶτους*] Fruitless, vain. Cf. Sept. 618. *εἰ καρπός* (f. *κῆρος*) *ἔσται θεοφάτοισι Λοξίου*.

715. *αἱματηρὰ πράγματ' — σέβεις*] Nempe interfectori patrocinando. Cf. Suppl. 468. *δυσπάλαιστα πράγματα*. Arist. Vesp. 1496. *μανικὰ πράγματα*. Ach. 1141. *χειμέρια τὰ πράγματα*.

οὐ λαχὼν] Quanquam hoc munus non sortitus es. Cf. 727. *παλαιὰς διανομὰς*. Pr. 244. *ὅπως τάχιστα τὸν πατρῶον ἐς θρόνον | καθέξειτ' (Ζεὺς), εὐδὴς δαίμοσιν νέμει γέρα | ἄλλοισιν ἄλλα*. Hesiod. Th. 425. *ὡς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο δαυμός*. (Weckl.) Stesich. Fr. 50. *μᾶλα τοι μάλιστα (?) παιγμῶσύνας φιλεῖ μολπὰς τ' Ἀπόλλων, κάθει δὲ στοναχὰς τ' Ἀΐδας ἔλαγεν*.

σέβεις] You regard, take interest in. Cf. Fr. 155. *γίγνωσκε τὰνθρόπεια μὴ σέβειν ἄγαν*.

716. *μαντεία*] Aditum. Anglice shrine. Connectendum cum *νέμων* (incolens, frequentans).

νέμων] Habitans.

717. ἐσφάλη βουλευμάτων] Did he fail (was he unsuccessful) in his design? Cf. Eur. Med. 1010. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλου. Hipp. 1414. δόξης ἤμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι. Or. 1078. γάμου — ἐσφάλης.

718. In Ixionis primi occisoris supplicatione.

προστροπαῖς] Dativus occasionis, ut νόστοις Soph. El. 194. τόκοισιν O. R. 172. λόγοις τοιοῦτοις Ant. 691. Monuit Sidgwick. Cf. Pers. 216. θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνουμένη. Singularis numerus est Ch. 21. 85.

719. λέγεις] I. e. It may be as you say. Hoc dicit coryphaeus argumentationem detrectans.

ἐγὼ δὲ —] Cf. 477. Phoen. 490. ἃ μὴ κυρήσας τῆς δίκης | πειράσομαι δρᾶν.

720. βαρεῖα — ὀμιλήσω] Cf. 711.

723 sq. Φέρητος] Admeti patris. Narratio de Alceotide fida Admeti uxore ex Euripidis pulchra fabula cognomine omnibus nota est. Cf. Eur. Alc. 10. δσίου γὰρ ἀνδρὸς ὄσιος ἂν ἐτύγχανον, | παιδὸς Φέρητος, ἂν θανεῖν ἐρρυσάμην | Μοῖρας δολώσας. ἤνεσαν δὲ μοι θεαὶ | Ἄδμητον ἕδην τὸν παραντίκ' ἐκφυγεῖν, | ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρὸν. Hom. Il. II. 766. (Weckl.) Apollo, quum Jovis jussu in aedibus Admeti servitatem explevisset, ob beneficia ab hero accepta gratias rependere volens vitam ejus a Parcis impetravit ea conditione ut alteram ejus loco substitueret. Quum frustra omnes amicos suos sollicitasset, unam uxorem suam Alcestin reperit quae ejus loco mori vellet.

724. ἔπεισας] Scilicet δόλῳ secundum Euripidem Alc. 12. Vini ope (728) id effectum esse docet Aeschylus.

725. τὸν σέβοντ'] Hominem pium. Secundum Euripidem (Alc. 10) ὄσιος ἀνήρ erat Admetus.

726. ὅτε δεόμενος τύχοι] Angl. whenever he may require it. Observatio generalis, nulla temporis ratione habita, ut in sententiis gnomicis universam applicationem habentibus. "Cf. Soph. Ant. 666. ἀλλ' ἂν πόλις στήσειε, τοῦδε χρῆ κλύειν. O. R. 315. ἀνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ἂν | ἔχοι τε καὶ δύναιτο [ἔχοις τε καὶ δύναιο?] κάλλιστος πόνων. Bacch. 1255. ὅτε θηρῶν ὀργυγᾶτο. Hom. Il. 4, 262. σοὶ δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ | ἔστιχ' ὥσπερ ἐμοὶ πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι." (Pal.) Adde Soph. O. R. 979. εἰκὴ κράτιστον ζῆν ὅπως δύναιτό τις. Ant. 666. Tr. 93. Aj. 521. 1344. Thuc. I. 120. σωφρόνων ἐστὶν εἰ μὴ ἀδικοῖντο ἡζυχάζειν.

727. σύ τοι παλαιὰς —] Hanc fabulam tangit Euripides Alc. 11. παιδὸς Φέρητος, ἂν θανεῖν ἐρρυσάμην | Μοῖρας δολώσας. et 33. Μοῖρας δολῶ σφῆλαντι τέχνῃ.

διανομάς] Cf. ad 715.

728. οἶνφ —] Schol. ad 723. οἶνφ γὰρ ταύτας, φασὶ, τῶν λογισμῶν ἀπαγωγῶν ἐξηγήσατο Ἄδμητον, οὕτω μέντοι ὥστε ἀντιδοῦναι ἑαυτοῦ ἕτερον τῷ Ἄιδῃ. Cf. Eur. Alc. 32. οὐκ ἤρκεσέ σοι μῶρον Ἄδμήτου διακλωῦσαι, Μοῖρας δολῶ σφῆλαντι τέχνῃ;

729. σύ τοι] Cum acerbitate quadam repetitum.

τάχ'] Angl. presently. Apollo infelicem iis litis exitum auguratur.

οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος] Failing to win the decision in the suit (thy cause). Sed v. annot. crit. Aliud significaret μὴ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος, if you do not gain the verdict (cf. 719). Cf. 243. ἀμμενῶ τέλος δίκης. 434. ἢ κἀπ' ἔμοι τρέποιτ' ἔν αιτίας τέλας; Ch. 874. μάχης γὰρ δὴ κεύρωται τέλος.

730. ἔμει] Futurum. Ionica futuri forma ἐμέομαι utitur Hippocrates, ut monuit Dind.

τὸν ἰὼν] Cf. 478. 782. 812.

731. καθιππάζει με] You ride me down, override me. Cf. 150. νέος δὲ γραιῖας δαίμονας καθιππάσω. 779. παλαιούς νόμους καθιππάσασθε.

732. γενέσθαι — μένω] Cf. 677. μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἀγὼν κριθήσεται.

733. ὡς ἀμφίβουλος οὖσα —] Redde, as I am of doubtful mind whether to be angry with the city. Cf. Hom. Il. 8, 167. διάνδιχα μερμήριξεν | ἔππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι. Cf. ἀμφίλεκτας.

734. λουθῆσαν κρῖνα δίκην] Litis finem decidere. Anglice, to decide the issue of the contest, i. e. to give the casting vote. Schol. ἐγὼ προσθήσω τὴν ἐσχάτην ψήφον, ἧ, δταν ἴσαι γένωνται, νικᾷ ὁ κατηγορούμενος. Cf. Cic. pro Mil. 3. 'Itaque hoc, judices, non sine causa etiam fictis fabulis doctissimi homines memoriae prodiderunt, eum qui patris ulciscendi causa matrem necavisset, variatis hominum sententiis, non solum divina sed etiam sapientissimae deae sententia liberatum fuisse.'

735. ψήφον —] Cf. schol. ad Eur. Or. 1646. ἴσων δὲ γενομένων τῶν ψήφων ἡ Ἀθηνᾶ οἰκτεῖρασα αὐτὸν παρ' ἑαυτῆς ἔθηκε μίαν ψήφον, ἧτις ἐποίησεν αὐτὸν νικῆσαι. Aristid. Or. II. p. 20. ed. Dind. Schol. ad Aristid. Panath. p. 108, 7. ed. Dind. Aristid. Panath. p. 108, 10. Lucian. Halc. c. 21. Harm. c. 3. Hic Athena calculum album manu tenens porrigit.

προσθήσομαι] Notanda hic forma media, ubi melius convenire videtur activa.

736. Cf. Fr. 172. μητρὸς ἢ σ' ἐγείνατο. Suppl. 581.

738. ἅπαντι θυμῷ] Cum ἀνω connecte. Cf. Ag. 234. παντὶ θυμῷ.

κάρτα δ' εἰμι τοῦ πατρὸς] For I am altogether on the side of the father. Cf. Eur. El. 1103. οἱ μὲν εἰσιν ἀρσένων, | οἱ δ' αὖ φιλοῦσι μητέρας μάλλον πατρὸς. Martial. Ep. XI. 4. 4. 'summi filia tota patris.' "Soph. El. 365. νῦν δ', ἐξὸν πατρὸς | πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλήσθαι, καλοῦ | τῆς μητρὸς. Fr. 148. οὗτοι χρῆ — μητρὸς καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρὸς παρόν." (Weckl.)

739. γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον] Cf. 640. πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον τῷ σῶ λόγῳ.

740. δωμάτων ἐπισκοπον] Cf. 518. Ch. 127. πατρῶν δωμάτων ἐπισκόπους (δαίμονας).

741. νικᾷ —] Cf. Eur. Iph. T. 1472. Arist. Ran. 684. ὡς ἀπολείται, κἄν ἴσαι γένωνται.

ἰσόψηφος] Scilicet incluso Athenae calculo (735). Cf. 795. Eur. El. 1262. νικᾶν ἴσαις ψήφοισι τὸν φεύγοντ' ἀεί.

742 sq. ἐκβάλλεθ' —] Imitari videtur Comicus in Vesp. 993. ΦΙ. φέρ' ἐξεράσω. ΒΔ. πῶς ἀρ' ἡγωνίσμεθα; | ΧΟ. δείξεν ἔοικεν. ΒΔ. ἐκπέφηνγας, ὦ Λάβης.

742. τευχῶν] Cf. Ag. 815. αἵματηρὸν τευχος.

743. τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος] Hoc munus commissum est. Cf. Ag. 908. δμῶαι, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος | πέδον κελεύθου στρωωνύνα πετάσμασιν; 1202. Ch. 760. ταῦτόν εἰχέτην τέλος.

744. πῶς ἀγὼν κριθήσεται;] Cf. 680. Arist. Eq. 614. ἀγγεῖλον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω. Eur. El. 751. πῶς ἀγῶνος ἤκομεν;

746. ἀγχόνης — τέρματ'] Mors per laqueum. Anglice, the last resource of the noose. Ut apud Homerum τέλος θανάτοιο. Schol. νῦν μοι ζωὴ ἢ θανάτου τέλος.

ἀγχόνης] Cf. Ach. 60. ταῦτα δὴτ' οὐκ ἀγχόνῃ; Soph. O. R. 1374. κρεῖσσον ἀγχόνης. Eur. Her. 246. καὶ τόθ' ἀγχόνης πέλας.

747. ἡμῖν γάρ —] Anglice, Yes, and for us to come to naught or hereafter to exercise our right. Cf. Arist. Ach. 71. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμεν ἐγώ. Eq. 1088.

πρόσω] In posterum, posthac.

τιμὰς νέμειν] Honoribus frui. Cf. 624. μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν.

748. πεμπάζετ' ὀρθῶς —] Enumerate recte. Πεμπάζειν proprie significat quinque digitis enumerare. Α πέμπε antiqua forma numeri πέντε. Cf. Pers. 981. τὸν σὸν — πεμπαστάν. Hom. Od. 11, 412. αὐτὰρ, ἐπὶ πάντας πεμπάσεται ἡδὲ ἰθὺται, | λέξεται ἐν μέσσοισι. Lyc. Alex. 1470. πάντα φράζειν κἀνακομπάζειν (κἀναπεμπάζειν?) λόγον | ἐτητύμως.

ἐκβολὰς ψήφων] I. e. τὰς ἐκβληθείσας ψήφους. Paulo aliter Soph. Ant. 250. οὐτε τοῦ | γενῆδος ἦν πληγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή.

749. τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαίρεσει] Angl. taking care to avoid injustice in the division of them. Cf. 85. οἶσθα μὲν τὸ μὴ ἀδικεῖν.

ἐν διαίρεσει] In divisione.

750 sq. Cf. Soph. El. 415. πολλὰ τοι σμικροὶ λόγοι | ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς. Sed sententia non omnino perspicua est. "The meaning is, 'The absence of a single vote may give rise to a great calamity, as on the other hand the addition of it may save a house.'" (Pal.) "I. e. one vote either way makes the difference between ruin and salvation." (Sidg.)

750. γνώμης ἀπουσίας] Sententia omissa (i. e. calculo neglecto). Idem fere quod ψήφου —. Cf. 674. ἤδη κελεύω τοῦσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν | ψήφου δικαίαν. Hoc vult dicere, calculum vel unum, prout non feratur aut feratur, magnum infortunium aut contra magnam felicitatem saepe praebere posse. Cf. Pr. 456. ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν ἐπρασσον. 867. Theogn. 353. εἰ γνώμης ἔλαγες μέρος.

751. ὄρθωσεν] Aoristus gnomicus.

753. ἴσον —] I. e. ἴσοι γὰρ εἰσιν οἱ ἀριθμοὶ τῶν πάλων. Cf. Eur. El. 1265. ἴσοι δέ σ' ἐσωζόουσι μὴ θανεῖν δίκη | ψήφου τεθείσαι. 1269. Iph. T. 1469 sq. Arist. Ran. 685. Antiphont. p. 135, 51. τῶν ψήφων ὁ ἀριθμὸς ἐξ ἴσου γενόμενος τὸν φεύγοντα μᾶλλον ὠφελεῖ ἢ τὸν διώκοντα.

754. Hic probabile est Orestem progredi genuaque deae amplecti.

755. ἐστερημένου] Sc. ἐμοῦ in ἐμούς latens.

σύ τοι —] Cf. 727. 729.

756. καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ] Cf. Ag. 590. καί τις μ' ἐνίπτων εἶπε. Ch. 59. φοβεῖται δέ τις. "Cf. Soph. Aj. 500. una cum Hom. II. 6, 659." (Weckl.)

κατόπισσας] Restituisti. Eadem vis obtinet in νν. κάτεμι, κατέρχομαι, κατάγω, etc.

757. Ἀργεῖος ἀνήρ αὐθες] Vir ille rursus Argivus est, i. e. ad civitatem suam rediit. Sed v. annot. crit.

759. Παλλάδος — ἔκατι] Palladis gratia (favore). Cf. Suppl. 445. γένοιτ' ἐν ἄλλα κτησίῳ Διὸς χάριν. et ad Arist. Lys. 306.

ταῦ τρίτου σωτήρος] Cf. Suppl. 27. Ζεὺς σωτὴρ τρίτος. Fr. 52 D. τρίτην Διὸς σωτήρος ἐδικταίαν λίβα. Ch. 244. τῷ τρίτῳ | πάντων μεγίστῳ Ζηνί. "Soph. O. C. 8. 331. Aj. 1174. Eur. Hipp. 1404. Menand. sent. 231." (Weckl.)

761. συνδίκους] Causae patronas. Cf. Suppl. 726. ἐγὼ δ' ἀρωγὸς ξυνδίκους θ' ἤξω λαβῶν. Dem. 271, 22. σύνδικον αὐτὸν — χειροτόνησάντων ὕμῶν. 272, 7. 689, 6. 501, 22. Hinc συνδικεῖν Eum. 579.

762. χώρα τῆδε — ὄρκωμοτήσας] Cf. Ag. 1568. δαίμονι τῷ Πλεισθενιδῶν | ὄρκους θεμένη.

763. εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον] Anglice, for all fulness of time. Mira locutio. Cf. 670. εἰς τὸ πᾶν χρόνου.

πλειστήρη] Vocabulum non alibi repertum, fortasse Siculum, qualibus multis usus esse fertur Aeschylus. Cf. ad Ch. 1029. πλειστηρίζομαι.

764. ὄρκωμοτήσας] Cf. 46. Ἄρην — ὄρκωμότησαν. Sept. 46. Eur. Suppl. 1189. ὄρκωμοτεῖ.

765 sq. Haec ad foedus paullo antea inter Athenienses et Argivos ictum spectant. Cf. ad 673.

765. πρυμνήτην χθονός] I. e. κυβερνήτην. Cf. 16. Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἀναξ. Eur. Med. 770. πρυμνήτην κάλων. Sept. 2. ὅστις φυλάσσει πρᾶγος (πράγματ'?) ἐν πρύμνῃ πόλεως. Soph. Fr. 470, 1. πρῶρατῆς στρατοῦ.

766. εὐ κεκασμένον] Hoc ad δόρυ (exercitum) referendum. Cf. Arist. Eq. 685. πανουργίας μείζοσι κεκασμένον. Eur. El. 616. φρουραῖς κέκασται. δόρυ] Exercitum, ut in Eur. Fr. 213. ὀλίγον ἄλλικμον δόρυ | κρείσσον στρατηγῶ μύριον στρατεύματος.

768. τὰμὰ νῦν ὀρκώματα] 'My present oath.' (Sidg.)

769. ἀμηχάνοισι — δυσπραξίαις] Cf. 561. ἀμηχάνοισι δύαις.

δυσπραξίαις] Cf. Soph. Aj. 759. πίπτειν βαρεῖαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις (δυσπραγίαις Stob.). Eur. Hipp. 915. οὐ κρύπτειν δίκαιον σὰς δυσπραξίας. 1405. ὄμωξα πατρὸς δυσπραξίας.

770. παρόριθας] Schol. ἀπαισίους. Confer δύσδαμαρ δυσδάμαρτος.

771. ὡς αὐτοῖσι μεταμέλη πόνος] Cf. Arist. Nub. 1114. οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.

772. ὀρθομένων δέ] Angl. but, if things go right (straight). Subaudiendum πραγμάτων. Cf. 675. ὡς ἄλλις λελεγμένων. Sept. 274. εὐ ξυντυχόντων. Soph. El. 1344. τελομένων εἶποιμ' ἐν. Aj. 981. ὡς ὄσ' ἐχόντων. Sed probabilis videtur correctio ὀρθομένοισι. Cf. Eur. Med. 569. ὀρθομένης | εὐνῆς γυναικὸς πάντ' ἔχειν νομίζετε. V. annot. crit.

773. ἀεί] Producta prima ut in 596. 836. Pers. 176. 602. Ag. 1450. Suppl. 675. 704. Sept. 856.

συμμάχῳ δορῆ] Cf. Soph. Aj. 181. ξυνοῦ δορός. Hom. Il. 18, 309. ξυνὸς Ἐνυάλιος.

775. σὺ] Pallas.

πολισσοῦχος λεώς] I. q. ἀστικός λεώς (681. 997. ubi tamen corrigendum videtur Ἀττικός λεώς). Cf. 883. 1010. Alibi semper deorum epithetum est, Sept. 69. 185. Ag. 338. Usitatior forma est πολιοῦχος.

776. ἀφυκτον τοῖς ἐναντιοῖς] In which your enemies cannot escape. Cf. Plat. Theaet. 165 B. τί γὰρ χρήσει ἀφύκτω ἐρωτήματι τὸ λεγόμενον ἐν φρεάτι συνεχόμενος;

ἔχοι] Sc. λεώς.

δορός νικηφόρον] Victorious in war.

777. Hic exeunt Orestes et Apollo. Areopagitæ remanent sedentes, in medioque eorum cernitur Athena.

778—792. Furiae, ira accensae, juniores deos, quorum sunt Apollo et Athena, propter contemptum sibi illatum vituperant, regionique Atticae calamitates varias imprecantur.

778. Cf. 492 sq.

779. καθιππάσασθε] Conculcastis. Cf. 150. 731. 809.

ἐλλεσθε] Subripuistis.

780—788. Ad hos versus respicit Minerva infra 800—803.

780. βαρύκοτος] Cf. 801. βαρὺν κότον. et βαρύμηνος (Ag. 1482.).

781 sq. Cf. 478. χώρα μεταδίδς ἰδς ἐκ φρονημάτων (?) | πέδῳ πεσὼν ἀφερτος αἰανῆς νόσος.

781. ἐν γὰρ τᾶδε] Pro ἐς γὰρ τίνδε ex epicorum usu positum. Sic Ch. 36. πίνων ἐν δώμασι? Infra 787. ἐν χώρα βαλεῖ. Monuit Sidgwick.

782 sq. Cf. omnino 478 sq.

782. ἀντιπενθῆ] ‘Woe for woe.’ (Sidg.) Schol. ἰσοπενθῆ, δμοια δρῶντα οἷς πέπονθα. V. annot. crit.

καρδίας] Ex corde, quod iracundiae aliorumque animi motuum sedes esse putabatur. Cf. 802. ἀρεῖσαι δαιμόνων (πνευμόνων aut καρδίας?) σταλάγματα.

785. ἀφορον] Unproductive (causing unproductiveness). Herod. II. 156. δένδρεα καὶ καρποφόρα καὶ ἀφορα πολλά. Passivum est ἀφερτος.

786. πέδον ἐπισύμενος] Cf. Eur. Phoen. 1073. ἐπέσσυτο γὰρ ἀρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα. Hipp. 574. φῆμα φρένας ἐπίσσυτος.

787. βροτοφθόρου κηλίδας] Cf. Suppl. 264. κνωδάλων βροτοφθόρων. Eur. Fr. 268. σκόλα — βροτόφθορα. Ch. 281. σαρκῶν ἐπαμβατήρας ἀγχαίαις γνάθοις | λειχῆρας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν.

790. δύσοιστα πολίταις ἐπαθον] “‘Grievous to the city shall be my wrongs,’ i. e. the city shall pay for my ill-treatment.” (Sidg.)

791. μεγάλη] I. e. δεινά. Sub. πεπόνθαμεν. Pind. Ol. II. 23. ἐπαθον αἰ μεγάλη.

792. ἀτιμοπενθεῖς] Propter honoris detractionem (contemptum) tristes.

793—915. Athena inter singula cantica Furias alloquitur blandisque verbis eas demulcet domumque iis novam in civitate sua Athenis pollicetur.

ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως] Mihi hoc concedite ut non moleste haec feratis. Ut πιθέσθαι τι dicitur.

795. ἰσόψηφος δίκη] Cf. 741.

796. ἐξήλθ'] Has turned out.

ἀληθῶς] I. e. ὁρθῶς δικαίως. Angl. in accordance with truth (justice, right).

μαρτύρια] Tribrachys ut in ἀμφότερα 480. ἐγγύτατα Suppl. 388.

797. λαμπρὰ μαρτύρια] Cf. Soph. Tr. 1174. ταυτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ (schol. φανερά, σαφή) συμβαίνει.

798. αὐτὸς — αὐτὸς] "Cf. Fr. 266. ὁ δ' αὐτὸς ὑμῶν, αὐτὸς ἐν θοῶν παρῶν, | αὐτὸς τὰδ' εἰπὼν, αὐτὸς ἐστὶν ὁ κτανῶν | τὸν παῖδα τὸν ἐμόν. Xen. Anab. III. 2. 4. αὐτὸς ὁμόσας ἡμῖν, αὐτὸς δεξιᾶς θούς, αὐτὸς ἐξαπατήσας συνέλαβε τοὺς στρατηγούς." (Pal.)

βλάβας ἔχειν] Suffer harm.

ὡς] Pro ὥστε, ut alibi non raro.

800 sq. Cf. 783 sq.

800. βαρὺν κότον] Cf. 780. βαρύκοτος.

801. τῇ γῆ — μὴ βαρὺν κότον σκήψητε] Cf. Ag. 366. ὅπως ἂν Ζεὺς μήτε — σκήψη βέλος ἡλιθιωθέν. Eur. Med. 1333. τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί.

802. πνευμόνων σταλάγματα] Cf. 813. καρδίας σταλαγμόν. 782. ἰὸν ἰὸν ἀντιπενθῆ (ἀκροπενθῆ?) μεθεῖσα καρδίας σταλαγμόν χθονὶ φθοράν.

803. βρωτῆρας] Edaces. Cf. Fr. 203. ἱππάκης βρωτῆρες εὐνομοὶ Σκύθαι. Similiter turbo (στρόβος) κακὸς ποιμὴν navium dicitur Ag. 657.

804. ὑπίσχομαι] I. q. ὑπισχνόμαι. Epica forma. Similiter οἰχομαι et οἰχνέω, λήθω et λανθάνω, φεύγω et φυγγάνω, πεύθομαι et πυνθάνομαι. Monuit Sidgwick.

805. κευθμῶνας] Cavernam. "There is a chasm in the rock, with a dark spring of water, on the NE. side of the Areiopagos. This is no doubt the place constantly referred to as the κευθμών or θάλαμοι (1004) of the Eumenides, and explains the phrases κατὰ γᾶς σύμεναι (1007), τοὺς ἐνερθε καὶ κατὰ χθονὸς τόπους (1023), and γᾶς ὑπὸ κεύθει (1036). The clearest reference is Eurip. El. 1270., where he speaks of the Eumenides, defeated in this trial of Orestes, as entering a chasm, δεινὰ μὲν οὖν θεαὶ τῶδ' ἄχει πεπληγμένα | πάγον παρ' αὐτὸν χάσμα δύσονται χθονός." (Sidg.)

806. λιπαροδρόνοις] Resplendentibus, ut ex marmore, opinor, sculptis. Cf. Fr. Lyric. incert. 144 B. λιπαροδρόνους τ' ἀδελφεὰς Ἄτταν καὶ στεφανηφόρον Εἰράναν.

ἐσχάραις] Focis. Cf. 108. Pers. 205. πρὸς ἐσχάραν Φοίβου.

808. Cf. 882.

812. μεθεῖσα] Cf. Soph. Phil. 1300. μὴ πρὸς θεῶν μεθῆς βέλος.

815. λειχὴν] Cf. 785. Ch. 281. λειχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν.

824. ὑπερθύμως] I. q. περιθύμως Ch. 40. et περιοργῶς Ag. 215.

825. *στήσητε*] Reddite. Cf. Soph. O. R. 699. *δου ποτὲ | μῆνιν τοσύνδε πράγματος στήσας ἔχεις*. O. C. 1041. *πρὶν ἂν σε τῶν ὄσων κύριον στήσω τέκνον*. Hom. Il. 13, 333. *ἴστατο νεῖκος*. Od. 19, 11. *ἔριον στήσαντες*. (Weekl. *δύσκηλον*] Implacabilem. Schol. *δυσθεράπευτον*.

826 sq. Sensus est, In mea potestate est, si id velim, coercere te tibi que malum inferre, sed magis libet persuadendi artem experiri (885. 970.). Monuit Pal. Ut Chorus *Ἀθην* invocaverat, sic Athena minitabunda patrem suum *Ἄτα* invocat.

826. *κἀγὼ*] Etiam ego. Cf. 850.

καὶ τί θεῖ λέγειν;] Formula in usu Graecis quando supprimitur aliquid ingratum aut non necessarium dictu. "Plat. Symp. 217 C. *συνεγυμνάζετο οὖν μοι καὶ προσπάλαιε πολλάκις οὐδενὸς παρόντος. καὶ τί θεῖ λέγειν; οὐδὲν γάρ μοι πλέον ἦν*. Ag. 581. *καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί θεῖ σ' ἔμοι λέγειν;* Eur. Andr. 920. *ὀλεῖ γάρ μ' ἐνδίκως· τί θεῖ λέγειν;* Herc. 1270. Phoen. 43. etc. Demosth. p. 126. init. *καὶ τί θεῖ τὰ πολλὰ λέγειν;*" (Pal.)

827. Cf. Aesch. Suppl. 291. *κληθοῦχαν Ἥρας φασὶ δωμαίων ποτὲ | Ἰὼ γενέσθαι*. Pallas *κληθοῦχος* appellabatur. V. Eur. Hipp. 541. Arist. Th. 1142. *δῶματος*] Cubiculi. Jovis *ταμειὸν* dicit. Cf. Arist. Av. 1537. *καλλιόστην κόρην (Βασίλειαν)*, ἥτις *ταμειύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διός*. Virg. Aen. I. 42. 'Ipsa (Minerva) Jovis rapidum jaculata e nubibus ignem | disjecitque rates evertitque aequora ventis.' (Weekl.)

829 sq. "It is to be observed that Athena has heretofore generally addressed the Erinyes collectively. From this place to the end the Coryphaeus alone speaks and is spoken to, the singular being used throughout." (Pal.)

830. Cf. Ag. 1663. Ch. 46.

γλώσσης ματαίας] Cf. Ag. 1662. *ματαίαν γλώσσαν — ἔξακοντίσαι*. 1672. *ματαίων — ὕλαγμάτων*. Pr. 345. *γλώσση ματαία*.

ἐκβάλης] Anglice utter. Cf. Ch. 37. *φοβοῦμαι δ' ἔπος τὸδ' ἐκβαλεῖν*.

χθονὶ] Contra hanc terram. Cf. annot. crit.

831. Schol. *τὸν πάντα ποιῶντα κακῶς πράττειν* (l. *πράσσειν*).

καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς] Anglice, that all fruit-bearing things should do badly. Cf. Herod. II. 156. *δένδρεα καὶ καρποφόρα καὶ ἄφορα πολλά*. Sunt qui construunt *ἔπη καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς* (i. e. *πανταχῇ πράσσειν κακῶς*), words bearing this fruit that everything suffers (that nothing thrives).

832. *κελαινοῦ κύματος*] Nigri fluctus (iracundiae). Anglice, of the black (angry) billow of thy wrath. 'Consopias quaeso atrae bilis in te effervescentis acerbam vim.' (Sch.)

πικρὸν μένος] Cf. 840 sq.

833. *σεμνότιμος*] Venerabiles honores habens, reverenter colenda. Cf. Ch. 356. *σεμνότιμος ἀνάκτωρ*. Soph. Oed. R. 556. *σεμνόμαντις*.

ἀνάκτωρ] I. q. *ἀναξ*. Hinc *ἀνάκτορον*. Cf. Eur. Tro. 1225. *ὦ μέγας ἔμοι ποτ' ὦν ἀνάκτωρ πόλιος*. "Nota veterum opinio, quam quisque stationem in vita occupaverit, eandem eum etiam in orco tenere Pers. 697." (Blom.)

- *ἔννοιήτωρ ἔμοί*] Cf. 916. *δέξομαι Παλλάδος ἔννοιάν.*
 834. *πολλῆς*] I. e. *μεγάλης*. Sept. 489. *ἄλω πολλήν, ἀσπίδος κύκλον.* (Pal.)
ἀκροθίνια θύη] Primitias. Schol. *ὡς προτέλεια θυόντων Ἀθήνησι ταῖς*
Ἐρινύσι. Fr. 184 D. *ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κἀκροθίνια;*
 835. *θύη πρὸ παιδῶν*] Sc. in natalibus eorum. Cf. Ag. 1168. *πρόπυργοι*
θύσαι.
πρὸ παιδῶν] I. q. *ὑπὲρ παιδῶν*. Cf. Soph. O. R. 10. *πρὸ τῶνδε φωνεῖν.*
γαμηλίου τέλους] The marriage rite. Nuptias τέλος dici annotavit Pol-
 lux III. 38. Hinc τέλος γάμου de nuptiis confectis dixerunt Homerus aliique.
 Cf. Hom. Od. 20, 74. *τέλος θαλεροῦ γάμοιο*. Hinc Ἦρα τελεῖα et Ζεὺς
 τέλειος (214).
 836. *τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον*] You will have reason to praise this
 my advice. Cf. Soph. El. 1057. *τάμ' ἐπαινέσεις ἔπη*. 1044. Eur. Alc. 1039.
σύ μ' αἰνέσεις ἴσως.
 837. *ἐμὲ παθεῖν τάδε*] That I should suffer this! Cf. Soph. Aj. 410.
ὦ δυστάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον | φωνεῖν. Phil. 234. *φρῦ, τὸ καὶ λαβεῖν |*
πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς etc. Arist. Vesp. 835. *τοιουτονὸν τρέφειν κύνα*. et
 ad Nub. 268.
 838. *παλαιόφρονα*] 'Holding the ancient or old-fashioned ideas (in oppo-
 sition to the νεώτεροι θεοί.' (Pal.) Alii explicant, having the wisdom of
 age. Cf. Suppl. 601. *πατὴρ φυτουργῶς — γένους παλαιόφρον ἄγας τέκτων etc.*
 et ad Suppl. 361. Confer *παλαιόγονος* Plat. com. II. 646. et *παλαιογενῆς*
 Nub. 358.
κατὰ τε γὰς οἰκεῖν] Cf. 805.
 839. *ἀτίετον — μύσος*] Cf. 385. 872. Eum. 385. Suppl. 853. Eur. Ion. 700.
 840. *πνέω — κότον*] Cf. Ch. 33. *ἐξ ὕπνου κότον πνέων*. 34. *κότον πνέων*.
 951. *διέθριον πνέουσ' ἐν (ἐπ'?) ἐχθροῖς κότον*. Ag. 1235. *ἀσπονδὸν τ' ἄρᾶν*
(ἄρη?) | φίλοις πνέουσαν. Soph. El. 610. *ὄρω μένος πνέουσαν*. Eur. Iph. T.
 288. *πῦρ πνέουσα καὶ φόνον*. Phoen. 876. *ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἄράς*. Hom.
 II. 2, 537. *μένεα πνείνοντες Ἄβαντες*.
 841. *δᾶ φρῦ*] Cf. Eur. Phoen. 1296. *φρῦ δᾶ, φρῦ δᾶ*. Arist. Lys. 198. et
 ad Prom. 570. *ἄλευ δᾶ* (sic Dind.). Ag. 1072. *δοτοτοὶ πόποι δᾶ*. Soph. Phil.
 100. *τί οὖν μ' ἄνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν;* Schol. *δᾶ: ὦ γῆ, Δωρικῶς*
δθεν καὶ Δαμάτηρ. *Δᾶ* forma Dorica est nominis *γῆ*.
 843. *πλευράς*] Legitur item in anaepaestis etiam Soph. Aj. 1410. Apud
 Homerum II. 20, 170. 23, 716. 24, 19. etc.
 845. 'The gods' unconquerable wiles have reft me from [of?] my ancient
 honours as of no account', vertit Sidgwick. Sensus quidem loci satis perspi-
 cuus est, textus autem gravi, ni fallor, corruptela laborat.
τιμᾶν δαναϊᾶν] Of my ancient honours. Cf. 372. *γέρας παλαιῶν*.
 Pr. 794. *ἔνα | αἱ Φορκίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι*. 912. *δηναιῶν θρόνον*.
 846. *δυσπάλαμοι*] 'Difficult to grapple with.' (Pal.) Cf. Suppl. 846. Ag. 1509.
παρ' οὐδέν] Making no account of me. Cf. 213. Proleptice forsan ac-
 cipendum, *ὥστε παρ' οὐδέν εἶναι*, so as to be of no account.

848. *ὄργας ἐννοῶ σοι*] Sensus est, iram tibi ignoscam ut aetate proveciori. Cf. Soph. El. 1465. *συμφέρειν τοῖς κρείσσοσι*. Arist. Lys. 166. *οὐδέποτε εὐφρανθήσεται | ἄνηρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ*. Eur. Med. 870. *τὰς δ' ἐμὰς ὄργας φέρειν | εἰκὸς σ', ἐπεὶ etc.* 13. *πάντα συμφέρουσι Ἰάσωνι*. Hero. 1366. *ψυχὴν βιάζου τὰμὰ συμφέρειν κακὰ*. Alo. 371. *ἐγὼ σοι πένθος λυπρὸν συνοῶω τῆσδε*. Nos diceremus, I join in your indignation.

γεραιτέρα] A *γέρων*, ut *πεπαίτερος* (Ag. 1365.) a *πέπων*.

849. *τῷ μὲν*] In that respect. Schol. *διὰ τὸν χρόνον*.

σοφωτέρα] Cf. 431. *δίδαξον τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει (οὐν πέλεις?)*.

851. *ἐλθοῦσαι*] Si ieritis.

855. *πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως*] 'Prope Erechthei aedem, quae in Acropoli sita erat.

856. *γυναικείων στόλων*] Cf. Pers. 123. *γυναικοπληθῆς δμῖλος*.

858. *οὐ δ' —*] Ad eandem personam dictum. Cf. ad Ag. 1061.

859. *αἱματηρὰς θηγάνας — βλάβας*] Cf. Ag. 1535. *θήγει* (al. *δίκα, δίκα*) *δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάναν βλάβας | πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα*.

σπλάγγων βλάβας] Cf. Ag. 1234. *ναυτίλων βλάβην*.

σπλάγγων] I. e. praecordiorum.

860. *ἐμμανεῖς*] Ad *θηγάνας* referendum epithetum quod proprie ad *νέων* pertinet.

θυμώμασι] A *θυμοῦσθαι*. Suspectum.

Schol. *οἷτι καὶ (οὐκ Dind.) οἰνωθέντες —*.

861. *ἐξελοῦσ'* mss. Schol. *ἀναπτερώσασα*. Corrigendum videtur *ἐκζέουσ'* aut *ἐκζέασσ'*, transitivo sensu. Cf. Sept. 709. *ἐξέλεσεν γὰρ Οιδίπου κατεύγματα*. Eur. Cycl. 392. *καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέλεσεν πυρὶ*. Concise dictum pro *ἐκζέουσα καρδίαν ἀστῶν ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων*.

ἀλεκτόρων] Schol. *μάχιμον γὰρ τὸ θρνεον, τῶν τε ἄλλων ζῴων τὸ συγγενὲς αἰδομμένων μόνος οὐ φεῖδεται*. Pind. Ol. 12, 20. *ἐνδομάχας ἀλέκτωρ*. Varr. de R. R. III. 9. 'Sunt enim galli in certamine pertinaces — et ad praeliandum inter se maxime idonei.' Per hanc imaginem bella intestina civibus suis deprecatur dea.

862. *τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν*] Cf. 487. 1045.

Ἄρη ἐμφύλιον] Bellum civile. Cf. 356. *Ἄρης τιθασός*. Hom. 9, 163. *ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος | δς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου δκρυόντος*.

864. *θυραῖος ἔστω πόλεμος —*] Externum sit bellum, idque non aegre veniens (ut gloria inde civibus meis feratur).

οὐ μόλις παρῶν] I. e. 'occurring without stint.' 'Quantumcunque sit nihil moror, dummodo non sit domesticum.' (Scholef.) "Cf. Prop. IV. 6. 9. 'Ite procul, fraudes; alio sint aere noxae.' Martial. VI. 25. 7. 'Bella velint Martemque ferum rationis egentes.' (Pal.) Cf. Ag. 1082. *ἀπώλεσας γὰρ (γὰρ μ'?) οὐ μόλις τὸ δεύτερον*. Eur. Hel. 334. *θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς*.

865. *ἐν ᾧ*] Ad *πόλεμος* vulgo refertur. Longe aliter Paleius, qui explicat, 'coming without stint [to his heart's content] to him who shall feel a strong desire for glory.' Recte proculdubio. Multo enim melius de homine quam

de bello ipso dicitur inesse δεινός εὐκλείας ξρως. Sic γυναῖξιν οὐκ ἔνεστ' ἄρης. Suppl. 749. Ita etiam facilius intelligitur istud οὐ μόλις παρὼν, quod interpretibus crux fuit.

866. ἐνοικίου — ὄρνιθος] Cf. Pers. 756. ἐνδον αἰχμάζειν. Pind. Ol. XII. 20. ἐνδομέγας ἀλέκτωρ. Arist. Pac. 788. ὄρνυγας οἰκογενεῖς. Poll. X. 156. τὰς ἐνοικιδίας (ἐνοικιδίους?) ὄρνιθας.

οὐ λέγω mss. I make no mention of, I decline to mention. Cf. Ag. 871. Ch. 989. Soph. Tr. 499. El. 1467. εἰ δ' ἐπεστι νέμεσις, οὐ λέγω. Philaetor. 9. Corrigendum suspicor οὐ σέβω, οὐ θέλω, aut potius οὐκ ἔω (veto).

868. εὐ δρῶσαν, εὐ πάσχουσαν] Cf. Ag. 1527. νηλέα θράσας, νηλέα πάσχων.

869. χῶρας — θεοφιλεστάτης] Cf. 805. Soph. Oed. C. 260. τὰς Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας εἶναι. Eurpol. 307. πόλιν γε θεοφιλεστάτην | οἰκοῦσι etc. Thuc. II. 41. Demosth. 20, 90.

879. τιμᾶν δαναϊῶν] Cf. ad 845.

881. οἴτοι κάμοιμ' ἄν —] I should never get weary of etc. Cf. 908. καρπὸν τε — εὐθροῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ (l. νόσῳ).

882. Cf. 778. 808.

883. πολιτισσούχων βροτῶν] I. e. τοῦ ἀστικοῦ λεῶ. Cf. 1010. πολιτισσοῦχοι | παῖδες Κραναοῦ. 775.

884. τοῦδ' ἀπόξενος πέδου] Cf. Ag. 1282. τῆσδε γῆς ἀπόξενος. Ch. 1038. τῆσδε γῆς ἀπόξενος.

885 sq. Sensus hujus grandiloqui et inflati sermonis hic est, 'Si tibi persuadere possum.' Cf. 970 sq.

885. ἀγνὸν Πειθοῦς σέβας] Cf. Fr. 134. σέβας δὲ μηρῶν ἀγνὸν οὐκ ἐπηδέσω. Soph. Oed. R. 830. ὦ θεῶν ἀγνὸν σέβας. Phil. 1289. ἀγνὸν Ζητῆος ὑψίστου σέβας. Eur. Cycl. 576. τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας.

Πειθοῦς] Suadae deae. Cf. Eur. Fr. 170. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλήν λόγῳ, | καὶ βωμὸς αὐτῆς ἔστιν ἀνθρώπου φύσις. 'At, si revereris Suadae majestatem, quae linguam meam demulcendi ac deleniendi vi imbuat.' (Minck.)

Πειθοῦς σέβας] Cf. Ag. 1356. τῆς μελλοῦς κλέος. Eur. Or. 1242. Δίκης σέβας. Schol. εἰ πείθῃ τῷ μειλίγματι τῆς ἐμῆς γλώσσης.

886. θελκτήριον] Incantamentum. Cf. 81. θελκτήριος | μύθους ἔχοντες. Suppl. 447. γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος. Pr. 172. καὶ μ' οὔτε μελιγλώσσοις πειθοῦς ἐπαουδαῖσιν θέλξει etc.

888. ἐπιρρέποις] Transitive sensu, ut in Ag. 249. Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν μαθεῖν ἐπιρρέπει. Theogn. 156. Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλατον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλως. Soph. Ant. 1158. τύχῃ γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχῃ καταρρέπει (schol. πίπτειν ποιεῖ).

889. τῆδ' ἐπιρρέποις πόλει μῆνιν] Cf. Antiph. p. 127, 2. ὑμῖν τὸ μῆνιμα τῶν ἀλιτηρῶν προστρέφομαι.

890. γαμόρῳ] Terrae possessori. Anglice possessor, proprietor. Dorice pro γεωμόρῳ. Cf. Suppl. 613. τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων. Ch. 482. γαμόρου κράτος. Confer v. γάπεδον.

891. δικαίως ἐς τὸ πᾶν] Cf. 291.

893. πάσης ἀπῆμον' οἰζύος] One free from all trouble. Cf. Soph. Oed. C. 786. *κακῶν ἀνατος*. 1514. *γῆρας ἄλυπα*. El. 1002. *ἄλυπος ἀτης*; (Weckl.) Adde Ag. 311. *φάος τόδ' οὐκ ἀπαππον Ἰδαίου πυρός*. Soph. El. 36. *ἄσκειον ἀσπίδων*. Aj. 321. *ἀπόφρητος κακυμάτων*.

894. *καὶ δὴ δέδεγμαί· τίς —*] Fac me accepisse (quod obtulisti). Cf. Ch. 565. *καὶ δὴ τεθναῖσι*. Eur. Med. 386. *εἴεν· καὶ δὴ τεθναῖσι· τίς με δέξεται πόλις*; Hel. 1059. *καὶ δὴ παρῆικεν*. Arist. Vesp. 1224. *ἐγὼ (τάχ'?) εἴσομαι· καὶ δὴ γὰρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων*.

895. *εὐθeneῖν*] Florere, vigere, bona fortuna uti. Cf. 908. *καρπὸν — εὐθeneοῦνται*. 944. *μηλά τ' εὐθeneοῦντα*. Cratin. II. 231. *ἤνικ' εὐθeneῖ*. Hinc *εὐθeneῖα* Arist. Rhet. I. 5. 3. Formae Ionicae sunt *εὐθeneῖν* et *εὐθeneῖν*, Herod. I. 66. II. 91. 124. I. 85.

897. *τῆ γὰρ σέβοντι*] Sc. σε (ὄμας).

συμφορὰς] Events.

ὀρθώσομεν] Cf. 584. *ἐποπτεῖσαι — | ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαι τέ μοι*.

898. *ἐγγύην δῆσει*] Pignus dabis. Ut *δοκους θέσθαι τι* dicitur. Ag. 1570.

899. *ἔξεστι γὰρ μοι —*] Redde, Ita faciam, licet enim mihi non dicere (i. e. nulla necessitate premor ut dicam) ea quae non factura sum. 'Yes, for I am not bound to state what I will not perform.' (Pal.) Cf. Dem. c. Mid. p. 538. *ἐλθὼν ἐπὶ δεῖπνον οἷ μὴ βαθίζεις ἐξῆν αὐτῷ*. Plat. Gorg. p. 461 F. *εἰ μὴ ἔξεσται μοι ἀπιέναι καὶ μὴ ἀκούειν σου*. Phaedr. p. 252 C. *τούτους δὴ ἔξεστι μὲν πείθεσθαι, ἔξεστι δὲ μὴ*. Correxī, fortasse minus considerate, *εἴωθα —*. Cf. Soph. Oed. R. 1520. *ἂ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ λέγειν μάτην*.

900. *μεθίσταμαι κότου*] Cf. Arist. Pl. 365. *ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὢν πρότερον εἶγεν τρόπων*. Vesp. 1450. *ζηλῶ — τὸν πρέσβυν οἷ μετέστη ξηρῶν τρώπων*. Eur. Rhes. 295. *μετέστημεν φόβου*. Med. 898. *σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν, καὶ μεθέστηκεν χόλος (μεθέσταμεν χόλου?)*. Her. 796. *νέος μεθέστηχ' ἐκ γέροντος αὐδῆς αὐ*. Soph. Ant. 718. *ἀλλ' εἶκε θυμοῦ καὶ μεταστάσων δίδου*. et ad Soph. Aj. 717. *μεταγεγνώσθη (μετ' αὐ ἔστηκεν aut μετανέστηκεν?) θυμοῦ —*.

901. *κατὰ χθόν' οὐσα*] I. e. ἐν χθόρα μένουσα.

992. *τί οὖν μ' ἀνωγας*] Eadem verba in Soph. Phil. 100.

τί οὖν] Hiatus ut in Suppl. 306. Pers. 787. Sept. 208. 704. Soph. Phil. 100.

903. *νίκης μὴ κακῆς*] Victoriae non inhonestae. Cf. Sept. 716. *νίκη γε μέντοι καὶ κακῆν τιμῆ θεός*. Haec *νίκη* describitur supra 864 sq.

ἐπίσκοπα] That aim at, point to, bespeak. Cf. Ch. 126. *εὐχὰς, πατρῶων αἱμάτων ἐπισκόπους*. Soph. Aj. 976. *σίγησον· αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν | βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος*. Post *ἐπίσκοπα* virgulam tantum posuerim.

904 sq. Constructio, ut alibi, subito mutatur. Dicturus enim erat, ut monuit Sidgwick, *γῆθεν, ἐκ τε ποντίας θρόσου, ἐξ οὐρανοῦ τε κἀνέμων ἀημάτων*, sed clausulam de ventis plenius expandit ita ut sermo aliter atque debebat terminetur. Haec Hermannus suspicatur imitatum esse Ennium apud Cic. Tusc. Quaest. I. 28. Cf. Suppl. 689 sq.

904. *ποντίας δρόσου*] Cf. Eur. Iph. T. 255. *βοῦς ἤλθομεν νίφροντες ἐναλίε δρόσῳ*. 1191. *θαλασσίε δρόσῳ (νιν νίφαι θέλω)*. Virg. G. IV. 432. 'rorem late dispersit amarum.'

905. *ἀνέμων ἀήματα*] Ventorum flatus. Cf. Ag. 1418. *Θρηκίων ἀημάτων*. Soph. Aj. 674. *δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων*.

906. *εὐηλώς*] Cf. 926. Contrarium *δυσήλιος* est 396.

907 sq. Cum his cf. Soph. O. R. 25. *φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός, | φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις τόκοισι τε | ἀγόνις γυναικῶν*.

907. *ἐπίρρυτον*] Affluentem, abundantem. Adjectivum praedicativum. Cf. 923. *ἐπιρρῦτους βίου τύχας ὀνησίμους γαίας ἐξαμβροῦσαι φαειρὸν ἄλλου σέλας*. Hor. Od. I. 17. 15. 'Hic tibi copia | manabit ad plenum benigno | ruris honorum opulenta cornu.'

908. *εὐθνεοδντα*] Thriving. Cf. 895. 944. *μηλά τ' εὐθνεοδντα*. Dem. p. 94, 3.

909. *βροτείων σπερμάτων*] Of human offspring. Cf. Fr. 294. *τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφήμερα φρονεῖ*.

σωτηρίαν] Sub. *ἐφύμνησον*.

910. *τῶν εὐσεβοῦντων δ' εὐφορωτέρα πέλοι*] Sc. ἡ *χθῶν* (902). May it more than ever be productive of pious men. Metaphora a re hortensium sumpta, ut docet v. prox. 911. Confer *ἐπιφορώτατος* Ch. 812. Sed v. annot. orit.

911. *στέργω*] Angl. I like. Cf. 970.

φτυποῖμενος] Angl. nurseryman.

912. *ἀπενθήτων*] Luctus immunem. Activo sensu, ut in Ag. 895. *ἀπενθήτω φρονί*. Alia forma *ἀπενθής* est Pr. 956.

913. *σοῦσι*] Contractum ex *σοί ἐστι*.

ἀρειράτων — ἀγώνων] Cf. Eur. Rhés. 124. *ἐκ κόπων ἀρειράτων*. Suppl. 603. *ἀρείφατοι φόνοι*. Aesch. Fr. 146. *ἀρείφατον λήμα*. Cf. v. *ἀρηικτῆμενος* (Hom.).

914. *πρεπτῶν ἀγώνων*] Splendidorum certaminum. Connectendum videtur cum *ἀστύνικον*. Cf. Arist. Lys. 1298. *πρεπτὸν — σιόν*. Agam. 117. *παμπρέπτοις ἐν ἔδραισιν*.

οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ —] Cf. Prom. 787. 918. Ag. 1171.

915. *ἀστύνικον*] Plenius dictum pro simplici *νικηφόρον*. Cf. Sept. 207. *ἀστυδρομουμένην πόλιν*.

916. ad fin. Furiae tandem, Athenae persuasione pacatae, omnia bona regioni Atticae civibusque ejus pollicentur, Athenae vero pedissequae (*προπομποί*), ipsa dea praeeunte, Furias ad novam earum domum comitantur.

916. *Παλλάδος ξυνοικίαν*] Palladis contubernium. Anglice, this dwelling (this offer for you to dwell) with Pallas. Cf. 833. *ὡς σεμνότιμος ἦς ξυνοικίτω ἐμοί*. Arist. Thesm. 273. *τὴν Ἰπποκράτους ξυνοικίαν*.

919. *Ἄρης*] Hic deus memoratur quia de *Ἀρείῳ πάγῳ* jam agitur in exitu fabulae.

νέμει] Tenet, possidet, habitat. Cf. 1017. *δαίμονες — Παλλάδος πόλιν νέμονται*. Suppl. 670. *τῶς πόλις εὐ νέμοιτο*.

920. *ἑστίβωμον* —] The glory of the gods of Greece, the protector of their altars.

ἀγαλμα] Decus. Anglice the glory.

921. *ἕτ'*] Sc. *πόλει* (917).

κατεύχομαι] Precor. Cf. Ag. 1250. Ch. 88. 139. 477.

θεσπίσασα] Loquens.

923. *οὐδέν*] Sub. *εἰσί*. Cf. 38. 749.

ἐπιρρύτους βίου τύχας δνησίμους] The blessings of life in abundance.

924. *ἐπιρρύτους*] Affluentes, abundantes. Cf. 907. *καρπὸν — ἐπιρρῦτον*.

βίου τύχας] Cf. 1020. *συμφορὰς βίου*.

γαίας ἔξαμβρόσσαι] May make to sprout up from the earth.

926. *φαιδρὸν ἄλλου σέλας*] Cf. 906. Ag. 298. *φαιδρὰς σελήνης*.

928. *μεγάλας — δαίμονας*] Cf. 272. *μέγας γὰρ Ἄιδης ἐστὶν εὐθύνος βροτῶν*. Ag. 1481. *μέγαν οἴκοις τοῖσδε δαίμονα καὶ βαρῦμηνιν αἰνεῖς*.

μεγάλας] Mighty, powerful, dread.

929. *κατανασσαμένη*] Having settled. Eur. Iph. T. 1260. *Θέμιν δ' ἐκεῖ γὰς ἰὼν παῖδ' ἀπενάσασατο ἀπὸ ζαθέων χρησθηζῶν*. Arist. Vesp. 662. *κατένασθεν*. Activum *νάσσαι* est Pind. P. 5, 94. Ol. 4, 174. V. Elmsl. ad Med. 163.

930. Cf. 953 sq.

930. *πάντα γὰρ αὐταὶ —*] Cf. 310. *λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους ὡς ἐπινωμῆ στάσις ἀμά*. 334. 347. 953 sq.

931. *διέπειν*] Cf. Pers. 105. *πολέμους — διέπειν*.

932. *ὃ γε μὴν κύρσας —*] I. q. *ὃ γε μὴν τυχῶν —*. Angl. he however who has found them adverse etc. "I. e. he who incurs the wrath of the Furies meets with unexpected calamity: the sins of his fathers bring him into their power." (Sidg.) Cf. Soph. Oed. R. 677. *τοῦ μὲν τυχῶν ἀγνωτός*. O. C. 1482. *ἐναΐσου δὲ σοῦ τύχοιμι*. Soph. Fr. 644, 2. *Ἀσκληπιοῦ παιδῶνος εὐμενοῦς τυχῶν*.

934. *τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακῆματα —*] Cf. Eur. Hipp. 831. *πρόσωθεν δὲ πόθεν ἀνακομιζομαι | τύχαν δαιμόνων | ἀμπλακίαισι τῶν παροιδέν τινος*.

935. *σιγῶν*] I. e. 'giving no warning of its approach.' Hesiod. Op. 102. *νοῦσοι δ' — αὐτόματοι φοιτῶσι — σιγῇ*. Notanda antithesis inter hoc et sequens *μέγα φωνοῦντα (κομποῦντα)*. Monuit Sidg.

936. *μέγα κομποῦντ'*] I. e. *μεγαλαυχοῦντα*. Cf. Soph. Ant. 127. *μεγάλης γλώσσης κόμπους*. 1349. *μεγάλοι λόγοι*.

937. *ἀμαθύνει*] Prosternit, destruit.

938 sq. Cf. Hor. Carm. saec. 31. 'nutriant fetus et aquae salubres et Jovis aurae.' (Weckl.)

939. *τὰν ἐμὰν χάριν λέγω*] Meum hoc beneficium est quod dico.

χάριν] Favorem. Anglice boon.

940. *ὀμματσοστερῆς*] Germina (sive oculos, Virg. G. II. 73.) delens. Activo sensu, ut *ἀργυροστερῆς* Ch. 1002. *ἠλιοστερῆς* Soph. Oed. C. 313. "Philostr. Her. p. 76. Boiss. *σὺ δὲ, ἐπειδὴ φιλεῖς πού τὰς ἀμπέλους, εἶπέ μοι, τί μάλιστα περὶ αὐταῖς δέδοικας; Τί δὲ ἄλλο γ', ἔφη, ἢ τὰς χαλάζας, ὄψ'*

ᾧν ἐκτυφλοῦνται τε καὶ ῥήγνυνται." (Blom.) Passivum est *δμματοστερής*. Soph. Oed. C. 1260.

τὸ μὴ περᾶν —] Hoc pendet ab *δμματοστερής*. Cf. 220. 694. Ag. 1589. et ad Prom. 236. Ad rem cf. Soph. O. R. 25. φθίνουσα μὲν κάλυξεν ἐγκάρποις χθονός.

941. τὸ μὴ περᾶν ὄρον χθονός] Ut non praetereant finem (superficiem) telluris. Anglice, so that they (the buds, *δμματα*) pass (penetrate) not the surface of mother earth. Hic enim videtur esse sensus.

ὄρον χθονός] Telluris superficiem. Si quidem sincera est haec lectio.

942. αἰανής — νόσος] Gravis morbus. Cf. 479. ἀφερτος αἰανής (al. αἰανή) νόσος.

943. ἐφερέτω] Expectabas ἐφέροποι (ut πνέοι 938. τρέφοι 946. τίοι 948.), sed hi modi non raro permutantur.

944 sq. Cf. Herod. III. 65. καὶ ταῦτα μὲν ποιέουσι ὑμῖν γῆ τε καρπὸν ἐκφέροι καὶ γυναικῆς τε καὶ ποιῖναι τίκτοιεν. Aeschin. 3, 111. μήτε γῆν καρπὸς φέρειν μήτε γυναικῆς τέκνα τίκτειν γονεῶσιν ῥοικότα ἀλλὰ τέρατα, μήτε βοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιέσθαι. (Weckl.)

944. μῆλά τ' εὐθενοῦντα] Cf. 908. 895.

945. γόνος δ' —] 'And may the earth's rich produce.' (Sidg.)

946. γόνος — πλουτόχθων] Allusio est ad argentifodinas Atticas in Laurio et Thorico sitas. Pers. 238. ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἔστι, θησαυρὸς χθονός. ubi schol. ἐν Θορική γὰρ ἔστι μέταλλα καὶ ἐν Λαυρίῳ. Strab. III. p. 147. οὐ γὰρ πλουσία μόνον ἀλλὰ καὶ ὑποπλουσία (ὑπερ.?) ἦν ἡ χώρα, καὶ παρ' ἐκείνοις ὡς ἀληθῶς τὸν ὑποχθόνιον τόπον οὐχ ὁ "Αἰθῆς ἀλλ' ὁ Πλούτων κατοικεῖ. (Weckl.)

947. ἐρμαιῶν] Lucky, fortunate. 'Ερμῆς enim bonae cujusvis fortunae auctor esse existimabatur. Hom. Il. 14, 491. τὸν ῥα μάλιστα | 'Ερμείας ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὕπασσε.

948. δαιμόνων δόσιν τίοι] Deorum donum honoret (sacrificia iis ἀντίδωρα invicem offerendo). Cf. Ag. 1014. δόσις ἐκ Διὸς ἐμφιλαφής. Sept. 361. γὰς δόσις.

949. πόλεως φρούριον] Schol. ὃ Ἄρεοπαγίται.

950. ἐπικρανεῖ] Producitur, ut videtur, penultima ut in ἐπικρανεῖ Ag. 1340.

951. μέγα γὰρ δύναται —] Cf. Sept. 977. μέλαιν' Ἐρινός, ἧ μεγασθενής τις εἶ.

953. φανερώς τελέως] Plainly and fully. Cf. 223. τὰ δ' ἐμφανῶς πρᾶσσοσαν —. τελέως] I. e. διὰ τέλους, ut in 320.

954. τοῖς μὲν αἰοιδᾶς —] Cf. Soph. Aj. 383. ἔν τῃ θεῶ πᾶς καὶ γελᾷ χῶδῶρεται. αἰοιδᾶς] Sc. laetitiae.

δάκρυον βίον ἀμβλωπὸν] Lacrimabilem vitam moerore hebetatam. 'A life dimmed with tears.' (Sidg.) Cf. Senec. Herc. 1043. 'Quid hoc est? errat acies luminum visusque moeror hebetat.'

955. ἀμβλωπὸν] Visu hebetem.

956. ἀνδροκμητίας — τύχας] I. e. mortes per caedem. Cf. Suppl. 679. μηδέ τις ἀνδροκμητίας λογὸς ἐπελθέτω τάνδε πόλιν δαΐζων. Ch. 365. δουρικ-

μητι λαῶ. Soph. Aj. 325. βοτοῖς σιδηροκμησιν. Eur. Hec. 425. ὦ τῆς ἀώρου
θύγατερ ἀθλία τύχης. Ag. 1276. θανασίμους τύχας. Eum. 924. ὀνησίμους τύχας.
ἀπεννέπω] Veto. Cf. Sept. 1053.

959. ἀνδρουχεῖς βιότους] Virum nanciscentes (i. e. nuptas) vitas.
Cf. Arist. Th. 289. καὶ τὴν θυγατέρα χοῖρον ἀνδρός μοι (χοιριδίον ἀνδρός?)
τυχεῖν | πλουτοδύτος —.

962. ματροκασιγνήται] Sorores uterinae. Noctis enim proles erant et
Μοῖραι et Ἐρινύες. Hesiod. Th. 217. καὶ Μοῖρας καὶ Κήρας ἐγείνατο νηλεο-
ποῖνους (sc. Νύξ).

963. ὀρθονόμοι] Recte distribuentes. 'Assigning what is due.' (Sidg.)
Vocabulum non alibi repertum.

964. μετάκοινοι] Communes. Cf. 351. Suppl. 1038.

965. ἐπιβριδεῖς] Graves (graviter incumbētes), molestae.
ἐνδίκους ὀμιλίαις] With righteous visitations.

968. τάδε τοι — γάνυμαι] Cf. Arist. Ach. 7. ταῦθ' ὡς ἐγανώδη.

969. ὄμματα Πειθοῦς] Cf. Soph. Fr. 781. δεινὸν τὸ τᾶς Πειθοῦς
πρόσωπον.

ἐπικρανομένων] Sub. τῶνδε (972) aut αὐτῶν. Sed cf. annot. crit.

970 sq. στέργω δ' —] Cf. 885 sq.

970. στέργω] Veneror. Idem fere quod σέβω.

971. ἐπωπᾶ] I. e. gubernat. Cf. 971. Ch. 693. et v. ἐποπτεύειν.

973. Ζεὺς ἀγοραῖος] Jupiter forensis, hic cum allusione ad verbum
ἀγορεύειν. De diis ἀγοραῖοις cf. Ag. 90. θεῶν — τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ'
ἀγοραίων. Eur. Her. 70. ἰκέται δ' ὄντες ἀγοραίου Διὸς | βιαζόμεσθα. Arist.
Eq. 500. καὶ σε φύλαττοι Ζεὺς ἀγοραῖος. 410. Herod. V. 46. ἀπέπειναν κατα-
φυγόντα νιν ἐπὶ Διὸς ἀγοραίου βωμόν. et ad Sept. 272. Hic subest allusio
ad v. ἀγορεύειν (loqui).

974. ἀγαθῶν ἔρις] I. e. certamen utrum plus boni Minerva an Eumenides
civitati conferant. (Butl.) 'Our strife for blessings.' (Sidg.) Cf. Herod. VIII. 79.
ἡμέας στασιάζειν χρεὸν ἔστι — περὶ τοῦ ἰσχυρότερος ἡμέων πλέω ἀγαθὰ τὴν
πατρίδα ἐργάσεται. (Weckl.)

975. διὰ παντός] Omnino, penitus. Angl. throughout. Cf. Ch. 862.

976. στάσιν — βρέμειν] Cf. Virg. Aen. I. 295. 'furor impius — fremit
horridus ore cruento.' Lucan. IX. 217. 'fremit interea discordia vulgi.' (Wakef.)

980. πιόσσα κόνις μέλαν αἷμα] Cf. 647. Sept. 736. καὶ χθονία κόνις πῆ
μελαμπαγὲς αἷμα φόνιον. Suppl. 661. ἐπειδὴν — χθονία κόνις πῆ μελαμ-
παγὲς αἷμα. Ag. 1019 sq. Ch. 66.

μέλαν αἷμα πολιτῶν] Cf. Ag. 715. φίλον πολιτῶν μέλεον αἷμα.

981. ποινᾶς ἀντιφόνους ἄτας] Vindictae mutuas caedes. Uno verbo
Anglice reprisals. Nisi scribendum ποινᾶς (i. e. ὡς ποινᾶς, by way of
satisfaction).

982. ἀντιφόνους ἄτας] Cf. 464. ἀντικτόνοις ποιναισί. Ag. 730. μηλοφό-
νοισι σὺν ἄταις. Sept. 893. ἀντιφόνων ἐκ θανάτων ἀραι.

983 sq. Cf. Sallust. Bell. Cat. 20. 'nam idem velle atque idem nolle,
ea demum firma amicitia est.' (Wakef.)

1021. κατευγμάτων] Votorum. Cf. Ch. 218. πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων; Sed Sept. 709. ἐξέλεσεν γὰρ Οιδίππου κατευγματα (imprecationes, i. q. κατάραι Sept. 723).

1022. πέμψω τε] Sc. ὑμᾶς. Cf. Pers. 1076. πέμψω τοί σε δυσθρόος γόοις. λαμπάδων σελασφόρων] Cf. Ag. 489. λαμπάδων φαισφόρων. Soph. Fr. 313. πέμφε ἤλιου σελασφόρου. Arist. Ran. 1524. φαίνετε τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ | λαμπάδας ἱεῖς.

1023. Cf. Eur. El. 1271. πάγον παρ' αὐτὸν χάσμα δύσσονται χθονός.

1024. αἶτε] Ex epicorum usu pro αἶ. Cf. Pers. 297. δοτ'. Sic ὡς et ὥστε. βρέτας τοῦμόν] Ingentem et insignem deae statuam a Phidia sculptam intellige quae in Parthenone in Acropoli sito stabat. Ministrae deae pompam ex Aereopago ad Archopolin comitantur.

1025. δικαίως] Rite.

ἄμμα — χθονός] Nos diceremus the flower. Cf. Pers. 169. ἄμμα γὰρ | δόμων νομιζῶ δεσπότου παρουσίαν. Ch. 934. ὀφθαλμὸς οἰκῶν. Pind. Ol. 2, 18. ὀφθαλμὸς Σικελίας. Arist. Nub. 285. ἄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται. Eur. Andr. 406. εἰς παῖς δδ' ἦν μοι λοιπός, ὀφθαλμὸς βίον.

1026. χθονός Θησῆδος] I. e. Atticae, sic dictae a rege mythico Theseo.

1027. παίδων γυναικῶν] Puellarum et mulierum (nuptarum). Cf. Soph. Ant. 1093. ἀνδρῶν γυναικῶν. Arist. Ran. 157. ἀνδρῶν γυναικῶν. Ephipp. III. 337. θῶν ἑλλων στάσεις.

στόλος πρεσβυτίδων] Cf. 856. γυναικείων στόλων. Suppl. 944. στόλον γυναικῶν. 933.

1028. φοινικοβάπτοις — ἐσθήμασι] Hic color in sacris proprius fuisse videtur. "Cf. Lys. c. Andoc. p. 107, 52. ἐπὶ τούτοις ἱέρειαί καὶ ἱερεῖς στάντες κατηράσαντο πρὸς ἐσπέραν, καὶ φοινικίδας ἀνέσεισαν κατὰ τὸ νόμιμον τὸ παλαιὸν καὶ ἀρχαῖον. Ovid. Fast. IV. 339. 'Illic purpurea canus cum veste sacerdos | Almonis dominam sacraque lavit aquis.' Aelian. V. H. VI. 6. ἔχει ἢ χροῖα σεμνότητός τι." (Pal.) Cf. κροκόβαπτος Pers. 660. κροκοβαφῆς Ag. 1121.

ἐνδυτοῖς ἐσθήμασι] I. e. indutis ornandi causa. Cf. Soph. Trach. 674. ἐνδυτήρα πέπλον. Eur. Ion. 222. μέσον ὀμφαλὸν — στέμμασί γ' ἐνδυτον.

1029. πρόβατε] Incedite. Anglice, march on, start. I. q. προπέμψατε.

1030. εὐφρων — ὀμιλία] Cf. 991. 1040. ἦδ' ὀμιλία χθονός] Cf. 406. 711.

1031. εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπη] May be distinguished for its good and brave inhabitants. Cf. Arist. Nub. 300. λιπαρὰν χθόνα Παλλίδος, εὐανδρον γὰν Κέρκροπος etc. Locutio obscurior. Cum εὐανδρος confer epithetum εὐλιπος Soph. Oed. C. 668. εὐλιπου τασθε χώρας).

1032. Pompa ex feminis tantum constitisse videtur (mulierum enim proprie est ὀλολύζειν 1043.), quamvis communem virorum et feminarum in honorem dearum celebrationem pollicita erat Athena 856.

1034. παῖδες ἀπαιδες] Cf. Pers. 680. νᾶες ἄναιες. Sic γάμος ἀγαμος, νύμφη ἀνυμφος, etc.

ὄπ' εὐφρονη πομπῆ] Cf. Hom. Il. 6, 171. θεῶν ὄπ' ἀμύμονι πομπῆ. Od. 5, 32. οὐτε θεῶν πομπῆ etc. Eur. Tro. 544. παρθένου δ' — βοῶν ἑμείπον εὐφρον'.

1035. χωρίται] Incolae. Cf. Fr. 121. χωρίτης δράκων. Soph. Fr. 219. χωρίτην ἄριν.

1036. ὠγυγοισω] Antiquis. Vetustum vocabulum, cujus etymologia incerta est.

1037. ἐρ(ί)σепτοι] Confer εδσεπτος et ἄσεπτος apud Soph. Oed. R. 864. 890.

1040. εὐθύφρονες mss. Cf. Cyrill. c. Julian. III. p. 107. τὸν εὐθύφρονα καὶ δίκαιον Ἀβελ. Sed corrigendum videtur ἐϋφρονες.

1041. δευρ' ἴτε] I. e. nos sequimini.

πυριδάπτω] Ab igne consumpta. Confer πυρίφλεκτος Fr. 167. πυρίφατος Suppl. 633.

1043. δλολύξατε] Cf. Eur. El. 691. δλολύζεται πᾶν δῶμα.

1043. 1047. ἐπὶ μολπαῖς] Post cantica vestra.

1044. ἴτων] Eant, i. e. fiant. Cf. Soph. Tr. 207. ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων ἴτω κλαγγά. Fr. 435. ἴτω δὲ Πυθιάς βοὰ τῷ θεῷ. Arist. Av. 857. ἴτω δὲ Πυθιάς βοά.

1045. Παλλάδος ἀστοῖς] Palladis civibus (Angl. fellow-citizens). Cf. 487. 862.

Zeὺς ὁ πανόπτας] Cf. Suppl. 145. πατήρ ὁ παντόπτας. Soph. O. C. 1086. ἰὼ Ζεῦ, πάνταρχε θεῶν, παντόπτα. Arist. Ach. 435. ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῆ.

1046. συγκατέβαν] I. e. consenserunt. Alio sensu ξυγκαταβῆναι (descendere in certamen). Cf. Ch. 727. νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθῶ δολῶν | ξυγκαταβῆναι χθονίον θ' Ἐρμῆν etc.

A D D E N D A.

TEXTUS ET ANNOTATIO CRITICA.

3. Qu. ἢ δὴ 'ς τὸ —.

7. Praestat fortasse scriptura ἢ, collata locutione ἢ δ' δς.

17. Qu. τέχνη (sc. μαντικῆ) δέ νυν Ζεὺς ἐνθεον κτίσας φρένα, coll. Sept. 497. ἐνθεος δ' Ἄρει. Fr. 281. στόμα — μαντικῆ βρῦον τέχνη. Sed parum requiri videtur φρένα. Cf. tamen 843. τίς μ' ὑποδύεται πλευρᾶς ὀδύνα; Sept. 819. κακὸν με καρδίαν τι περιπίπτει κρύος. similesque locos. Quod ad ἴδριν, cf. Ag. 446. μάχας ἴδρις. Soph. El. 608. τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις. Eur. Med. 285. κακῶν πολλῶν ἴδρις.

18. τοῖσδε Kirch.

24—26. Hos versus, qui vulgo post 23 leguntur, post 21 transponit Hart.

23. δαιμόνων] Haec lectio fortasse non sollicitanda erat.

24. οὐδ' ἀμνημονῶ] Verba vitiosa. Qu. οὐκ ἀμνήμονα (passivo sensu, ut in Phoen. 64.), aut potius οὐκ ἀμνημονῶν. Nisi exciderunt nonnulla.

31. Qu. δοῦσαν. Construe καὶ νῦν τυχεῖν με δοῦσαν μακροῦ ἄριστα τῶν πρὶν εἰσόδων. Sed latet, ni fallor, corruptela.

καὶ τις Ἑλλήνων πάρα Burges. Weil. Valde probabilis correctio.

33. μαντεύομαι] μαντεύσομαι Kirch. Weil. Nescio an recte.

36. μή με σκεῖν μηδ' ἔτ' Weil.

40. θεομουσῆ mss. Leg. χερομουσῆ. Cf. Ch. 72. τὸν χερομουσῆ φόνον καθάρουτες. Eum. 445. οὐδ' ἔχων μῦσος | πρὸς χειρὶ τῆμῃ τὸ σὸν ἐφεζόμεν βρέτας.

42. νεοσταγῆς Burges. Mein.

44. Corrigendum videtur λήνει 'λαχίστω σωφρόνως (modeste) ἐστεμμένον.

52. βδελύκτροποι concise positum pro βδελυκτότροποι, ut κομψευριπιδικῶς pro κομψευριπιδικῶς Arist. Eq. 18. βδελύτροποι al.

59. πόνων] Suspectum. Qu. πάλιν.

μεταστένειν] Qu. μέγα στένειν. Cf. Ag. 711. μέγα που στένει. Eur. Med. 291. μέγα στένειν. Cycl. 197.

63. τοῖσιν ἄλλοις] Vitiosum hoc videtur. Qu. τοῖσι θνητοῖς, aut τοῖς βροτοῖσι. Post h. v. versus 85—87. collocaverit Kirch.

65. Cf. 297. κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὧν θεός. Ag. 952. θεός πρόσωθεν εὐμένως προσδέρχεται.

68. *πεδῶνται* conj. Weil.
69. *γραῖαι* mss. *Νυκτὸς* Valok. Hart. Weil.
76. *βεβῶτ' ἀλήτην ἐν πλανοστιβεῖ χθονὶ* Hart.
In annotatione pro "*Dedi πεδοστιβεῖ*." corr. "*Qu. πεδοστιβῆ*."
77. *καὶ* mss. *κατὰ* Wieseler. Hart.
92. *σέβας* mss. *Λεγε γέρας*. Vix scripsisset poeta *σέβει* — *σέβας*.
93. *ὀρμώμενον* mss. *Λεγε ὀρμωμένων*.
96. *ἄλλοισιν*] Hoc sollicitare non debebam.
ὄν μὲν Hart. Weil.
105. *μοῖρ'*] Suspectum. Fort. *νοδς* (ut in illo *νοδς ὄρῃ καὶ νοδς ἀκούει*),
aut *φρῆν*. *φρενῶν* etiam Hart.
110. *πάντα ταῦτα* Hart. Weil.
121. *ὀπνώσσεις* mss. *ὀπνώσσουσ'* O. Müller. Hart. οὐκ] *κοῦκ* al.
125. Cf. Pr. 519. *τί γὰρ πέπρωται Ζητὴ πλὴν αἰε κρατεῖν*; 815. *οὐδ' δὴ*
— *ἀποικίαν* — *πέπρωται σοὶ* — *κτίσαι*. 753. *ὅτῳ θανεῖν μὲν ἔστιν οὐ πε-*
πρωμένον. Fr. 196. *πέπρωται γὰρ σε καὶ* (f. *κατὰ*) *βέλη λιπεῖν | ἐνταυθα*. Eur.
Med. 1064. *πέπρωται* (*πέπρακται* al.).
130. *φράζου· λαβὲ, λαβὲ, λαβὲ, λαβὲ, λαβὲ, λαβὲ* conj. Müller.
Verba extra metrum posita, nisi scripserat *A. λαβοῦ λαβοῦ. B. λαβοῦ λαβοῦ.*
Γ. φράζου, λαβοῦ. (Dind.)
132. *ἐκλείπων* etiam Kirch. Weil.
137. *σὺ δ'* Hart. *Qu. εἰθ'*. τῶδ' Herm. Hart.
139. *μύριαινε δευτέροις*] Displicet asyndeton. *Qu. μάραινε τ' ἀπτεροῖς*.
143. *πύπαξ* M. Interjectio non alibi reperta. Corrigendum proculdubio
ἰὼ ἰὼ πόποι, ut in Pr. 575. Ag. 1100. et *ὦ πόποι* Pers. 731. 852. Eum. 145.
De hiatu in fine dochmii cf. 145.
- ἐπάθομεν, φίλαι* mss. Corregerim *πάθομεν, ὦ φίλαι*. Ita vitatur hiatus,
si *πόποι* legamus.
146. *ἄφερτον*] Fort. *δύσοιστον*, hiatus vitandi causa.
147. *πέπτωκεν*] Cf. Ag. 1245. *ἐκ δρόμου πεσῶν τρέχω. Qu. πέφευγεν*.
Cf. Eur. Or. 1369. *Ἀργεῖον ξίφος ἐκ θανάτου πέφευγα*.
149. *πέλει*] Forma media, ut in 199. *πέλει*. Ag. 255. *πέλοιτο*. Suppl. 810.
πελόμενα. 122. *πελομένων*. Alibi semper activa forma utitur poeta, quae hic
reponenda videtur.
160. *δαμίον* mss. Fortasse dittographia. Postulatur, ni fallor, infinitivus
aliquis. Cf. v. 466.
161. *βαρὺ τι* Wakef. Hart. *κρύος*] Suspectum. Fort. *πάθος*.
163. *κρατούντες πέρα δίκας, πλὴν φρονιλοβὸς θρόμβου* — Hart.
Δίκας θρόνον probabiliter Bergk. In fine versus interrogandum videtur.
"Cf. Ag. 395. *μέγαν Δίκας βωμόν*. Soph. Ant. 854. *ὕψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον*.
Solon. Fr. 4, 14. *σεμνὰ θέμεθλα Δίκης*." (Weckl.) Cf. 516. *πίτνει θρόνος*
Δίκας. Ch. 646.
164. *Qu. φρονιλοβεί θρόμβω* (i. q. *πελάνω*, Eum. 265. *ἐρυθρόν* — *πέλα-*
νον. Pers. 816. *πέλανος αἰματοσταγῆς*).
θρόνω] Corrige "*θρόμβω*."

3. Qu. ἢ δὴ
7. Praestat
17. Qu. τῆς
497. ἐνθεος δ'
requiri videtur
819. κακὸν μ
cf. Ag. 446.
κακῶν πολ)
18. το
24—2
23. δ
24.
ut in P'
31.
πρὶν ε
x
:

901

ταῦτα πάντα νῦν
Hom. Od. 14. 47
reijciendum erat
πρὸς μοι γελᾷ.
antistrophe, difficilis
esse videtur.

ἰ δδ' αὐτ' ἀρωγὰν ἔχων.

Scal. Hart. Recte, opinor.

one pro θεῶν debebam θεοῖς scribere.

μαν βοσκὰν etiam Hart. βοσκὰν φεροῦμαν (ἐγὼ) Weil.

is Weil.

notatione pro "εἰ χρεῖη" λέγειν corr. "εἰ χρεῖη, λόγος."

[ῥεῖ] Ἄν μαλάσσει?

ματων, βόσκημα (sic) Weil. καὶ κενὴν σκιὰν Hart.

7. Haec inter diversas personas (ut in M. G.) distribuunt Hart.

μιον σέθεν] Qu. δέσμιον φρενῶν, ut in 332.

θυδίκαιοι etiam Weil. Qu. ὀρθοδίκαιοι (994).

νίους Par.

se correxerim φρενοβλαβής.

ῥεῖ] Fort. ἔστ' Ἐρινύων.

ὄτ' ἂν αὐτουργίαις ἔμπέσῃ τις ματαίους Hart.

] Pro οἶσιν. Cf. 918. Ag. 526. 642. Cho. 604. Sept. 519. etc. Sed forma absque metri necessitate usus sit poeta nescio. Itaque usitatum reposui.

οὐκ ἄρᾶν ἐλεύθερος Martin. Hart. Cf. Hippoth. trag. 3. ζευχθεῖς

οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος. Fortasse non sollicitandum erat οὐκ ἄγαν

s. Cf. Eur. Med. 305. εἰμι δ' οὐκ ἄγαν σοφῆ. 583. ἔστι δ' οὐκ ἄγαν

Qu. οὐποτ' ἔστ' —. Cf. 175. ὑπό τε γὰρ φρυγῶν οὐποτ' ἐλευθεροῦται.

αὐονά] αἰωνῆς Burges.

1. Cf. Ch. 871. πῶς κέκρανται δόμοις;

2. ἀθανάτων δίχ' ἔχειν γέρας Hart. Prien.

3. δμῶς etiam Arnold. Hart.

9. μαυροῦμεν, αἵματος νέον conj. Weil.

u. διὰ νέον (∞ ∞) αἷμα.

30. δδ' ἰέμεναι E. Ahrens.

πενυδόμεναι τ' Hart.

Necessaria videtur correctio *Αἰα* (cf. 362. θεῶν τ' —): alioquin enim non sed ἄλλους dicendum fuisset.

363. ἐμαῖσι λιταῖς mss. ἐμαῖσι δίκαις Prien. Weil. ἐμαῖς μελέταις H. Voss. t. Sidg. Quod recipiendum.

ἐπικραίνειν] ἐπικραίνω Hart.

θεῶν] Qu. θεοῖς. Cf. 969. Ag. 1340.

367. Post h. v. excidit ephymnium, ut viderunt Merkel. Weil. etc.

369. Adde *δακρυοπετής* (Suppl. 112.), *διυπετής*, *δορυπετής*, *χαμαιπετής*,

υπετής, *εὐπετής*.

ἀνέκαθεν etiam Hart. ἀλαμένα Fl. V. Hart. Weil.

371. δύσφορον μάτην ('a toil intolerable') Sidg. Cf. ad v. str. 359.

374. Idem vitium est 838. 871.

377. Qu. ὄπ' ἀφρονος ἄτας. Requiritur, ni fallor, genitiuus.

380. Post h. v. excidit ephymnium.

381. μένει γάρ mss. 'For 'tis a fixed and abiding law' vertit Pal., col Ag. 1540. μένει — παθεῖν τὸν ἔρξαντα. Sed vereor ut hic loci sensus si Itaque correxi ἐσμὲν —. Cf. 585. πολλὰ μὲν ἐσμεν.

383. τε etiam Hart.

385. ἀτίτα] Leg. ἀτιτά τε. Verbum aliquid praesenti tempore plan requiritur.

387. ἀνάλοι λαμπάδων ὁδοπαίπαλα Hart.

Qu. δυσβατοπαίπαλα, aut δύσβατα παίπαλα. Callim. H. Dian. 194. παῖπαλά τε κρημνούς τε.

394. (πέλει) γέρας — Hart. κύρω Herm. Hart. Weil.

395. ὑπὸ χθονὸς τάξιν] ὑπὸ χθονός — Hart. Leg. ὑπὸ χθονὸς τάξιν, αὐτὸν ὑπὸ χθονός οἶκον. Cf. 838.

402. τόκοις] τέκνοις al. Recte. Cf. 1011.

405. κώλοισι etiam Hart. Verum esse πάλοισι ostendit sequens ἐπιζεύξασα

406. καινήν δ' etiam Hart.

411. πρὸς θεῶν ὀρωμέναις mss. πρόσθεν εισορωμέναις optime Hart.

413. ἄμομφος ὄντα 'one who has no wrong to complain of' vertit Sidgwick. At ἄμομφος aliud significat, 'one who does not complain.'

416. αἰανῆς] Qu. αἰόλης. Sed cf. Soph. Aj. 672. νυκτὸς αἰανῆς (αἰανῆς al.) κύκλος. Nisi hic quoque reponendum αἰόλης.

417. In annotatione deleatur "Suspectum."

422. ποῦ τὸ τέρμα τῆς φνυγῆς etiam Hart.

424. ἐπιρροίεις] Inclamas. Qu. ἐπιρροῦεις. Saepe enim in mss. mutantur οἱ et υ. Cf. Eur. Herc. 860. ἐπιρροῖσθην (ἐπιρροῦσθην?) θ' ὀμαρτεῖν ὡς κνηγέτη κύνας.

426. De plurali ἀνάγκαις cf. Pr. 108. ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέξενγμαί τάλας. Pers. 587. δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις. Ag. 725. γαστροὺς ἀνάγκαις.

428. Retinendum ἡμισυς λόγου, quod Attice dictum est pro vulgari ἡμισυς λόγος. Cf. Alex. III. 509. τοῦ βίου τὸν ἡμισυν. 510. τῆς τέχνης | τὴν ἡμίσειαν.

429. θεῖλοι etiam Hart.

435. πῶς δ' οὐ; σέβειν γὰρ ἀξίαν ἐπαξίω Hart. ἀξίαν κἀπ' ἀξίων etiam Sidgwick. 'a worthy child of worthy sire (Zeus).' (Sidg.)

433. κρίνε δ'] Qu. κρίνέ τ'.

445. ἔχων — ἐφεξόμεν Wieseler. Weil. Kirch. Weckl. Sidg.

449. πρὸς ἀνδρός] Hoc non intelligo. Vitiosum videtur. Non hominis enim sed dei (Apollinis) ope καθαρὸς fit Orestes. Cf. 578. φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος. Scripserat fortasse πρὸς ἄλλον, aut σταλαγμοῖς. Quod si sincera est vulgata, construe πρὸς ἀνδρὸς καθαρσίου αἵματος (i. e. φόνου) —.

450. καθαιμάξουσιν ὀθλοῦ (et in marg. ζτ) M.

Adde Leon. Tar. (Anth. P. 6, 623.) εὐθνηλήμονα μόσχον.

451. ἀφιερῶμεθα] Fort. ἀφωσιώμεθα.

452. καὶ βατοῖσι Weil., coll. 240. Non temere sollicitanda erat lectio καὶ βοτοῖσι. Cf. 450. 907. Suppl. 691. Ag. 1169. 1415.

453. Leg. ἐκποδὼν ἔα, aut ἐκποδὼν ἔχε (coll. Pr. 344. ἡσύχαζε σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων).

467. τοὺς ἐπαιτίους mss. Qu. τοὺς πατροκτόνους. Cf. Ch. 974. πατροκτόνους τε δωμάτων πορθητόρας. 1015. 1028. Vix, opinor, ἐπαιτίους post proxime praecedens ἐπαιτίους posuisset poeta.

470. Qu. ἢ τιν' εἰδέναι βροτῶν | ὀρθῶς δικάζειν. Aut τὸ πρᾶγμα τοῦτο μείζον ἐστιν (aut τὸ πρᾶγμα μείζον τοῦτο γ' ἐστίν) ἢ τιν' ἂν —.

475. Ineptum hic est ὅμως δ'. Qu. οὕτως δ'.

478. ἐκ φρουραγμάτων Weckl. Requiri videtur γενήσεται aut aliquid simile.

481. πέμπειν τε δυσπάλαμν' (?) ἀμηνίτως ἐμοί Hart. Qu. πέμπειν τ' ἀμηνίτως (-ους) σφ' ἀμηχανῶς ἔχω.

486. τῆς δίκης θ' ὀρκώματα Well. Hart. Weil. In annotatione dele verba "Vulgata plane vitiosa est."

488. Adde Suppl. 726. ἐγὼ δ' ἀρωγούς ξυνδίκους θ' ἤξω λαβάν. τάξω Schneidewin.

489. πορόντας] I. e. δόντας, ut explicat schol. Sed corrigendum videtur ὄρκον περῶντας μῆδὲν ἐκδίκους φρεσίην. Cf. 710. αἰδουμένους τὸν ὄρκον. Fr. 283. τῶν περῶντι τὴν θέμιν.

ἐκδίκους φρεσίην Sch. Qu. ὄρκον περῶντας μῆδὲν.

499. οὐδὲ γὰρ] Neque enim. Cf. Pers. 652. οὐδὲ γὰρ ἄνδρας ποτ' ἀπώλλυ.

500. μαινάδων] I. e. Furiarum. Hoc fortasse sollicitare non debebam. Vix tamen μαινάδας se appellarent Furiae.

501. τιν' etiam Sidgwick.

503. προφρωνῶν] Suspectum. Fort. προφραίων.

504. Pro "κακ'" corr. "κάκ'".

506. βέβαια τλάμων] Qu. βέβαι' ὁ τλάμων.

511. Qu. ὦ Δίκα τε θρόνοι τ' Ἐρινύων. Sed suspectum mihi est θρόνοι.

518. καὶ φρενῶν] Qu. τῶν φρενῶν.

519. δειμαίνει mss. Schol. οὐκ ἀπείναι δεῖ. Unde facilis fuit emendatio δεῖ μένειν.

522. καρδίας etiam Hart.

534. τέκος mss. τοκάς Hart. ex schol.

536. πάμφιλος etiam Hart.

550. ἐκὼν δ' etiam Hart.

553. Cf. Suppl. 1048. Διὸς οὐ παρβατός (παραβάτας mss.) ἐστίν — φρήν ἀπέρματος.

554. παντόφωρτ' (ἄγοντ') Hart.

557. Qu. θραυομένων κεραίων.

565. Nunc mihi retinendum videtur ἄστος. Ἄστος hic metri causa in ἄστος contractum est, ut alibi ἀίστοῦν (Pr. 151. 232.) in ἄστοῦν, ἠΐθεος in ἦθεος, etc. Cf. Pr. 910. ὅς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος — ἀίστον ἐκβαλεῖ. Pers. 811. βωμοὶ δ' ἀίστοι. Ag. 527. 465. Suppl. 881. et Homericum illud ὄλχετ' ἀίστος ἀπυστος.

567. ὁμοῦ τε χαλκῇ Hart.

569. Pro "φωναίτω" corr. "φωναίτω."
 570—573. Delet H. Wolf.
 572. *αιανη*] *αιει δη* Hart.
 592. *Leg. δια δερην τεμων.*
 598. *καμοι δ' αρωγος* Herm. Hart. *πεμφει* etiam Herm.
 599. Pro "πέπεισθε" (alt.) corr. "πέπεισθη."
 611. *Vulgatum ωσπερ εστιν* 'as done it is' reddid Sidg.
 615. *δικαιως*] *δικαιω* Weil.
 619. *μαθειν*] Hoc non minus quam *επισπεσθαι* ab *δειν* pendet. Cf. ad 620.
 620. *Leg. βουλη δε (non τε) φασκω — υμμε* legitur Soph. Ant. 846.
αμμι Sept. 156. utrumque in canticis.
 624. *Qu. μητρι (pro μητρος) μηθαμοδ τιμας νεμειν.* Cf. 747. *τιμας νεμειν.*
 633. *δροιτη* M. G. *δροιτη* A. P. Nunc legendum video *δροιτης περωντι*
λουτρα ταπι τερματι.
καπι τερματι] *Legε ταπι τερματι.*
 634. Atticae dialecto repugnat forma *περεσκηνωσεν.*
 635. *δαιδαλω*] *Qu. ποικιλω* aut saltem *δαιδαλω*. Cf. 460. *ποικιλοις*
αγρευμασι κρυψασα.
 645. *Qu. πεδαις μεν (aut πεδαισιν) ην δεθη τις, aut πεδαις εαν —.*
 651. De *τιθεναι* cum infinitivo cf. Ag. 178. 1036. 1174. Si sana est vulgata, *τιθησιν* aequae ac *στρεφων* cum *ανω τε και κάτω* construendum erit. Conferri quodammodo potest etiam Suppl. 915. *ουδεν δρωσας φρενι.* Eum. 960. *τιθησι κουδεν F.*
ασθμαινω μενει M. G. Aug. *ασθμαινων* — Fl. V. *ασθμαινων, μενειν* Wieseler. *ασθμαινων στενει* Ahrens. Post *τιθησιν* nonnulla excidisse suspicatur Dind. Locum corruptum habet etiam Herm. Omnibus perpensis, quum non tolerandum videatur *μενει* (quod neque *ουδεν ασθμαινωντι* convenit, neque ullum idoneum sensum praebet), recipienda videtur Ahrensii emendatio *κουδεν ασθμαινων στενει.*
 652. *πως γαρ το φευγειν τουδ' υπερδικεις;*] Redde, Pray, how do you plead for his acquittal? *Φευγειν* enim aliquando significat i. q. *εμφευγειν* (effugere). V. Sept. 199. 281. 793. Pers. 369. 478. Ag. 667. 1381. Ch. 482. 925. Suppl. 229. Fr. 299 D.
 665. Sed 35. *εκ δωμων των Λοξιου.* Eur. Or. 922. *παιδα τον Αγαμεμνονος.*
 679. *εκ δε καρδιας* Cas. Pearson.
 681. *αστικος λεως* Herm. Sic Suppl. 501. *βομους αστικους.* 618. *αστικον — μιασμα.* Cf. ad 997.
 683. *εσται δε και το λοιπον*] *Qu. εσται δ' αιει —.*
 684. *αιει μεγιστον* Rauchenstein.
 685. *παγον δ' (τ' Aug.) mss. παγον τ'* Hart.
Αρειον] *δρειον* Herm. Minck.
 687. *πολην*] *Qu. πολει* (i. e. acropoli).
 690. *Qu. παγος γ' (pro τ') Αρειος.*
 700. *ενδικως*] *Suspectum hoc post proxime praecedens ενδικος repetitum.*

701. *ἔρυμά τε χώρας καὶ πόλεως*] *Leg. χώρας τε ῥῆμα* (Suppl. 84. Fr. 301 D.) —. Cf. 834. *πόλεως (πολλῆς mss.) δὲ χώρας τῆσδ' εἴ' ἀκροθίνια*. 904. *καὶ γῆν καὶ πόλιν — διέποντες*. Fort. *ἔρυμά (?) τε χώρας —*.

704. *κερῶν δ'* Schwenck.

729. *οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος* mss. Qu. *οὐ τυχοῦσα τῆς δίκης τέλους*. Cf. 477. *μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου*. 719. *ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης | βαρεῖα χώρα τῆσδ' ὁμιλήσω πάλιν*. Accusativum τέλος potius quam genitivum τέλους posuisse videtur ne duo genitivi concurrerent, ut μόρον pro μόρον in 640. *πατρός προτιμῆ Ζεὸς μόρον*.

744. Deleatur nota critica. Cf. 680. *πῶς ἀγὼν κριθῆσεται*.

747. *τιμὰς νέμειν*] Cf. ad 624. *μητρός μηθαμοδ τιμὰς νέμειν*. Si sincerum est νέμειν, redde tenere, possidere. Idem fere quod ἔχειν. Cf. 228. *οὐδ' ἂν δεχομένη ὡστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν*. Suppl. 986. *ὡς ἔχομι τίμιον γέρας*.

751. Corrigendum esse *παροῦσα δ'* (sc. γνώμη) ostendit sententia. Inter se opponuntur *γνώμη ἀποδοσα* et *γνώμη παροῦσα*.

767. *τάφοις*] Qu. *τάφω* (τάφω). Semper enim alibi apud nostrum singularis *τάφος* est praeter Sept. 914. *τάφων πατρώων λαχαί*.

768 sq. Nunc mihi corrigendum videtur *τοὺς τῆμὰ παραβαίνοντας εὐορκώματα* (cf. Ch. 901.) | *ἀμηγάνους ταράζομεν* (aut *ἀμηγάνουσι θοράζομεν*) *δυσπραξίας*. Cf. Ag. 1216. *ὕπ' αὐτὸν με δεινὸς — πόνος | στορβεὶ ταράσσων φρομίους* — — —.

769. In annotatione dele verba "Parum hic convenit *παρέξομεν*." Cf. 955. *βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι*.

771. *μεταμέλη πόνος*] Qu. *μεταμέλη πόνου*.

782. *ἀντιπενθῆ*] Gl. M. *ὁμοῖα δρθντα οἷς πέπονθα*. Qu. *ἀκροπενθῆ*. Aut *ἀντεμοῦμαι*, aut potius *ἐξεμοῦμαι* (cf. 730. *ἐμεῖ τὸν ἰδὸν — ἐχθροῖσιν βαρύν*).

783. *μεθεῖσα*] Qu. *ἀφείσα*. Cf. 726. *ἀφείσαι πνευμόνων σταλάγματα*.

789. 819. *γελῶμαι* etiam Lachm. Minck. Cf. Eur. Cycl. 687. *οἶμοι, γελῶμαι. γένωμαι πόλιταις* mss. Qu. *τί δράσω; τί γένωμαι*; Vulgata non toleranda est. In annotatione dele verba "aut *παλαιαῖς*."

796. *ἐξῆλθ' ἀληθῶς*] Fort. *ἐξῆλθεν ὀρθῶς*.

797. *φήσας* Herm. Minck. Fr. *χρήσας* recte Turn.

802. *πνευμόνων* (aut *πλ.*) etiam Sch. Mull. Minck.

805. *ἐνδίκους*] Qu. *ἐντίμους*, aut *κενθμῶνα πάντιμον*. Cf. 854. *τιμίαν | ἔδραν ἔχουσα*. 894.

819. Qu. *δύσοιστα πάθη ταυτ' ἔπαθον*.

824. Frequens apud Homerum est epithetum *ὑπέρδυμος*.

828. *ἐν οἷς* Sch.

830. *γλώσσην* (*γλῶσσαν* voluit) *ματαίαν* Hart.

831. Fort. — *πανταχῆ πράσσειν κακῶς*.

834. Cf. 994. *καὶ γῆν καὶ πόλιν ὀρθοδίκαιον — διέποντες*. 701. *ἔρυμά τε χώρας (χώρας τε ῥῆμα?) καὶ πόλεως*.

846. Cf. Eur. Iph. T. 732. *μὴ θῆται παρ' οὐδ' ἐν τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς*.

849. Qu. *καὶ πολλὰ μὲν σὺ —*.

858. *σὺ δ'*] Qu. *ἀλλ'*.

861. μηδὲ ζέουσ' Jacobs. Qu. μήτ' ἐκζέουσ', aut μήτ' ἐντεκοῦσ'. Cf. Plat. Resp. III. 391 E. μὴ ἡμῖν πολλὴν εὐχέριαν ἐντίκτωσι τοῖς νέοις πονηρίας.
864. Qu. οὐκ ἐγγὺς παρών. De bello intestino mox dicetur v. 866.
866. Praestat, opinor, οὐκ ἔω. Cf. 957. ἀνδροκμήτας — ἀπεννέπω τύχας.
887. οὐκ ἂν Pears. Herm. οὐτᾶν Well. Mull. Minck. Leg. σὺ τᾶν —.
898. θήσει] Leg. δώσεις.
900. Praestat aut θέλειν aut θέλει propter μεθίσταμαι.
910. Qu. τῶν εὐσεβοῦντων δ' εὐφοροτέρα πέλοις. Tentabam etiam τῶν εὐσεβοῦντων δ' εὐφορος σπορὰ πέλοι. Εὐφορος de terra, arboribus, ac plantis usurpatur (Arist. H. A. VI. 244. Plut. etc.), et metaphoricè Dion. Hal. Rhet. p. 245. πόλις εὐφορος πρὸς ἀνδρῶν ἀρετήν. Huic tamen lectioni ad-versa esse quae sequuntur fatendum est. Quod si verum est ἐμφοροτέρα, sensus erit, may you be more disposed to weed out the wicked (lest they disturb and vex the just).
912. τῶνδ' ἀπένδητον] Omnia plana fient, si τῶν τε σωφρόνων corrigas. Saepe consociantur οἱ δίκαιοι et οἱ σώφρονες.
915. ἀσύνικον] Suspectum. Melius intelligerem ἐχθρόνικος.
931. Leg. δ γε μὴ κύρσας —.
932. βαρεῶν] βαρέων mss. Cf. 711. βαρεῖαν τήνδ' ὀμίλιαν χθονός. 720. βαρεῖα χώρα τῆδ' ὀμίλιῳ πάλιν. 730. 800. Ag. 1660. δαίμονος χολῆ βαρεῖα. Ch. 36. ἐν δώμασιν βαρὺς πίττων. Pers. 828. εὐθύνος βαρὺς. Suppl. 415. βαρὺν ξύνουικον. 346. 650. Qu. προφρόνων, aut ἕλεων, aut (quod proxime ad βαρέων accedit) πράων. Cf. Eur. Bacch. 436. ὁ θερ δ' ὀδ' ἡμῖν πρᾶος. Nusquam alibi legitur πρᾶος in tragoedia, sed πρᾶότης Adesp. 173, 2.
949. ἢ τὰδ' ἀκούετε] Qu. ἄρα γ' ἀκούετε.
961. θεοὶ καὶ Μοῖραι recte Butler. θεοὶ καὶ Μοῖραι Herm. olim. Sch. Recte.
- 964 sq. Qu. παντὶ δόμῳ μὲν — — (= εὐμενεῖς), | παντὶ δόμῳ δ' ἐπι-βριθεῖς. Nisi pro δόμῳ utrobique reponendum βροτῶ.
968. Nunc malim τάδε τοι — προφρόνως ἐπικραίνουσιν. Cf. 927. τὰδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις πράζω. Ch. 478. πέμπειτ' ἀρωγὴν παισὶν προφρόνως. 1063. Suppl. 216. 348. 968. Suppl. 1. Nusquam alibi apud nostrum occurrit forma media ἐπικραίνεσθαι, sed passiva Suppl. 46.
985. κοινοφιλεῖ Ald. Well. Mull. Dind. (I. e. κοινὸν ὑφελος ἐχούση.) κοινοφιλεῖ Herm. Sch. Schwenck. Minck.
988. φρονοῦσ' εὖ — ἐύρισκεῖς Burges. Butler. φρονοῦσα — ἐύρισκεῖς Herm. Sch. Minck.
996. Sic e. g. Eur. Cycl. 127. βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ.
1029. τιμᾶτε mss. πρόβατε (incedite) solerter corrigit Paleius coll. Arist. Ach. 257. Vesp. 230. Pl. 759. Verbum in pompis sacris proprium.
1044. Qu. πομπαὶ δὲ συχναὶ σὺν δασίν (aut καὶ δᾶδες) ἴτων. In annotatione pro "tetrameter" corr. "dimeter."

COMMENTARIUS.

21. ἐδλόγως] Cf. Suppl. 574. τίν' ἂν θεῶν — κεκλοίμαν ἐδλόγως ἐπ' ἔργοις; 34 sq. Cf. Eur. Cycl. 376. ὦ Ζεῦ, τί λέξω θεῖν' ἰδῶν ἀντρῶν ἔσω | κοῦ πιστὰ, μύθοις εἰκότ' οὐκ ἔργοις βροτῶν;
212. Cf. 653. τὸ μητρὸς αἷμ' δμαιομον ἐκχέας πέδοι. Suppl. 449.
231. Cf. Eur. Ion. 1406. ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότιμος;
239. οἴκοις] Cf. 452.
268. Cf. Pers. 476. ὦν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν.
269. ἐκεῖ] I. e. κάτω (267).
283. Cf. Fr. 340 D. σταλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου. Eur. Cycl. 127. βορᾷ — ἀνθρωποκτόνῳ.
305. με δαίσεις] Cf. Eur. Or. 15. ἔδαισε δ' οὖν νιν —.
322. Cf. 389. Eur. Suppl. 78. τὰ γὰρ φθιτῶν τοῖς ὄρωσι κόσμος.
330. παρακοπᾶ] Cf. Ag. 223. παρακοπὰ πρωτοπήμων. Eur. Hipp. 238. παρακόπτε φρένας. Bacch. 33. παράκοποι φρενῶν.
428. ἤμισυς λόγου πάρα] Only half the case is set before us.
440. φυλίσσων] Cf. Eur. Herc. 51. πάντων δὲ χρεῖοι τάσδ' ἔδρας φυλάσσομεν.
452. οἴκοις] Cf. 239.
472. Cum δεσυμήντος confer δεσυκάκτος (Soph. Ant. 1316.).
490. Cf. Eur. Med. 494. καινὰ — θέσμια. Fr. 360, 45. προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ.
501. Cf. Aesch. Sept. 786. τέκνοισιν δ' ἀράς | ἐφήκεν. Eur. Hipp. 1324. ἀράς ἀφήκας (ἐφήκας al.) παιδί.
502. 'I shall give free scope to every kind of death.' (Pal.)
582. Cf. Eur. Suppl. 109. τῶνδε μύθος οὐντεῦθεν. Hipp. 336. σὸς γὰρ οὐντεῦθεν λόγος.
606. Cf. Aj. 1305. τοὺς πρὸς αἵματος.
612. Cf. 468. εἰ δικαίως εἶτε μὴ —.
637. Cf. 739. Eur. Hipp. 48. τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμήσω κακόν. Her. 883. τὸ σὸν προτιμῶν. Sed Alc. 773. τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν | οὐδὲν προτιμῶν.
653. αἷμ' δμαιομον] Cf. Ag. 1510. δημοσπόροις ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων.
673. ἐπισπόροις] I. q. ἐπιγόνους.
674. In mentem venit Juvenalis illud Sat. IV. 91. 'Verba animi proferre et vitam impendere vero.'
717. ἐσφάλη βουλευμάτων] Falsus est in consilio. Cf. Chaerem. 26. σφαλεῖς γὰρ οὐδεὶς εὐ βεβουλευσθαι δοκεῖ. Eur. Suppl. 336. ὕφ' ὧν ἐσφάλη βουλευμάτων. Or. 1151. ἐνὸς οὐ σφαλέντες. 1078. γάμου — ἐσφάλης. Med. 1010. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλου. Phoen. 758. ἐάν τι τύχης ἐγὼ σφαλῶ. Fr. 201, 2. ἢν σφαλῶσι χρημάτων.
718. πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἴξιονος] Aeschyli more concise expresum. 'In the matter of Ixion, the first applicant for purification from mur-

168. *μαντικόν* etiam Weil.
173. Qu. *κάμολ γε λυπρός ἐστιν, οὐ δ' ἐκλύσεται* (aut ἀλλ' οὐ λύσεται).
176. Qu. *ἕτερον αὐ* (pro ἐν) *κάρᾳ* —.
177. *εἶσιν οὐ* Kirch. Weil.
ἐκεῖνου] Qu. *ἔστιν οὐ* (est ubi).
185. *δῶμοισι* mss. *δῶμοις σε* Ask. Wakef. Hart.
187. *δίκαι*] Sentences, verdicts. Fort. *μόροι*.
188. *παίδων τε κουρά χλοδνις* Hart.
κακοῦται χλοδνις] Verba corrupta et sensu cassa.
189. *λευσμοί* Hart.
195. *ἐν τοῖς ἀπλάτοις τοῖσδε* Hart.
200. *εἰς* etiam Hart. Weil. Log. *ἐς τὸ πᾶν*, ut alibi apud nostrum. Subaudiendum *αὐτά*.
204. *αἵματος δέκτωρ νέου*] Qu. *αἷμα δέξασθαι νέον*. Cujus glossema fuerit *δέκτωρ εἶναι*. At cf. Plat. Phil. 19 A. *ἐμὲ τοῦ λόγου διάδοχον παντελῶς ὑποστάντα* (sub. *εἶναι*).
212. *ἀδθέτης*] Fortasse vitiosum aut glossema ad *δμαιμος* ascriptum. Requiritur, opinor, *δμολεχῆς* aut aliquid simile, aut potius *δμεννος* pro *δμαιμος*. V. comm.
213. *ἠρκέσω*] Qu. *ἦν ἄρα*.
217. *μόρσιμος*] 'Ordned by Fate' vertit Sidg. Quod tamen vix satisfacit.
223. *ἡσυχαίτεραν*] Corruptum habet Weil.
226. Cf. Soph. Aj. 1112. *οἱ πόνου πολλοῦ πλέψ*. Fr. 137 D. *φαρμάκων πολὺς πόνος*.
229. *ἐμπας*] *ὦν παῖς* Hart.
231. Cf. 131. *κλαγγάνεις θ' ἔπερ* | *κῶων*. 660. *ἔπερ ξένον*.
238. *προσπετριμμένον τ' ἄγος* optime Martin. Hart. Cf. 195. *ἐν τοῖσδε πλησίοισι τριβεσθαι μύσος*.
239. Qu. *καὶ πόρων νασμοῖς ἔντων*.
241. *σώζων* M. *σώζων* G. V. vulg. *σώζων τ'* Fl. F. V. *σώζων δ'* Cas. Hart. *σῶζων* Weil.
243. *ἀγκὰς φυλάσσω* conj. Weil.
245. Defendi fortasse potest lectio *ἀφθέγκτου* activo sensu ut *πάμφλεκτος* (Soph. El. 1139. *παμφλέκτου πυρός*. Ant. 1006. *βωμοῖσι παμφλέκτοισιν*).
247. *πρὸς αἵματος σταλαγμὸν* Herw.
 Pro "*πῆνθ'*" corr. "*πάνθ'*".
248. *ἀρδροκμησι* Schoem. Weil.
250. *ποτήμασιν* Dind. Weil.
252. Cf. Dem. p. 42, 22. *κατέπιτχε μέντοι ταῦτα πάντα νῦν*. Plut. Aemil.
27. *ταπεινοὶ κατεπιτήχασιν*. Isocr. 94 A. *ἐπιτηχότες*. Hom. Od. 14, 477. *πεπιτηχότες*. Il. 8, 136. *καταπιτήτην*. Non temere tamen rejiciendum erat vulgatum *καταπατακῶν*.
253. *με προσγελῆ*] Offendit accusativus. Qu. *πρὸς μοι γελῆ*.
- 254—275. Quum nulla his respondeat antistropha, difficilis est horum versuum emendatio. Metrum plerumque dochmiacnm esse videtur.

258. Correxī δδ' αὐτ' ἀρωγὰν ἔχων.
260. *χρεῶν* Scal. Hart. Recte, opinor.
In annotatione pro *θεῶν* debebam *θεοῖς* scribere.
266. *φεροίμαν βοσκὰν* etiam Hart. *βοσκὰν φεροίμαν* (ἐγὼ) Weil.
271. *τοκῆς* Weil.
284. In annotatione pro "εἰ *χρεῖη*" λέγειν corr. "εἰ *χρεῖη*, λόγος."
286. *καθαίρει*] An *μαλάσσει*?
302. *ἀναίματον, βόσκημα* (sic) Weil. καὶ *κενήν σιὰν* Hart.
- 303—307. Haec inter diversas personas (ut in M. G.) distribuunt Hart.
- Pal. aliique.
306. *δέσμιον σέθεν*] Qu. *δέσμιον φρενῶν*, ut in 332.
312. *εὐθυστικάιοι* etiam Weil. Qu. *ὀρθοδίκαιοι* (994).
317. *φονίους* Par.
330. Ipse correxerim *φρενοβλαβῆς*.
331. *ἐς Ἐρινύων*] Fort. *ἔστ' Ἐρινύων*.
336. *εὐτ' ἂν ἀντοουργίας ξυμπέση τις ματαίους* Hart.
τοῖσιν] Pro *οἷσιν*. Cf. 918. Ag. 526. 642. Cho. 604. Sept. 519. etc. Sed
cur epica forma absque metri necessitate usus sit poeta nescio. Itaque usitam
formam reposui.
340. *οὐκ ἄρᾶν ἐλεύθερος* Martin. Hart. Cf. Hippoth. trag. 3. *ζευχθεῖς
γάμοισιν οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος*. Fortasse non sollicitandum erat *οὐκ ἄγαν
ἐλεύθερος*. Cf. Eur. Med. 305. *εἰμὶ δ' οὐκ ἄγαν σοφῆ*. 583. *ἔστι δ' οὐκ ἄγαν
σοφός*. Qu. *οὐποτ' ἔστ' —*. Cf. 175. *ὕπό τε γὰν φρυγῶν οὐποτ' ἐλευθεροῦται*.
345. *ἀνοῶ*] *αἰανῆς* Burges.
348. Cf. Ch. 871. *πῶς κέκρανται δόμοις*;
350. *ἀθανάτων δίχ' ἔχειν γέρας* Hart. Prien.
358. *δμως* etiam Arnold. Hart.
359. *μανροῦμεν, αἵματος νέον* conj. Weil.
Qu. *διὰ νέον* (∞ ∞) *αἵμα*.
360. *ῶδ' ἴμεναι* E. Ahrens.
σπευδόμεναί τ' Hart.
Necessaria videtur correctio *Αἶα* (cf. 362. *θεῶν τ'* —): alioquin enim non
τινᾶ sed *ἄλλους* dicendum fuisset.
363. *ἐμαῖσι λιταῖς* mss. *ἐμαῖσι δίκαις* Prien. Weil. *ἐμαῖς μελέταις* H. Voss.
Hart. Sidg. Quod recipiendum.
ἐπικραίνειν] *ἐπικραίνω* Hart.
θεῶν] Qu. *θεοῖς*. Cf. 969. Ag. 1340.
367. Post h. v. excidit ephymnium, ut viderunt Merkel. Weil. etc.
369. Adde *δακρυοπετής* (Suppl. 112.), *διυπετής*, *δορυπετής*, *χαμαιπετής*,
δρυπετής, *εὐπετής*.
ἀνέκαθεν etiam Hart. *ἀλαμένα* Fl. V. Hart. Weil.
371. *δύσφορον μάτην* ('a toil intolerable') Sidg. Cf. ad v. str. 359.
374. Idem vitium est 838. 871.
377. Qu. *ὅπ' ἄφρονος ἄτας*. Requiritur, ni fallor, genitivus.
380. Post h. v. excidit ephymnium.

381. μένει γάρ mss. 'For 'tis a fixed and abiding law' vertit Pal., col. Ag. 1540. μένει — παθεῖν τὸν ἔρξαντα. Sed vereor ut hic loci sensus sit Itaque correxi ἐσμὲν —. Cf. 585. πολλὰ μὲν ἐσμεν.

383. τε etiam Hart.

385. ἀτίετα] Leg. ἀτίτ᾽ τε. Verbum aliquid praesenti tempore plane requiritur.

387. ἀνάλοι λαμπάδων ὁδοπαίπαλα Hart.

Qu. δυσβατοπαίπαλα, aut δὺσβατα παίπαλα. Callim. H. Dian. 194. παίπαλά τε κρημνούς τε.

394. (πέλει) γέρας — Hart. κύρω Herm. Hart. Weil.

395. ὑπὸ χθόνα τάξιν] ὑπὸ χθονός — Hart. Leg. ὑπὸ χθονὶ τάξιν, aut ὑπὸ χθονός οἶκον. Cf. 838.

402. τόκοις] τέκνοις al. Recte. Cf. 1011.

405. κώλοισι etiam Hart. Verum esse πάλοισι ostendit sequens ἐπιζεύξασα.

406. καινήν δ' etiam Hart.

411. πρὸς θεῶν ὀρωμέναις mss. πρόσθεν εἰσορωμέναις optime Hart.

413. ἄμομφον ὄντα 'one who has no wrong to complain of' vertit Sidgwick. At ἄμομφος aliud significat, 'one who does not complain.'

416. αἰανῆς] Qu. αἰόλης. Sed cf. Soph. Aj. 672. νυκτὸς αἰανῆς (αἰανῆς al.) κύκλος. Nisi hic quoque reponendum αἰόλης.

417. In annotatione deleatur "Suspectum."

422. ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς etiam Hart.

424. ἐπιρροῖεις] Inclamas. Qu. ἐπιρροῖεις. Saepe enim in mss. commutantur οἱ et υ. Cf. Eur. Herc. 860. ἐπιρροῖσθην. (ἐπιρροῦσθην?) ὅ' ὀμαρτεῖν ὡς κυνηγέτη κύνας.

426. De plurali ἀνάγκαις cf. Pr. 108. ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέξευγμαί τάλας. Pers. 587. δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις. Ag. 725. γαστρός ἀνάγκαις.

428. Retinendum ἡμισυς λόγου, quod Attice dictum est pro vulgari ἡμισυς λόγος. Cf. Alex. III. 509. τοῦ βίου τὸν ἡμισυν. 510. τῆς τέχνης | τὴν ἡμίσειαν.

429. θεῖλοι etiam Hart.

435. πῶς δ' οὐ; σέβειν γὰρ ἀξίαν ἐπαξίω Hart. ἀξίαν κἀπ' ἀξίων etiam Sidgwick. 'a worthy child of worthy sire (Zeus).' (Sidg.)

433. κρῖνε δ'] Qu. κρῖνέ τ'.

445. ἔχων — ἐφεξόμεν Wieseler. Weil. Kirch. Weckl. Sidg.

449. πρὸς ἀνδρός] Hoc non intelligo. Vitiosum videtur. Non hominis enim sed dei (Apollinis) ope καθαρὸς fit Orestes. Cf. 578. φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος. Scripserat fortasse πρὸς ἄλλον, aut σταλαγμοῖς. Quod si sincera est vulgata, construe πρὸς ἀνδρός καθαρσίον αἵματος (i. e. φόνου) —.

450. καθαιμάξουσιν δθηλαῦ (et in marg. ζτ) M.

Adde Leon. Tar. (Anth. P. 6, 623.) εὐθρηλήμονα μόσχον.

451. ἀφιερῶμεθα] Fort. ἀφωσιώμεθα.

452. καὶ βατοῖσι Weil., coll. 240. Non temere sollicitanda erat lectio καὶ βοτοῖσι. Cf. 450. 907. Suppl. 691. Ag. 1169. 1415.

453. Leg. ἐκποδῶν ἔα, aut ἐκποδῶν ἔχε (coll. Pr. 344. ἡσύχαζε σαυτὸν ἐκποδῶν ἔχων).

467. τοὺς ἐπαιτίους mss. Qu. τοὺς πατροκτόνους. Cf. Ch. 974. πατροκτόνους τε δαμάτων πορθητόρας. 1015. 1028. Vix, opinor, ἐπαιτίους post proxime praecedens ἐπαίτιος posuisset poeta.

470. Qu. ἢ τιν' εἰδέναι βροτῶν | ὄρθως δικάζειν. Aut τὸ πρᾶγμα τοῦτο μεῖζόν ἐστιν (aut τὸ πρᾶγμα μεῖζον τοῦτό γ' ἐστὶν) ἢ τιν' ἂν —.

475. Ineptum hic est δμως δ'. Qu. οὕτως δ'.

478. ἐκ φραγαμάτων Weckl. Requiri videtur γενήσεται aut aliquid simile.

481. πέμπειν τε δυσπάλαμν' (?) ἀμηνίτως ἐμοί Hart. Qu. πέμπειν τ' ἀμηνίτως (-ους) σφ' ἀμηχάνως ἔχω.

486. τῆς δίκης θ' ὀρκώματα Well. Hart. Weil. In annotatione dele verba "Vulgata plane vitiosa est."

488. Adde Suppl. 726. ἐγὼ δ' ἀρωγὸς ξυνδίκους θ' ἤξω λαβῶν. τάξω Schneidewin.

489. πορόντας] I. e. δόντας, ut explicat schol. Sed corrigendum videtur ὄρκον περῶντας μηδὲν ἐχθίκους φρεσίν. Cf. 710. αἰδουμένους τὸν ὄρκον. Fr. 283. τῷ περῶντι τὴν θέμιν.

ἐχθίκους φρεσίν Sch. Qu. ὄρκον περῶντας μηδὲν.

499. οὐδὲ γὰρ] Neque enim. Cf. Pers. 652. οὐδὲ γὰρ ἄνδρας ποτ' ἀπώλλυ.

500. μαινάδων] I. e. Furiarum. Hoc fortasse sollicitare non debebam. Vix tamen μαινάδας se appellarent Furiae.

501. τιν' etiam Sidgwick.

503. προφρωνῶν] Suspectum. Fort. προφαίνων.

504. Pro "κακ'" corr. "κάκ'".

506. βέβαια τλάμων] Qu. βέβαι' ὁ τλάμων.

511. Qu. ὦ Δίκα τε θρόνοι τ' Ἐρινύων. Sed suspectum mihi est θρόνοι.

518. καὶ φρενῶν] Qu. τῶν φρενῶν.

519. δειμαίνει mss. Schol. οὐκ ἀπειναι δεῖ. Unde facilis fuit emendatio δεῖ μένειν.

522. καρδίας etiam Hart.

534. τέκος mss. τοκάς Hart. ex schol.

536. ἀμφίλος etiam Hart.

550. ἐκῶν δ' etiam Hart.

553. Cf. Suppl. 1048. Διὸς οὐ παρβατός (παρβατάς mss.) ἐστὶν — φρὴν ἀπέρατος.

554. παντόφυρτ' (ἄγοντ') Hart.

557. Qu. θρανομέναν κεραίαν.

565. Nunc mihi retinendum videtur ἔστος. Ἄιστος hic metri causa in ἔστος contractum est, ut alibi αἰστοῦν (Pr. 151. 232.) in ἔστοῦν, ἡΐθεος in ἡΐθεος, etc. Cf. Pr. 910. δς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος — αἰστον ἐκβαλεῖ. Pers. 811. βωμοὶ δ' αἰστοί. Ag. 527. 465. Suppl. 881. et Homericum illud οἶχετ' αἰστος ἀπυστος.

567. ὁμοῦ τε χαλκῇ Hart.

569. Pro "φρονεῖτω" corr. "φρονεῖτω."
 570—573. Delet H. Wolf.
 572. *αλωνῆ*] *αλεῖ δὴ* Hart.
 592. Leg. *διὰ δέρον τεμών*.
 598. *κάμοι δ' ἀρωγούς* Herm. Hart. *πέμψει* etiam Herm.
 599. Pro "πέπεισθε" (alt.) corr. "πέπεισθη."
 611. Vulgatum *ὡσπερ ἐστὶν* 'as done it is' reddit Sidg.
 615. *δικαίως*] *δικαίω* Weil.
 619. *μαθεῖν*] Hoc non minus quam *ἐπισπέσθαι* ab *δεῖν* pendet. Cf. ad 620.
 620. Leg. *βουλῆ δὲ* (non *τε*) *φάσκω* —. *ἔμμε* legitur Soph. Ant. 846.
 ἄμμι Sept. 156. utrumque in canticis.
 624. Qu. *μητρὶ* (pro *μητρὸς*) *μηθαμοῦ τιμὰς νέμειν*. Cf. 747. *τιμὰς νέμειν*.
 633. *δροίτη* M. G. *δροίτη* A. P. Nunc legendum video *δροίτης περιῶντι*
λουτρά τὰπὶ τέρματι.
κὰπὶ τέρματι] *Λογε τὰπὶ τέρματι*.
 634. Atticae dialecto repugnat forma *περεσκήνωσεν*.
 635. *δαιδέλω*] Qu. *ποικίλω* aut saltem *δαιδάλω*. Cf. 460. *ποικίλοις*
ἀγρεύματα κρούσασα.
 645. Qu. *πέθαις μὲν* (aut *πέθαισιν*) *ἦν δεδῆ τις*, aut *πέθαις ἐὰν* —.
 651. De *τιθέναι* cum infinitivo cf. Ag. 178. 1036. 1174. Si sana est vulgata, *τίθησιν* aequae ac *στρέφω* cum *ἄνω τε καὶ κάτω* construendum erit. Conferri quodammodo potest etiam Suppl. 915. *οὐδὲν ὀρθώσας φρενί*. Eum. 960. *τίθησι κοῦδὲν* F.
ἀσθμαίνω μένει M. G. Aug. *ἀσθμαίνων* — Fl. V. *ἀσθμαίνων, μένειν* Wieseler. *ἀσθμαίνων στένει* Ahrens. Post *τίθησιν* nonnulla excidisse suspicatur Dind. Locum corruptum habet etiam Herm. Omnibus perpensis, quum non tolerandum videntur *μένει* (quod neque *οὐδὲν ἀσθμαίνοντι* convenit, neque ullum idoneum sensum praebet), recipienda videtur Ahrensii emendatio *κοῦδὲν ἀσθμαίνων στένει*.
 652. *πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς;*] Redde, Pray, how do you plead for his acquittal? *Φεύγειν* enim aliquando significat i. q. *ἐκφεύγειν* (effugere). V. Sept. 199. 281. 793. Pers. 369. 478. Ag. 667. 1381. Ch. 482. 925. Suppl. 229. Fr. 299 D.
 665. Sed 35. *ἐκ δόμων τῶν Λοξίου*. Eur. Or. 922. *παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος*.
 679. *ἐκ δὲ καρδίας* Cas. Pearson.
 681. *ἀστικὸς λέως* Herm. Sic Suppl. 501. *βωμοὺς ἀστικούς*. 618. *ἀστικὸν* — *μίασμα*. Cf. ad 997.
 683. *ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν*] Qu. *ἔσται δ' αἰεὶ* —.
 684. *αἰεὶ μέγιστον* Rauchenstein.
 685. *πάγον δ'* (τ' Aug.) mss. *πάγον τ'* Hart.
ἄρειον] *ἄρειον* Herm. Minck.
 687. *πόλει*] Qu. *πόλει* (i. e. acropoli).
 690. Qu. *πάγος γ'* (pro τ') *ἄρειος*.
 700. *ἐνδίκως*] Suspectum hoc post proxime praecedens *ἐνδικος* repetitum.

701. *ἔρυμά τε χώρας καὶ πόλεως*] Leg. *χώρας τε ἔδμα* (Suppl. 84. Fr. 301 D.) — Cf. 834. *πόλεως* (πολλῆς mss.) δὲ *χώρας* τῆσδ' εἴ' ἀκροθίνια. 994. καὶ γῆν καὶ πόλιν — *διέποντες*. Fort. *ἔρυμά* (?) *τι χώρας* —

704. *κερδῶν δ'* Schwenck.

729. *οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος* mss. Qu. *οὐ τυχοῦσα τῆς δίκης τέλους*. Cf. 477. *μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου*. 719. *ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης* | *βαρεῖα χώρας τῆσδ' ὀμιλήσω πάλιν*. Accusativum τέλος potius quam genitivum τέλους posuisse videtur ne duo genitivi concurrerent, ut *μόρον* pro *μόρον* in 640. *πατρός προτιμᾶ Ζεὺς μόρον*.

744. Deleatur nota critica. Cf. 680. *πῶς ἀγὼν κριθήσεται*.

747. *τιμὰς νέμειν*] Cf. ad 624. *μητρὸς μηθαμοῦ τιμὰς νέμειν*. Si sincerum est *νέμειν*, redde tenere, possidere. Idem fere quod *ἔχειν*. Cf. 228. *οὐδ' ἂν δεχοίμην ὡστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν*. Suppl. 986. *ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας*.

751. Corrigendum esse *παροῦσα δ'* (sc. *γνώμη*) ostendit sententia. Inter se opponuntur *γνώμη ἀποῦσα* et *γνώμη παροῦσα*.

767. *τάφοις*] Qu. *τάφω* (*τάφωι*). Semper enim alibi apud nostrum singularis *τάφος* est praeter Sept. 914. *τάφων πατρῶν λαχαί*.

768 sq. Nunc mihi corrigendum videtur *τοὺς τὰμὰ παρβαίνοντας εὐορκώματα* (cf. Ch. 901.) | *ἀμηχάνοις ταραζόμεν* (aut *ἀμηχάνοισι θραζόμεν*) *δυσπραξίαις*. Cf. Ag. 1216. *ὅπ' αὐ με δεινὸς — πόνος* | *στροβεῖ ταρασσῶν φροῦμοις* — — —

769. In annotatione dele verba "Parum hic convenit *παρξόμεν*." Cf. 955. *βίον ἀμβλωπὸν παρξέχουσαι*.

771. *μεταμέλη πόνος*] Qu. *μεταμέλη πόνου*.

782. *ἀντιπενθῆ*] Gl. M. *ὁμοία δρῶντα οἷς πέπονθα*. Qu. *ἀκροπενθῆ*. Aut *ἀντεμοῦμαι*, aut potius *ἐξεμοῦμαι* (cf. 730. *ἐμεῖ τὸν ἰὸν — ἐχθροῖσιν βαρύν*).

783. *μεθεῖσα*] Qu. *ἀρεῖσα*. Cf. 726. *ἀρεῖσαι πνευμόνων σταλάγματα*.

789. 819. *γελῶμαι* etiam Lachm. Minck. Cf. Eur. Cycl. 687. *οἴμοι, γελῶμαι*. *γένωμαι πολλταῖς* mss. Qu. *τί θράσω; τί γένωμαι*; Vulgata non toleranda est. In annotatione dele verba "aut *παλαιαῖς*."

796. *ἐξῆλθ'* ἀληθῶς] Fort. *ἐξῆλθεν ὀρθῶς*.

797. *φήσας* Herm. Minck. Fr. *χρήσας* recte Turn.

802. *πνευμόνων* (aut *πλ.*) etiam Sch. Mull. Minck.

805. *ἐνδίκους*] Qu. *ἐντίμους*, aut *κευθμῶνα πάντιμον*. Cf. 854. *τιμῶν* | *ἔδραν ἔχουσα*. 894.

819. Qu. *δύσοιστα πάδη ταῦτ' ἔπαθον*.

824. Frequens apud Homerum est epithetum *ὑπέρθυμος*.

828. *ἐν οἷς* Sch.

830. *γλώσσην* (*γλώσσαν* voluit) *ματαλαν* Hart.

831. Fort. — *πανταχῆ πράσσειν κακῶς*.

834. Cf. 994. *καὶ γῆν καὶ πόλιν ὀρθοδίκαιον — διέποντες*. 701. *ἔρυμά τε χώρας* (*χώρας τε ἔδμα?*) *καὶ πόλεως*.

846. Cf. Eur. Iph. T. 732. *μὴ θῆται παρ' οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς*.

849. Qu. *καὶ πολλὰ μὲν σὺ —*.

858. *σὺ δ'*] Qu. *ἀλλ'*.

861. μηδὲ ζέουσ' Jacobs. Qu. μήτ' ἐκζέουσ', aut μήτ' ἐντεκοῦσ'. Cf. Plat. Resp. III. 391 E. μὴ ἡμῖν πολλὴν εὐχέριαν ἐντίκτωσι τοῖς νέοις πονηρίας.
864. Qu. οὐκ ἐγγὺς παρών. De bello intestino mox dicitur v. 866.
866. Praestat, opinor, οὐκ ἔω. Cf. 957. ἀνδρομυήτας — ἀπενέπω τύχας.
887. οὐκ ἂν Pears. Herm. οὐτὰν Well. Mull. Minck. Leg. σὺ τὰν —.
898. θήσει] Leg. δώσει.
900. Praestat aut θελγειν aut θέλξαι propter μεθίσταμαι.
910. Qu. τῶν εὐσεβοῦντων δ' εὐφορωτέρα πέλοις. Tentabam etiam τῶν εὐσεβοῦντων δ' εὐφορος σπορὰ πέλοι. *Eὐφορος* de terra, arboribus, ac plantis usurpatur (Arist. H. A. VI. 244. Plut. etc.), et metaphorice Dion. Hal. Rhet. p. 245. πόλις εὐφορος πρὸς ἀνδρῶν ἀρετήν. Huic tamen lectioni adversa esse quae sequuntur fatendum est. Quod si verum est *ἐμφορωτέρα*, sensus erit, may you be more disposed to weed out the wicked (lest they disturb and vex the just).
912. τῶνδ' ἀπένθητον] Omnia plana fient, si τῶν τε σωφρόνων corrigas. Saep̄e consociantur οἱ δίκαιοι et οἱ σώφρονες.
915. ἀστύνικον] Suspectum. Melius intelligerem ἐχθρόνικος.
931. Leg. δ γε μὴν κύρσας —.
932. βαρεῶν] βαρέων mss. Cf. 711. βαρεῖαν τήνδ' ὀμίλιαν χθονός. 720. βαρεῖα χώρα τῆδ' ὀμιλήσω πάλιν. 730. 800. Ag. 1660. δαίμονος χολῆ βαρεῖα. Ch. 36. ἐν δάμασιν βαρὺς πίττων. Pers. 828. εὐθύνος βαρὺς. Suppl. 415. βαρὺν ἔννοικον. 346. 650. Qu. προφρόνων, aut ἕλων, aut (quod proxime ad βαρέων accedit) πρῶν. Cf. Eur. Bacch. 436. ὁ θῆρ δ' ὀδ' ἡμῖν πρῶος. Nusquam alibi legitur πρῶος in tragoedia, sed πρῶτης Adesp. 173, 2.
949. ἢ τάδ' ἀκούετε] Qu. ἤρά γ' ἀκούετε.
961. θεοὶ καὶ Μοῖραι recte Butler. θεαὶ καὶ Μοῖραι Herm. olim Sch. Recte.
- 964 sq. Qu. παντὶ δόμῳ μὲν — — (= εὐμενεῖς), | παντὶ δόμῳ δ' ἐπιβριθεῖς. Nisi pro δόμῳ utrobique reponendum βροτῶ.
968. Nunc malim τάδε τοι — προφρόνως ἐπικραίνουσῶν. Cf. 927. τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις πράξω. Ch. 478. πέμπετ' ἀρωγὴν παισὶν προφρόνως. 1063. Suppl. 216. 348. 968. Suppl. 1. Nusquam alibi apud nostrum occurrit forma media ἐπικραίνεσθαι, sed passiva Suppl. 46.
985. κοινοφελεῖ Ald. Well. Mull. Dind. (I. e. κοινὸν ὄφελος ἐχούση.) κοινοφιλεῖ Herm. Sch. Schwenck. Minck.
988. φρονοῦσ' εὐ — ἐύρσκεις Burges. Butler. φρονοῦσα. — ἐύρσκεις Herm. Sch. Minck.
996. Sic e. g. Eur. Cycl. 127. βορᾷ χαίρουσιν ἀνδρωποκτόνῳ.
1029. τιμάτε mss. πρόβατε (incedito) solerter corrigit Paleius coll. Arist. Ach. 257. Vesp. 230. Pl. 759. Verbum in pompis sacris proprium.
1044. Qu. πομπαὶ δὲ συχναὶ σὺν θεῶν (aut καὶ θεῶδες) ἴτων. In annotatione pro "tetrameter" corr. "dimeter."

COMMENTARIUS.

21. εὐλόγως] Cf. Suppl. 574. τίν' ἂν θεῶν — κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις;
34 sq. Cf. Eur. Cycl. 376. ὦ Ζεῦ, τί λέξω δειν' ἰδῶν ἀντρῶν ἔσω | κοῦ
πιστὰ, μύθοις εἰκότ' οὐκ ἔργοις βρότων;
212. Cf. 653. τὸ μητρὸς αἷμ' ὀμναιμον ἐχέας πέθοι. Suppl. 449.
231. Cf. Eur. Ion. 1406. ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος;
239. οἴκοις] Cf. 452.
268. Cf. Pers. 476. ὦν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν.
269. ἐκεῖ] I. e. κάτω (267).
283. Cf. Fr. 340 D. σταλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου. Eur. Cycl. 127.
βορᾶ — ἀνδρωποκτόνῳ.
305. με δαίσεις] Cf. Eur. Or. 15. ἔδαισε δ' οὖν νιν —.
322. Cf. 389. Eur. Suppl. 78. τὰ γὰρ φθιτῶν τοῖς ὀρθῶσι κόσμος.
330. παρακοπὰ] Cf. Ag. 223. παρακοπὰ πρωτοπήμων. Eur. Hipp. 238.
παρακόπτει φρένας. Bacch. 33. παράκοποι φρενῶν.
428. ἡμισυς λόγου πάρα] Only half the case is set before us.
440. φυλίσσω] Cf. Eur. Herc. 51. πάντων δὲ χρεῖοι τάσδ' ἔδρας φυ-
λάσσομεν.
452. οἴκοισι] Cf. 239.
472. Cum ὀξυμήντος confer ὀξυκώκντος (Soph. Ant. 1316.).
490. Cf. Eur. Med. 494. καινὰ — θέσμια. Fr. 360, 45. προγόνων παλαιὰ
θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ.
501. Cf. Aesch. Sept. 786. τέκνοισιν δ' ἀράς | ἐφῆκεν. Eur. Hipp. 1324.
ἀράς ἀφῆκας (ἐφῆκας al.) παιδί.
502. 'I shall give free scope to every kind of death.' (Pal.)
582. Cf. Eur. Suppl. 109. τῶνδε μύθος οὐντεῦθεν. Hipp. 336. σὸς γὰρ
οὐντεῦθεν λόγος.
606. Cf. Aj. 1305. τοὺς πρὸς αἵματος.
612. Cf. 468. εἰ δικαίως εἶτε μὴ —.
637. Cf. 739. Eur. Hipp. 48. τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμήσω κακόν. Her. 883.
τὸ σὸν προτιμῶν. Sed Alc. 773. τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν | οὐδὲν προτιμῶν.
653. αἷμ' ὀμναιμον] Cf. Ag. 1510. ὀμοσπόροις ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων.
673. ἐπισπόρους] I. q. ἐπιγόνους.
674. In mentem venit Juvenalis illud Sat. IV. 91. 'Verba animi proferre
et vitam impendere vero.'
717. ἐσφάλη βουλευμάτων] Falsus est in consilio. Cf. Chaerem. 26.
σφαλεῖς γὰρ οὐδεις εὐ βεβουλευσθαι δοκεῖ. Eur. Suppl. 336. ὕφ' οἶων ἐσφάλη
βουλευμάτων. Or. 1151. ἐνὸς οὐ σφαλέντες. 1078. γάμου — ἐσφάλης. Med.
1010. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλου. Phoen. 758. ἐάν τι τύχης ἐγὼ σφαλῶ. Fr.
201, 2. ἣν σφαλῶσι χρημάτων.
718. πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἴξιονος] Aeschyli more concise expres-
sum. 'In the matter of Ixion, the first applicant for purification from mur-

der.' (Pal.) Confer πρωτοπήμων, πρωτόμαντις, πρωτόμορος, πρώταρχος, πρωτόγονος, πρωτόπλους, πρωτόβολος.

720. Cf. 711. 406. 1030.

732. δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω] Cf. 677. μένω δ' ἀκοῦσαι.

848. Cf. Eur. Alc. 369. ἐγὼ σοι πένθος ὡς φίλος φίλω | λυπρὸν συνοίσω τῆσδε.

860. ἐμμανεῖς] Cf. Pr. 675. ἐμμανεῖ σκιρτήματι.

932. Cf. Eur. Alc. 473. τοιαύτας — κῆρσαι — ἀλόγου. Fr. 466, 3. εἰ δέ τις κυρεῖ | γυναικὸς ἐσθλῆς.

938. βλάβη] Noxa. Angl. blight. Cf. 909. et 661.

953. Cf. 930. πάντα γὰρ αἴται τὰ κατ' ἀνθρώπους | ἔλαχον διέπειν.

1006. σφαγίων — ὑπὸ σεμνῶν] Cf. Ag. 1554. ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων. Suppl. 238. κηρύκων ὑπο — μολεῖν.

1034. ὑπ' ἐσφροσι πομπῆ] Cf. Pers. 58. ὑπὸ πομπαῖς.

1917

EJUSDEM ADVERSARIA
IN
POETARUM COMICORUM GRAECORUM FRAGMENTA.

PARS I.
SECUNDUM EDITIONEM MEINEKIANAM.

5 *M*

PARS II.
SECUNDUM EDITIONEM KOCKIANAM.

6 *M*

ADVERSARIA
IN
TRAGICORUM GRAECORUM FRAGMENTA.

8 *M*

ADVERSARIA CRITICA IN ARISTOPHANEM.

3 *M*

ADVERSARIA CRITICA IN SOPHOCLEM.

5 *M*

AESCHYLI AGAMEMNON,
CUM
ANNOTATIONE CRITICA ET COMMENTARIO.

8 *M*

AESCHYLI CHOEPHOROI,
CUM
ANNOTATIONE CRITICA ET COMMENTARIO.

6 *M*

SUB PRELO

ADVERSARIA IN EURIPIDEM.
ADVERSARIA IN HERODOTUM.

SINGULARIUM FABULARUM EDITIONES ANNOTATIONE
CRITICA ET EXEGETICA INSTRUCTAE.

EDIDIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES.

I. THESMOPHORIAZUSAE	5 <i>M.</i>
II. LYSISTRATA	6 <i>M.</i>
III. ECCLESIAZUSAE	4 <i>M.</i>
IV. AVES	10 <i>M.</i>
V. PAX	6 <i>M.</i>
VI. PLUTUS	9 <i>M.</i>
VII. ACHARNENSES	10 <i>M.</i>
VIII. RANAE	10 <i>M.</i>
IX. NUBES	10 <i>M.</i>
X. EQUITES	9 <i>M.</i>
XI. VESPAE	9 <i>M.</i>

XII. ARISTOPHANIS DEPERDITARUM CÔMOEDIARUM FRAGMENTA. Auxit, novo ordine digessit, recensuit, et annotatione partim aliorum selecta instruxit Fredericus H. M. Blaydes	9 <i>M.</i>
---	-------------

ARISTOPHANIS COMICI QUAE SUPERSUNT OPERA.

RECENSUIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES.

VOL. I.

UNDECIM FABULAS SUPERSITES CONTINENS.

VOL. II.

FRAGMENTA ANNOTATIONE PARTIM ALIORUM SELECTA
INSTRUCTA CONTINENS.

gr. 8. 16 *M.*

Halis, Typis orphanotrophi.

